

சுமரி மாவட்ட விடுதலை கல்குளம் - விளவங்கோடு நாடார் மக்கள் தந்த விலை [1948 & 1954]

உருக்கல் து. லீலீலு, எம்.எ.,எம்.-ட., பிள்டி.
பேருரையாளர் (ஓய்வு)
ஸ்காட் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி, நாகர்கோவில்
தலைவர்
கன்னியாகுமரி வளர்ச்சி ஆய்வு மன்றம் (KIDS)

கன்னியாகுமரி வளர்ச்சி ஆய்வு மன்றம்
266, வட்டில் உருக்கு ரேயுடு
நாகர்கோவில் 629 001
1 நவம்பர் 2008

சமர்ப்பணம்

1947 முதல் 1956 வரை நடந்த விடுதலைப் போராட்டத்தின்போது, 1948 மற்றும் 1954 ஆம் ஆண்டுகளில் மலையாளி ரொஸ்சாரின் துட்டரக்கிசு சூட்டில் உயிரிழந்த மற்றும் உணவு மற்றும் வளங்களுக்கும் ரொஸ்சாரின் சித்திரவதையால் விடுதலை நூல், 1 நவம்பர் 1956 வரை கூட உயிரை உடல்தங்கவைக்க இயலாமல் மரணமடைந்தவர்களுக்கும் 1 நவம்பர் 2006ல் நாகர்க்கோவில் எஸ்.எல்.பி. மேல்நிலைப் பள்ளி மாணாத்தர்த்தியாக அரசு நடத்திய விடுதலைப் போர்வழிமேலையில் நினைவுநிபக்ஷாநிபங்களைக் கமண்பதற்கு முன் இறந்த போரண பரக்கி யசர களுக்கும் இந்நூல் சமர்ப்பணம் ஆகிறது.

ABOUT THE BOOK

- Title : KUMARI MAVATTA VIDUTHALAI:
KALKULAM - VILAVAN CODE
NADAR MAKKAL THANTHA VILAI
(1948 & 1954)
- Subject : Liberation Struggle of an Oppressed
Community in the Extreme South.
- Author : Dr. D. Peter, Reader in Economics (Retd.)
Scott Christian College, Nagecoil
Chairman
Kanyakumari Institute of Development Studies
- Owner &
Publisher : Kanyakumari Institute of Development Studies
266, Water Tank Road
Nagercoil - 629 001
- First Edition : November, 2008
- No.of Copies: 1000
- Language : Tamil
- Size : 11
- Printed Area :
- Print Size :
- Paper used :
- Binding :
- Suggested Contribution : Rs.100/-

KIDS

தொகுப்பாசிரியரிடமிருந்து . . .

ஒடுக்கப்பட்டிருந்த விடுதலையை நடுத்த ஒரு சமுதாயத்தின் விடுதலை வாழ்வு ஒரு தொடர் போராட்டம் என்பது ஒரு சமூகவியல் கோட்பாடு. நம்நாட்டின் தென்கோடியான இப்பகுதியில் வாழ்ந்து வரும் நாடார் மக்களின் விடுதலைவாழ்வு இக்கோட்பாட்டை உறுதிப்படுத்து வதாய் அமைந்துள்ளது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி (1822-1859) யில் போராடி, இவர்கள் தங்கள் விடுதலை வாழ்வை உறுதிசெய்துகொண்டனர். மீண்டும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதி (1947-1956)யில் போராடி, தங்கள் விடுதலை வாழ்வை உறுதிசெய்தனர். அடுத்த போராட்ட காலம் இவர்களை நெருங்கி வந்துகொண்டிருப்பதை சிந்தனையாளர்களால் காண-உணர முடிந்தது. எனவேதான் குமாரிமாவட்ட விடுதலை: கல்குளம்- விளவங்கோடு நாட்டார் மக்கள் தடுத்த விலை என்ற இச்சிறிய தொகுப்புநூல்

ஒரு விடுதலைப் போராட்டத்துக்கும் அதனைத் தொடர்ந்து அடுத்துவரும் போராட்டத் தேவைக்கும் உள்ள இடைவெளி, ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளல்ல பல தலைமுறைகளாகும். எடுத்துக்காட்டு: 19-ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் நடந்த விடுதலைப்போராட்டத்துக்கும் 20-ம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் நடந்த விடுதலைப் போராட்டத்துக்கும் உள்ள இடைவெளி சுமார் 4 தலைமுறைகளாகும். இரண்டாம் போராட்டம் நடந்து முடிந்து 2 தலைமுறைகள் தாண்டிவிட்டன. விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு மறக்கப்பட்டுவிட்டது. மீண்டும் அடிமைத்தனம் சூழ்ந்து நெருங்கி வந்துகொண்டிருப்பதை இவர்களால் உணர இயலவில்லை. இந்த நெருக்குதலை உணர்ந்து, தங்கள் விடுதலை வாழ்வை இவர்கள் மீண்டும் உறுதிசெய்து கொள்ள, வீரவரலாறை நினைப்பூட்டுவது சமுதாய சிந்தனையாளர்களின் கடமையாகும். அவ்வழியில், குமாரி மாவட்ட விடுதலை: கல்குளம்- விளவங்கோடு நாட்டார் மக்கள் தடுத்த விலை, நூல்வடிவில் உங்கள் கைகளில் . . .

அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த யூதமக்களும், தொடர்ந்து போராடியே தங்கள் விடுதலை வாழ்வை உறுதிசெய்துகொண்டு வருகிறார்கள். விடுதலை வாழ்வு ஒரு தொடர் போராட்டமே என அறிந்து வைத்திருந்த யூத இன சிந்தனையாளர்கள் தங்கள் விடுதலை வரலாற்றை நூல் வடிவமாக்கி, பின் அதை வேதமாக்கி, தலைமுறை தலைமுறையாய் எடுத்துச் சென்று, தங்கள் விடுதலை வாழ்வை உறுதிசெய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்கள் சொந்த வரலாறை சந்ததிகளுக்கு அறிவிப்பதில் அவர்கள் எவ்வளவு கரிசனையாய் இருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்ட இதோ ஒரு சான்று : பூர்வ நாட்களை நினை: தலைமுறை தலைமுறையாய்ச் சென்ற வருஷங்களைக் கவனித்தாராம்; உன்தகப்பனைச்சேன்; அவன் உனக்கு அறிவிப்பான்; உன்முயர்களைக்கேள்; அவர்கள் உனக்குச் சொல்லுவார்கள்

(விவி-யம், உபா. 32:7) நாம் என்ன செய்கிறோம்? நம் விடுதலைவரலாறை எழுதி வைப்பதும் இல்லை - எழுதி வைத்ததை தலைமுறை தலைமுறையாய் எடுத்துச் செல்லுவதுமில்லை. விளைவு, நம்மை அறியாமலேயே வெகு விரையில் அடிமைத்தனம் நம்மை ஆட்கொண்டுவிடுகிறது.

இந்த நாடார் மக்கள் தங்கள் விடுதலைக்காக 19-ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் நடத்திய போராட்டம் வரலாற்றில் ஒரு சிறப்பான இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. வரலாற்றாசிரியர், வைக்கம் N.K. ஜோஸ், *திருவிதாங்கூரில் இடுதலை நடந்த இன்ன விடுதலை போராட்டங்கள்* (கெல்லாம் முதன்மையான, முன்னோடியும், வழிகாட்டியுமாகும்) என்று எழுதுகிறார். திருவிதாங்கூரில் சான்றோர் மக்கள் புரட்சி இந்தமகத்தான விடுதலைப் போராட்ட வரலாறுக்குச் சொந்தக்காரர்களான நாடார் மக்களைப் பொறுக்கியலாத வரலாற்றாசிரியர்கள் இருட்டடிப்பு செய்வதையே தங்கள் தொழிலாகக் கொண்டுள்ளனர். தோள்சீலைப் போராட்டம், பெண்ணுரிமைப் போராட்டம், மக்கள் கலகம், சாணார் கலகம் என்றெல்லாம் இந்த மாபெரும் போராட்டத்துக்குத் தலைப்புத்தந்து திசைதிருப்புகிறார்கள்.

அந்தப் போராட்டம் நடந்து சுமார் 100 ஆண்டுகளுக்குள்ளால் மீண்டும், 20-ம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் போராட்டம் நடத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வந்தது. அந்தப் போராட்டம் சுமார் 10 ஆண்டுகள் நீண்டு நின்றது. இந்தப் போராட்டத்துக்கும் மொழிப்போராட்டம், எல்லைப் போராட்டம், குமரிமாவட்ட விடுதலைப் போராட்டம் என்றெல்லாம் திசைதிருப்பும் தலைப்புகளைத் தந்து, நூல் எழுதி வெளியிட்டு, நாடார் மக்களின் தியாகவரலாறை இருட்டடிப்பு செய்வது சிலரின் தொழிலாக மாறிவிட்டது. அம்முயற்சிகளின் உச்சக்கட்டம் பாரீர் . . .

குமரி மாவட்ட விடுதலைப் பொன்விழா என்றொரு விழா! அரசு சார்பில், 1 நவம்பர் 2006-ல் நாகர்கோவில் எஸ்.எல்.பி. பள்ளி மைதானத்தில் வைத்து நடந்தது. அந்த விழாமேடையை அமைத்தவர்களும் அன்று ஆக்கிரமித்தவர்களும் தொன்றுதொட்டே உள்ளே நாடார் விரோதிகள். அவர்கள் முடிந்த மற்றும் வேண்டிய அளவு, விடுதலை நாயகன் குமரித்தந்தை மார்ஷல் A. நேசமணி அவர்களின் திருநாமத்தை இருட்டடிப்பு செய்தார்கள். காரணம், A. நேசமணி ஒரு நாடார் கிறிஸ்தவர் என்பதல்லாமல் வேறு எதுவும் இல்லை.

விடுதலைக்காகப் போராட அமைக்கப்பட்ட அரசியல் கட்சி திருவிதாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் (தி.த.நா.கா.). அக்கட்சியில் உறுப்பினர்களாகக்கூட இல்லாத, போராட்ட நேரங்களில் தலைவர்களுக்கு எரிச்சலூட்டும் செயல்களை செய்து கொண்டிருந்த வெள்ளாள சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த சிலரை தியாகிகளாவும், விடுதலைநாயகர்களாகவும் விழா மேடையில், அந்த நாடார் விரோதிகள், வெளிச்சமிட்டுக்

காட்டிக்கொண்டார்கள். இந்தக் கோரக்கொலைக் காட்சியை விழாமேடையில் கண்ட நாடார் இனமக்கள் வெதும்பினார்கள். எப்படி 11 ஆகஸ்ட் 1954 விடுதலைதினம் (Deliverance Day) கறுப்பு நாள் (Black Day) ஆனதோ, அப்படியே 1 நவம்பர் 2006 விடுதலை பொன்விழா நாள் நாடார் மக்களுக்கு துக்க நாளாக மாறியது. இந்தச் செய்தியை மறுநாள் வெளிவந்த எல்லா தினசரி பத்திரிகைகளும், தொடர்ந்த வார இதழ்களும் வெளிச்சமிட்டுக் காட்டின. இதன் பொருள் என்ன? நாடார் மக்கள் தங்கள் விடுதலை வாழ்வைப் புதுப்பிக்கும்காலம் நெருங்கிவிட்டது என்பதே.

இந்த விடுதலைப் போராட்ட தொடர்வரலாறை முதல் நிலை (Primary Source) ஆவணங்களை வைத்து ஆய்வு செய்து, *மலையாளி ஆதிக்கமும் தமிழர் விடுதலையும்* என்ற நூலை திருமதி. டாக்டர் ஜவி பீட்டர் அவர்கள் தந்தார்கள். 20-ம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் நடந்த போராட்டம் கல்குளம் - விளவங்கோடு தாலுகாக்களில்தான் மையம் கொண்டிருந்தது என்பதையும், இது நாயர்-நாடார் போராட்டம் - மொழிப்போராட்டமோ அல்லது எல்லைப் போராட்டமோ அல்ல என்பதையும் நிலைநாட்டினார். இந்தக் கோட்பாடு வெளிவந்து சுமார் 6 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. எந்த வரலாற்றாசிரியரும் இதை மறுக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அந்நா-ல் . . .

“சுமரியாவட்ட விடுதலைப் போராட்டத்தில் தீவிரப்பங்கேற்றம் இரு தாலுகாக்கள், கல்குளம் விளங்கோடு : 1948 ஆம் ஆண்டு நடந்த போலீஸ் அட்டூழியங்களும் துப்பாக்கிச் சூடுகளும், 1954 ஆம் ஆண்டு நடந்த போலீஸ் அட்டூழியங்களும் துப்பாக்கிச் சூடுகளும் கல்குளம்-விளவங்கோடு தாலுகாக்களிலேயே மையம் கொண்டிருந்தன. அகஸ்தீசுவரம்-தோவாளை தாலுகாக்களைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் 7 மார்ச் 1948-ல் திருவிதாங்கூர் உயர் போலீஸ் அதிகாரிக்கு சமர்ப்பித்த மனுவில் இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது: The Tamilians of Kalkulam-Vilavancode feel their life, properties and liberty are most insecure . . . the District Magistrate has passed a curfew order in Kalkulam and Vilavancode . . . the Tamilians of these two unfortunate Taluks may be saved from the valley of the shadow of death.”

“அகஸ்தீசுவரம் தாலுகாவைச் சேர்ந்த திருவிதாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. சாம் நதானியேல் அவர்கள் இந்திய கவர்னர் ஜனரலுக்கு 22 ஆகஸ்ட் 1948-ல் எழுதிய கடிதத்தில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்: Together they launched a bitter crusade against the Tamils mainly of Vilavancode and Kalkulam. Hundreds of false cases were foisted against them and they were made an occasion for a systematic manhunt by the Armed Reserve. Looting and plunder became the order of the day. Young men were hammered and clapped in jails. Black terror stalked in

the two taluqs for months. இதுபோல 1954-ல் கல்குளம்-விளவங்கோடு தாலுகாக்களில் அட்டூழியங்களும் துப்பாக்கிச்சூடுகளும் நடந்தன. இந்நேரங்களில், *பொதுவாக அகஸ்தீசுவரம் தோவாரை தாலுக்காக்கள் அமைதியாகவே இருந்தன*

“தமிழர்கள் என்ற சொல் நூட்டம் இனத்தவரையே குறிக்கும். போராட்ட நாயகன் மார்ஷல் A. நேசமணி இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்: Tamilians tap the palms for toddy and sweet juice and boils it into jaggery. He tills the soil and reaps the harvest. He is the sole manufacturer of salt. He has developed spinning and weaving as a cottage industry. The bleak and barren slopes of the hills have yielded to his pickaxe and spade and are covered with resplendent vegetations, food crops of various kinds. His hands built the Kodayar Dam and dug the channels. இங்கு விவரிக்கப்பட்ட தொழில்களில், நெசவுத்தொழிலைத் தவிர மற்றெல்லா தொழில்களிலும் நாடார் இனத்தவரே முழுமையாக ஈடுபட்டிருக்கின்றனர் என்பது கண்டுகூடு.”

“நாடார் இனத்தவர் திருவிதாங்கூரின் எந்தெந்தப் பகுதிகளில்லல்லாம் வாழ்ந்தனரோ அங்கெல்லாம் போராட்டத்தின் சலனம் இருந்துகொண்டிருந்தது. மொழி ஒரு தடையாக இருக்கவில்லை. நெய்யாற்றங்கரை நாடார்கள் மலையாளம் பேசுபவர்கள். அவர்கள் இந்தப் போராட்டத்தில் தீவிர பங்குகொண்டது உண்டு. பத்திரிகை நடத்தி ஆதரவு கொடுத்தவர்களும் போராட்டத் தளபதியாகப் பணியாற்றி ஆதரவு கொடுத்தவர்களும் உண்டு.

“நாயர்களைத் தவிர குமரி மாவட்டத்திலுள்ள பிற இனத்தவரில் பலரும் ஆதரவு கொடுத்தனர். அந்த ஆதரவு சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளை ஒட்டியே அமைந்திருந்தது. நாயர்கள் ஒட்டுமொத்தமாக ஆதரவு கொடுக்கவில்லை என்று கூறுவதும் தவறு. *நேசமணி நாயர் ஆதிக்கத்தின் எதிரி. நாயர்களுக்கு எதிரியல்ல* என்று உணர்ந்த நாயர்களில் சிலர் தி.த.நா.கா.வுக்கு நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் ஆதரவு கொடுத்தனர் என்பதும் உண்மை.”

“பிற இனத்தவரின் ஆதரவு குறித்து மார்ஷல் நேசமணி இவ்வாறு கூறுகிறார். Voting showed that Nairs, the fisherfolk and the barbers mainly supported the State Congress . . . The Fisher folk were misled by the Malayalee Priests. The Kerala Mudalis had to support the State Congress as the Textile Commissioner was out and out a Nair and a State Congressite. வெள்ளாளர்களிடமிருந்தும். முகமதியர்களிடமிருந்தும் சாம்பவர்களிடமிருந்தும், இந்து நாடார்களிடமிருந்தும் இந்த விடுதலைப் போராட்டத்துக்கு ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட ஆதரவே கிடைத்தது.”

“*மலையாளியென்றால் நாயர் மலையாளி ஆதிக்கமென்றால் நாயர் ஆதிக்கம்.* மார்ஷல் நேசமணி இவ்வாறு எழுதுகிறார்: The Travancore

Government is mainly a Nair Government. The Dewan, the District Magistrate of Trivandrum, and the District Superintendent of Police, Nagercoil, when the struggle began were all Nairs and most of them are relations of Nair State Congressites. The police Inspector of Vilavancode, Eraniel, Thuckalay and Thiruvattar are Malayalees. They were holding all the key positions in Travancore TamilNad. They have no sympathy with the Tamils."

"1954 ஆம் ஆண்டு கல்குளம்-விளவங்கோடு தாலுகாக்களில் நடந்த மனித வேட்டை பற்றி இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தலைவருக்கு மார்ஷல் நேசமணி எழுதிய கடிதத்தில்: We are witnessing today the worst forms of communalism making strident march in Tamil Nad. Sri. Pattom Thanupillai is a Malayalee and he cannot brook the sight of a Tamilian crossing his path. He is a Nair who thirsts for the blood of the Nadar, his opponent. He has drunk enough of it, not once but twice. Could not this orgy of manhunting and man slaughter be put and end to?"

"எனவே குமரிமாவட்ட விடுதலைப் போராட்டத்தை மலையாளி தமிழர் போராட்டம் என்று சொல்வதைவிட நாயர் நாட்டம் போராட்டம் என்று அழைப்பதே பொருத்தமாக இருக்கும். ஆனால் விடை காணப்படவேண்டிய ஒரு முக்கிய கேள்வி இங்கு எழுகிறது. குமரிமாவட்ட விடுதலைப் போரில் பல்வேறு இனத்தவர் பங்கெடுத்திருக்கும்போது, தனிமைப்படுத்தி, அதனை நாயர்-நாடார் போராட்டம் என முத்திரை குத்தலாமா? விடையாதெனில், ஒரு குறிப்பிட்ட இனம் சில கோரிக்கைகளை முன் வைத்து போராட்டக்களத்தில் இறங்கும்போது பிற இனத்தவரையும் கூட்டுச்சேர்த்துக் கொள்வது திருவிதாங்கூர் அரசியல் வரலாற்றில் ஒரு மிக மிகச் சாதாரணமான நிகழ்ச்சி. சமுதாய இயக்கங்களை தேசிய இயக்கமாகக் காட்டிகொள்ள பூசப்படும் ஒரு சாயமே பல் சமய-இனக்கலவை."

"கிறிஸ்தவ நாடார்களைத் துன்புறுத்தி பணியவைத்துத் தங்கள் சுகபோகங்களுக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முற்பட்ட நாயர்கள், அம்முயற்சியில் தோல்வி கண்டனர். எனவே அரசு அதிகாரங்களைக் கைப்பற்றும் முயற்சியில் இறங்கினர். 1884 ஆம் ஆண்டு மலையாளி சபா என்றொரு அமைப்பை நாயர் சமுதாயத்தவர் உருவாக்கினர். இந்த நாயர் அமைப்பில் தென் திருவிதாங்கூரில் வாழ்ந்த ஒரு தமிழ்ச் சமுதாயமான வெள்ளாளர்கள் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். அச்சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த சிவன்பிள்ளை என்பவர் மலையாளி சபாவில் ஒரு முக்கிய பதவியை வைத்திருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த அமைப்பு 1891-ம் ஆண்டு கோரிக்கைகள் அடங்கிய ஒரு மனுவை அரசுக்குச் சமர்ப்பித்தது. அதுவே புகழ்பெற்ற *மலையாளி மெமோரியல்*."

“மலையாளி மெமோரியல்-ல் சிரியானி கிறிஸ்தவர்களில் சிலரும், ஈழவர்களில் சிலரும், முகமதியர்களில் சிலரும் கையெழுத்து இட்டனர். மலையாளி சபா நடத்திய பொதுக்கூட்டங்களில் தலைமை தாங்கவும், சொற்பொழிவாற்றவும் வைக்கப்பட்டனர். அவ்வாறு மலையாளி மெமோரியல் போராட்டத்துக்கு ஒரு தேசிய சாயம் பூசப்பட்டது.”

“மலையாளி மெமோரியல் வெளிநாட்டு பிராமணர்களுக்கு எதிரான ஒரு போராட்டம். எனவே அவர்கள் ஒரு எதிர் மெமோரியல் சமர்ப்பித்தனர். இதற்குத் தென் திருவிதாங்கூர் புரோட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவ நாடார்கள் ஆதரவு கொடுத்தனர். மலையாளி மெமோரியலுக்குக் கிடைத்தது போன்ற ஆதரவு எதிர் மெமோரியலுக்கும் சிரியானி கிறிஸ்தவர்களிடமிருந்தும் ஈழவர்களிடமிருந்தும் முகமதியர்களிடமிருந்தும் கிடைத்தது. அவ்வாறு எதிர்மனுவுக்கும் பல்சமய-இனக்கலவையால் ஒரு தேசியசாயம் கிடைத்தது.”

(மகவுரை, டாக்டர் D. பீட்டர்)

சமீபத்தில் குமரித் தந்தை A. மார்ஷல் நேசமணி அவர்களின் பேரன் திரு. W. ரெஞ்சிட் அப்பலோஸ் நேசமணி அவர்களை அணுகி, 11 ஆகஸ்ட் 1954 கறுப்புநாள் தொடர்பான நீதிமன்ற வழக்கு ஆவணங்களை கைப்பற்றி ஆய்வு செய்தோம். டாக்டர் ஜனி பீட்டர் அவர்கள் நிறுவிய கல்குளம்-விளவங்கோடு கோட்பாடும், நாயர்-நாடார் கோட்பாடும் உண்மையாவதைக் காணமுடிந்தது.

தேவிகுளம்-பீர்மேடு பகுதியில் போலீசாரின் அட்டூழியம் கடுமையாக இருந்தது. ஜூன் 19, 1954-ல் தி.த.நா.கா. மே-டம் கூடி 30 ஜூன் 1954-ஐ “தேவிகுளம் நூலி” ஆக பின்பற்றத் தீர்மானித்து, பொதுக்கூட்டங்களுக்கு ஒழுங்குசெய்தது. ஜூலை 4, 1954-ஐ கண்டன நூலி ஆக பின்பற்றி பொதுக்கூட்டங்களும் ஊர்வலங்களும் நடத்த தி.த.நா.கா., அரசின் அனுமதியை கோரியது. ஆனால் அரசு ஜூன் 29, 1954-ல் முன்கருதி, 144 தடை உத்தரவை பிறப்பித்தது. தி.த.நா.கா. தலைவர்கள் தேவிகுளத்தில் தடை உத்தரவை மீறினார்கள் - கைதானார்கள் - சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள். தொடர்ந்து இங்கு அரசு அலுவலகங்கள் முன் மறியல் போராட்டங்கள் நடந்தன - கைதுசெய்யப்பட்டனர் - சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். அதன் உச்சக்கட்டம்தான், 11 ஆகஸ்ட் 1954-ல் மார்த்தாண்டம், புதுக்கடை முத-ய இடங்களில் துப்பாக்கிச்சூடும் தொடர்ந்த போலீஸ் அடக்குமுறைகளும்.

சுமார் 10 மாதகாலம் மக்கள் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் அனுபவித்த துன்பங்களை எழுத்துமூலம் தெரிவிக்க தி.த.நா.கா. தினசரி புத்திரிகைகள் வழி அழைப்புவிடுத்தது. சுமார் 260 தனிநபர் அறிக்கைகள் தி.த.நா.கா. தலைவர் மார்ஷல் A. நேசமணி அவர்களின் கோப்பில் வந்து குவிந்தன. அவை தமிழ், மலையாளம், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் காணப்பட்டன. தமிழும்-மலையாளமும் கலந்த மொழிகளிலும்

கூட்டெழுத்திலும் அறிக்கைகள் இருந்தன. அந்த கடிதங்களில் பிரசுரத்துக்குத்தேறியவை 228. அவைகளைத் தொகுத்து, தனித்தன்மை மாறாமல் நூல்வடிவில் தருவதில் கன்னியாகுமரி வளர்ச்சி ஆய்வுமன்றம் பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறது.

போராட்டம் எங்கெங்கு மையம் கொண்டிருந்தது? யார் யாருக்கிடையில் போராட்டம் நடந்தது? இந்த விடுதலைப் போராட்டத்துக்கும் நாஞ்சில் நாட்டுக்கும் தொடர்பு உண்டா? இந்த விடுதலைப் போராட்டத்தில் நாஞ்சில் நாட்டு வெள்ளாளர்களின் பங்கு மற்றும் நோவு என்ன? இந்தத் தொகுப்பு நூலைப்படித்து மேற்குறிப்பிட்ட கேள்விகளுக்குரிய விடைகளை வாசகர்களே அறிந்து கொள்ளட்டும்.

1948-ல் நடந்ததைப்போல 1954 ஆகஸ்ட் 11-ல் நடந்த போராட்டமும் தொடர்ந்த போலீஸ் அட்டூழியங்களும் கல்குளம்-விளவங்கோடு தாலுக்காக்களில்தான் மையம் கொண்டிருந்தன என்பதை, பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எழுதிய அறிக்கைகளி-ருந்து அறியமுடிகிறது. கல்குளத்தைவிடவும் விளவங்கோடு தாலுகாவில்தான் போராட்டத்தின் பாதிப்பு கடுமையாக இருந்தது. விளவங்கோட்டிலும் துப்பாக்கிச் சூடுநடந்த மார்த்தாண்டம், புதுக்கடை ஆகிய வட்டாரங்களில் உள்ள மக்கள்தான் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாவதாக, ஒன்றிரண்டு விதிவிலக்குகளைத் தவிர, நாடார் மக்களே முழுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். போலீஸ் குறிவைத்து நாடார் மக்களையே வேட்டையாடியுள்ளது. அதில் இந்து என்றும் கிறிஸ்தவன் என்றும் பேதம் காட்டவில்லை. மூன்றாவதாக, இது ஒரு மொழிப்போராட்டம் என்பதற்கோ அல்லது எல்லைப் போராட்டம் என்பதற்கோ எந்தத் தடையமும் இல்லை. ம.பொ.சி. தனது, "எனது போராட்டம்" என்ற நூ-ல் கூறுவதுபோல, இது ஒரு இன விடுதலைப்போராட்டம் என்பது உறுதியாகிறது.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தோவாளை-அகஸ்தீஸ்வரம் தாலுகாக்களில் நாயர் குடியிருப்புகள் கிடையாது. கல்குளம்-விளவங்கோடு தாலுகாக்களில் நாயர் குடியிருப்புகள் உண்டு. விளவங்கோடு தாலுகாவில் கல்குளத்தைவிட சற்று கூடுதலாகவே நாயர் குடியிருப்புகள் இருந்தன. எனினும் இவ்விரண்டு தாலுகாக்களிலும், நாடார் குடியிருப்புகளுடன் ஒப்பிடும்போது நாயர் குடியிருப்புகள் மிகமிகக்குறைவே. போராட்ட நேரங்களில் நாயர்கள் நாடார்களுக்கு எதிராக, வெளிப்படையாகவே செயல்பட்டார்கள். நாடார்களை அடையாளம் காட்டுவதிலும், போலீஸ் வண்டிகளில் அவர்களும் ரோந்து வருவதும், போலீசுடன் சேர்ந்து அவர்களும் தாக்குவதும் சாதாரண நிகழ்ச்சிகள். நாடார்களின் வீடுகளையும் கடைகளையும் தோட்டங்களையும் போலீசோடு சேர்ந்து கொள்ளையிட்டார்கள். அப்படி நாடார்களை அடையாளம் காட்டிக்கொண்டும், தாக்கிக்கொண்டும், கூறையாடிக்கொண்டும் அராஜகம் செய்துகொண்டிருந்த இந்த மிகச் சிறுபான்மையினரான நாயர்களை, மிகப் பெரும்

பான்மையினரான நாடார்கள், போராட்டம் முடிந்து விடுதலை கிடைத்ததும் பழிநீர்த்துக் கொண்டதான நிகழ்வுகள் அன்றும் இல்லை இன்றும் இல்லை என்பதை யாவரும் அறிதல் வேண்டும்.

நாடார்கள் பெரும்பான்மையாக உள்ளகல்குளம் விளவங்கோடு தாலுகாக்களில் வருவாய்துறையினரும், காவல்துறையினரும், நீதித்துறையினரும் நாயர்கள் இல்லையென்றால் மலையாளிகளாகவே இருந்தனர். அவர்கள், போராட்ட காலங்களில், மனிதத்தன்மையற்ற கொடும் விலங்குகளாகவே செயல்பட்டனர். நேசமணியையும் அவர் இனத்தாரான நாடார்களையும் தடம் தெரியாமல் அழித்தே தீரவேண்டும் என்ற வெறியில் இணைந்து செயல்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது, போலீசார் நாடார் கைதிகளை சித்திரவதை செய்யும்போது உதிர்த்த கேவலமான சொற்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. *எனினும் நாட்டார் மக்களுக்கு நாயர்கள் மீது வஞ்சம் தீர்க்கும் எண்ணம் அறவே இல்லாதது நாட்டார்கள் பற்றிய ஒரு சிறப்பான செய்தியாகும்.*

இந்தப் போராட்டத்தில், அடியினாலும் துப்பாக்கிச் சூட்டினாலும் உயிர்நீந்தவர்களும், ஊனமுற்றவர்களும் அனேகம். சிறைச் சாலைகளி - ருந்து வெளியே வந்தவர்களுடைய ஆயுளும் மிகக்குறுகியதாகவே இருந்தது. காயமடைந்தவர்களுக்கு டாக்டர் மத்தியாஸ், காட்டுகடை தேவசகாயம் ஆசான் போன்றோர் மருந்து தந்தவர்களில் முக்கியமானவர்கள். நெய்யூர் சி.எஸ்.ஐ. மருத்துவமனை காயமடைந்தவர்களுக்கு அடைக்கலமாய் இருந்திருக்கிறது. இது பாராட்டப்பட வேண்டிய விஷயமே.

குமரித்தந்தை மார்ஷல் நேசமணி அவர்களின் பேரன் திரு. ரெஞ்சித் அப்பலோஸ் நேசமணி அவர்களின் ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் இந்த நூல் வெளிவரமுடியாது. ஒத்துழைப்புக்கு நன்றி. அன்னாரின்தாய், மனைவி ஆகியோரின் இனிய வரவேற்புக்கும் உபசரிப்புக்கும் நன்றி. எல்லா ஆவணங்களையும் பரிசீலனைக்காக வரிசை வரிசையாய் எடுத்துவைத்துத் தந்த ரெஞ்சித் அவர்கள் மகளுக்கு நன்றி. தேவையானபடங்களை தயார்செய்து தந்த திரு. A. குஞ்சுன் நாடார் அவர்கள் மருமகள் திருமதி. R.M. ராஜம், பேரன் டாக்டர் சுதேவ் குமார், டாக்டர் M.J. மோசேஸ், திரு. ஜீனியஸ் கெஸ்டர், திரு. D. சுனில் பிரகாஷ் ஆகியோருக்கு நன்றி. மலையாளத்தில் இருந்த ஆவணங்களை மொழிபெயர்த்துத் தந்த நாடார் நலச்சிந்தனையாளர், இளந்தோட்டம் கு. சுகுமாறன் அவர்களுக்கு நன்றி. ரெயின்போ அச்சகத்தாருக்கு நன்றி.

- டாக்டர் D. டீட்டர்

1948

மாமன்ஷல் A. நேசமணி (பட்டம்)

1. அரங்குக்கு தி.த.நா.கா. எச்சரிக்கை (1947) 1
2. கல்குளம்- வினவங்கேட்டு நுழைபட்டை (1948) 1
3. கல்குளம்- வினவங்கேட்டு நுழைபட்டை (1948) 4
4. மொலிஸ் அட்டோரியங்கள் 7

1. *அரசுக்கு தி.த.ந.க.வ. எச்சரிக்கை (1947)*

Resolution passed at the meeting of the working committee of the Travancore Tamil Nad Congress Nagercoil held on 26-11-1947. Farwarded to H.H. The Maharaja on 1-12-1947 by the President. T.T.N.C.

As promised by and at the instigation of top ranking leaders of the State Congress repressive measures are adopted by the Higher Magistracy and Police Authorities against T.T.N.C. workers in **the Kalkulam and Vilavancode Taluqs** in a frantic attempt to crush the Tamilian movement for establishing their right to self determination. State Congressites go about in Police Vans, Pointing out to the police, the active T.T.N.C. workers; and immediately such workers are man-handled on the spot; or taken into the vans and belaboured. Cases have also been reported about the molestation of Tamilian women by the Police. Though this Working Committee has by resolution appraised the government of such atrocities, and though some of the important people of Travancore Tamil Nad have represented these facts in person to the officiating Dewan praying for immediate relief and public enquiry, the situation has not only improved but has worsened.

Therefore this committee warns the government that unless the police vans are immediately recalled and the deliberate persecution by the police on the Tamilians is put an end to, the T.T.N.C. shall be compelled to resort to direct action to secure to the Tamilians thier fundamental political right.

Sd/-

President, T.T.N.C.

Kerala State Archives, File No.D. Dis 104/48 C.S., English Records

2. *கவுதனம் வினவங்கேடு தலைவரவர்கள் (1948)*

Before His Excellency The Governor General of India.

The humble memorial submitted by S.Nathaniel, President of the Travancore Tamil Nad Congress on behalf of the Travancore Tamilnadu Congress and the Citizens of the Travancore Tamil Nad.

May it please your Excellency.

Your Excellency may be well aware that there are 7 Taluqs in Travancore predominantly inhabited by Tamilians and lying contiguous to Tamil Nad;

'Venad' which served 200 years ago as the nucleus for the present Travancore was a Tamil Country and its Maharajah was a Tamilian. But within the past half a century the rulers of Travancore have conveniently forgotten their historical association with the Tamils of Travancore and they and their Malayali subjects have begun to look upon and make the Tamils feel as if they are strangers in their own country.

That normal amenities were not given them is a bare fact. The opening of the Railway line to Quilon via; Shenkottah contrary to the recommendation of the S.I.Ry., and the Government of India to open a line via, Aramboly, Nagercoil, Colachel and Trivandrum to Quilon in the early years of this century diverted the large volume of Commerce from South to Central Travancore. The non-maintenance of the Colachel-Poovar canal and the abandonment of the proposed canal from Trivandrum to Poovar amounted to a denial of the cheapest form of transport to South Travancore. The Government did not care to improve the natural but safe harbours of Colachel and Leepuram; Cheap electricity is supplied from Pallivasal to Cochin but not South of Trivandrum. The Perunchani Reservoir Scheme as laid by the able engineer Sri Venkata Krishna Iyer has been given up and a less costly and less useful scheme has been suggested; The padmanabhapuram and Deviculam Division which existed as Tamil units of administration have been abolished; In the primary schools in the **Tamil Taluqs of Kalkulam and Vilavancode education is generally imparted in Malayalam**, Admission to Tamil Students in the Colleges of Central and North Travancore is virtually denied. Key positions in the administration is seldom given to Tamilians. Since the linguistic politics in Travancore took its present form, the disabilities of Tamils have enhanced very much and the reluctance of the Government to invest money on productive activities in the Travancore TamilNadu has become more pronounced.

But who introduced the claims of language in Travancore politics? The Malayalis and the State Congress. Supremely conscious that the dominant position they held was unassailable they emphasised, more than was good for the integrity of the State their linguistic affinity for Cochin and Malabar and actively collaborated with Cochin Praja Mandal and the Kerala Provincial Congress to force the Tamil areas of Travancore into the Malayalam Province, in utter disregard of the welfare and in defiance of the sentiments to the Tamils. It was an open challenge to the self respect of the Tamils who accepted it by forming in December 1945 the Travancore Tamil nadu Congress postulated following propositions:

1. On no palusible grounds has the Kerala Province the right to include the

Tamil areas of Travancore in it.

2. Simultaneously with the Union of Travancore or any part thereof with Cochin or Malabar to form the United Kerala Province as proposed or in an incubate form the Travancore TamilNad shall get united to Tamil Nad. Consideration of the existence of a Maharaja or a unitary form of Government for Travancore are irrelevant, and shall not stand in the way of such union;

3. Now that the major linguistic section in Travancore and the major political party the State Congress had begun to think and act in terms of linguistic union the logical splitting up of Travancore was only a matter of time; and during the interim period it was only proper that the Tamil area of Travancore so demarcated and as much of autonomy granted it to preserve its integrity;

Then followed a false and malicious propaganda against the Travancore Tamil Nad Congress in the press and the platform. The aims and objects of the T.T.N. Congress were distorted. They called the T.T.N. Congress a group of Job hunters, Communists, Communalists, Sir. C.P's creatures and Pakistanis; **Give the dog a bad name and hang it was their motto.** But the names did not stick, and the T.T.N.C. grew from strength to strength though in an uncongenial atmosphere.

In August 1947 the old order changed yielding place to the Government of Sri P.G.N. Unnithan. The feeble Sri. Unnithan cared more for his skin than his conscience; and the State Congress bent upon smothering the T.T.N. Congress out of existence found in him a willing servant. **Together they lauched a bitter crusade against the Tamils mainly of Vilavamcode and Kalkulam. Hundreds of false cases were foisted against them and they were made the occasion for a systematic manhunt by the Armed Reserve. Looting and plunder became the order of the day. Young men were hammered and clapped in jails. Black Terror stalked in the two Taluqs for months.**

Yet in the election that followed the Travancore Tamil Nad Congress annexed all the fourteen seats of the 4 southern Taluqs.

The state Congress became vindictive and released another orgy of presecution. Since it assumed the governance of Travancore the desire of State Congress to stamp out the T.T.N.C. has not diminished a hair's breadth. When a powerful organisation is out in a spirit of conquest it is not possible to resist sucessfully - either surrender or perish! After such situation has been created, establishment of status quo is impossible.

Probably certain responsible members of the State Congress may wish it to appear that they have resiled from the position they have formerly

taken on the issue of the Kerala Province. There cannot be any bonafides in the move. Further the retraction of individuals is not important; for the State Congress members met a couple of days back at Trivandrum under the auspices of the Lykia Kerala Council are not an insignificant force. Any way it will only be fair to pin down the State Congress to the position it has already taken with its eyes all open.

During the black days I have mentioned hundreds of phonocoms, Telegrams, memorials were sent to His Highness, The Maharajah praying for intervention; and He was supremely indifferent to the cries of agony of His Tamil subjects. The retention of the same Police officers in the same area inspite of all protests is a standing evidence of the indifference of His Highness to the welfare of His Tamil subjects.

In such circumstances we have only one haven - The India Government. And we have sought for merger of the Tamil areas of Travancore in the neighbouring Presidency so that the Indian Government may effectively keep us under its protection.

Praying that your excellency may be pleased to take steps to grant the Tamils of Travancore the protection they are so much in need of.

Nagercoil
22nd August, 1948.

I beg to remain
May it Please Your Excellency
Your most obedient Servant
President, T.T.N. Congress.
A. Nesamony's Personal File

3. கல்துளம் விளவங்கோடு நூவெட்டை (1948)

PETITION TO THE I.G. OF POLICE

Sir,

We beg to present the following facts for your anxious consideration and immediate action.

During the days prior to the elections in South Travancore the Reserve Police committed the worst atrocities against Tamil Nad Congress workers and sympathisers; and on **false and flimsy reasons opened fire and shot two people, one Mr. Chelliah at Keezhkulam and another Mr. Devasahayam at Mankad.** The patently false cases foisted against such workers were legion. No complaints against the Reserve

Police or the State Congressites who indulged in offences against Tamil Nad Congress sympathisers and workers were paid heed to. The reason was only too obvious - the District Magistrate, and the D.S.P., Trivandrum, had identified themselves with the State Congress, and were sworn to crush the Travancore Tamil Nad Congress.

But the State Congress was unable to capture a single seat in the four southern taluks.

The Tamilians thought that the State Congress would take its defeat sportingly, and that the Reserve Police would return to its normal role. But as soon as the results were announced the State Congressites set afoot false and malicious propaganda against the Tamil Nad Congressites, foisted false cases against them, mainly of arson, and before they whispered a complaint to the Police, the Armed Reserve was ready with Police vans to do their behest to beat, cause grievous hurt and shoot. Again complaints were of no avail; and Nairs and other State Congress rowdies, encouraged by the attitude of the Police, began to indulge in organised rowdism against Tamil Nad Congressites, with impunity. The Police also showed themselves to be not anxious to help Tamilians to secure any redress, or even to send the injured among to hospitals. Private practitioners also refused to treat them, even when severest injuries had been inflicted.

As if such systematic persecution did not reach the mark, the Working Committee of the State Congress appointed an "Enquiry Committee" consisting of defeated candidates and people who had sworn the worst against Tamilnad Congressites. **Mr. Pattom, accompanied not by the good elements, went to Kalkulam and Vilavancode; and immediately arose another crop of false cases, false allegations of arson, and Reserve Police persecutions with a vengeance.** At Marthandam on 4th March about forty of them came in a van, got down at the T.B. Junction, beat with lathis a Muslim boy, an old man who was taking coffee in a hotel, a blacksmith in his workshop, the owner of a cycle shop and his lame son; got into the Christal Press, gave two slaps to the proprietor's brother, threatened dire consequence to Rev. N.H. Harris, who remonstrated; got into the Thoduvetti market, severely assaulted a trader in coconuts, and gave four severe blows with lathis to one Kochappy Nadankutty, of which one was right on the face; rammed Ponnayya with the butt end of a gun; gave a jaggery merchant. Rayappan by name, about ten blows, of which one was on his nose; and when he leaned on a wall stunned, snatched Rs. 250 he had in hand and caused loss of Rs.10 change and 15 cakes of jaggery. One Chothi was severely beaten and put into the Police van, which drove off; and nothing is known about him. A few

other people in the market were beaten on the head, and grievously injured. Two students of the local High School also received blows. Women who were in the market were also mercilessly thrashed, and they ran for their lives, loosing their purchases, moneys and articles. Such atrocities have never been seen since the inception of the State.

The District Magistrate, District Superintendent of Police and others were phoned up. After a full day they came and sat in the Police Station, to which some of injured were taken. They were callous. The President of the Travancore Tamil Nad Congress met you and sought your help, and **it seemed that you justified the action of the Police for the reason that the Tamilians refused to buy fish in the market.**

At Themanur, Attoor Pakuthy, a building was set fire to by State Congressites, a false case foisted upon Tamil Nad Congressites, and it was made an occasion for the Police van and Reserve Police to unleash their atrocities - and encouraged the State Congressites to do likewise.

On 1-3-1948 a phonocom was sent to you that Vikraman Nair, Vasudevan Tampi, Eswaran Tampi and Lokidasan Pillai of Thirunainar Kurichi were persecuting Tamilians and protection was sought. Instead of protection the Armed Reserve went there in a van and indiscriminately attacked the innocent Tamilians of the place; some of them are now in the London Mission Hospital, Neyyor.

At Methukummal the Armed Reserve beat and terrorised the people; and one Vishaksenan Nair, against whom many complaints have been given, continues to be still confident of the Reserve Police, and he about a week ago is reported to have feasted the Police, including high officers, with the flesh of a stolen sheep.

The Tamilians of Kalkulam and Vilavancode feel their life, properties and liberty are most insecure. As if the oppornities given to the Armed Reserve were not adequate enough, the District Magistrate has passed a curfew order in Kalkulam and Vilavancode.

We pray, Sir that you may be pleased to visit the places, see the persecuted innocents, and do what you can to save them from the effects of the black terror that has passed over them and probably is in store for them.

We may point out that the District Magistrate, Mr. Raman Pillai, and the D.S.P., Mr. Chandrasekharan Nair, are actuated by the worst partisan spirit, and are wading in the blood of innocent Tamilians.

We pray that curfew order be immediately withdrawn and the above said two officers be transferred elsewhere , so that the Tamilians of these two unfortunate Taluks may be saved from the valley of the shadow of death.

Yours Faithfully

1. K. Sivarama Pillai
3. D. Ponniah

2. P. Thanulingam Nadar
4. S. Ambrose

Members of the Representative Body from Thovala and Agasteeswaran Taluks.

A. Nesamony, Inside Travancore Tamil Nad, App. VI (1948), pp. 45-48

4. போலீஸ் அட்டூழியங்கள்

1948-ல் திருவிதாங்கூர் சட்டசபைக்குத் தேர்தல் நடந்தது. தேர்தலைச் சந்திக்க தி.த.நா.கா. வும் தயாராகிக்கொண்டிருந்தது. அந்நேரத்தில் தி.த.நா.கா. எதிர் கொண்ட இன்னல்களை குமரித்தந்தை மார்ஷல் A. நேசமணி அவர்களே எழுதுகிறார்கள். (Inside Travancore Tamil Nad, 1948) காண்போம்:

திருவிதாங்கூர் அரசு பெரும்பாலும் ஒருநாயர் அரசு. திவானும், திருவனந்தபுரம் மாவட்ட போலீஸ் கண்காணிப்பாளரும், நாகர்கோவில் துணை போலீஸ் கண்காணிப்பாளரும் போராட்டம் ஆரம்பித்தபோது எல்லோருமே நாயர்கள், ஸ்டேட் காங்கிரஸிலுள்ள நாயர் பிரமுகர்களின் உறவினர்களாவர். விளவங்கோடு, இரணியல், தக்கலை மற்றும் திருவட்டார் போலீஸ் நிலையங்களில் பணிபுரிபவர்களும் மலையாளிகளே. அவர்களே தமிழ்நாட்டின் எல்லா முக்கிய பதவிகளிலும் இருக்கின்றனர். அவர்களுக்குத் தமிழர்களிடம் எந்த அனுதாபமும் கிடையாது. தமிழர்கள் மற்றும் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் திரும்பத் திரும்ப எடுத்துச்சொல்-யும் அரசின் அடக்குமுறை கொள்கைகளும் போலீஸ் அட்டூழியங்களும் கட்டுக்கடங்காமல் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன.

இரணியல் நிகழ்ச்சி

அரசு, ஸ்டேட் காங்கிரசுடன் இனம் கண்டுகொண்டு, அது நடத்தும் எல்லா குண்டர் வேலைகளுக்கும் துணை நிற்கிறது. காந்தி பிறந்த நாளன்று, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் அலுவலகம், ஸ்டேட் காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் என்று தங்களை அழைத்துக்கொண்ட குண்டார்களால் தாக்கப்பட்டது. இரணியல் நிகழ்ச்சி பற்றி வெளியிடப்பட்ட அறிக்கை வருமாறு:

நேற்று, திங்கட்கிழமை அக்டோபர் 6, 1947. இரணியல் சந்தை கூடும் இடத்தில், திருவிதாங்கூர் ஸ்டேட் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களான திரு. பட்டம் தானுபிள்ளை, திரு. பி.எஸ். நடராஜபிள்ளை ஆகியோர் கலந்துகொண்ட ஒரு கூட்டம் நடந்தது. அதே நேரத்தில், மார்த்தாண்டத்தில், திருவிதாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸின் ஆதரவில் 30,000-த்துக்கும் மேற்பட்ட மக்களைக் கொண்ட ஒரு மாபெரும் கூட்டம் நடந்தது. இக்கூட்டத்தில் பல பிரமுகர்களும் கலந்துகொண்டு பேசினார்கள். அப்போது ஸ்டேட் காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் நடத்திய குண்டர் தாக்குதலால் அப்பாவி தமிழர்கள் பாதிக்கப்பட்டு காயப்பட்ட செய்தி அவர்களை எட்டியது. திருவிதாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் ஒருசில செயற்குழு உறுப்பினர்களுடன் சம்பவ இடத்துக்கு விரைந்தார். போலீஸ் படை அப்பாவி மக்களின் உயிரையும் உடமைகளையும் காக்கத்தவறிவிட்டதால் உடனடியாக தலையிடுமாறு வற்புறுத்தி, மாண்புமிகு மகாராஜாவின் தனிச்செயலருக்கு, அதே இரவு தலைவர் ஒரு தொலைபேசி அஞ்சல் அனுப்பினார்.

நிலமையின் தாக்கத்தை அறிந்து, சம்பவம் பற்றிய ஒரு நேரடி முழுவிசாரணை செய்வது எங்கள் கடமை என்று உணர்ந்து சம்பவ இடத்துக்குக் காலையில் சென்றோம். இரண்டு குழுக்களாக காலை 8 மணிக்கு சம்பவ இடத்தை அடைந்தோம். கல்லால் எறிந்து கடைகள் சேதப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. ஒரு சேதப்பட்ட கடையி-ருந்து, தொண்டு நீக்கப்பட்ட தேங்காய் மூடைகள் வலுக்கட்டாயமாக இழுத்து எடுத்துச்செல்லப்பட்டிருந்தது. திருவிதாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் அலுவலக கட்டிடத்திலுள்ள கீழ்தளத்தி-ருந்த கடைகள் உடைக்கப்பட்டு அங்கிருந்த பொருள்கள் இழுத்துத் தள்ளப்பட்டு, சிதறிக்கிடந்ததை புகைப்படம் எடுத்துக்கொண்டோம். காயப்படுத்தப்பட்ட நால்வர், நெய்யூர் லண்டன்மிஷன் மருத்துவமனையில் சிகிற்சை பெற்றுக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களையும் சந்தித்து புகைப்படம் எடுத்துக்கொண்டோம். மருத்துவமனையில் போலீஸ் ஆய்வாளரை சந்தித்தோம். காயப்பட்டவர்கள் பற்றியோ, சேதப்படுத்தப்பட்ட கடைகள் பற்றியோ, அதுவரையிலும் காவல்துறை எந்த அக்கறையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பது தெரியவந்தது. காலை 11 மணி வரையிலும் காவல்துறை, எந்த சம்பவம் பற்றியும் அறிய விரும்பவில்லை என்ற எண்ணமும் எங்களுக்குள் உருவானது.

தூர இடங்களி-ருந்து, தாள் கொடிகளை கட்டிய லாத்திக்கம்புகளை ஏந்திய ஸ்டேட் காங்கிரஸ் தொண்டர் படையினர், லாறிகளிலும் கார்களிலும் கொண்டு வரப்பட்டு, இரணியல்-ல் இறக்கப்பட்டதாக, மறுக்கமுடியாத தடங்கள் எங்களிடம் உள்ளன.

அவ்விடத்திலுள்ள திருவிதாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரசின் தீவிர ஆதரவாளர்களை பயமுறுத்தி பணிய வைக்கவே இவர்கள் அங்கு கூடினார்கள். இந்த கோழைத்தனமான செயல், அப்பாவி மக்களை தாக்குவதிலும், திருவிதாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்டிய போஸ்டர் மற்றும் விளம்பர அட்டைகளை வெட்டி எறித-லும் முடிவடைந்தது. இதன் அலுவலம் தாக்குதலுக்கு இலக்காகியது. காவல் துறையினர் மற்றும் முதல் வகுப்பு மஜிஸ்ட்ரேட் முன்பாகவே, இந்த ஸ்டேட் காங்கிரஸ் தொண்டர்கள், பயங்கரமான அராஜகங்களில் ஈடுபட்டனர். சாலையில் குறுக்கே 25 அடிக்கு மேலே, தந்திக்கம்பிகளையும் தாண்டி கட்டப்பட்டு காற்றில் அசைந்து கொண்டிருந்த திருவிதாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரசின் ஒரு துணி பேனர் வலுக்கட்டாயமாக இழுத்து அறுத்து துண்டுதுண்டாக்கப்பட்டது. திருவிதாங்கூர் தமிழர்களின் ஒரே அரசியல் அமைப்பான தமிழ்நாடு காங்கிரசை அவமானப்படுத்தியபோது, இந்த துணிந்த செயலை தடுக்க அரசு அதிகாரிகள் தங்கள் கடைசி விரலைக்கூட அசைத்தது கிடையாது.

காவல் துறையினரிடமும், முதன்மை மஜிஸ்ட்ரேட்டிடமும் ஒரு சக்தி வாய்ந்த ஆயுதம் தாங்கிய தனி போலீஸ் படை இருந்தும், அப்பாவி மக்களின் உயிரையும் உடமைகளையும் காக்கும் அடிப்படை கடமையைக்கூட அவர்களால் செய்ய முடியவில்லை என்பதை கூச்சப்படாமல் நாங்கள் சொல்லமுடியும், நீதித்துறையிலும் காவல் துறையிலும் தமிழர்கள் நம்பிக்கை இழந்துவிட்டனர் என்று சொல்லும் நிலைக்கு நாங்கள் தள்ளப்பட்டுவிட்டோம். மக்கள் மனதில் நம்பிக்கையை ஊட்ட, சம்பவங்கள் பற்றிய ஒருபாரபட்ச விசாரணை நடக்குமா என்றும் சந்தேகப்பட வேண்டியுள்ளது.

ஸ்டேட் காங்கிரசின் அத்துமீறின செயல்களை கண்டித்து இன்று இரணியல், திங்கள் சந்தை, நெய்யூர் ஆகிய இடங்களில் முழு அடைப்பு நடத்துகிறோம். மக்களிடையே தீ பற்றி எரியாம-ருக்க சம்பவங்கள் பற்றிய முழுவிவரங்களையும் தருவதை தவிர்க்கிறோம். ஆனால் அரசு, காலங்கள் காட்டும் அடையாளங்களை அறிந்து உடனடியாக சம்பவங்கள் பற்றிய ஒரு திறந்த பொதுஜன விசாரணைக்குக் கட்டளையிடும் என்று நம்புகிறோம்.

குழித்துறை நிகழ்ச்சி

திருவிதாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரசின் ஒரு பிரச்சாரக்கூட்டம் குழித்துறையில் நடந்தது. அது 30,000-த்துக்கும் மேற்பட்ட மக்களைக்கொண்ட ஒரு மாபெரும் கூட்டம். விளவங்கோடு ஸ்டேட் காங்கிரஸ் தலைவர் மற்றும் சில ஸ்தலம் நாயர் பிராதானிகளும் சேர்ந்து,

பக்கத்திலுள்ள இரு நாயர் வீடுகளை, குண்டர்களை தாவளமிட்டு வைக்கும்பொருட்டு கா-செய்து கொண்டனர். கூட்டம் துவங்கி ஒரு மணிநேரம் ஆனபோது அந்த வீடுகளில் இருந்துகொண்டு கூட்டத்தினர் மீது கல் எறியப்பட்டது. பலர் காயம் அடைந்தனர். கூட்டத்தினரில் ஒரு பகுதியினர் இந்த வீடுகளில் பாய்ந்தனர். குண்டர்கள் ஓடி தப்பிவிட்டனர். சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் குழப்பம் நிலவியது. நிலமை கட்டுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டு மேலும் கூட்டம் இரண்டு மணிக்கூர் தொடர்ந்து நடந்து முடிந்து, பின் அமைதியாக மக்கள் கலைந்து சென்றனர். போலீஸ் ஆய்வாளர் மற்றும் ஸ்தலம் மஜிஸ்ட்ரேட் ஆகியோரின் முதல் தகவல் அறிக்கை, ஸ்டேட் காங்கிரசின் நடவடிக்கைகளை கண்டித்தது.

மறுநாள் மாவட்ட போலீஸ் கண்காணிப்பாளரும் சில நாயர் அதிகாரிகளும் சம்பவ இடத்துக்கு வந்தனர். இரண்டு குழித்துறை நகராட்சி உறுப்பினர்கள் உட்பட 300 பெயர் தெரியாதவர்கள் மீது வழக்குப்பதிவு செய்தனர். காவல் துறையினர் வேள்களில் சென்று குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களை வேட்டையாடினர். அவர்களை வெறிநாய்களை அடிப்பதுபோல் அடித்து, போலீஸ் வேளில் இழுத்துப்போட்டு, பின் குழித்துறை காவல்நிலைய சிறையில் அடைத்தனர். இருபத்தி மூன்று நபர்களை இவ்வாறு கைது செய்தது மட்டுமல்லாமல் அவர்களுக்கு ஜாமீன் தரவும் மஜிஸ்ட்ரேட் மறுத்தார். நாகர்கோவில் அமர்வு நீதிமன்றத்தில் ஜாமீன் மனுதாக்கல் செய்யப்பட்டது. வழக்குகள் முட்டாள்தனமான கட்டுக்கதை என்று கண்டும், கலகம் விளைவித்ததாகவும் சட்ட விரோதமாகக் கூடியதாகவும், வீடுகளை உடைத்ததாகவும், நான்கு மாதங்களுக்குப்பின் நாற்பத்தி ஏழு பேர் மீது குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டது.

மணக்கரை நிகழ்ச்சி

செல்வி ஆனிமாஸ்கரின், ஸ்டேட் காங்கிரஸ் முன்னணி தலைவர்களில் ஒருவர். இவருக்கு மண-க்கரை கத்தோ-க்கக் கிறிஸ்தவர்கள் ஒருவரவெற்புக் கொடுத்தனர். மண-க்கரை பங்குத் தந்தை அவ்விடத்திலுள்ள நாயர் பிரதானிகளோடும், ஸ்டேட் காங்கிரஸ் ஆதரவாளர்களான மீனவர்களுடனும் உள் உறவு கொண்டிருந்தார். அவர் இந்த வரவேற்புக் கூட்டத்தை ஸ்டேட் காங்கிரசின் பிரச்சாரக் கூட்டமாக மாற்றினார். அவ்விடத்திலுள்ள கத்தோ-க்க பிரதானிகள், அரசியல் பேசக்கூடாது என்று எச்சரித்தும், செல்வி மாஸ்கரின், ஸ்டேட் காங்கிரசை ஆதரிக்குமாறு கூட்டதினருக்கு வேண்டுகோள்விடுத்தார். எதிப்பு தெரிவித்து கூட்டத்தில் ஒரு பகுதியினர் வெளியேறினர். குழப்பம் நிலவியதால் கூட்டம் சடுதியில் முடிந்துவிட்டது. கோபமடைந்த

நாயர்களும் பங்குத்தந்தையும் ஒரு மீனவனைத் தூண்டிவிட்டனர். அவன், நாலுகா-ல் நின்ற தன் கடையை உடைத்து அதி-ருந்த பொருட்களை நாசப்படுத்தியாதாகவும், கொண்டுசென்று விட்டதாகவும் போலீசில் புகார் செய்தான். அதன் அடிப்படையில் திருவட்டார் போலீஸ் ஆய்வாளர் சம்பவ இடத்துக்கு மறுநாள் வந்தார். அப்பாவி வழிபோக்கர்களை லாத்தியினால் அடித்தார். தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் மற்றும் அனுதாபிகள் மீதும் வழக்குப்பதிவு செய்து, இரவு நேரம் கெட்ட நேரத்தில் வீடுகளில் நுழைந்து அவர்களை அடித்து, நையப்புடைத்து, போலீஸ் வேனில் தூக்கிப்போட்டு, திருவட்டார் காவல்நிலைய சிறைக்குள் தூக்கி எறிந்தார்.

அருவிக்கரைநிலைச்சி

சில மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள ஆற்றூர் என்னும் இடத்தில் திருவிதாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கூட்டம் நடந்து முடிந்தது. அருவிகரை தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்தனர். அப்போது வழக்கமான தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கோஷங்களை எழுப்பிக்கொண்டே சென்றனர். செல்லும் வழியில் ஸ்தலம் போலீஸ் ஆய்வாளர் மற்றும் அவர் நெருங்கிய நாயர் உறவினர் வீடுகளும் வந்தன. தொண்டர்கள் மீது இருட்டினூடே சிலகற்கள் வந்து விழுந்தபடியால், வீடுகளுக்கு ஓடிப்பிழைத்தனர். மறுநாள் பார்க்கும்போது போலீஸ் ஆய்வாளரின் ஒரு நெருங்கிய உறவினரின் வீட்டில் செயல்பட்டுவந்த பகுதிக்கச்சேரி உடைக்கப்பட்டிருந்தது. நாயர்கள், இரவோடு இரவாக சில கூரை ஓடுகளை உடைத்தும், கதவுகளை தள்ளி திறந்தும் வைத்து, மறுநாள் காலை 18 தொண்டர்கள் மீது வழக்குப்பதிவு செய்தனர். ரோட்டோரத்தில் நின்றவர்களில் நான்கு பேர் கைது செய்யப்பட்டனர். மீதமுள்ள தொண்டர்களின் பெயர்களை போலீஸ் ஆய்வாளரிடம் கேட்டனர். அவர் மீதமுள்ள 14 பெயர்களைக் கொடுத்தார். காவல்துறையினரிடம், சிலநொடிகளில் அவர்கள் கொண்டு வரப்பட்டு, போலீஸ் வேனில் ஏற்றி சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர்.

மறுநாள் அருவிக்கரையி-ருந்தும். மண-க்கரையி-ருந்தும் கைதானவர்களை, பயோனியர் மோட்டார் சர்வீசுக்குச் சொந்தமான ஒரு பேருந்தில் ஏற்றி போலீஸ் நிலையத்துக்குக்கொண்டு சேர்ப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆனால் ஸ்தலம் நாயர்கள், போலீஸ் ஆய்வாளரை வற்புறுத்தி, அவர்களை இரண்டு இரண்டு பேராக சங்கி-யால் பிணைத்து கொழுத்தும் வெயி-ல் இரண்டு மைல் தூரம் ரோட்டில் நடத்திக்கூட்டிச்செல்ல வைத்தனர். அப்படி அவர்கள் நடந்துசெல்லும்போது ஏளனமாக இவர்களை பேசினர். *தந்தையி-ல்லாத*

தமிழ்நாட்டுக் காரர்கள்: இரண்டு இருண்டு பேராக தமிழ்நாட்டை தலையில் சுமந்துகொண்டு போகிறார்கள். பின்னர் அவர்கள் பேருந்தில் ஏற்றப்பட்டனர். விளவங்கோடு மஜிஸ்ட்ரேட் முன் நிறுத்தப்பட்டனர். அவர் அவர்களை காவல் வைக்கும்படி உத்தரவு இட்டார். ஸ்தலம் சிறையில் போதுமான இடம் இல்லாததால் இவர்கள் போலீஸ் வேனில் ஏற்றப்பட்டு தக்கலை காவல் நிலையத்துக்குக் கொண்டு போகப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர்.

இவர்களை பின் தொடர்ந்துபோன தனி போலீஸ் படையினர், இவர்கள் சிறைச்சாலைக்குள் நுழையும்போது, துப்பாக்கி மூடுகொண்டு அவர்களை தாக்கினர். வேதனை தாங்கமுடியாமல் அவர்கள் இட்ட ஓலம் சிறைச்சாலை வளாகத்தையும் தாண்டி விண்ணைப்பிளந்தது. எனவே, ஸ்தலம் மஜிஸ்ட்ரேட்டை அணுகி அந்த இரவே சிறைச்சாலைக்குச் சென்று சோதனைசெய்து, காயப்பட்டவர்களிடமிருந்து வாக்குமூலம் பதிவுசெய்ய வேண்டிக்கொள்ளலாமா என முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. மஜிஸ்ட்ரேட் ஸ்தலத்தில் இல்லாததால் அந்த முயற்சி வெற்றியடையவில்லை. சிறைச்சாலை பொறுப்பில் இருந்த இரணியல் மஜிஸ்ட்ரேட், விடுப்பு எடுத்துக்கொண்டு ஸ்தலம்விட்டு கடந்துவிட்டார். எனவே விரைவுத்தபா-ல், ஸ்தலம் மஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த மனு ஸ்தலம் மருத்துவ அதிகாரிக்கு, தேவையான நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டு அறிக்கை சமர்ப்பிக்க அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. அவர் சிறைச்சாலைக்குச் சென்றார். விசாரணைக் கைதிகளில் நான்கு பேருக்கு மேலானவர்கள் ஆபத்தான காயங்களுடன் இருக்கிறார்கள் என்று அறிக்கை கொடுத்ததாக நாங்கள் அறிகிறோம். மருத்துவ அதிகாரி ஒரு தமிழர். அவர் உடனடியாக இடமாற்றம் செய்யப்பட்டார். நாகர்கோவில் அமர்வு நீதிபதி, வழக்குகள் மிகைப்படுத்தப்பட்டவை என்று கண்டு ஜாமீன் வழங்கினார். விசாரணைக் கைதி ஒருவன் ஜாமீனில் விடுதலையாகும்போது அவன் காதுக்குள்ளிருக்கும் பறை பழுதடைந்திருந்தது. அதற்காக அவன் அனேக நாட்கள், நெய்யூர் லண்டன் மிஷன் மருத்துவமனையில் உள் நோயாளியாக சிகிச்சை பெற்றான்.

பாகோடு நிகழ்ச்சி

குழித்துறை வழக்கு சம்மந்தமாக, அருகாமையிலுள்ள பாகோடு என்ற கிராமத்திலுள்ள மக்களில் அனேகர் கைது செய்யப்பட்டனர். அந்த இடத்தில் செல்வாக்கும் செல்வமும் மிகுந்து இருந்த ஒரு நாயர், இரவு நேரங்களில் கருஞ்சந்தையில் நெல் விற்பனை செய்துவந்தார். இதை ஸ்தலம் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் தடுத்து, ஸ்தலம்

தாசீல்தாருக்குப் புகார் கொடுத்தனர். அவர் சம்பவ இடத்துக்கு வந்து முதல் தகவல் அறிக்கை தயார் செய்தார். தகவல் கொடுத்தவர்களும், முதல் தகவல் அறிக்கையில் சாட்சிக்கையெழுத்து பதித்தவர்களும் குழித்துறை வழக்கில், குற்றவாளிகள் பட்டியல் சேர்க்கப்பட்டனர். லாறிக்கணக்கில் தனி போலீஸ் படை கிராமத்தில் இறங்கியது. அனேக கிராமவாசிகளை கைதுசெய்து நையப்புடைத்தனர். இரவுவேளைகளில் வீடுகளை உடைத்துத்திறந்து கைதுசெய்தனர். 28 வயதுள்ள தங்கம்மா பாலம்மா, 20 வயதுள்ள முத்து பாலம்மாள், அவள் மாமியார் 45 வயதுள்ள செம்பகக்குட்டி கொச்சுவள்ளி, 38 வயதுள்ள வள்ளி கொச்சப்பொன்னு ஆகியோர், தனி போலீஸ் படையினரால், அவர்கள் உறவினர்கள் கைதுசெய்யப்படும்போது மூர்க்கத்தனமாக தாக்கப்பட்டனர்.

திக்கணம் கோடுநிகழ்ச்சி

இரணியல் போலீஸ் ஆய்வாளர் திரு. வி.எம். ஜார்ஜ் ஆணையில் இயங்கிக்கொண்டிருந்த தனிபோலீஸ் படை, ஒரு நாள் மனித வேட்டைக்கு இறங்கியது. ஒரே நாளில், மாங்கரை, கொட்டேத்தி, பாலப்பள்ளம் ஆகிய இடங்களுக்குச் செல்லும் வீதிகளில் சென்று கொண்டிருந்தவர்களில் 50-க்கும் மேற்பட்டவர்களைப் பிடித்து லாத்தியால் அடிக்கவும் இடிக்கவும் செய்தனர். அப்படியே திக்கணம் கோட்டை தாண்டி வரும்போது பள்ளிக்கூடம்விட்டு மாணவர்கள் வீடுகளுக்குத் திரும்பிச் சென்றுகொண்டிருந்தனர். அவர்கள் மீது தனி போலீஸ் படை பாய்ந்தது. ஒரு மாணவன் ஓடி வறுவேல் சவரிமுத்து என்பவரின் வீட்டில் புகுந்து ஒளிந்துகொண்டேன். போலீஸ் படை வீட்டுகுள் புகுந்துவிட்டதை கண்ட மாணவன் உயிருக்குப்பயந்து வெளியே சாடி ஓடிவிட்டான். அந்த பையன் யார் என்று சவரிமுத்துவிடம் போலீஸ் ஆய்வாளர் கேட்டார். தனக்குத் தெரியாது என்று சவரிமுத்துக் கூறியதால் தனி போலீப்படையினராலும், ஆய்வாளராலும் லாத்தியால் அடித்து உதைக்கப்பட்டார் சவரிமுத்து. குறுக்கிட்ட அவன் சகோதரனும் தாயும் அதேபோன்று தாக்கப்பட்டனர். இச்செயலை கண்டித்த, திருமண வயதுக்கு வந்த, அவனது இளைய மகள் கன்னத்தில் அறையப்பட்டாள். அவளது காதில் கிடந்த அணிகலன் துண்டுதுண்டாக நொறுங்கியது. மூன்று பற்களும் ஆட்டம் கொடுத்தன. 10 தினங்களுக்கு முன் தனது 11-வது குழந்தையைப் பெற்றெடுத்த அவன் மனைவி இரக்கம் காட்டும்படி கெஞ்சினாள். அவள், பூட்ஸ் காலால் நெஞ்சில் உதைக்கப்பட்டாள். முடிவில், சவரிமுத்து போலீஸ்வேனில் கொண்டுவரப்பட்டார். கொட்டேத்திச் சந்தையில் போலீசார் புகுந்து கலகம் விளைவித்தனர். அன்றாட பொருட்களை வாங்கவும் விற்கவும் அங்கு கூடியிருந்த 1000-க்கும் மேற்பட்ட பெண்களை துரத்தி அடித்தனர். பெண்கள்

அலங்கோலமான முறையில் உயிருக்குப்பயந்து அங்குமிங்குமாக ஓடினர்.

மடிச்சல் நிகழ்ச்சி

ஒரு நாயருக்கும் ஒரு நாடார் பனையேறிக்கும் நீண்டநாள் பகை இருந்து வந்தது. இருவரும் தொடட்டுத்தவர்கள். உடனே இந்த நாயர், தனி போலீஸ் படையினரிடம், இந்த ஏழை நாடார் குழித்துறை வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டவன் என்று சொல்-கைது செய்யத்தூண்டினான்.

இரவு வேளையில் ஒரு தனி போலீஸ் படை அவன் வீட்டிற்கு எடுத்துச்செல்லப்பட்டது. அதிகாலையில் பனை ஏறச்செல்வதற்காக அந்த பனையேறி தன் அரிவாளை சுவராக்கிக்கொண்டிருந்தான். தனி போலீஸ் படையினரால் சுற்றி வளைத்து பிடிக்கப்பட்டு நையபுடைத்து தூக்கிச்செல்லப்பட்டான்.

வழக்கம்போல, போலீசுக்கு வத்தி வைத்துவிட்டு, இரவு வேளையில், அந்த நாயர் வீடு திரும்பிக்கொண்டிருந்தான். அப்போது யாரோ அவனை அடித்துவிட்டனர். மறுநாள் காலை, தனி போலீஸ் படை பல கோணங்களி-ருந்தும் கும்பல் கும்பலாக வந்து இறங்கியது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் (சுமார் 300 வீடுகள்) ஏறி இறங்கி, அங்கிருந்த வயது வந்த எல்லா ஆண்களையும், சில பெண்களையும் லாத்தியினால் அடித்து, துப்பாக்கி மூடுகொண்டு இடியும் கொடுத்துக்கொண்டே சென்றனர். சில வயோதிகர்களையும் சிறு குழந்தைகளையும் தவிர எல்லா ஆண்களும் பெண்களும் உயிருக்குப் பயந்து ஊரைவிட்டே ஓடிவிட்டனர். மறுநாள் நான் அந்த கிராமத்துக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கே நான் கண்ட காட்சிகள் வருமாறு:

இதயத்தை உலுக்கிய காட்சிகள்

ஜனவரி 8, 1948-ல் நான் (திரு. A. நேசமணி) திரு. A. அப்பாவு பணிக்கர் மற்றும் திரு. கபிரியேல் நாடாருடன் மடிச்சல் மற்றும் அதன் சுற்றுப்புற கிராம மக்களை சந்திக்கச்சென்றிருந்தேன். இதயத்தை உலுக்கும் காட்சிகளை அங்கே காண நேர்ந்தது. *நூற்றி ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், நம் முற்பிதாக்கள், நாயக்கள் மற்றும் நாயர் அரசிடமிருந்து; எத்தகைய வேதனைகளை அனுபவித்திருக்கக் கூடும் என்பதை மனக்கண் மூன்றுத்தாம் காட்சிகளைக் கண்டேன்.* பட்டினியால் வாடும் குழந்தைகள் மற்றும் விதியென்று உணர்ந்து கண்களில் கண்ணீரைத் தேக்கி நிற்கும் பெண்களைத் தவிர, மற்றபடி வீடுகளெல்லாம் வெறுமையாக்கப்பட்டு கிடந்த காட்சியைக் கண்டேன். பனையேற்றுத்தொழில் முற்றிலுமாக ஸ்தம்பிதமாக்கிக் கிடந்தது. பயமும்

திகிலும் அந்த பகுதியில் ஆட்சியுரிந்து மேலோங்கி நின்றன. எப்போது சித்திரவதைக்குள்ளாகப் போகிறோம் என்ற கேள்விக்குறியில் இரவும் பகலும் மக்கள் பீதியுடன் காணப்பட்டனர். ஸ்டேட் காங்கிரசை தங்களது அமைப்பாக ஏற்றுக்கொள்ளும்படி மக்கள் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். ஒப்புக்கொள்ளாத நிலையில், கடும் விளைவுகளுக்கு ஆட்படுத்தப்படுவீர்கள் என எச்சரிக்கப்பட்டனர். லாத்திகளால் அடித்து துப்பாக்கி மூடுகளால் இடித்து, மிருகங்களைப்போல போலீஸ் வேனில் தூக்கி இட்டு, சொல்லமுடியாத அளவுக்கு மானபங்கப்படுத்தவும் துன்புறுத்தவும் செய்தனர். ஏழைக்களும் சிறு பிள்ளைகளும் அவர்கள் தயவில் வாழ வேண்டியதாயிற்று. பெண்களும் அடக்குமுறைகளுக்குத் தப்பமுடியவில்லை. அடிப்பட்டவர்களில் பலர், உயிர்வாழ்வோம் என்ற நம்பிக்கையை இழந்து, பல்வேறு மருத்துவமனைகளில் இருந்து சிகிற்சை பெற்று வருகின்றனர். அப்பகுதியில் உள்ள சில நாடார் பிரதானிகளும், லாத்தி அடி மற்றும் வீடு உடைப்பு ஆகியவற்றில் தங்கள் பங்குகளை பெற்றுக்கொண்டனர்.

தனி போலீஸ் படையினரால், சங்கு நாடார் என்பவரை வீசி எறிந்த கிணற்றைப் பார்த்தோம். இந்த கிணற்றின் அருகாமையில் பத்து நாட்களுக்கு முன் பாம்பு கடித்து இறந்த சங்கு நாடாரின் மனைவி கல்லறையையும் பார்த்தோம். அண்டை வீட்டு வயோதிக தாயாரால் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்ற அவரின் ஐந்து பிள்ளைகளும் முகம் குப்புற நீட்டி நிமிர்ந்து அந்த குடிசையில் படுத்திருந்ததையும் பார்த்தோம். ஒரு நாயர் தாக்கப்பட்டார் என்று சொல்லப்பட்ட ஒரு குளத்தின் கிழக்குக்கரையைப் பார்த்தோம். அங்கிருந்துதான் ஏராளமான நாடார் மக்கள், தனி போலீஸ் படையினரால் அள்ளிசெல்லப்பட்டு, மனிதாபிமானம் அற்ற முறையில் சித்திரைவதை செய்யப்பட்டனர். உடைந்த லாத்திக்கம்பின் துண்டு ஒன்றை அவ்விடத்தி-ருந்து கண்டெடுத்தோம். மெது கும்மலைச் சேர்ந்த முத்துநாயகம் என்பவருடைய குடையில் உள்ள ஒடிந்த கைபிடித்துண்டையும் கண்டெடுத்தோம். அவர் மார்த்தாண்டம் லண்டன் மிஷன் மருத்துவமனையில் சிகிற்சை பெற்று வரும் தன் உறவினரை பார்க்கச் சென்றபோது, அவ்விடத்தில் வைத்து கொடூரமாகத் தாக்கப்பட்டாராம். கண்டெடுக்கப்பட்டவைகள் யாவையும் இப்போது, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் அலுவலகத்தில், மலையாளி ஆட்சி எப்படி இருக்கும் என்று மக்களுக்கு உணர்த்த, புனிதமான பழங்கால பொருள்கள்போல் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. மக்கள் ஒளித்து கொண்டு இருப்பதாலும், வீடுகளுக்குள் முடங்கிக் கிடப்பதாலும் படந்தாலு மூடுமாலைச் சந்தை கூடவில்லை. எங்கள் கவனத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட நூற்றுக்கும் அதிகமான நிகழ்ச்சிகளில் இவை ஒரு சில.

ஒருமனுவின் மூலம் ஸ்தலம் மஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு நிலமையை விளக்கினேன். தனிபோலீஸ் படையின் மனித வேட்டையாடும் வெறித்தனத்தை நிறுத்தக் கேட்டுக்கொண்டேன். ஒரு விசாரணை நடத்தி அவ்விடத்திலுள்ள மக்களின் உயிருக்கும் உடமைகளுக்கும் பாதுகாப்புத்தர கேட்டுக்கொண்டேன். மஜிஸ்ட்ரேட், சம்பவ இடத்துக்குச் சென்று விசாரிப்பதாகவும் ஆவன செய்வதாகவும் உறுதியளித்தார். இந்த நிமிடம் வரையிலும் ஒன்றுமே செய்யவில்லை. நேற்று திருவிதாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர், தனிபோலீஸ் படையினரால் அடித்துக்காயப்பட்டவர்களின் பிரதிநிதிக்குழுவை வழிநடத்த திவானிடம் அனுமதி கேட்டபோது எந்த பதிலும் இதுவரையிலும் கிடைக்கவில்லை. எங்கள் வேண்டுகோளுக்கு அரசு செவிடாக இருந்துவிடும்போது யாரிடம் சென்று எங்கள் குறைகளைச் சொல்-முறையிடுவோம்?

காமராஜரும் கண்ணடைத்தார்

இப்போதெல்லாம் திகில் எல்லா இடங்களிலும் வியாபித்து இருந்தது. பல திசைகளில் இருந்தும் போலீசின் கைகடந்த செயல்கள் பற்றிய அறிக்கைகள் அலுவலகத்துக்கு வந்து குவிந்த வண்ணம் இருந்தது. திவானுக்கும், மாவட்ட மஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கும், மாண்புமிகு மகாராஜாவுக்கும் பலமுறை முறையிட்டும் மக்களுக்கு எந்தவித விமோசனமும் கிடைக்கவில்லை. காவல் துறையினர், திட்டமிட்டு தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தொண்டர்களையும் செயல்வீரர்களையும், போலீஸ் வேன்களை பயன்படுத்தி திகிலூட்டிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்கள், வீதிகள் வழியாக வாகனங்களை ஒட்டிச் செல்வதும், அன்றாட ஜீவனத்தை நேடச்சென்று கொண்டிருக்கும் தமிழர்களையோ, தொண்டர்களையோ கண்டால் வாகனத்தை நிறுத்தி, லாத்தியால் அடித்து உதைப்பதும் துப்பாக்கி மூட்டினால் இடிப்பதும், வீதி ஓரங்களில் காயப்பட்டவர்களை இட்டுச் செல்வதும் வழக்கமாகிவிட்டது. சில சமயங்களில் அவர்களை வேனில் இழுத்து இட்டு, வெகுதூரத்துக்கு அப்பால்கொண்டு போட்டுவிட்டு சென்றுவிடுவதும் உண்டு.

இந்நேரத்தில், தமிழர்களின் நிலைபற்றி நேரடியாக அறிந்துகொள்ள, திரு. காமராஜ் நாடாறை, திருவிதாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ், திருவிதாங்கூருக்கு வருமாறு அழைத்தது. அவர் திருவிதாங்கூருக்கு வந்து, ஸ்டேட் காங்கிரசும் திருவிதாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரசும் ஒரு உடம்படிக்கைக்கு வரும்படி முயற்சித்தார். அவர் முயற்சிகள் வெற்றி பெறவில்லை. மலையாள பத்திரிகைகளின் கேடு விளைவிக்கும் விஷமப்பிரச்சாரத்தை காமராஜ் நாடாரிடம்

தெரிவித்தபோது அவர், 'அசோசியேட்டட் பிறஸ்' ஆப் இந்தியாவுக்கு ஒரு அறிக்கை தந்தார். அதில் தென்தாலுகாக்களைக் கொண்ட ஒரு வருவாய்கோட்டம் அமைத்து, தமிழர்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்புத் தரவேண்டும் என்று பரிந்துரைத்திருந்தார்.

சமரசப் பேச்சு சென்னையில் நடைபெறவேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால், ஸ்டேட் காங்கிரஸ் தலைவர், தன்வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற சென்னை செல்லவில்லை. காமராஜ் நாடாரும் அதைகண்டு கொள்ளவில்லை. மேல் நடவடிக்கை எடுக்கவும் இல்லை.

விளவங்கோடு போலீஸ் ஆய்வாளர் தன் அதிகாரவரம்புக்கு உட்பட்ட இடங்களில் வசிக்கும் மக்களை பயமுறுத்தி பணியவைத் திருந்தார். ஒரு நாளைக்கு ஒருசன் நபர்களுயாவது, லாத்தியினால் அடித்து காயப்படுத்தாமல் விட்டதுகிடையாது. களியக்காவிளையில் இரு முஸ்லீம்கள் கடுமையாக லாத்தியினால் தாக்கப்பட்டு காயப்படுத்தப் பட்டனர். அதில் ஒருவர் உடனடியாக, சிகிற்சைக்காக மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டார். அதனைத் தொடர்ந்து முஸ்லீம் லீக் நடத்திய போராட்டம் எந்த பலனையும் அளிக்கவில்லை.

எங்கள் எல்லா முயற்சிகளுக்கும், மனிதாபிமான உதவிகள் எத்திசையி-ருந்தும் கிடைக்கவில்லை. ஒரு குற்றவாளி தப்பி ஓட உதவி செய்தார்கள் என சந்தேகப்பட்ட தக்கலை போலீஸ் ஆய்வாளர், ஒரு கூட்டம் அப்பாவி தமிழர்களை கைது செய்தார். இரவு வந்து, தனிமையாக இருக்கும் அவர்கள் பெண்களை மானப்பங்கப்படுத்தப்போவதாக போலீஸ் எச்சரித்துச் சென்றது. ஆனால் அந்த போலீசார் அந்த கிராமத்துக்கு திரும்பவும் வராதுபடி கடவுள் கட்டளையிட்டார். திரும்பி அந்தபோலீசார் அந்த கிராமத்துக்கு வந்து கொண்டிருக்கும்போது வேன் தலைகீழாக மறிந்துவிழுந்தது. ஒரு போலீஸ்காரரின் தலை வேறு கழுத்து வேறாக ஆனது. ஆய்வாளர் உட்பட போலீசார் யாவரும் காயங்களுடன் திரும்பிச் சென்றனர்.

மொத்தக்கூட்டங்களுக்குத் தலை

லாத்தி அடிகளுக்கும் துப்பாக்கி மூடு இடிகளுக்கும் பயந்து, துவண்டு அதைரியப்பட்டுவிடாத தமிழர்கள் ஒரே மனிதனாக எழுச்சியடைந்து நின்றனர். எல்லா நோய்களுக்கும், சர்வரோக நிவாரணியான தனி தமிழ் நாட்டை எந்த விலை கொடுத்தும் வாங்க வேண்டும் என்று துணிந்தனர். முன்பைவிட தமிழர்களிடம் பன்மடங்கு ஒற்றுமை காணப்பட்டது. அரசு அடுத்த கட்ட நடவடிக்கையில் இறங்கியது திருவிதாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சியின் கூட்டங்களுக்குத் தடைவிதித்தது.

பிரம்மபுரம் : பிரம்மபுரத்தில் ஒரு தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கூட்டம் நடந்தது. கூட்டம் நடக்கும் இடத்துக்கருகில் ஸ்டேட் காங்கிரஸ் குண்டர்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தனர். குழப்பம் விளைவிக்கும் நோக்கில், போலீஸ் சாதாரண உடையில் கூட்டத்தோடு கூட்டமாக நிலைகொண்டிருந்தது. கூட்டம் நடக்கும் இடத்துக்கு வெவ்வேறு திசைகளி-ருந்தும் வந்து கொண்டிருந்த திருவிதாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தொண்டர்களை, போலீசார் ஆங்காங்கே தடுத்து நிறுத்தினர். கூட்டத்தை கலைத்துவிடுமாறு கூட்ட அமைப்பாளரிடம் ஸ்தலம் மஜிஸ்ட்ரேட் சொன்னார். அதற்கு அவர் எழுத்து மூலம் தரும்படி கேட்டார். அதற்கு அவர் மறுத்தார். அப்படி இருக்கும்போது குண்டர்கள், சண்முகம் என்ற ஒரு தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தொண்டரை அடித்து உதைத்து வயல்வெளியில் தூக்கி எறிந்தனர். இச்செயலை மஜிஸ்ட்ரேட்டின் கவனத்துக்குக்கொண்டு வர, நினைவிழந்து கிடந்த சண்முகத்தை தொண்டர்கள் தூக்கி மஜிஸ்ட்ரேட் முன்னால் கொண்டு வந்தனர். அவன் எப்படி தாக்கப்பட்டான் என்பதற்கான சாட்சியங்கள் உங்களிடம் உள்ளனவா என்று மஜிஸ்ட்ரேட் கேட்டார். பின் அவர் மேடையில் ஏறி, தன் கையி-ருந்த ஒ-பெருக்கி மூலம், கூட்டத்தினரை கலைந்துபோகும்படி எச்சரித்தார். வருத்தம் நிறைந்த இதயத்துடன் கூட்டத்தினர் கலைந்து சென்றனர். அவர்கள் பிரிந்து செல்லும் வழிகளில் எல்லாம் தனி போலீஸ் படையினரும் குண்டர்களும் நின்று கொண்டு, தயவு தாட்சண்ணியமின்றி தொண்டர்களை அடித்து உதைத்தனர். இதை அதிகாரிகளின் கவனத்துக்குக்கொண்டு வந்தும் அவர்கள் எந்த ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

முஞ்சிறை : முஞ்சிறையில், திருவிதாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கூட்டம் ஒன்று நடப்பதாக விளம்பரப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. கூட்டம் நடக்கும் இடத்தில், போகும் வழி நெடுகிலும் போலீஸ் வேன்கள் நிறுத்தப் பட்டிருந்தன. கூட்டத்துக்குச் செல்வோரை பயமுறுத்தவே இந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஒரு சிறிய எண்ணிக்கை கொண்ட நாயர்களும், தேவசம் துறை மற்றும் தாலுகா அலுவலக ஊழியர்களும் வீதியில் வழிமறித்துக்கொண்டு நின்றனர். கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு பேசவந்த பேச்சாளர்களின் கார்கள் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டன. மக்களும்ஙவாகனங்களும் தங்குதடையின்றி செல்லக்கூடிய வீதிகளில் போக்குவரத்துக்குத் தடை செய்பவர்களை, எந்த எச்சரிக்கையும் கொடுக்காமல் போலீசார் செயலற்று இருந்துவிட்டனர். அவர்கள் குண்டர்களின் இச்செயலுக்கு உடந்தையாகவே இருந்தனர். இதற்கு இடையில், எதிர்பார்ப்புக்கு மாறாக கூட்டம் நடக்கவிருந்த இடத்தில் மக்கள் வெள்ளம் நிரம்பி வழிந்தது. கூட்டம் அமைதியாக நடந்து

கொண்டிருந்தது. யாருக்கும் எந்த தொந்தரவும் ஏற்படவில்லை. ஆனால் கூட்ட அமைப்பாளருக்கு ஒரு (தடை) ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது.

அப்போது காலை 11 மணி. எனவே கூட்டம் கலைக்கப்பட்டது. ஒவ்வொருவரும் வீடுதிரும்பினர். தனி போலீஸ் படை கூட்டத்தினரை லாத்தியால் கடுமையாக அடித்துத் துவைத்தனர். சிலரை வேனில் தூக்கிச் சென்றனர்.

ஈழத்துவிளை : ஈழத்துவிளையில் அமைதியாக ஒரு கூட்டம் நடந்து கொண்டிருந்தது. மாலை மணி 5.30 ஆகும் போது கூட்டமும் முடியும் தருவாயில் இருந்து கொண்டிருந்தது. மூன்று லாறி நிறைய தனிபோலீஸ் படையினர் அங்கே வந்து இறங்கினார். மஜிஸ்ட்ரேட் கூட்டத்தைத் தலைமையேற்று நடத்திகொண்டிருந்தவருக்கு ஒரு (தடை) ஆணை பிறப்பித்தார்.

வாய்ப்பு கிடைக்குமாயின் கூட்டத்தினர் மீதோ, தலைவர் மீதோ லாத்தியடி நடத்துவதற்கும் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்துவதற்கும் தாயராகவே தனி போலீஸ் படை வந்தது. எல்லோருமே சமாதானமாக கலைந்து வீடுகளுக்குத் திரும்பினர். தனிபோலீஸ் படை அத்துடன் நிறுத்திக்கொள்ளவில்லை. தமிழர்களை, வீடுதிரும்பிப்போகும் வழி எங்கும் சென்று நீசத்தனமாக அடித்துத் துவைத்து எடுத்தனர்.

இரவு வேளைகளில் கூட்டம் முடிந்து வீடு செல்பவர்களை, போலீசை வைத்து, ஈவு இரக்கமின்றி அடித்து உதைக்க, ஸ்டேட் கங்கிரஸ் வேண்டுமென்றே திட்டம்போட்டுள்ளது என்பதை உணர்ந்து தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கூட்டங்களை இரவு நேரம் வருவதற்குள் முடிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்தோம். மாலை நேரம் நடக்கும் கூட்டங்களை கலைத்து தொந்தரவு செய்ய வேண்டுமென்று, போலீஸ் வரிந்து கட்டிக்கொண்டு நிற்பதால் நாங்கள் கூட்டங்களை காலை வேளைகளில் வைத்தோம். ஆனால் மாறாக ஸ்டேட் காங்கிரஸ் கூட்டங்கள் தனி போலீஸ் படை பாதுகாப்பிலும், அரவணைப்பிலும் பின் இரவு நேரங்களில் நடத்தப்பட்டன. அக்கூட்டங்களில் தமிழர்களை மோசமான சொற்களை பயன்படுத்தி வசைபாடினாலும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இச்செயல் அரசாங்கத்தின் முழுமையான மேலாதிக்கத்தில் நடைபெறும்போது, யாருக்குத்தான் துணிந்து நின்று எதிர்க்க முடியும்? அரசையே நிர்மூலமாக்குவதைத்தவிர வேறு வழி இல்லை.

கடைசி ஆயுதமாக நாங்கள் ஒரு மெமரண்டம் அரசுக்கும், மேன்மை தங்கிய மகாராஜாவுக்கும் அனுப்பி வைத்தோம். அதில் போலீஸ்

அட்டுழியங்களுக்குக் காரணமாக இருந்த போலீஸ் அதிகாரிகள் மீது விசாரணை நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டிருந்தோம். இதுவரையிலும் எந்த பதிலும் கிடைக்கவில்லை.

தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் ஊழியர்கள் என்றும் தொண்டர்கள் என்றும் 1000 தமிழர்களுக்கு மேலாக லாத்திகொண்டு அடியும் துப்பாக்கி மூடுகொண்டு இடியும் கொண்டதுண்டு. தமிழர்களை வேட்டையாடுவதும். அவர்களை மனிதாபிமானம் இல்லாமல் தாக்குவதும் பின்னர் விட்டுவிடுவதும், காவல் துறையினருக்கு ஒரு விளையாட்டாகவும், பொழுதுபோக்காகவும் இப்போது மாறிவிட்டது. இவர்களால் தாக்கப்பட்டவர்களில் பலர் வாழ்வதற்கே தகுதியற்றவர்களாகிவிட்டனர். பலரால் தங்கள் அன்றாட வேலைகளைக் கூட செய்ய முடியவில்லை. நடந்து கொண்டிருக்கும் வழக்குகளில் சேர்க்கப்பட்டுவிடுவோமோ அல்லது புதிய பொய்வழக்குகளில் சேர்த்துவிடுவார்களோ என்ற பயத்தில் ஏராளமான இளைஞர்கள் மற்றும் தமிழ் பிரமுகர்கள் தங்கள் வீடுகளுக்கு வெளியே வந்து உலவ தைரியம் இல்லாமல் அடைந்து கிடக்கின்றனர்.

(தமிழாக்கம் : டாக்டர் டி. பீட்டர்)

போலீஸ் அட்டுழியம் என்ற இக்கட்டுரை இரு உண்மைகளை உணர்ந்தியிருக்க நியாயம் உண்டு. ஒன்று, குமரி மாவட்டவிடுதலைப் போர் நடந்த களம் கல்குளம் மற்றும் விளவங்கோடு தாலுகாக்கள். போ- வரலாற்று நாயகர்களின் கூடாரமான நாஞ்சில்நாடு அல்ல. இரண்டு, மார்ஷல் நேசமணி தலைமையில் நடந்து முடிந்து வெற்றி கண்டபோராட்டம், தமிழர் போராட்டம் என்று முத்திரை குத்தப்பட்டாலும், ஒரு நீண்ட நெடிய நாயர் ஆதிக்கத்தி-ருந்து விடுதலை பெற நாடார் மக்கள் நிகழ்த்திய இறுதிப்போர். 'மதராஸ் ஸ்டேட்', "தமிழ்நாடு" என்று பெயர் மாற முன்னோடியாக அமைத்தவர் மார்ஷல் நேசமணி. தமிழர் வாழும் பகுதியை தமிழ்நாடு என்று அழைத்தவர் மார்ஷல் நேசமணி 1947-ல் தான் துவங்கிய அரசியல் கட்சிக்குத் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் என்று பெயர் சூட்டினார் மார்ஷல் நேசமணி.

KIDS

மகிச்சல் மற்றும் அதன் சுற்றுப்புற கிராம மக்களை சந்திக்கச் சென்றிருந்தேன். இதயத்தை உலுக்கும் கட்டிசிகளை அங்கே காண நேர்ந்தது. நுடூறி ஜம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், நம் முற்பிதாக்கள், நாயர்கள் மற்றும் நாயர் அரசிடமிருந்து, எத்தகைய வேதனைகளை அனுபவித்திருக்கக் கூடும் என்பதை மனக்கண்முன் நிறுத்தும் கட்டிசிகளைக் கண்டேன்.

A. நேசமணி

2. 11 ஆகஸ்ட் 1954-ல் நடந்த சில நிகழ்வுகள்

Representations have been made by various bodies and individuals regarding the situation in Travancore Tamil Nadu since August 11, 1954. I submit this statement to clarify the incidents that took place on that date and subsequently and what led to these incidents.

1. Sri. Pattom Tanu Pillay is an enemy of the Travancore Tamil Nadu Congress : During the course of the election in 1948 he caused the shooting at Mangad and Keezhkulam and two valuable lives were lost. About sixty cases were filed by the police under his instruction. When he headed the first ministry and until his downfall he followed a policy of discrimination with the avowed object of destroying the Travancore Tamil Nadu Congress (T.T.N.C.). The proceedings of the Legislative Assembly of that time and the various representations made by us bear this out.

It was widely talked about that Sir. Pattom Thanu Pillay is to head a ministry as soon as the last elections were over. He through his friends approached the President of the T.T.N.C. and offered the speakership of the local Assembly. But, we who had fought all political parties in the state did not wish to **be allied to any party or be under obligation to any party which would undermine our independent existence** as an opposition group. So, the offer was turned down. This infuriated him. Subsequently in the elections to the various standing committees, the Council of State and the Devaswom Board, the T.T.N.C. had to adopt a course opposed to his wishes and his party candidates suffered reverses one after the other. These infuriated him further and he assumed a hostile attitude and made up his mind to take vengeance on us.

2. Representation to the Ministers for the execution of irrigation Projects: When the Minister for Finance presented his first budget we found that the construction of the Neyyar Left Bank Channel included in the First Five Year Plan was given up during the Plan period. Various other irrigation and drinking water supply schemes which were included in successive budgets but were not executed mostly because they benefited the Travancore Tamil Nadu were omitted in the budget. So the fourteen members of the T.T.N.C. Parliamentary Party presented a memorandum requesting the ministers to reconsider the budget proposal so as to include certain schemes and to execute those schemes included in the budget without allowing any amount to lapse. Failing which we stated that we would be compelled to adopt other methods. A copy of this representation was sent to all the Ministers concerned in New Delhi. The Secretary of the party wrote to the Chief Minister to fix a day so that we might wait on him and discuss the matter with him. He was not courteous enough to fix a day. He turned a deaf ear to our requests and we understand

that he laughed at our requests and stated that he would not be persuaded by threats.

3. Persecution of Tamils in Deviculam : Since the presentation of the Memorandum by the T.T.N.C. to the Boundary Commission urging the merger of the Taluks of Deviculam and Peermade along with other Tamil taluks with the Madras State, the Tamils in these taluks are being harassed by the police at the instance of interested parties. The Local branch of the T.T.N.C. informed us that security proceedings have been started against about 400 persons including women and that most of them are being tortured by the local police. Labour leaders were arrested, fettered and paraded through the streets of Munnar in pouring rain. One Sri. Kuppuswamy was so belaboured that his ear drum is ruptured and he had become an invalid. Hearing this, four representatives of the T.T.N.C. including three members of the local Legislative Assembly went over to Deviculam, investigated the situation there and made a representation to the local Sub-Inspector of Police would ease the situation. He refused to look into the matter and the situation there was deteriorating. So, several urgent representations were made and they too were not attended to.

4. Defiance of prohibitory order in Deviculam : Since the Government did not pay any heed to our representations, the T.T.N.C. declared the observance of June 30th as Deviculam Day in Travancore Tamil Nadu. It was observed peacefully everywhere by holding public meetings and passing resolutions condemning the police atrocities and the Government. But, I had planned a visit to Deviculam on July 4 and so the observance of that day was postponed to that date. Before I reached Deviculam on the July 3rd the police succeeded in getting an order under Section 144 Cr. P.C. promulgated to prevent me from contacting our local leaders and addressing public meetings. I thought that I should not be a coward and I felt it my duty to disobey that illegal order. So, a notice was served on the local Magistrate intimating him that Sri. Chidambaranathan, (Ex.Minister), Sri. A.A. Razak, Member, Council of States, and I would disobey the order and we did so, on July 4th, we were arrested, convicted and sentenced to six weeks imprisonment. This was followed by batches of satyagrahies mostly led by members of the local Assembly, Presidents of Panchayats and other responsible leaders, disobeying the prohibitory order.

5. Launching of peaceful satyagraha : Following our imprisonment, the T.T.N.C. decided upon launching peaceful satyagraha to express our dissatisfaction with the present ministry and to demonstrate that all our fundamental rights are in jeopardy in this state and that nothing would save us except an immediate merger with the Madras State. This was carried from July 9th to August 11th most peacefully and batches of satyagrahies courted imprisonment. There had been no violence to any person and no untoward incident.

6. A concerted plan to discredit the T.T.N.C. and to crush it down with violence : The T.T.N.C. declared August 11th to be observed as **Deliverance Day** throughout Travancore Tamil Nad. The Chief Minister in his reply to an adjournment motion on July 12th in the local Legislative Assembly stated that he would **Beat down the T.T.N.C agitation**. On August 8th he addressed a public meeting in the Pazhavangadi Maidan in Trivandrum when he threatened the Tamils in Trivandrum and asked them whether they too are leaving the State with those in Tamil Nad. At the same time **he threatened to ruthlessly put down the T.T.N.C agitation with an iron hand** on the pretext of granting security to Malayaless. He engineered an anti T.T.N.C. movement of his own caste men. This was followed by provocative articles in the Malayalam press at the instance of the Public Relations Officer. On the night of August 9th all those who were in the Jails for disobeying the prohibitory order were ordered to be released even though some of us had only three days more to complete the term. This included six members of the local Assembly and two members of the Parliament. We were thus released, in furtherance of a concerted plan by government of creating incidents and book us all imputing criminal acts on the Deliverance Day.

7. The Deliverance Day : The day was observed peacefully throughout Tamil Nad. No incident happened till 1.30 p.m. except wanton lathi charges on peaceful processions at Nagercoil and Marthandam. Complete hartal was observed. There was massing of police force in all centres. But nothing happened to provoke the police to action.

8. The incidents as they happened at Marthadam : A peaceful procession of students was wantonly lathi charged by the police and two students on the pretext of pelting stones were severely beaten and taken into the police van. The students dispersed and lay on the road about half a mile away in front of the school demanding the release of the students. If only the two students were released nothing would have happened at Marthandam.

A peaceful procession of the T.T.N.C. was taken out along the main roads. A batch of volunteers picketted the Sub-Registrar's Office and no police man was there. The procession then moved on to the Magistrate's Court with the volunteers for picketting. The police who had mustered strong in the court compound rushed through two gates at different places and wantonly charged the processionists. Confusion prevailed and a few were beaten up with lathis and carried away. Hundreds were injured.

By this the situation in front of the school worsened by the action of the headmaster of the local Government High School who called in the police. The police indulged in indiscriminate lathi charge on passers by and the students. Hundreds were injured and they were carried away in

police vans and brutally tortured. Then began a reign of terror. Police were let loose. One telegraph post and eight telephone posts within a distance of three miles were pulled down. Obstructions are alleged to have been placed on the main road. But it is significant that nobody was caught red handed in the act even though fully loaded police vans with armed police were running up and down the road. **This was a situation created by the police and their hirelings.** Then began the chase and the shooting at random on the pretext of pelting with stones. In isolated places, one by one people were shot down while running for their lives. The number died and wounded far exceeds those mentioned in the press notes. People have fled for their lives and until they return after normal conditions, the number of dead and wounded cannot be assessed.

9. The incident at Puthukaday : Early on the morning of August 11 the Sub-Registrar's Office close by Puthukaday, there was a demonstration in front of the Sub-Registrar's Office. The procession dispersed. The Sub-Registrar is alleged to have requisitioned police help from Marthandam even though a police out post was closeby. In the evening a peaceful meeting was held in a compound at Puthukaday presided over by Sri. C. Gopalakrishnan, Advocate. The armed police appeared there pushed him and his companion Mathiazhagan into a police van and tortured them. With no warning the police opened fire. The police chased the people shooting indiscriminately at various places. The casualties were very heavy. Nobody knows how many were killed and how many were wounded. Rumours are afloat that two lorry loads of dead and wounded were carried away to Trivandrum. **The damage to the Post Office and the police out post are subsequent events made up by the police and their hirelings to justify the shooting,** for while the people were flying for their lives men of a particular community chased them and severely manhandled them.

10. Terrorism Prevails : The wounded when carried to the hospital were snatched away and their helpers arrested and tortured. Five wounded persons were removed to the hospital and they are all now figuring as accused. So, several of the wounded died for want of proper medical relief. From the afternoon of August 11 terrorism prevails. There is no safety of person and property. Police informers and our political enemies have seized this opportunity of supplying lists of T.T.N.C. workers, and sympathisers to the police. Armed police with these lists seize all those whom they could find on the road, in market places, in the fields, in villages and vehicles. If they are in the list they are beaten and taken into the van, if not they are given a sound thrashing and driven off. Fields lie without being harvested. Nobody is safe to follow his own avocations. Sanctity of homes have been violated and the modesty of women outraged. It is now

1954

1. திரு. A. குஞ்சுன் நாயுடு (பி.பி.)
2. 11 ஆகஸ்ட் 1954-ம் அத்திற்குப் பிறகும் 21
3. கங்கனம் வட்டாரங்கள் 27
4. டெலிஸ்துப் பங்கன் (பி.பி.)
5. துருவக்கிச்சுடு (பி.பி.)
6. திரு. S. செல்லப்பா (பி.பி.)
7. மருத்தாவ மருமனை (பி.பி.)
8. கருட்டுக்கலை ஆசனங்கள் (பி.பி.)
9. நெய்யூர் C.S.I. மருத்தாவமனை (பி.பி.)
10. வினவங்குடு வட்டாரங்கள் 77

a Police Raj. Inhuman cruelties are perpetuated in the name of Law and order. Sri. Kunjan Nadar, M.L.A. was arrested at midnight by forcibly breaking open his house. Then what about others?

11. The Black Holes : Every police lockup is awfully crowded. There is not even sitting spaces in some lock ups. Organised violence and torture is the order of the day in these lock ups. The skies are rent with their screams at night - a living death in the cell. The spectre of death is before their eyes. There is no account of those arrested, and locked up in jails. Several are alleged to have been removed to hospitals. But where to find them is the question.

12. Medical relief : The urgent matter for consideration is the check up of all those locked in police lock ups by a competent medical officer of repute and to render medical aid to all those who have been tortured by the police. It is quite evident that no magistrate would even dare to grant bail to any until the evidence of torture is obliterated. It is a humane problem that requires immediate attention. Physicians are requisitioned stealthily to treat the wounded in the lock ups to obliterate evidence of torture.

13. Sham Justic : Nothing need be said of the early records in each case. Competent courts would adjudge on their relative value. The Chief Minister had been to places where shooting took place and whole heartedly supported the action of the police in public. Then he directed the district collector to hold an enquiry about the shooting. Witnesses were suborned and in the death stillness of a court surrounded by hundreds of armed police the court held its sittings. Who would dare to give evidence speaking the truth and nothing but the truth. **It was only a mockery of justice.** Now, no minister is tired of haranguing that the shooting was justified and **what justice can be obtained and from whom is the question.**

We are witnessing today the worst forms of communalism making strident march in Tamil Nad. Sri. Pattom Thanu Pillay is a Malayalee and he cannot brook the sight of a Tamilian crossing his path. He is a Nair who thirsts for the blood of the Nadar, his opponent. He has drunk enough of its, not once but twice. Could not this orgy of man hunting and man slaughter be put an end to?

14. Cases Launched : We are not in a position even today to give the number of cases that have been taken up from every police station since August 11th. From the information available we are led to think that atleast 14 cases have been taken up and the accused in them are innumerable. As usual the police say 2000 others or 150 others or the others in all their reports. Thus they are casting a very wide net and nobody in Tamil Nad is sure whether he is an accused or not. All the names of those who are in

the lock ups are not available. But, in the mean time interested parties and police are having a good harvest.

15. Asylum in the Madras State : People have fled and have taken refuge in the Madras State and elsewhere. The police are attempting to haul them up and they have met with failure. This has led to the outburst of the Chief Minister at Ernakulam making a wild allegation that the Chief Minister of Madras and Sri. Subramoniam would have invaded Tamil Nad if there was no Central Government. Thus the attitude of the Chief Minister of this State is made up.

16. An enforced non-cooperation : Every Panchayat member, Panchayat President, Municipal Councillor and Municipal Chairman is either arrested or is wanted. So panchayats and Municipalities have ceased to function. How long they would continue as such is a question. Thus all local self governing institutions are at a stand still. Shops are closed. Market places deserted and normal life in all areas is rendered impossible owing to the activities of police vans.

17. An impartial judicial enquiry : The T.N.N.C. demands an enquiry by a tribunal consisting of two non-officials of repute in the public life of India presided over by an eminent judge of the status at least of a High Court Judge from outside Travancore-Cochin. **We are prepared to lead evidence before such a tribunal and substantiate every allegation that has been made in this statement.** The tribunal should have wide powers not only to investigate the firing but also police excesses and tortures and into the conduct of all officers connected with the incidents on August 11 and subsequently.

Finally the T.T.N.C. appeals to every citizen in Travancore Tamil Nad to be calm and never retaliate violence with violence. Violence would defeat our objective and we would play into the hands of our enemies. To those who lost their lives we bow in silence and offer our heart felt condolences to the bereaved families. To those mothers and sisters whose dear ones are languishing behind prison bars we extend our sympathy. We assure you that eminent counsels are engaged to defend them and to prove their innocence. To those who are suffering from police tortures and to those who are rendered destitute we have been able to afford some relief. But that is not adequate and organised relief is shortly forthcoming. We have passed through blood and fire. We have aroused the conscience of all right thinking people throughout India irrespective of party allegiance. Our friends from the Madras State visited us and comforted us and to them we are much indebted. We have marched nearer to our goal. Through this suffering let us renew our faith in our objective.

30th August 1954

A. Nesamony

1. ஆற்றார் வடபரம்

1. A. பொன்னையன் நாடார் - தேவனார்

எனது கணவர், அப்புநாடார் பொன்னையன் நாடார் அவர்கள் வாதியாகக் கொண்ட குழித்துறை மஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் வழக்கை விசாரித்துவரப் போனார். ஆகஸ்ட் 11-ம் தேதியன்று மார்த்தாண்டத்தில் நடந்த கலவரத்தில் போலீசாரால் துப்பாக்கிக் குண்டுக்கு இரையாகி உயிர் துறந்தார்கள். அன்று முதல் நானும், எனது குழந்தைகள் ஜாண்சன் 6 வயது, -ல்-பாய் வயசு 4, இரண்டு பேரும் பெரும் கஷ்டங்களுக்கும், துன்பங்களுக்கும் இலக்காகி, தாங்கொணா வேதனை அனுபவித்து வருகிறோம். குடும்பத்தலைவரை இழந்த நானும், பிள்ளைகளும் பரம ஏழைகள். அன்றாட ஜீவனத்துக்கே கொஞ்சமும் வழியில்லாமல் அல்லோலப்படுகிறேன்.

மஜிஸ்ட்ரேட் வழக்கு சம்பந்தமாக குழித்துறை சென்றிருந்த எனது கணவர் கழுத்தில் ஒன்றரைபவுன் கொண்டு செய்த தங்கச் சங்கி- ஒன்று, முக்கால் பவுன் மோதிரம் ஒன்று, அரைப்பவுன் மோதிரம் ஒன்று, இவைகள் அணிந்திருந்தார்கள். இவைகள் ஒன்றும் எனக்குக்கிடைக்கவில்லை. மேலும் இறந்தவர் பிணமும் கிடைக்கவில்லை. விசாரித்ததில் எல்லாவற்றையும் போலீசாரே கொண்டு சென்றதாகக் கேள்விப்பட்டோம்.

கலவரங்களிலோ, சம்மந்தப்பட்ட நடவடிக்கைகளிலோ உட்படாத எனது கணவர் தாக்கப்பட்டு பரிதாபகரமாக உயிரிழந்ததினால் எனது குடும்பம் இக்கட்டான சூழ்நிலையில் சிக்கியிருக்கிறது. வேண்டிய உபகாரங்கள் செய்ய முன்வர வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

சாமிக்கண் கமலம்

2. D. ரெத்தினம் நாடார் - கண்ணனார்

தானியேல் நாடார் மகன் ரெத்தினம் நாடார் எழுதிக்கொள்வது: நான் கடந்த ஆகஸ்ட் மாதம் 19-ம் தேதி எனது மேக்காமண்டபம் டீஷாப்பில் எனது அலுவல்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் போது திடீரென போலீஸ்வான் இரவு சுமார் 10 மணிக்கு வந்து என்னை மேற்படி வானில் இருந்த போலீசார் கைது செய்தனர். போலீஸ் கோஷ்டியில் தக்கலை போலீஸ் ஸ்டேஷன் ரைட்டர் வேலப்பன் அவர்களும் மேக்காமண்டபத்தில் தாமதித்து வரும் சோட்டா பயில்வான் என்று கூப்பிட்டு வரும் கேடி ஒருவரும் ரிசர்வ் பார்ட்டியும் உண்டாயிருந்தது.

வானில் என்னை ஏற்றுவதற்கு முன்பு என்னை நய்யப்புடைத்தார்கள். ஸ்டேஷனுக்கு என்னைக் கொண்டுபோன பிறகு வேலப்பன் அவர்கள் என்னைப் பரிசோதனை செய்து என்னிடம் உண்டாயிருந்த ரூபா 52, அணா 11, மேசை திறவு கோல் இரண்டும் எடுத்துக்கொண்டார். அந்தச் சமயத்திலும் என்னை நன்றாக அடித்தார். என்னை அடிப்பதில் பங்கு கொண்டவர்கள் ரைட்டர் வேலப்பன் அவர்களும், போலீஸ் கான்ஸ்டபிள் அச்சுதன் (காஜி) அவர்களும் சி.ஐ.டி. தானுபிள்ஜி அவர்களும், ஸர்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் கணபதி அவர்களும் இன்னும் பெயர் தெரியாத பல போலீஸ் கான்ஸ்டபிள்களுமாகும். பிறகு என்னை லாக்கப்பிடிக்குள் தள்ளினார்கள். இரண்டு மாதங்களாக லாக்கப்பிடி இருந்து நரக வேதனை அனுபவித்தேன். பிறகு ஜில்லா கோர்ட்டில் வைத்துக் கிடைத்த ஜாமீன் அனுமதியில் நானும் விடுதலை செய்யப்பட்டேன். எனது தொழிலும் நஷ்டப்பட்டு. இரண்டு மாத காலத்தில் எனது குடும்பத்துக்கும் கடைக்குமாக ரூபாய் 300 நஷ்டம் ஏற்பட்டது.

என்னை மூலச்சில் கேசில் 26-வது பிரதியாக சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் விடுதலை தினம் கொண்டாடின ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி ஜாதா முத-ய ஊர்வலங்களிலோ அதுசம்மந்தமான நடவடிக்கைகள் ஒன்றிலுமோ ஈடுபடாமல் எனது தொழிலை மாத்திரம் கவனித்து வந்தேன். நிரபராதியான நான் வெறுமனே ஆகிவிட்டேன். பணத்தையும் மேசை திறவு கோலையும் வேலப்பனிடம் பலமுறை கேட்டும் பலனில்லை.

தூணியேல் நடமாடும் ரெத்தினம் நடமாடும்

3. முதலையன் நடமாடும் - தேமனனார்

1954 அக்டோபர் 5-ம் தியதி எனது வய-ல் தண்ணீர் பாய்ச்சச் சென்றிருந்த போது, காலை சமார் 5 மணி சமயம் திருவட்டாறு போலீஸ் ஸ்டேஷனைச் சார்ந்த பாஸ்கரன் ஏட்டும் பார்ட்டியுமாக பிளஷரில் வந்து என்னைப் பயமுறுத்தித் துரத்தினார்கள். நான் ஓடிச் சென்றேன். ஏட்டு லாத்தி கொண்டு எறிந்ததில் வலது கால் பெருவிரல் முறிந்ததும், வலது கை முண்டாவில் கல்குத்தி காயம் ஏற்பட்டும், மார்பில் அடிபட்டும் மிகவும் கஷ்டங்களுக்கு ஆளானேன். அன்று தப்பித்துக் கொண்டேன். நான் அன்று முதலே தலை மறைவில் இருந்து வருகிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை சாதகமாகக் கொண்டு ஏட்டும் பார்ட்டியும் பல தவணைகளாக எனது வீட்டை பரிசோதிக்கவும் தென்னந்தோப்புகளிலும், கமுகு தோப்புகளிலும் ஆட்களை தூண்டிவிட்டு நஷ்டப்படுத்தியும் வந்தார்கள். இதனால் எனக்கு 1000 ரூபாய்க்கு மேல் நஷ்டம். எனக்கு ஏற்பட்ட உள்-வெளி காயங்களுக்கு நாட்டு வைத்தியம்

செய்து இப்போது கொஞ்சம் சுகம். என்னை இ.பி.கோ -1-வது வழக்கில் 117 வது பிரதியாக சேர்த்திருக்கிறார்கள்.

முத்தையன் நூட்டம் (மெட்டம்)

4. A. தங்கப்பன் நூட்டம் - தேமாநூல்

நான் கடந்த ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதியன்று என் சொந்தக்காரர் காப்பிக்காட்டில் ஒரு வீட்டி-ருந்து திரும்பி வரும் போது மார்த்தாண்டம் பள்ளிக்கூடத்துக்கு சமீபம் வரும் போது போலீசாரின் லாத்தித்தாக்குதலுக்கு இலக்கானேன். அது சம்மந்தமாக எனது கையிலும் தலையிலும் காயங்கள் ஏற்பட்டன. நான் குலசேகரம் குணசீலன் அவர்கள் ஆசுபத்திரியில் சிகிற்சை பெற்று ஒருவாறு சுகம் பெற்றேன். இப்போது வேலைகள் எதுவும் செய்ய முடியாத நிலையில் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறேன்.

அப்பாவு நூட்டம் தங்கப்பன் நூட்டம்

5. P. தாமசன் நூட்டம் - தேமாநூல்

நான் கடந்த ஆகஸ்ட் 11-ம் தேதியன்று மார்த்தாண்டம் லண்டன் மிஷன் ஆசுபத்திரியில் இருந்து வந்த சிநேகிதர் ஒருவரைப் பார்க்கச் சென்று திரும்பி வரும் வழியில் போலீசாரின் லாத்தி தாக்குதலுக்கு இலக்கானேன். எனது கையிலும் காயங்கள் ஏற்பட்டன. நாட்டு வைத்தியங்கள் பலவும் செய்து ஒருவாறு சுகம் பெற்றிருக்கிறேன். மேற்கொண்டு வேலை செய்யவோ குடும்பத்துக்குப்பிரயோஜனப்படவோ முடியாது.

மொன்னையன் நூட்டம் தாமசன் நூட்டம்

6. D. அருவ்தாமஸ் - தேமாநூல்

கடந்த ஆகஸ்ட் மாதம் 11-ம் தியதி நடந்த சம்பவங்களில் P.E. ஒன்றாவது வழக்கில் நான் 120-வது பிரதி. அன்று முதல் நான் பக்கத்து இடங்களில் தலைமறைவாய் இருந்து வந்தேன். ஏனெனில் பெய்றாமமை கெரண்ட நாயர் முக்குவர்கள் முதயவர்களின் ஏவுத னால் திருவட்டார் பாஸ்கரன் ஏட்டும் பார்ட்டியும் இரவும் பகலும் பலதடவை என்னைப் பிடிக்க பிரயாசப்பட்டார்கள். ஒரு நாள் என்னை துரத்தி பின்னால் இருந்து லாத்தி கொண்டு முதுகில் எறிந்து காயப்படுத்தினார்கள். அவர்களிடமிருந்து தைவாதீனமாக தப்பிக்கொண்டேன். அந்தக் காயத்தால் நான் பெலஹீனமடைந்து

முன் நடத்திவந்த என் தொழில்கள் ஒன்றும் செய்யமுடியாமல் இப்போது மிகவும் கஷ்டப்படுகிறேன்.

தைவக்கண் அருவ்தாஸ்

7. N. செல்லையன் - ஆற்றாள்

நான் ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி குழித்துறை ரிசர்வ் போலீசாரால் கைது செய்யப்பட்டு வானில் ஏற்றி குழித்துறை லாக்கப்பில் கொண்டு வைக்கப்பட்டேன். அன்று முதல் ரிசர்வ் போலீஸார் என்னை நையப்புடைத்தார்கள். மிருகத்தனமான தாக்குதல்களுக்கும் இம்சைக்கும் ஆளானேன். பிறகு 14-வது நாள் என்னை வெளியே விட்டார்கள். கதியற்ற நான் மெம்பர் மோசஸ் அவர்கள் சகாயத்தால் *நெய்யூர் ஆசுபத்திரியில் சரணடைந்தேன்*. சிகிற்சை பெற்று ஒருவாறு குணமடைந்தேன். வேறு ஒருவேலையும் என்னால் செய்ய முடியாது. வேறு ஒரு கதியுமில்லை.

நீலகண்டன் செல்லையன்

Persecution of Tamils in Deviculam : Since the presentation of the Memorandum by the T.T.N.C. to the Boundary Commission urging the merger of the Taluks of Deviculam and Peermade along with other Tamil taluks with the Madras State, the Tamils in these taluks are being harassed by the police at the instance of interested parties. The Local branch of the T.T.N.C. informed us that security proceedings have been started against about 400 persons including women and that most of them are being tortured by the local police. Labour leaders were arrested, fettered and paraded through the streets of Munnar in pouring rain. One Sri. Kuppuswamy was so belaboured that his ear drum is ruptured and he had become an invalid. Hearing this, four representatives of the T.T.N.C. including three members of the local Legislative Assembly went over to Deviculam, investigated the situation there and made a representation to the local Sub-Inspector of Police would ease the situation. He refused to look into the matter and the situation there was detedriorating. So, several urgent representations were made and they too were not attended to.

- A. Nesamony

2. மேகிகாமண்டபம் வடபாரம்

1. A. தம்மராஜ் - கட்டமைக்கக் குன்று

1954-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 13-ம் தியதி வெள்ளிக்கிழமை பகல் 2 மணிக்கு கடைக்கு சாமான் வாங்க 50 ரூ 8 அணா எடுத்து என்மடியில் வைத்துக் கொண்டு பஸுக்கு காத்து நிற்கும் போது திடீரென்று ஒரு போலீஸ் வான் வந்தது. அதில் ஸ்தலம் இன்ஸ்பெக்டரும் போலீஸ்காரர்களும் இருந்தனர். வாளை நிறுத்தி சாடி வந்து என்னைப் பிடித்து இம்சித்து வானில் ஏறடா என்று சொன்னார்கள். நான் நிரபராதி என்றேன். கேறடா என்று சால்- தோக்கு மூடால் இடிக்க நான் வானில் போய் விழுந்தேன். அதன் பிறகு *‘ஹேட்டில் போய்க்கொண்டிருந்த நூட்டம் ஜாதி என்று அறிந்த ஆள்களையெல்லாம் பிடித்து வானில் ஏற்றிவிடுங்கள்’*. வழியில் வைத்து என்னிடமிருந்த 50 ரூ - 8 அணாவும் வாங்கிப்பறித்தனர். பல இடங்களிலும் இறங்கும் போது எல்லாம் பூட்ஸ் கால் முதுகிலும் தலையிலும் இடித்துக்கொண்டுதான் போகும். அன்று நான் காலையில் குடித்த ஆகாரம். பிறகு மறுநாள் காலையில் 10 மணிக்கு 2 தோசையும் அரை கப்பு தண்ணியும் கிடைத்தது. அன்று இரவு 8 மணிக்கு வான் தக்கலை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் போய் சேர்ந்தது. நாலாபக்கங்களிலும் வளைந்து நின்று முதுகிலும், தலையிலும் மற்றும் பாகங்களிலும் எங்களை இடியுமாக வதைத்தார்கள். அதில் நானும் மற்றும் சில ஆள்களும் அடிகளை பொறுக்க முடியாமல் கீழே விழுந்தோம். உடனே தூக்கிவிட்டு ஒன்றரை அடி நீளம் 4 இஞ்சி வண்ணம் உள்ள றூள் தடியால் எங்களுடைய விலா எலும்புகளில் இடித்தார்கள். அதன் பிறகு எங்கள் சர்ட்களை கழற்றி வைத்து விட்டு, என் கையில் கிடந்த முக்கால் பவுன் மோதிரத்தை காளை அச்சுதன் வாங்கினார். பின் எங்களை லாக்கப்பில் தள்ளினார்.

அங்கே கிடந்த ஆள்கள் 76 பேர். படுப்பதற்கு இடம் கிடையாது. எனவே இருந்தேன். ஒரு பைத்தியக்காரன் படுக்காவிட்டால் அடிப்பேன் என்றான். உடனே போய் படுத்தேன். அங்கு காலையில் மூத்திரம் கழிக்க வந்த ஆட்கள் துணி, கால், தலை முத-யவை நனைந்திருந்ததைக் கண்டு என்னை எழும்பச் சொன்னார்கள். மறுநாள் காலை வெளியில் போய் வரும்போது இடித்து உதைத்து லாக்கப்பில் போட்டார்கள். ஆகாரத்தின் கொடுமையினாலும், துர்வாடையினாலும் இடியினாலும் மூன்றாவதுநாள் காய்ச்சல் வந்தது. பிறகு ஆசுபத்திரிக்குப் போகவேண்டுமென்று சொன்னேன். யாரும் கொண்டுபோகவில்லை.

பிறகு காய்ச்சல் அதிகப்படவே வேதனையில் சத்தம்போட்டேன். சனியனை ஆசுபத்திரியில் தள்ளு என்று சொல்லவே என்னை ஆசுபத்திரியில் சேர்த்தார்கள். பிறகு என்னைப் பார்க்க என் குடும்பத்தார் வந்தார்கள். உடனே போலீசார் பார்க்கவிடாமல் விரட்டியடித்தார்கள். இப்படியாக என் வியாபாரம் போனது. குற்றியிராக இருக்கிறேன்.

29-5-1955

ஆசீர்வாதம் தம்மரஜாஜ்

2. P. ராமஜயன் - கடமலைக் குன்று

1954-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 13-ம் தியதி சுமார் மாலை 2 மணிக்கு நான் வியாபாரம் செய்து கொண்டிருக்கும் சமயம் திடீரென்று ஒரு போலீஸ் வான் வந்து கடைக்கு சமீபம் நின்றது. அதில் ஸ்தலம் இன்ஸ்பெக்டரும் திருவிதாங்கோடு ராமசாமிபிள்ளை P.C.ம் மாதவன்பிள்ளை ஏட், கேசவபிள்ளை, சேகரபிள்ளை, காளை அச்சுதன், வேலப்பன் ரைட்டர், ஆரிஸ் ஏட், ஐ.டி. தாணுபிள்ளை இன்னும் சிலரும் இருந்தனர். வான் நின்றதும் நமடம் ஜமதி என்றறிந்தவர்களை எல்லாம் துரத்தித்துரத்தி வந்தியமலும், கையமலும், தாப்பாக்கி மூடமலும் அடித்தும் இடித்தும் மிடித்தார்கள். அப்போது கடையில் இருந்த என்னை P.C.-ராமசாமிபிள்ளை ஓடி வந்து நீ என்ன ஜமதி என்று கேட்டம். நமடம் என்றதும் கையைப் மிடித்திழுத்து ஏறடமவாணில் என்று சொல்- கடையில் வைத்தே என் கன்னத்தில் ஓங்கி அறைந்தார். ஓடி வந்த காளை அச்சுதன் மூன்று நாட்களாய் விற்றுப்பிரித்த பிரிவு Rs. 24 -12 - 0 ம், பெட்டியில் கை போட்டு எடுத்துக்கொண்டார். எடுத்ததும் இருவருமாய் சேர்ந்து கையைப்பிடித்து இழுத்து வெளியே விட்டு, துப்பாக்கி மூடால் மார்பிலும், முதுகிலும் என்னை இடித்து வானில் தள்ளினார்கள். நான் மூர்ச்சித்து விழுந்தேன். சற்று மூர்ச்சை தெளிந்ததும் நான் வானில் சென்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன். தக்கலை போலீஸ் ஸ்டேஷன் சென்றதும் எங்களை ஓர் அறையில் அடைத்தார்கள். அந்த அறையில் சுமார் 70 பேர் இருந்தனர், உடம்பின் பலபாகங்களிலும் நூல் தடியால் இடித்தார்கள். இடம் இல்லாததால் மூத்திர பாணை பக்கம் போய் உட்கார்ந்தேன். பல நாட்கள் சித்திரவதை செய்தார்கள். இப்போது வேலை செய்ய முடியவில்லை. அடிக்கடி இருமலும் காய்ச்சலும் வருகிறது. வியாபாரமும் போச்சி.

5-5-1955

மொன்னுமணி ராமஜயன்

நிழல்மண்ணை மூலையில்லும் அடங்கிய ஜெயிலுக்குள் நடத்தி கொண்டிருக்கிறார்கள். மருந்துகேட்டால் சரியாகவங்கியுதன்னவீர் துந்து அடித்தார்கள். - A. மாசிலாமணி. நெய்யூர், 7-5-1955

3. R. முத்தையன் - மெக்காமண்டபம்

நான் முக்கம்பாலை றப்பர் தோட்டத்தில் கூ-வேலை பார்த்து வந்தேன். ஆகஸ்ட் 18-ம் தியதி வேலைக்குப்போய் திரும்பி வரும்போது செம்பருத்திவிளை ஜங்ஷனில் கல்குளம் குமாரபிள்ளையின் மகன் பரமேசுவரன் தம்பியும், ராமன் பிள்ளையும் அவனுடைய பார்ட்டியும் கூடி நின்றார்கள். அந்தச் சமயத்தில் றிசர்வ் வேன் வண்டி வந்தது. அவர்கள் போலீசாரிடம் என்னைக் காட்டிக்கொடுத்தார்கள். அவர்கள் லாத்திகொண்டு என்னைப் பெலமாகத்தாக்கினார்கள். எனக்கு ஓர்மைகிடையாது. என் டேப்பிங் கத்தியை எடுத்துக்கொண்டார்கள். என்னை கூடுதலாக தாக்கியது காளை அச்சுதனும் வறக்கீசும். அந்த வண்டியில் தக்கலை சற்கிள் இருந்து வழிகாட்டினார். பலரேயும் துரத்தினார்கள். இப்போது என்னால் எந்த வேலையும் செய்யமுடியவில்லை. செல்லங்கோணம் வைத்தியரிடம் மருந்து குடித்தேன். 40 ரூபாக்கு மேல் செலவு செய்துவிட்டேன். கஷ்டப்படுகிறேன்.

5-5-1955

R. முத்தையன்

4. M. சூரசமரியன் - மெக்காமண்டபம்

நான் ஒரு கூ-வேலைக்காரன். ஆகஸ்ட் 17-ம் தேதி கிராமத்தில் ஒரு ஆள் கூட்டம் தூரயிருந்து கண்டேன். கிட்டே வரும்போது ஒரு றிசர்வ் வண்டியும் ஏராளமான நாயர்களும் கூடி நின்றனர். அந்த நாயர்களின் தலைவன் ராமன் பிள்ளையும், தங்கப்பன் பிள்ளையும், காளையும் ஏராளமான போலீசும் கண்டேன். வண்டி பக்கத்தில் வரும்போது அவிடே நிலலட என்றொரு கர்ஜனை கேட்டதும் நான் நடுங்கிவிட்டேன். காளை அச்சுதனும் கூட்டரும் லாத்தியுடனும் துப்பாக்கியுடனும் என்னை வளைத்து அடித்தனர். நான் நிரபராதி என்று அவர்களை வணங்கினேன். அவர்கள் அடியை நிறுத்தவில்லை. தரையில் வீழ்ந்தேன். அவர்கள் என்னைத் தள்ளிவிட்டுச் சென்றனர். மலைக்குச்சென்று வந்த சில பெண்களால் நான் வீடு வந்தேன். றிசர்வே சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் சிவசங்கரன் அவர் மாமனார் வீட்டுக்கு வந்தார். நான் என் சங்கடங்களைப் போதிப்பித்தேன். அவர் சொன்னார் *நின்னே மடித்திராமல்ல இவிலேயுள்ள சாநுமன்மாரேயும் நோக்கிக்கோ. நீங்கள்ன வெறுத்தே விடுகையில்ல. நான் திரும்பி வீடு சென்றேன்.* கூ- வேலைசெய்ய எனக்கு சக்தியில்லை.

5-5-1955

M. சூரசமரியன்

3. மூலச்சலி வடபாரம்

1. D. வேது மண்ணிக்கம் - மூலச்சல்

1954 செப்டம்பர் 17-ம் தியதி பக-ல் 2 மணி சமயம் கிழங்கு விற்றுவிட்டு வீட்டிற்கு வரும்சமயம் அழகிய மண்டபத்தில் வைத்து, போலீஸ்காரர்கள் ஒரு பிளசர்காரில் வந்து என்னுடைய வண்டியை செறுத்தார்கள். வெடரியில் ஓர் அடி அடித்து காரில் ஏற்றினார்கள். என்னுடைய வண்டியும் காளையும் அழகியமண்டபத்தில் அனாதையாக நின்றது.

என்னிடம் 83 ரூபாய் 2½ அணா இருந்தது. காரில் வைத்து ரூபாயையும் வண்டி லைசென்சையும் பறித்தார்கள். தக்கலை ஸ்டேஷன் வந்ததும் ரைட்டர் வேலப்பன்பிள்ளை சவுட்டினான். மறுநாள் வெளிக்கி இறங்கும் போதும் திரும்பி வரும்போதும் சவுட்டும் இடியுமாக தொடர்ந்தது. நான் இப்பொழுது மருந்து குடிக்கிறேன். வேலை செய்யும் நிலையில் நானில்லை.

தாமனியேல் நடபார் வேதுமண்ணிக்கம்

2. C. தங்கமணி - மூலச்சல்

நான் ஆகஸ்ட் மாசம் 11-ம் தியதி 8 a.m. வயலுக்குப்போய் வரும்போது வழியில் மண்வெட்டியை வாங்கி தூர எறிந்துவிட்டு றிசர்வ் வானில் ஏற்றினார்கள். செவிட்டிலும் கழுத்து நெட்டியிலும் அறைந்தார்கள். ஸ்டேஷன் வந்ததும் வறீது P.C. லாத்திகொண்டு முதுகில் நான்கு இடிகளும் பள்ளையில் 3 இடிகளும் மாதவன் பிள்ளை தலையை குனித்துவைத்து முதுகில் இடியும் தந்தான். வேலப்பன் தோக்குகொண்டு இடித்தான். மாகாணம் அமைச்சோ என்று நாலெந்து இடி. கைவசம் உண்டாயிருந்த 2 ரூபா, 2½ களஞ்சி வெள்ளி அரளுணம் வேலப்பன் ரைட்டர் கழற்றி எடுத்தான். தாம்சன் ஆசான் சிசியன் நீயோ என்று கேட்டு காளை அச்சுதன் கழுத்துபிடரியில் அடித்தான். இன்னும் ஒவ்வொருவரும் அசமயம் கூப்பிட்டு கூப்பிட்டு இடித்தார்கள்.

சிவலையன் தங்கமணி

3. D. ஆமண்பரணம் - மூலச்சல்

என்னைப் பெயர் மாறி பிடித்தனர். வீட்டுக் கதவை இடித்து உடைத்து என்னைப் பிடித்து வேனில் ஏற்றினர். கையைப் பின் பக்கம்கட்டி கொத்திகோடு Out Post-ல் இறக்கினார்கள். கொத்தி

கோட்டி-ருந்து ஞானக்கண் என்ற ஒருவனையும் பிடித்து வேனில் ஏற்றி இரவு 3 மணிக்கு தக்கலை ஸ்டேஷன் வந்தோம். இறங்கியதும் ரைட்டர் வேலப்பன் தலையைத் தாழ்த்திவைத்து உப்புக்குத்திகாலால் சவுட்டினான். என் காதில் கிடந்த இரண்டு கடுக்கன்களையும் கழற்றிக் கொண்டான். திருப்பித்தரவே இல்லை. மருந்து குடித்து வருகிறேன்.

தாமஸியேல் குமாரம்பரணம்

4. C. சின்னையன் ராஜ் - முலச்சல்

நான் 1954 ஆகஸ்ட் 6-ம் தியதி கோர்ட் மறியல் போய் 5 வாரம் சிறைத் தண்டனை அனுபவித்தேன். என்னை சென்ட்ரல் ஜெயிலுக்கு அனுப்பாமல் தக்கலை லாக்கப்பில் வைத்தார்கள். 12-ம் தியதி வெளிக்குப்போகும்போது P.C. முதுகில் லாத்திகொண்டு குத்தினான். கழுத்து நெட்டியில் இடித்தான். இப்படி தினம் நடந்தது.

என்னை செப்டம்பர் மாசம் 2-ம் தியதி இரணியல் லாக்கப்பிக்குக் கொண்டுபோனார்கள். அச்சுதன் நாயர் முதுகில் கைமுட்டு கொண்டு இடித்தான். நான் இப்போது மருந்து குடித்து வருகிறேன்.

செல்வம் சின்னையன் ராஜ்

5. P. செல்வமணி - முலச்சல்

1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி நான் வில்லுக்கீறியில் மனுவேல் என்னும் கிழங்கு வியாபாரியிடமிருந்து 35 ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டு வரும்வழியில் தக்கலை பள்ளியின் சமீபம் வைத்து வறீது P.C. என்னை விரட்டிப்பிடித்தான். பிடித்தவுடன் என்னைவிட்டுவிடலாம் என்று சொல்- ரு. 35-ம் கையில் வாங்கினான். பக்கத்தில் நின்ற றிசர்வ் வேனில் கொண்டு ஏற்றினான்.

ஸ்டேஷனில் போனதும் என்னை வேலப்பன் ரைட்டர் கைமுட்டு கொண்டு முதுகில் இடித்தான். சுற்றி நின்று P.C.கள் என்னை தாக்கினார்கள். தண்ணீர் கேட்டேன். மாகாணம் அமச்சபின்னே குடிக்கலாம் என்று சொல்- அடித்தார்கள். சைமன் M.L.A.யை அரஸ்ட் பண்ணிகொண்டு வந்ததும் என்னை முறிமாற்றினார்கள். நான் இப்போது மருந்து குடித்துவருகிறேன்.

பாக்கியநாதன் செல்வமணி

We have passed through blood and fire

- A. Nesamony, August 30, 1954

6. C. நல்லதம்பி நூட்டம் - முலச்சல்

நான் கைது செய்யப்பட்டு வேனில் வைத்து பலமுறை லாத்தியால் இடித்தார்கள். கண்புருவத்தில் காயம் ஏற்பட்டு இரத்தம் வடிந்தது. வழியில் வைத்து பள்ளிக்கூடத்துக்குப்போன சிறுபிள்ளையைத் தேடி அலறிக்கொண்டு வந்த சா- என்ற முஸ்லீமை பிடித்தார்கள். ராஸ்தாவில் ஓரமாய் நடந்துகொண்டிருந்த தக்கலை பாக்கு வியாபாரி வறுவல் சிலுவடிமையைப் பிடித்தார்கள். ஸ்டேஷன் வந்ததும் இறங்கச்சொல்- நெஞ்சிலும் தலையிலும் இடித்தார்கள்.

நாகர்கோவில் இன்ஸ்பெக்டர் சுதர்சனன் றிவால்வர் மூடியால் சுற்றிச்சுற்றி வந்து அடித்தார். மடியில் இருந்த 3½ ரூபா சில்லறையை பிடுங்கிக்கொண்டார்கள். பல களவு கேசுகளிலும் உட்பட்ட போலீஸ் ஸ்டேசீதன் சிலரும் குமாரபுரம் வாசியான ஒரு கிறிஸ்துவம் அறைக்குள் உண்டு. நான் முதிர்ந்த வயதானதால் அவர்கள் தாக்கவில்லை. என் வயது 59. அவர்கள் இட்டதுதான் சட்டம். சிறைச்சாலைக்கு அவர்களே அதிகாரிகள்.

இன்ஸ்பெக்டர், அவிடே உள்ள ஆளுகளுடைய பெயர் பறயடா என்று சொன்னார். தெரியாது என்று சொன்னேன். என் மகன்கள் பெயரைக் கேட்டார்கள். சென்னேன். ஒரு P.C. என் மகன் ஜஸ்டைசை பிடித்துக்கொண்டு வந்தான். நான் மயங்கிவிழுந்தேன். நிரபராதியான என் மகனை அடித்ததில் மூற்சையற்று விழுந்தான். இந்த துக்கம் தாங்கமுடியவில்லை.

12-ம் தேதி காலையி-ருந்து சித்திரவதையை P.C.கள் கூடிநின்று செய்தார்கள். என் உடம்பி-ருந்த பனியனை கழற்றவிடாமல் துண்டுதுண்டாக கிழித்து எடுத்தார்கள். பெப். 17-ல் விடுதலை யடைந்தோம். சரீரத்தில் பெலன் இல்லை. சிகிடசையில் இருக்கிறேன்.

C. நல்லதம்பி நூட்டம்

7 - 11 R. ராஜேந்திரன் - 10 ண

C. ராஜேந்திரன் - 10 ண

T. அம்பையன் - 10 ண

P. தேவசகாயம் - 10 ண

C. சுந்தரம் - 10 ண

1954 ஆகஸ்ட் 14-ம் தியதி இவர்கள் சேர்ந்து வடக்கன்குளம் உல்சவம் பார்க்கப் போனபோது ஆரல்வாய்மொழி போலீஸ் கைது செய்தது. கைதானவர்களிடம் இருந்த பணத்தையும் இதர பொருள் களையும் தடவிதவி கண்டுபிடித்து ஆரல்வாய்மொழி போலீசார் பறித்துக்கொண்டார்கள்.

அங்கிருந்து அவர்கள் நாகர்கோவில் ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டார்கள். அங்கு வேண்டிய அளவு தேக உபத்திரவம் செய்தார்கள். அன்று இரவு தக்கலை ஸ்டேஷனுக்குக்கொண்டு போனார்கள். றிசர்வ் போலீசார் தோக்குமுடு கொண்டும் லாத்திகொண்டும் இடிஇடி என இடித்தார்கள். பலர் போதமில்லாமல் விழுந்தார்கள். சிறையில் இருக்கும்போது சரியாக மலஜலம் கழிக்க விடுவதில்லை. குளிக்கவிடுவதில்லை.

*ராமங்கம் ரமஜேந்திரன் செல்லப்பன் ரமஜையன்
தவசு வெருமன் சுப்பையன் பரமமனந்தம் தவசகமயம்
செல்லப்பன் சுந்தரம்*

12. R. சுப்பையன் - மண

ஆகஸ்ட் மாசம் 12-ம் தியதி மண-யில் என் வீட்டிற்குப் பக்கம் இருக்கும் பார்பர்ஷாப்பில் ஷேவ் செய்ய இருக்கும் சமயம் ஒரு ரிசர்வ்வேன் வந்தது. ரோட்டில் ஒரு ஆள்கூட கிடையாது. Reserve Police காரர்கள் பார்பர் ஷாப்புக்கு வந்தார்கள். என்னைப்பிடித்து இழுத்து வேனில் ஏற்றினார்கள். பார்பர் ஷாப்பில் இருந்த முத்துக்கண்பாலையனை வெளியே இழுத்துப்போட்டு நன்றாக அடித்தார்கள் - வேனில் தூக்கிப்போட்டார்கள். போலீஸ் ஸ்டேஷன் வந்ததும் எங்களை இறக்கி ஆபீசில் இருத்தினார்கள். ரைட்டர் வேலப்பன் தலையைக் குளியபிடித்து முதுகில் குத்தினான். ஏட்டு கால்கொண்டு சவுட்டி லாத்திகொண்டு இடித்தான். இன்சுபெக்டர் மேனன் முத்துக்கண்பாலையன் தலையைப் பிடித்துஇழுத்து பூட்ஸ் காலால் சவுட்டினார். உடனே அவர்போதம் இல்லாமல் விழுந்தார். பின்பையர் எல்லாம் எழுதி லாக்கப்பில் அடைத்தார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் காலையி-ருந்து மாலை வரை அடிஇடி. நான் இப்பொழுது மருந்து குடித்துவருகிறேன்.

ராமன் சுப்பையன்

13. C. முத்துசுவாமி - சரேண்டு

நான் 12-ம் தியதி பள்ளிக்கூடம்போய் வந்ததும் புத்தகங்களை வீட்டில் வைத்துவிட்டு மண-யில் காப்பி குடிக்கப்போனேன். அப்போது மூலச்ச-ல் இருந்து ஒரு போலீஸ் வேன் மண-யில் வந்து நின்றது. பார்பர் ஷாப்பில் இருந்த ராமன் சுப்பையனையும், முத்துக்கண்பாலையனையும், மாசிலாமணியையும் பிடித்து அடித்து வேனில் ஏற்றினார்கள். ஐயா, பாலையா என்பவர் நிரபராதி இப்போதுதான் முடிவெட்ட வந்தார் என்று நான் சொன்னேன். அப்போது காளை அச்சுதன் கன்னத்தில் அறைந்து என்னை வேனில் ஏறச்சொன்னார்.

வான் போலீஸ் ஸ்டேஷன் வந்ததும் எங்களது துணிகளைக் கழற்றச் சொன்னார்கள். லாத்தியால் அடித்தார்கள். கழுத்தை தாத்து முதுகில் இடித்தார்கள். இன்ஸ்பெக்டர் காலால் மிதித்தார். முத்துக்கண் பாலையன் மூர்ச்சையாகி விழுந்தார். ஊர், பெயர் எழுதிவிட்டு லாக்கப்பில் தள்ளினார்கள். அடி தொடர்ந்தது. இரண்டு நாள் கழித்து முத்துக்கண் பாலையன் இரத்த வாந்தி எடுத்தார். வெளியில் இறங்கும்போதும் உள்ளே வரும்போதும் அடியும் இடியும். என்னுடைய Swan Pen-ஐ எடுத்துக்கொண்டார்கள். பின் ஜாமீனில் இறங்கினேன்.

செல்லையன் முத்துச்சுவாமி

“அறப்போம் ஆரம்பித்தது. தமிழகத்தில் உணர்ச்சிப்பிரவாகம் பொங்கி யது. அந்த உணர்ச்சிக் கட்டை மிதந்து செல்லும் நுட்பமையான எந்தெனையோகட்சிகளும்தலைவர்களும்துங்கே வந்தார்கள். பிசினஸ்கள். விண்ணதிர்ப்பிசினஸ்கள். ஆனால் விளவங்கோட்டிலெவெடிச்சுக்கொட்ட துந்தி. துந்தி. துந்தி. துந்தி. இங்கு வேறு யாரையுமே காணவில்லையே. தமிழர்கள் ஆறிய மட்டமர்களே. இதைப் போருக்குடின் இங்கு என்ன நடந்தது? தலைவர்கள் சிறைக்கம்பிக்குள்ளே அடைக்கப்பட்டார்கள். என்னென்ற இளைஞர்களின் எல்லுகள் நொறுக்கப்பட்டன. ஆயிரக்கணக்கான அப்பாவித் தமிழர்கள். மனைவி. தந்தை. மக்களையும் நல்லாணையும் பிழிந்து நொறுவிட்டு ஒடினார்கள். நூற்றுக்கணக்கான குடும்பங்கள் சிறைக்கப்பட்டன. அண்ணா அழகு கண்ணீர் ஆறாக ஓடியது. மனைவிமார்களின் கதறல் விண்ணை பிறந்தது. தெரழில் இல்லை. உணவில்லை. விவாஹரமில்லை. சூடுகட்டாகப் பாலவனமாகக் கூட்டி அணித்தது திருவிதாங்கூர் தமிழகம். இதற்குப் புகல் சொல்த் தீர வேண்டுமெ யாரைக்கண்டது இந்த நூட்டில். வெத்தூர் பிச்சுகள் அன்று தேவைப்பட்ட வில்லை கமரியம் அவசியமாக இருந்தது. யார் வந்தார்கள் இந்த நூட்டில்”

- A. நேசமணி, தினமலர், 25-2-1955

குலசேகரம் அந்திச்சந்தையில் எட்டுமாத கம்பிபிளியோருத்தி போலீசாரின் ஆடிக்குட்டியந்து ஓடியதால் கீழே விழுந்தார். அவன்மீது பலரும் மிதித்ததால் ஆஸ்பத்திரியில் சென்ற சிறிது நேரத்தில் உயிர் துறந்தார்.

சட்டசபையில் குஞ்சன் நூட்டம், தினமலர், 9/2/55

4. தக்கலை வட்டாரம்

1. N. செவ்வந்தர் முகம்மது - தக்கலை

ஆகஸ்ட் மாதம் 18-ம் தியதி திங்கள் சந்தையில் வைத்து கைதுசெய்து தக்கலை லாக்கப்பில்கொண்டு வந்தார்கள். அப்பொழுது என்னுடைய தேகப்பரிசோதனையில் கையி-ருந்த 8 ரூபாய் 8 அணாவை ரைட்டர் எடுத்தார். என்னுடைய தொகையைக் கேட்டேன். தரவில்லை. மஜிஸ்ட்ரேட் மூலம் அவசியப்பட்டேன். ரூபாய் வாங்கவில்லை என மறுத்துவிட்டார்கள். ஐ.ஜி. போலீஸ் மந்திரி இவர்களிடம் புகார் செய்தேன். தக்கலை இன்சபெக்டர் என்னிடம் மொழி எடுத்தார்.

27-4-1955

N. செவ்வந்தர் முகம்மது

2. S. பங்கிராஜ் - கல்குறிச்சி

1954 ஆகஸ்ட் 12-ம் தேதி தக்கலை போலீஸ்காரர்கள் காலையில் கக்கைக்குப் போகும்போது துப்பாக்கி மூட்டினாலும் லாத்தியாலும் என் முதுகிலும் மார்பிலும் விலாவிலும் இடித்தார்கள். ஆகஸ்ட் 7-ம் தியதி முன்சீப் கோர்ட்டில் மறியலுக்குப்போய் 9 வாரம் சிட்சைப்பட்டவன். என்னை சென்ட்ரல் ஜெயிலுக்கு அனுப்பாமல் தக்கலை ஜெயி-ல் வைத்தார்கள். உடல் நலக்குறைவால் ஒரு வேலையும் செய்யமுடியவில்லை.

S. பங்கிராஜ்

3. G. மாசிலாமணி - தக்கலை

நான்மண-யில் பார்பர்ஷாப்பில் ஆகஸ்ட் 12-ல் ஷேவ் செய்து கொண்டிருக்கும்போது ரிசர்வ் வேனில் ஏற்றினார்கள். வேலப்பனும் சேகரபிள்ளையும் தலையைப்பிடித்து குனித்து முதுகில் நன்றாக அடிக்கவும் இடிக்கவும் செய்தார்கள். 13-ம் தியதியும் அடிக்கவும் இடிக்கவும் செய்தார்கள். நான் லாக்கப்பில் இருக்கும் சமயம் என்னுடைய தாயாரிடமிருந்து P.C.-சேகரபிள்ளை 25 ரூபாய் வாங்கினான். பெப்.27-ல் ஜாமீனில் வெளியே வந்தேன்.

சென்னைப் பிறகாசம் மாசிலாமணி

4. I. அகமது டிஸ்ஸை - தக்கலை

1954 ஆகஸ்ட் மாசம் 11-ல் நான் மூலச்சியில் என் காப்பிக்கடையில் இருக்கும்போது றிசர்வ் வானில் வந்து இறங்கிய ஆயுதம் தாங்கிய போலீசார் என்னை பிடித்துவண்டியில் ஏற்றினார்கள். தக்கலை ஸ்டேஷனுக்குக்கெண்டு போனார்கள். கையில் இருந்த 17 ரூ. 13 அ. ஒரு மணி பார்ஸ் H.P.C. மாதவன்பிள்ளை ஸ்டேஷனில் வைத்து எடுத்தார். அது அபேட்சை போட்டபிறகும் கிடைக்கவில்லை. கைகொண்டும் கால்கொண்டும் லாத்திகொண்டும் இடிமேல் இடி தினமும். நான் ஜாமீனில் இறங்கி மருந்து குடித்துவருகிறேன்.

இஸ்மால் டிஸ்ஸை அகமது டிஸ்ஸை

5. V. முத்தையன் - முத்தலகுறிச்சி

நான் 1954 ஆகஸ்ட் 11-ல் தக்கலை ரெஜிஸ்தர் ஆபீசில் மறியலுக்குச்சென்றேன். தக்கலை இன்ஸ்பெக்டர் கைது செய்தார். தக்கலை லாக்கப்பில் காலாவதியின்றி கஷ்டப்பட்டு 77 நாள் கழித்து ஜாமீனில் விடுவிக்கப்பட்டேன்.

ஆகஸ்ட் 12-ல் மலஜலம் கழிக்க போகும்போது P.C. வேலப்பன் நீ தமிழ்நாடு சத்தியா கிரகியானோ என்று சொல்- கன்னத்தில் அறைந்தார். முதுகில் குத்தினார். இதை வேறு பல P.C.-க்களும் செய்தார்கள். 13-ம் தியதியும் அதற்குப்பிறகும் இது தொடர்ந்தது. போதமில்லாமல் விழுந்த நாட்களும் உண்டு. பெலவீனப்பட்டுப்போனேன். சிகிச்சை பெற்றுவருகிறேன்.

வறுவேல் முத்தையன்

6. G. டிராண்டிஸ் - முத்தலகுறிச்சி

1954 ஆகஸ்ட் 11-ல் மறியலுக்குச்சென்றேன். தக்கலை இன்ஸ்பெக்டர் கைதுசெய்தார். 77 நாள் லாக்கப்பில் இருந்தேன். 12-ம் தியதி காலை 7 மணியி-ருந்தே கூடிநின்று P.C.-கள் அடிக்கவும் குத்தவும் செய்யத் துவங்கினார்கள். அடியில் நான் உணர்ச்சியற்று விழுந்தேன். உங்களையல்ல அடிப்பது உங்கள் நேசமணி இருக்கிறானே அவனை அடிக்கணும். அவனை கஷ்டமாய் இட்டு குடியுங்கள் என்று சொல்- வயிற்றில் இடித்தான். ஜோ- செய்து பிழைக்க வேண்டாம் என்று சோமன் P.C. சொல்- அடித்தான்.

கூரியேல் டிராண்டிஸ்

7. V. மனோன்மணி - திருவிதாங்கோடு

நான் 1954 ஆகஸ்ட் மாதம் 15-ம் தியதி மேக்கா மண்டபத்துக்குப் போகும் வழியில் என்னை வேனில் ஏற்றினார்கள். நான் ஏறமாட்டேன் என்று சொன்னேன். உடனே லாத்திகொண்டும், தோக்குமூடு கொண்டும் அடித்தும் இடித்தும் வேனுக்குள் தள்ளினார்கள். அப்போது என்னிடம் 5 ரூபாய் 4 அணாவும் ஒரு செயின் கழுத்தில் உண்டாயிருந்தது. ரூபாயும் செயினும் பெலால்காரமாய் தாணுபிள்ளை P.C. வாங்கினான். பிறகு வேன் சுற்றி குழித்துறை Station வந்தது. அங்கு 2 மணிக்கூர் இருத்தினார்கள். இப்போது Station P.C. என்னை தேகோபத்திரவம் செய்தான். பின் வேனில் ஏற்றி கரமனை பாலம் பக்கம் இறக்கிவிட்டார்கள். அடிப்பட்டதால் வேலை ஒன்றும் செய்யஇயலவில்லை.

வேதமனணிக்கம் மனோன்மணி

8. N. சூமரசுவாமி - பரக்கோடு

நான் 1954 ஜூலை 28-ம் தேதி படந்தாலு மூடு பக்கத்தில் கைது செய்யப்பட்டேன். 29-ம் தியதி திரு. ராயப்பன் நாடாரின் வக்காலத்தாலும் முயற்சியாலும் வெளியேவந்தேன். 30-ம் தேதி எனக்கு தினமும் ஆஜர் ஆகும் ஜாமீன் கிடைத்தது. கொஞ்சநாள் கடந்ததும் எனக்கு வாரத்துக்கு இரண்டு நாள் ஆஜர் ஆக வேண்டி இருந்தது. ஆகஸ்ட் 11-க்குப்பிறகு எனக்கு ஆஜர் ஜாமீன் ரத்தானது. வருகிற 25-ம் தியதி கேஸ் விஸ்தரிப்பு. இது குறித்து உங்கள் நிலை என்ன?

N. சூமரசுவாமி

9. நித்திய பெரிய வாசனன் நூட்டம் - பரக்கோடு

நான் தக்கலை PE-3-ம் நம்பர் கேசில் பிறுதி. 1954 ஆகஸ்ட் மாசம் 13-ம் தியதி காலையில் நான் தக்கலை பேட்டை சந்தையில் குலைவாங்கி வண்டியில் பாரம் ஏற்றிக்கொண்டு நிற்கும் சமயம் தக்கலை ஸ்டேஷன் P.C.க்களான காளை அச்சுதனும் சோமனும் என்னை Thuckalay Sub - Inspector கூப்பிடுகிறார் என்று சொல்- தக்கலை ஸ்டேஷனுக்குக் கூட்டிக்கொண்டு வந்தார்கள். போலீஸ்காரர்களைக் கண்டதும் சந்தையில் பெரிய பரபரப்பு உண்டாகி ஆட்கள் எல்லாம் ஓட ஆரம்பித்தனர். என்னைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்து தக்கலை ஸ்டேஷன் ஆபீசில் இருக்கும்படி சொன்னார்கள். பின்னும் இரண்டு பேர் writer-னுடைய பக்கத்தில் இருப்பதைக் கண்டேன்.

உத்தேசம் மூன்று மணி சமயம் ஆனதும் செட்டியார் ராமசாமி கான்ஸ்டபிள் தலையைத் தாழ்த்து வைத்து முதுகில் கை முறுக்கி இடித்தான். கோவிந்தன் P.C.-யும் அடித்தான். கொஞ்சம் நேரம் கழித்து writer வேலப்பன் பி-ப் சவரிமுத்தைக்கூப்பிட்டு முதுகைத் தாத்து வைத்து இடித்தான். காளை அச்சுதன் தாணுபிள்ளை இவர்கள் கூடிநின்று அடித்தனர். அன்று இரவுவரை நான் ஆபீஸ் முறியில் அடிகொண்டு ஆகாரம் இல்லாமல் கிடந்தேன். பின் லாக்கப்பில் அடைத்தார்கள். ஜில்லா நீதிபதி ஜாமீனில்விட்டார். Head Constable என் வீட்டி-ருந்து 15 ரூபாய் வாங்கியிருக்கிறான்.

4-5-1995

நித்திய பொய்யவர்களை நட்டார்

10. V. சிலுவை அடமை - தக்கலை

நான் ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி வீட்டின் முன் Main Road-ல் நிற்கும்பொழுது உத்தேசம் ஒரு மணி சமயம் ஒரு வேன் வந்து ரோட்டில் நின்றவர்களையெல்லாம் பிடித்துக்கொண்டு போனார்கள். என்னை அடித்து துவைத்து போலீஸ் ஸ்டேஷன் கொண்டு வந்தார்கள். கேடி பொன்னப்பனை விட்டு அடித்தார்கள். 12-ம் தியதி காலை வெளிக் குறையும் போது அடித்தார்கள். தலைமுடியை இழுத்து குனிய வைத்து முதுகில் இடித்தார்கள். நான் லாக்கப்பில் இருக்கும்போது என்னுடைய மச்சினன் ஆறுமுகம் ரூபாய் 300 கொடுத்து என்னை ஜாமியத்தில் விடக்கேட்டார். நடக்கவில்லை.

வறுவேல் சிலுவை அடமை

11. S. விஸ்வநாதன் - தக்கலை

நான் ஐக்கிய தமிழக போரட்டத்தில் ஈடுபட்டேன் என்ற காரணத்தால் தக்கலை போலீஸ் என்னை 1954 அக்டோபர் மாசம் 16-ம் தியதி கைது செய்து தக்கலை லாக்கப்பில் அடைத்தார்கள். அது மட்டுமல்ல. அவர்கள் என்னுடைய அடிவயிற்றிலும் முதுகிலும் பள்ளையிலும் செவிட்டிலும் நய்யபுடைத்தார்கள். இதற்காக நான் தாங்களிடம் ஸ்டேற்றுமென்றும் தந்தேன். ஆனால் நான் ஏகதேசம் 4 மாத காலம் லாக்கப்பில் படாதபாடுபட்டு ஜாமீனில் வெளிவந்து மேல் குறிப்பிட்ட காரணங்களால் வேலைசெய்ய முடியாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வருகின்றேன். எனக்கு வேலை இல்லை என்றால் என்னுடைய குடும்பம் பசி பிணியால்தான் வாழவேண்டும். நான் வேலைக்கு செல்லவேண்டுமென்றால் உடனடியாக மருந்து சாப்பிட்டு தேகத்தை காப்பாற்றக்கூடிய நிலைமை இப்போது எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதற்கான பொருள் வசதியோ என்னிடம் இல்லை

3. கல்குளம் வட்டாரங்கள்

1. ஆற்றாடி (7)	...	...	2 7
2. மெக்கமண்டலம் (4)	...	...	3 1
3. மூலச்சல் (13)	...	...	3 4
4. துக்கலை (19)	...	...	3 9
5. வில்லுக்குறி (9)	...	...	5 5
6. நெய்யூழி (7)	...	...	6 2
7. கெடற்றிகேட்டு (6)	...	...	6 8
8. குழிக்கேட்டு (4)	...	...	7 1
9. கட்டியறை (11)	...	...	7 3

என்பது மேல்குறிப்பிட்ட வகைகளி-ருந்து அறியமுடியுமென நம்புகிறேன். ஆனால் தற்சமயம் ஏதாவது மருந்து சாப்பிட்டு எனது உடம்பை கவனிக்கவில்லையானால் எனது வாழ்க்கையே முடிவடைந்து விடும்போல தோன்றுகிறது. கூ- வேலை செய்யலாமென்றாலோ அதற்கும் முடியவில்லை. நான் ஓர் வக்கீல் குமஸ்தாவாக வேலை பார்த்து வந்தேன். ஆனால் என்னை சிறையில் அடைத்ததால் அவ்வேலையும் இழக்க நேர்ந்தது. தற்போது எனக்கு ஒன்றுமே தோன்றாமல் தத்தளித்து கொண்டிருக்கின்றேன் ஏதாவது தொழில் செய்யலாமென்றாலோ அதற்கும் வகையின்றி தவிக்கின்றேன். ஆகையால் தாங்கள்தான் இத்தருணத்தில் எனக்கு இயன்ற உதவி அளித்து என்னை இக்கொடுமையி-ருந்து காப்பாற்ற வேண்டுமென அன்பாய்கேட்டு கொள்கின்றேன். என்னுடைய கஷ்டத்தை முன்னிட்டு தாங்களை நேரில் வந்து காண முடியாததற்கு மிகவும் வருந்துகின்றேன்.

S. விஸ்வநாதன்

12. M. ஆரோக்கியம் - தக்கலை

நான் கழிந்த தி.த.நா.கா. போராட்டத்தில் ஒரு தொண்டனாக ஆகஸ்ட் 11-54-ல் பத்மனாபபுரம் முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்திரேட் கோர்ட்டில் மறியலுக்குச் சென்று தக்கலை போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரால் கைது செய்யப்பட்டு தக்கலை லாக்கப்பில் விஜாரணையின்றி தள்ளப்பட்டு 77-வது நாள் ஜாமீனில் விடுவிக்கப்பட்டேன். 1954 ஆகஸ்ட் 12-ம் தேதி காலை சுமார் 7 மணிக்கு லாக்கப் திறந்து மலஜலம் கழிப்பதற்காக ஒவ்வொருவராக வெளியில் இறக்கும்போது ஸ்டேஷன் ஹெட்டர் வேலப்பன் என்பவர் வலது கையால் நடுநெஞ்சில் ஒரு இடியும் தந்து, நீயும் ஒரு சத்தியாக்கிரகியானோ நிங்களுடே நேதாக்கள் எவியோ என்று வாயில் வந்தபடி பேசி என் உடம்பின் பல பாகங்களிலும் இடித்தார்கள்.

அதன்பிறகு டியூட்டியில் நின்ற எல்லா போலீஸாரும் லாத்தியால் என் முதுகில் தாக்கினதற்கு மேல் தாக்கினார்கள். நான் அதன் நிமித்தம் உணர்வற்று கீழே விழுந்தேன். சுமார் 9 மணி சமயம் எனக்கு ஞாபகம் வந்தது. அப்போது நான் லாக்கப்பில் இருப்பதாக உணர்ந்தேன்.

1954 ஆகஸ்ட் 13-ம் தேதி லாக்கப்பைத் திறந்து காலை சுமார் 7 மணிக்கு மலஜலம் கழிக்கக்கொண்டு போகும்போது வழியில் வைத்து ஆறுமுகம் பிள்ளை என்ற போலீஸ்கான்ஸ்டபிள் எந்தடா குனிஞ்ஞு நடக்கிற்று. நிமிர்ந்து - நடடா என்று சொல்- லாத்தியால் என் முதுகில் இடித்தார். பிறகு கிணற்றின் கரையில் சென்றதும் போலீஸ்காரர் வாயில்

வந்தபடி என்னைப்பேசி லாத்தியால் என் வயிற்றில் பலமாகத் தாக்கினார். அந்த சமயம் என்னால் மூச்சுவிட முடியவில்லை. நான் திணறியதைக் கண்ட தானுபிள்ளை என்ற போலீஸ்காரர் எனது கன்னத்தில் அடித்து லாத்தியால் கழுத்தில் குத்தி ஒரு தள்ளுதள்ளினார். சுமார் 10-15 அடிக்கு அப்பால் போய்விழுந்தேன். இவ்விதமாக பல நாளும் லாக்கப்பில் அடியும் உதையும்பட்டு கஷ்டங்களும்பட்டு முடிவில் 77-வது நாள் விடுவிக்கப்பட்டேன். பின்பு *காட்டிடுக்கலை ஆசாண்டிமும் மத்தியான் டாக்டரிடமும் முன்னு நன்கு மாத காலம் சிகிட்சை பெற்றேன்.* தற்போதும் சிகிட்சையில்தான் இருக்கிறேன். கூ-வேலை செய்து பிழைத்துவந்த நான் இன்று வேலை ஒன்றும் செய்யமுடியாமல் வருந்துகிறேன்.

6-5-55

மரியசொஸ்தியான் ஆரோக்கியம்

13. T. சமுவேல் - துக்கலை

நான் மூலச்சல் தேசத்தில் ஒரு கடை வியாபாரியாகும். நான் விடுமுறை நாட்களில்தான் கடைக்கு வேண்டிய சமான்கள் வாங்குவதற்குப் போவது வழக்கம். கடையில் விற்று பிரியும் ரூபாய்கள் கடையிலேயே வைப்பது வழக்கம். ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி திரு தமிழக விடுமுறை தினமாகும். ஆதலால் அன்று கடை திறந்து வியாபாரம் செய்யமுன் வரவில்லை

கடையில் சாமான்கள் குறைவானதால் கடையி-ருந்து ரூபாய் எடுத்து சமான்கள் வாங்க தீர்மானித்துக்கொண்டு வீட்டி-ருந்து புறப்பட்டேன். கடையைத் திறந்து வைத்துள்ள ரூபாய் 62 அ 1-பை ஐயும் மடியில் வைத்தேன். கடையைப்பூட்டியபின் ரோட்டில் உத்தேசம் 25 அடி தூரம் நடந்துசென்று கொண்டிருக்கும்பொழுது வடக்குத்திசையி-ருந்து ஒரு ஜீப் வண்டியும் பின்னால் றிஸற்வ் வேனும் வந்து நின்றது. ஜீப் காரி-ருந்து ஏ-எஸ்-பி-கோபால பணிக்கர் அகத்து கேறடா, என்று சொல்-க்கொண்டு கையி-ருந்த கவஞ்சியால் என் முதுகுப்பாகத்தில் பலமாகத் தாக்கி என்னை றிஸற்வ் வேனுக்குள் தள்ளினார். அப்பொழுது சமயம் உத்தேசம் 10 மணியளவாகும்.

வேனில் வைத்து கிடைத்த வெகுமதிகளை என்னென்று கூறுவது? என்னைப்பிடித்த சமயம் நல்ல தம்பி நாடார் உட்பட நான்கு பேர்களுடும் பிடித்து கொண்டுவந்தனர். உயிர் உடலை அறியாத வரையிலும் நொறுக்கப்பட்டு தக்கலை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு கொண்டு வரப்பட்டேன். ஸ்டேஷனில் வைத்து ஹெட் கான்ஸ்டபிள் சேசய்யர் என்பவர் என்னை தேகபரிசோதனை நடத்தி என்மடியில் இருந்த ரூபாய்

பொதியை எடுத்தார். பின் என்னை பலவாறு கேவலமான வார்த்தைகளை பேசிய பின் என்னை லாக்கப்பிற்குள் அடைத்தார். அடைக்கப்பட்ட 11-ம் தியதி அங்கு சிறைவாசம் செய்த பிறுதிகளைக் கொண்டு அடித்தார்கள்.

மறுநாள் காலை (12-ம் தியதி) எங்களை, 5 பேருக்கு 10 போலீஸ்காரர் வீதமாக தமிழ்நாடு பிடிச்சோடா, என்று சொல்-க்கொண்டே முன்னும் பின்னுமாக இடித்தனர். லாக்கப்பில் வைத்து தாக்கப்பட்டதாலும் உணவுக்குறைவாலும் என் உடல்நிலை பாதிக்கப்பட்டது. நான் சிறை வாசம் சென்ற நாட்களில் முக்கால் பாகமும் தக்கலை ஆஸ்பத்திரியில் சிகிட்சைக்காக அனுப்பப்பட்டேன். பெலத்த உள்காயத்தினால் என் ஆவி என் உடலைவிட்டு பிரியும் சந்தர்ப்பம் பலதடவை நெருங்கியது. முதலாவதாக ஒரு மாதம் சிகிட்சைக்காக ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பப்பட்டு சிகிட்சை பெற்றேன். மீண்டும் லாக்கப்பிற்கு அனுப்பப்பட்டேன். இரண்டாவது தடவை மீண்டும் சுகமில்லாதிருந்தும் ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்ப மறுத்தனர். நோய் அதிகமானதைக்கண்டு எம்.எல்.ஏக்களின் உதவியால் பிளஷற்காற் பிடித்து ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பி வைத்தனர். ஆஸ்பத்திரியில் டாக்டர்கள் சரியாக சிகிட்சை செய்யமறுத்தனர். பின் வெளியி-ருந்து மருந்து வாங்கி வரச்செய்து என்னை சிகிட்சித்தனர். சுகமாகி திரும்பவும் வீடு வருவது வரை ஆஸ்பத்திரியில் சிகிட்சை பெற்றேன்.

விடுதலை பெற்று வீடு திரும்பும்போது என்னுடைய ரூபாயை H.C. சேசய்யரிடம் கேட்டேன்; அதற்கு அவர் தன்றே நடபடியே நோக்கி கோடா என்று இறுமாப்புடன் கூறிவிட்டார். தற்போதும் நான் சரீர சுகமில்லாமல் *உட்கட்டி மத்தி யமஸ் அவர்களால் சிகிட்சிக்கப்பட்டு வருகிறேன்.*

நான் சிறை வாசத்துக்குக்கொண்டு செல்லப்பட்ட நாள்முதல் என் வியாபாரக் கடைபூட்டப்பட்டது. சாமான்கள் யாவும் சேதமடைந்திருந்தன. சாமான்கள் தடைப்பட்டதி-ருந்தும், சாமான்கள் சேதமடைந்ததி-ருந்தும் ஆயிரம் (1000 ரூ) ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டுள்ளது.

ஆகையால் தாங்கள் என்மேல் கருணை கூர்ந்து, என்னுடைய கஷ்டநஷ்டங்களை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக்கூறி, கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு பரிகாரம் உண்டு பண்ணித்தர தாழ்மையாய் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

துங்கமணி சாழ்வேல்

எனது பிறப்பிடம் திருவிதாங்கோடு, நானும் எனது குடும்பத்தினரும் தொழி-ன் பொருட்டு மக்காய்பாளையம் வீட்டில் தாமதித்து வருகிறோம், நான் மிகச்சிறு அளவில் ஸோப்புத்தொழில் செய்து நானும், எனது குடும்பத்தினரும் உபஜீவனமார்க்கத்தை கழித்துவந்தோம்.

நான் பதிவுபோல் எனது தொழி-ன் பொருட்டு திருவிதாங்கோடு திங்ககிழமைச்சந்தை, முத-ய இடங்களுக்குச்சென்று பல திறந்திருந்த கடைகளில் ஸோப்புவிற்றுகொண்டு - என் வீடுதிரும்பினேன், தக்கலை மேட்டுக்கடை ஜங்ஷன் வந்து சேர்ந்தேன், அன்று 1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதியாகும் - மேற்படி ஜங்ஷனில் வந்தபோது ஸோப்பு விற்றவகையில் என்னிடம் நோட்டும், சில்லறையுமாக ரூபாய் 30 இருந்தது, மேற்படி ஜங்ஷனில் நின்றுகொண்டு இடப்பக்கமாக திரும்பிப்பார்த்தபோது தக்கலை ஆங்கில உயர்தரப்பாடசாலையின் முன் பக்கம் சிமன்ட் றோட்டில் - ஒரு போலீஸ்வானும் றிசர்வ் போலீஸ்காரர்களும் நிற்பதைக்கண்டேன் - மேற்படி பாடசாலையில் இரண்டாவது பாரத்தில் படித்துக்கொண்டிருக்கும் எனது ஒரே குழந்தைக்கு ஏதேனும் ஆபத்து வந்துவிடுமோ என்ற பயத்துடனும், திகிலுடனும் என்னிடமிருந்த ஸைக்கிளை எனக்கு பழக்கமான ஒருவரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு என் மகளை வீட்டிற்கு கூப்பிட்டு வரும்படியாக ஓடினேன். அப்போது உத்தேசம் மணி மத்தியானம் 12.15 இருக்கும்.

ஏகதேசம் மேற்படி ஸ்கூள் கேற்றின் 30 அடிக்கு அப்பால் நான் சென்றவுடன் எனக்கு பின் ஒரு றிசர்வ் போலீஸ் வேன் வந்து நின்றது. அதி-ருந்து போலீஸ்காரர்கள் தட, தட இறங்கி என்னை கூழ்ந்துகொண்டு லாத்தியாலும் தோக்கு மூட்டினாலும் எனது தேகத்தில் - அடிப்படாத இடம் இல்லாத அளவுக்கு நையப்புடைத்தனர். அடிதாங்க முடியாமல் நான் வாய்விட்டு அலறினேன். அப்போது அவர்கள், திரு. நேசமணி, குஞ்சுந்நாமம் முதலிய திரு. தமிழக விடுதலைக்காக பாடுபடும் ஒப்பற்ற தலைவர்களையும், தமிழர்களையும் அருவருக்கத்தக்கதும் தன்மனைத்துக்கு பங்கம் விளைவக்கூடியதுமனை அவதூறு வாய்த்ததைகளை பேசியதோடு - பயங்கர வேதனையால் அலறும் என்னை, மேற்கொண்டு சத்தம் இடாதிருக்கும் பொருட்டு லாத்தியால் என் வாயில் இடத்தாய் ஒருவர். அதனால் உதடுகள் சிதைந்து மூன்றுபற்கள் வாயினின்ற கீழே விழுந்து ரெத்தமும் டீறிட்டு பாய்ந்தது. மரண வேதனை என்னை தெரடப்ந்தது.

பின் என்னை அவர்கள் பிடித்து தள்ளிபோலீஸ் ஸ்டேஷன் கொண்டுசென்று அங்கே வைத்தும் பயங்கரமாக தாக்கினர். என்னை தாக்கியவர்களில் தானுபிள்ளை என்ற போலீஸ்காரரும் ஒருவர்.

இவர்களை எனக்கு கண்டால் தெரியுமே தவிர - அவர்களது பேர் விபரம் தெரியாது. கடைசியில் எனது உடுப்புக்களைக் கழற்றி பரிசோதிக்கும்போது எனது பாக்கற்றில் 3 ரூ 12 அ மட்டும் இருந்தது. அதைப் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் எடுத்துக்கொண்டார்கள். பின் ஹைக்கோர்ட் ஜாமியத்தின்படி விடுதலை பெற்றேன்.

திருதமிழ்நாட்டு தலைவர்களில் சிலர்சிறையிலும் - சிலர்மறைவிலும் பலர் ஆஸ்பத்திரியிலும் இருக்க, *எத்தகைய துணையுமின்றி தன்னந்தனியாக நின்று ஏற்பட்ட கஷ்டங்களை வெல்லும் பொருட்டாகுத்துவது எங்களுக்கு விடுதலை கிடைக்கும்படி அரும்பயன்படும் திரு. நேசமணி அவர்களே, தங்களை யாங்கள் என்றும் மறக்கமுடியாது.*

மேற்படி தாக்குதல் காரணமாக எனது உடம்பு இளைத்து நான் நோயாளியாக மாறிவிட்டேன். நான் பலரிடமிருந்தும் ரூபாய்கள் கடன்வாங்கி - பல வித சிசிச்சை செய்து பார்த்ததில் எனக்கு ஒரு குணமும் ஏற்படவில்லை. நான் ஸைக்கிள் மிதிக்கவும் - தொழில் செய்யவும் சக்தியற்ற நிலைமையில் இருக்கிறேன். தேக நிலையின் காரணமாகவும் கையிலுள்ள பணம் போனபடியாலும் எனது தொழில் நின்றுவிட்டதுமன்றி நானும் எனது மனைவியும் குழந்தையும் பசியாலும் பட்டினியிலும், கஷ்டப்படுகிறோம். நான் தகுந்த சிகிச்சை பெறுவதற்கும் பட்டினியின்றி எங்களது ஜீவியத்தை நடத்துவதற்கும் ஆவன செய்து என்னை பாதுகாக்குமாறு தாழ்மையுடன் வேண்டுகின்றேன், வணக்கம்

6-5-1955

ஸாகுல் ஹமீத் - முகம்மது ச. ஈ

15. D. அந்தேமணிமுத்து நுடயம் - தக்கலை

ஐயா! தி.த.நா.கா. போராட்டத்தில் தக்கலையில் நான் பங்கெடுத்துக்கொண்டேன். ஊர்வலங்களும், பொதுக்கூட்டமும் நடத்த தலைவர் கேட்டுக்கொண்டதிற்கிணங்க என்னால் இயன்ற அளவு வேலை செய்தேன். இது சில போலீஸ்காரர்களுக்கு எரிச்சலைத் தந்தது. தேவிகுளத்தில் தலைவர்கள் கைதானபோது நான் என் கடையின் மேல் பெரிய கறுப்புத் துணிகள் கட்டினேன். போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு முன் என் கடையிருப்பதால் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரும், ஏ.எஸ்.பி.யும் அதை பார்க்க நேர்ந்தது. ஆகஸ்ட் 11-ம் தேதி இரவு தக்கலையில் பலரை கைது செய்தார்கள். இரவு பூராவும் ஜெயி--ருந்து வந்த ஓலக்குரல்

மக்களை அலறச்செய்தது. 12-ம் தேதி காலையில் என் கடையின் முன் நின்று ஏ.எஸ்.பி. திரு. கோபாலன் போலீஸ் ஸ்டேஷன் முன் கறுப்புக்கொடி கட்டியவன் எங்கே? என்று முழங்கினார். இந்நிலையில் நான் தலைமறைவி-ருப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. என் பத்திரிகைத் தொழிலையும் ஸைகிள் வாடகைக்குவிடும் தொழிலையும் அப்படியே விட்டுவிட்டு ஓடினேன். போலீஸ்காரர்களின் சேஷ்டைகள் துரிதமாயின. வெத்திலை பாக்கு கடையில் பற்றுவரவு வைத்திருந்த பல போலீஸ்காரர்கள் பிறகு பணமே கொடுக்காமல் போய்விட்டார்கள். இரண்டு வாரங்களாக தினமலர் பத்திரிகையைக் கொண்டுசென்று வீடுவீடாக கொடுக்கமுடியாமல் போயிற்று. என் பத்திரிகைகளை விநியோகிக்கும் பையன்களைப் பயமறுத்தினர். கிடைத்த பணத்தை தட்டிக்கொண்டனர். தமிழ் பத்திரிகையை விற்கவிடக்கூடாது என்ற சில மலையாளிகளின் முயற்சி வெற்றிபெற்றது. இதன் காரணமாக பத்திரிகை விற்க முடியாமல் நஷ்ட மேற்பட்டது. எடுத்து நடத்த முடியாத நிலைமையி-ருந்தது. இரண்டு மாதமாக தினமலருக்கு பணம் கொடுக்க முடியாமலாயிற்று பத்திரிகையின் நஷ்டத்தை இதுவரை என்னால் கொடுக்கமுடியவில்லை. நான் ஏழு மாதத்திற்கு பிறகு வந்து சேர்ந்து எடுத்துநடத்தினேன். இதுவரையிலும் அந்த நஷ்டத்தை சரிப்படுத்த முடியவில்லை. என்னால் இயன்ற அளவுபார்க்கிறேன். வழி தெரியாது திணறுகிறேன்.

ஆகஸ்ட் மாதம் நான் இங்கிருந்து தாயகத்தில் தஞ்சம் புகுந்தபோது என்னிடம் நான்கு ஸைக்கிள்கள் இருந்தது. அவையும் குறைந்த விலைக்குக்கொடுத்து பத்திரிகைக்கு பணம் அடைத்தேன். தாயகத்தில் நான் எந்த தொழிலும் செய்யவில்லை. அங்கு பல நாள் மத்ராஸ் ஆஸ்பத்திரியில் வயற்றிளச்சலாகக் கிடந்து உழன்றேன். எனக்காக வீட்டி-ருந்து எப்படியோ பணம் அனுப்பித் தந்தார்கள். அந்தக் கடனையெல்லாம் இதுவரை கொடுக்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறேன்.

மதுரையி-ருந்து இரண்டு வருடமாக தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருந்த தினத்தந்தி பத்திரிகையும் நான் பணம் அடைக்கமுடியாத காரணத்தால் நிறுத்தியும்விட்டார்கள். இப்படி பல பத்திரிகையும் நின்றுபோயிற்று.

தற்போது என்னிடம் சைக்கிள் இல்லாமலும் பிஷினஸ் நடத்துவதற்கு பணம் இல்லாமலும் முடியவில்லை. ஏதாவது ஒரு மார்க்கம் தேடித்தர வேண்டுமென்று தாழ்மையாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

6-5-1955

சுவசகாமயம் நாட்டார் அந்தோனிமுத்து நாட்டார்

16. A. எயாஸ் - தக்கலை

நான் தக்கலையில் ஒரு தினசிட்டி நடத்திக்கொண்டு வந்தேன். 100 நாட்கள் நடத்தவேண்டிய சிட்டி 38 நாட்கள் தொடர்ந்து நடந்தது. சிட்டி பிடித்தவர்களுக்குப் பணம் நேர்மையாக கொடுத்து நடத்தினேன். ஆனால் ஆகஸ்ட் 11-ம் தேதி விடுதலை தினம் காரணமாக தலைவர் ஆணைக்கேற்ப நானும் தினச்சிட்டியை நிறுத்தினேன். ஆகஸ்டு 11-ம் தேதி பகல் 10 மணிக்கு நான் தக்கலையில் இங்கிலீஷ் மருந்து வியாபாரம் செய்யும் திரு. C.S. பால் அவர்களின் கடையினடுத்து நின்று கொண்டிருக்கும்போது மூலச்சியி-ருந்து ஒரு பெரிய ஊர்வலம் அமைதிக்கு பங்கமின்றி வந்துகொண்டிருந்தது. அந்த ஊர்வலம் திறந்திருந்த கடைகளை அடைக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டது. தீவிரன அங்கு ஒரு போலீஸ் வேன் வெகு வேகமாக வந்து ஊர்வலத்தை சிதறடிக்கும் நோக்கத்தோடு ஊர்வலத்தின் நடுவே வந்து நின்றது. வண்டியின் வேகத்தைக்கண்டு மக்கள் பீதியடைந்துவிட்டனர். தொடர்ந்து போலீஸ் வேனி-ருந்து சிப்பாய்கள் கூட்டத்தில் இறங்கி தடியால் அடித்து கலைத்தனர். நான் கரையோரமாக நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். ஓடிய மக்களைத் தொடர்ந்து விரட்டினர். போலீஸ்காரர்களின் குண்டாந்தடியைக்கண்டு அஞ்சி ஓடியவர்கள் வேதனைக்குள்ளாயினர். வீசிக்கொண்டே என்னைக் குறிவைத்து ஒருவர் அடித்தார். அது என் கை முட்டில் பட்டது. கை உயர்த்த முடியாத நிலைமையில் வீட்டில் வந்து சேர்ந்தேன். அன்று பிறகு என்னென்ன நடந்தது என்பது எனக்குத் தெரியாது. மறுநாள் தக்கலையில் பலரைக் கைது செய்தார்கள். எ-யாஸ் - தக்கலை என்ற பெயரில் கண்டால் அறியுந்நவர் -ஸ்டில் பெயர் சேர்த்தனர். தக்கலையில் 5 எ-யாஸ்கள் உண்டு. இந்த ஐவரில் எவரேனும் ஒருவர் அகப்பட்டால் போதும் என்று வெறிகொண்டு அலைந்தனர். ஆகவே நான் தலைமறைவானேன். என் சிட்டியால் கிடைத்து வந்த லாபத்தைக் கொண்டு வீட்டை நடத்திவந்தேன். அந்த வழியும் தடைப்பட்டது. இரண்டொரு மாதங்களாக பஞ்சவங்காட்டில் இருந்தேன். என் சிட்டி நஷ்டப்பட்டதோடு என் மனைவியின் நகை நெட்டுக்களை விற்று பிழைக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. நான் பஞ்சவங்காட்டி-ருந்து உங்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினேன். எக்காரணம் கொண்டும் தக்கலைக்குப்போக கூடாது என்று ஒருவரிடம் சொல்- அனுப்பினீர்கள்.

நான்கு மாதங்களுக்குப்பின் வீட்டில் வந்து சேர்ந்தேன் கடன்பட்டேன். வெளியில் இறங்கமுடியாத நிலைமை. நெருக்கடி தீர்ந்து அமைதி நிலவியபோது சிட்டி பிடித்தவர்களிடம் முறையிட்டேன். அவர்கள் எனக்கு கருணை காட்டவில்லை. சிட்டிகட்டிக் கொண்டிருந்தவர்கள்

என் மேல் எரிந்து விழுந்தனர். நஷ்டத்திற்கு மேல் நஷ்டமாயிற்று. இவ்வளவு நாட்களாகியும் கலைந்துபோன சிட்டியை நடத்தமுடியவில்லை. என் மூன்று குழந்தைகளையும் பாதுகாக்க முடியாத நிலைமையி-ருக்கிறேன். 1300 ரூபாய் இந்த சிட்டியில் நஷ்ட மேற்பட்டது. என் சிட்டியை எடுத்து நடத்தி அதனால் என் பிழைப்பு நடக்குமென்று பரிபூரணமாக நம்புகிறேன். தங்களால் இயன்ற உதவியைச்செய்து தாழ்மையாய் மன்றாடிக்கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

18-5-1955

A. எய்ஸ்

17. A. அருளப்பன் - திருவிதாங்கோட்டு

நான் தக்கலைக்கு முடியப்பனுடன் ஜவுளி எடுக்கப்போய்விட்டு வீட்டிற்கு திரும்பி தக்கலை கவர்மென்ற ஆசுபத்திரிபக்கம் வரும் சமயம் A.S.P. கோபாலனும், Traffic Inspector சுந்தரேசனும் பாற்றியும் Reserve Van-ஐ நிறுத்தி A.S.P. கோபலான் என்னிடம், தான் எவிடேபோய்ச்சு வருந்நு? என்று கேட்டார். அப்பொழுது திருவிதாங்கோட்டுப் பகுதியில் கோழிக்காரன் விளையில் தாமஸம் சுருளும் எங்களுடன் கூட உண்டாயிருந்தார். நான் நடந்ததைச் சொன்னேன். அப்பொழுது முடியப்பன் ரோட்டில் கடைக்கா-ல் இறங்கினான். சுருள் கொஞ்சம் முன்பக்கம் நடந்தான். தான் ஓர் தமிழன் அல்லோடா வண்டியில் கேறு என்று சொல்- முதுகில் A.S.P. அடித்து Van-ல் தள்ளினார். உடன் கண்டால் அறிவுள்ள ஓர் Reserve-காரன் தோக்கு மூடுடுத்து இடது சென்னியில் இடித்துகேற்றினான். வாழ்வச்ச கோஷ்டம் பகுதியில் நாவலடியில் தாமஸம் சவரிமுத்து முடியப்பனையும் A.S.P.யுடைய தூண்டுதலால் விரட்டிப்பிடித்து, அடித்து Van-லே இழுத்து கேற்றினார்கள். அப்பொழுது Van-ல் மூலச்சல் நல்லதம்பி நாடார், நேசையன், இன்னும் பலரும் உண்டாயிருந்தார்கள். என்னையும் Station-க்கு கொண்டு வரும்சமயம் இஞ்சிக்காரனையும் A.S.P. பிடித்து Van-ல் அடைக்கச்சொன்னார். பிறகு Station-ல் கொண்டு இறக்கிவிட்டு Van திரும்பப்போனது. Van-ல் இருந்து இறங்கி நாங்கள் Writerனுடைய முறியில் ஏறினதும் Writer வேலப்பனும், காளை அச்சுதனும், தாணுபிள்ளையும் சேகரபிள்ளை இவர்கள் நல்லதம்பி நாடார் அவருடைய மகன், முத-யவர்களை போதக்கேடு வரும்படி முறியில் வைத்து அடித்தார்கள். இந்த சம்பவங்கள் எல்லாம் நடந்தது. August 11-ம் தியதி சம்பவங்கள்.

August 12-ம், 13-ம், 14-ம் தியதிகளில் என்னை வெளியில் இறங்கும் சமயமும், மற்றும் காளை அச்சுதன், மாதவன்பிள்ளை, தாணுபிள்ளை, கோவிந்தன், இன்னும் பல P.C.க்களும் என்னை லாத்தி

கொண்டும் மற்றும் நன்றாக அடித்தார்கள். வெளிக்கு இறக்கிலும் சரியாக மலம் கழிக்க சம்மதிக்கமாட்டார்கள். பல் தேய்க்க முடியாது. சரியாக உறங்க இடம் இல்லை. இந்த சமயங்களில் எல்லாம் Circle Inspector கணபதி ஐயரும், Magistrate பத்மனாப ஐயரும் Station-ல் உண்டு. அவர்களுடைய தூண்டுத-னால் எங்களை கூடுதல் உபத்திரவித்தார்கள்.

நான் lock-up ல் இருக்கும் சமயம் ஒரு தடவை 22 நாள் ஆசுபத்திரியிலும், இன்னொரு தடவை கொஞ்சம் நாட்களாகவும், நெஞ்சு வேதனை, ரெத்தபேதி, தலைவ- முத-ய சுகக்கேடுகளினால் நான் ஆசுபத்திரியில் இருந்தேன். என்னை சிகிச்சிக்கும் பொருட்டு Doctor மிகவும் கஷ்டப்பட்டார். என்னை வெகுமானப்பட்ட High Court-ல் இருந்து ஜமீனில் விடுதலை செய்தார்கள்.

என்னை ஜமீனில் விடுதலை செய்யும் வரையில் Police காறர்கள் மிகவும் இம்சித்தார்கள். நான் இப்பொழுதும் சிசிட்சையில் இருந்து வருகிறேன்.

என்னிடம் 3 ரூபாயும் ஓர் கிறமன்ஸ் பட்டன்-ம் உண்டாயிருந்து. அதை Writer வேலப்பன் கழற்றி எடுத்தார். நான் ஜமீனில் விடுதலை பெற்று Writer- இடம் கேட்டதில் ரூபாயும், பட்டனு-ம் தர முடியாது என்று கூறினார்.

30-4-1955

அகஸ்த்தியன்- அருவார்ன்

18. V. செல்லஸ்நாடார்- தக்கலை

என்னை, 9-8-1954ல் திருவிதாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் சத்தியாகிரகம் தொடர்பாக கைது செய்தனர். ஒரு வாரம் 70-ரூபாயும், பணம் கட்டத் தவறினால் கூடுதலாக 70 நாட்கள் ஜெயிலும் விதிக்கப்பட்டது. என்னை தக்கலை லாக்கப்பில் அடைத்தனர். நான் தண்டனை அனுபவித்து வரும்போது 12-8-1954-ல் காலை வேளையில் சுமார் 7 மணிக்கு நான் சகிதம் 10 பேர்களை கொண்ட ஒரு குழுவாக காலைக்கடனுக்காக அழைத்து சென்ற வேளையில், அந்த குழுவிற்கு பொறுப்பாக கையொப்பமிட்டு அழைத்து வந்த போலீஸ் காண்ஸ்டபிள் கோவிந்தன் என்பவர், நான் கொல்லைக்கிருந்தது பிந்திவிட்டது என காரணம் காட்டி என்னைப் பார்த்து எழுவதற்கு இவ்வளவு நேரமாதோ என்று சத்தம் போட்டு ஓடி வந்து, பள்ளிக்காக. தனது கையில் இருந்த லாத்தி கம்பால் எனது கழுத்து நெட்டில் பலமாக அடித்தும், கைமடக்கி நெஞ்சில் பலமாக இடித்தும், அடியும் இடியும் கொண்டகாரணத்தால்

நான் உணர்விழுந்து தரையில் விழுந்தேன். அன்று மாலை 4 மணிக்குப் பிறகுதான் எனக்கு ஞாபகம் திரும்பியதுமாகும்.

வேலாயுதன் நடமாட்டம் செல்லன் நடமாட்டம்

19. S.M. Gnanaprakasam - Thuckalay

I was a law student studying in the Trivandrum Law College. On the 11th, 12th & 13th of August 1954 I attended my College & on Saturday the 14th I started from Trivandrum & reached my native town Thuckalay at about 8.30 a.m. when I was walking home from the Bus stand the sub-inspector of Police Mr. Kuttikrishna Menon arrested me and took me to the police station.

When the sub-inspector arrested me I told him that I was not at Thuckalay on the 11th. The police inspector answered "I know that; come with me?"

As soon as I entered the verandha of the police station office room the sub-inspector caught me by the neck & pushed me inside the office room saying in Malayalam, "This fellow is a superfluous speaker. Give him one & put him in the lock-up." Presently the head constable. Harris wrote down my name and the address while some other constables put me various insulting questions. I had to stand there for about 15 minutes and in the mean time my attention was extorted by loud screams of agony that came from the back of the office room. I turned back & saw several constables pounding on the bodies of five or six prisoners with lathis, fists & heels. After this terrible ordeal was over they were pushed through the half-opened door of the lock-up with the end of the lathies.

It was a terrible spectacle the like which I had never seen in my life. I had never thought or dreamt that in a democratic country like India people could be put to such excessive corporal punishments. The truth began to dawn on me that I had been living in an ideal world and once I saw face to face the horrible realities, all my boldness left me & began to shake in everytime with boundless fear. Every moment thereafter weighed heavily upon me and soon my turn also came.

The P.C. Achuthan came from the Inspector's room and asked me to remove my shirt. Then he took my money purse & handed it over to Thanupillay (P.C. 5888). Thanupillay opened my purse, counted the money before my eyes and told me there were Rs. 52 as 8 & Ps 3. He

asked me again whether the amount was correct and I answered in the affirmative. Then the above mentioned Achuthan took me to the western end of the passage that runs north of the biggest lock-up. He then caught me by my hair and pressed my neck down placed my neck in between his two thighs and began pounding me with his right elbow at the lower part of my back. The three other constables who were standing by joined with him in the terrible process. The four began pounding me on my back in quick succession with elbows, fists & heels. Each blow came down upon me with such a force that my back began to sink lower & lower down while neck got in the tight hold of the thighs. At last I found myself lying flat on my face the constables still kicking me with heels I yelled like a dog in pain and crawled like a worm on the floor. This inhuman process continued for about 10 minutes until atleast the sub-inspector, who had either given permission or ordered the constables to test their hands upon me who had all along been hearing my helpless cries of agony, came & stopped it.

Even then the P.C. Achuthan while lifting me from the floor gave me a blow on my stomach. Then they threw me into the lock-up.

During there pain & exhaustion I lay down on the naked floor through out the whole day & the night my neck got twisted to one side and it took a month to become alright again. But the pain in the hip even now continues.

On the very same night at about 10 or 11 p.m. I was startled from my sleep by loud and horrible screams. With great difficulty, I rose up & peeped through the door and the window. I saw the horrible sight of about 20 constables beating 4 or five men like balls. They were from Manali & were arrested at Aramboly.

On the 11th & the 12th August the constables at Thuckalay had established their records in man handling. The severity began to decrease as days went on.

A few days later Sayed Mohamed the municipal councillor Padmanabhapuram was brought and he was also terribly man handled by constables.

I saw with my own eyes palayyan (who is now dead and gone) coughing blood. The scars left by lathis on the body of men remained clear until my release after about 50 days of my wretched prison life.

For several weeks there were more than 70 prisoners in my lock-up with 10 mats to lay on. Most of the prisoners slept on the naked & slippery floor. For want of sufficient room one man slept on the other. Several sat & slept. Even in the midnight & in the early morning we perspired all over our body. Our body stank most horribly. We were not allowed to bathe for about two weeks consecutively & after that we were allowed a bath once in a week.

The Padmanabhapuram Sub-Divisional Magistrate every day came to the police station and often remained there as late as 12p.m. But he did not care a pin to enquire into the pitiable condition of the prisoners.

The urine from the urine pots spread over the floor and often a few had to sleep over the wet floor without minding the urine. Several suffered from stomach ache and other complaints. They had no other alternative but to pass stools inside the lock-up. They bundled the stools up in separate leaves to be carried outside every morning. In the day time also this practice frequently happened because we were taken out only once a day & we were not allowed to sit and pass stools not more than one minute, at the most.

On the day previous to Onam some police constables had got drunk inside the lock-up and had quarrelled with each other.

Sir, words fail to describe the magnitude of the sufferings we suffered in the police station. Everything that be fell on us after August 11th was something repugnant to human nature & human dignity. It was degrading to the hearer the sufferers. Every lock-up room was an unworthy of a democratic country. I did not feel it like one run by a civilised country. On the other hand I felt as if I had fallen into the hands of an uncivilised, barbarous and brutish who had neither any sense of Justice nor any humanity we were not treated like human beings

Therefore I request you in the name of humanity & justice & truth to gather at your command all the democratic forces & bring these criminals to book.

S.M. Ganaprakasam

5. விலிலுக்குறி வடபாரம்

1. Y. ராசுமப்பன்- விலிலுக்குறி

நான் ஆகஸ்ட் 6-ம் தியதி தி.த.நா.கா. சத்தியாகிரகப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு தக்கலையில் கோர்ட் மறியல் நடத்தினமையால் 6 வார சிறைத்தண்டனையும் 50 ரூபாய் தண்டனையும் அளிக்கப்பெற்று சிறை சென்றேன். ஆகஸ்ட் 12-ம் தேதி காலையில் வழக்கம் போல மலஜலம் கழிக்கப் போகும் போது P.C. சண்முகம்பிள்ளை தன்னிடம் இருந்த லாத்தியால் என் கன்னத்திலேயே இடித்தான். அந்த இடியின் காரணத்தால் என் கடவாய் பற்களில் சிலதெறித்துவிட்டன. வேதனை தாங்காமல் திரும்பினேன். மறுபக்கம் நின்ற P.C. சேகரப்பிள்ளை மறு கன்னத்தை லாத்தியால் பதம்பார்த்தான். நான் மயக்க முற்று குற்றியிராய் கீழே விழுந்தேன். காலால் மிதித்தார்கள். தலையில் பலமாய் தாக்கினார்கள்.

என்தண்டனை காலம் முடிந்து திரும்பி வரும் போது என்னுடைய 14 ரூபாய் விலைபெறும் புஸ்கோட்டு ஒன்றைத் திரும்பக் கேட்டதற்கு றைட்டர் வேலப்பனும் சேகரப்பிள்ளையும் போடாகளுவேறிடமோனே என்று பதில் சொல்- தராமல் அனுப்பிவிட்டனர். அபராத தொகை செலுத்தாமல் கூடுதல் தண்டனை காலம் அனுபவித்து நான் வீடு வருவதற்கு முன் என் மனைவியிடமிருந்து அபராத ரூபாய் 50-ம் தர வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தித்தார்கள். நிம்மதி இல்லாததினால் கையில் இருந்த 3 ரூபாயும் வாங்கிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள்.

எனக்கு இருக்க வீடு இல்லை, தக்கலையில் இருந்த மிட்டாய் கடையும் நாசமானது.

ஞ்சவத்யாபான் ராசுமப்பன்

2. A. மறிய வியக்கப்பன்- மட்டத்தட்டுவினை

நான் போராட்ட ஆரம்ப காலத்தில் 5-வது ஜாதாவில் போய் 18-7-54-ல் மூணாறுக்குச்சென்று தடையுத்தரவை மீறினேன். பின் கைது செய்யப்பட்டு 2 வாரம் கோட்டயம் சிறையில் மிகவும் பட்டம் சர்க்காரால் கஷ்டப்படுத்தப்பட்டேன்.

ஆகஸ்ட் 11 சம்பவத்தால் 5,6 மாதம் தலைமறைவாகினேன். நான் நடத்திக்கொண்டிருந்த சீட்டில் ரூ. 1500 நஷ்டம். தொடர்ந்து

நடத்தமுடியவில்லை. மேலும் நான் ஆகஸ்ட் 14-ம் தியதி நுள்ளிவிளையி-ருந்து, சிட்டிப்பணம் வசூ-த்துவிட்டு வில்லுக்குறி பாலம் வழியாக வரும்போது, ஒரு போலீஸ் வேன் அவ்விடத்தில் நின்றது. அப்போது தக்கலை P.C.-என்னிடம் நிக்வுடா அவிடே என்று என்னை கீழிறங்கச் செய்தார். கண்டாலறியானுள்ளவரில் நின்றே பேர் உண்டே. 100 ரூபாய் தந்தால் விட்டாய்க்கலாம் என்றார். உடனே நானும் பயந்து என்னிடமிருந்த ரூ. 30-ம் கொடுத்து, மீதியை பிற்பாடு தரலாம் என்றேன். அவ்விதம் தப்பிப்பிழைத்தேன். பாக்கி ரூபாய் வாங்க P.C. என்னைத் தேடினார். நான் தலைமறைவில் இருந்தேன். தொழிலை இழந்து கஷ்டப்படுகிறேன்.

6-5-1955 *அந்தேமணிமுத்து நுடமம் மரிய வி யாகப்பன் நுடமம்*

3.1. *மரிய சொஸ்தியான் - மட்டத்தட்டுவினை*

நான் போராட்ட ஆரம்ப காலத்திலேயே தேவிகுளம் 144 தடை உத்தரவை 5-வது ஜாதாவோடு சென்று 18-7-1954 ஞாயிறு காலை 10 மணிக்கு மீறி அறஸ்ட் ஆனதினால் கோட்டயம் ஜெயி-ல் 2 வாரம் இருந்து ஆகஸ்ட் 1-ம் தியதி விடுதலையானேன். என்னோடு மேற்படி ஊர் A. மரிய வியாகப்பன், M. எ-யாஸ், இரணியல் A. முத்து குமார், K. லுக்காஸ், சிதம்பரம் ஆக நாங்கள் 6 பேர் உண்டு. நான் ஜூலை 15-ம் தியதி முதல் தலைவர்களும் தொண்டர்களும் ஜாமீனில் விடுதலையாவது வரை என்னுடைய சிறிய ஜவுளிக்கடை திறக்காமல் 2000 ரூபாய் வரை நஷ்டம் அடைந்தேன்.

தமிழர்களின் விடுதலை தினமான ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதியை கொண்டாட சர்வாதிகாரியின் கட்டளைப்படி சாத்மீக முறையில் நடத்திய பொதுக்கூட்டம் பகுதிக்கச்சேரி மறியல், பொதுக்கூட்டங்களில் பேசியும் பலகாரியங்கள் முன்னணியில் நின்று நடத்தினதினால் எனது பெயரையும் கண்டால் அறியாம் -ஸ்டில் வைத்துக்கொண்டு என்னைத்தேடி அனேகம் தடவை என் வீடு வந்துள்ளனர். தக்கலை சண்முகம் பிள்ளை P.C. என்னிடம் வந்து நின்றே பேர் -ஸ்டில் உண்டா. 100 ரூபா எடுக்கணம். இல்லங்கில் நின்ற எல்லுகளை பொடிச்சுகளையும் என்று பயம் உண்டு பண்ணினார். நான் ரூபா கொண்டு வருவதாகச்சொல்- தப்பினேன். நான் ஒரு ஏழை. மிகவும் கஷ்டப்படுகிறேன்.

6-5-1955

1. *மரிய சொஸ்தியான்*

4. V. ஜெபமணி - பண்டாரக்காட்டுவினை

நான் மதிப்பிற்குரிய சர்வாதிகாரி திரு. குஞ்சுநாடார், M.L.A. அவர்கள் ஆக்ஷேபடி சகல சட்டதிட்டங்களுக்கும் உட்பட்டு 1954 ஜூலை 27-ம் தியதியன்று நாகர்கோவில் செஷன்ஸ் கோர்ட்டில் மறியல் தொண்டராகச் சென்று போலீசாரால் கைது செய்யப்பட்டேன். கைது செய்யப்பட்ட என்னை கோட்டாறு லாக்கப்பிற்கு கொண்டு செல்லப்பட்டது. ஒரு வாரத்துக்குப் பின்னால் என்னை கோட்டாறு போலீசார் நாகர்கோவில் முதல் வகுப்பு நீதிபதியின் முன்கொண்டு ஆஜராக்கினார்கள்.

கனம் நீதிபதியவர்கள் எனக்கு ஒரு வார சிறைத் தண்டனையும் 100 ரூபாய் அபராதமும், ரூபாய்கட்டத்தவறினால் 4 வார கூடுதல் சிறைத்தண்டனையும் விதித்தார்கள். நேரடியாக சுசீந்திரம் சிறைக்கு கொண்டு அடைத்தார்கள்.

ஆகஸ்ட் 12-ம் தேதி காலையில் வழக்கம்போல் திறந்து வெளியே கொண்டுவந்து, போலீசார் முன்னாலும் பின்னாலும் நின்றுகொண்டு லாத்தியால் பலமாகத் தாக்கினார்கள். கன்னத்தில் அறைந்தார்கள். *கமலம் மறுமஸ்தலத்தில் பலதடவை மிதித்தார்கள்.* குண்டாந்தடியால் அணுஅணுவாய் இடித்தார்கள். அலறினேன். தொண்டயில் குத்தினார்கள். அடிவயிற்றில் கொண்டமிதியால் என்னை அறியாமலேயே மூத்திரம் சிதறிவிட்டது. ஹெட்கான்ஸ்டபிள் என் தலையை தாழ்த்திப்பிடித்து கால்முட்டுகொண்டு நெஞ்சிலே இடித்தார். மூச்சுத்திணறி மூலையில் உட்கார்ந்தேன். வெளிக்குப் போகும்போதும் திரும்பி வரும்போதும் கணக்கில்லா லாத்தியடியும் இடியும். கண் திறந்தே பார்க்கமுடியாது. இருக்கவோ, நிற்கவோ, படுக்கவோ முடியாததால் தரையில் அலறியபடி உருண்டேன். நெஞ்சு வேதனை வினாடிக்கு வினாடி கூடியது. இது தொடரவே 16-ம் தேதி நான் ஒரு அசைவற்ற பிணமானேன். இறந்து விடுவோமோ என்ற திகில் ஏற்பட்டது. ஞாபகம் அற்றுப்போய்விட்டது என் நிலை அறித்த பெற்றோர் 100 ரூபாய் செலுத்தி என்னை மீட்டு சிகிச்சையளித்தார்கள். இரண்டு மாதங்களாக நடமாட முடியாத பிணம். இப்போது தென்திருவிதாங்கூரில் விஜயம் செய்த திரு. L.S. கரயாளரிடம் சங்கடங்களைச் சொன்னேன். பதிவு செய்து கொண்டார்.

கழிந்த வருடம் நான் மெட்ரிக்குலேஷன் படித்துக்கொண்டிருந்த மாணவனாகும். போலீஸ் தாக்குதல் என் படிப்புக்கு முற்றுப்புள்ளியாயிற்று. மறுபடியும் படிக்க என் உடல்நலம் இடம் தரவில்லை. கைதேர்ந்த வைத்தியர்கள் எச்சரித்துள்ளனர். தொழில்

ஈடுபடவும் முடியாது. 1000 ரூபாய்கள் வரை கடன். தங்களுடைய கிருபைவேண்டும்.

6-5-1955

வேதமுத்து நூட்டன் ஜெபமணி

5. M. மனுவேல் - மட்டத்தட்டுவினை

நான் ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதிக்குப்பின் என்னுடைய பலசரக்குக் கடையைத் திறக்கவில்லை. பற்றுவரவுக்காரர்கள் என்னை ஏமாற்றியதில் 500 ரூபாய் நஷ்டம். உன்னுடைய பெயர் கண்டால் அறியுந்நவர் -ஸ்டில் இருக்கிறது என்று பயப்படுத்தி ரூபாய் தந்தால் -ஸ்டி-ருந்து பெயரை நீக்கிவிடலாம் என்று அதட்டினார்கள். நான் பயந்து ஒரு தடவை கொஞ்சம் கருப்புக்கட்டி கொடுத்தேன். என் கடையி-ருந்த கொடியை தக்கலை P.C. அறுத்தெறிந்தான். என்னைத் தேடுகிறான். நான் தலைமறைவில் இருக்கிறேன்.

6-5-1955

மரியதருஸ் மனுவேல்

6. G. முத்தையன் - பண்டமரக்கட்டுவினை

நான் ஆகஸ்ட் 11-ல் பகுதிக்கச்சேரியில் மறியல் செய்ததால் கைதாகி தக்கலை லாக்கப்பில் போட்டார்கள். 12-ம் தேதியி-ருந்து தினந்தோறும் 2 மாதங்களாக நையபுடைக்கப்பட்டேன். நடக்கக்கூட இயலாத நிலையில் நான் லாக்கப்பில் கிருமினல் குற்றவாளிகள், திருடர்கள் கழித்த மூத்திரப்பானைகள் யாவையும் பலவந்தமாக எடுக்கசெய்தார்கள். தமிழ் மாகாணம் வேணோடா என்று சொல்-விலா எலும்புகளை இடித்து நொறுக்கினார்கள். 6 பேருக்கு இருக்க வேண்டிய அறையில் 87பேர் அடைக்கப்பட்டனர். சாப்பாடு இல்லை. தண்ணீர் இல்லை. எங்கள் சாப்பாடுகளை P.C.-கள் அபேஸ் பண்ணினார்கள். துன்பங்களை பேனாவால் எழுதிவிட முடியாது.

நான் ஒரு சைக்கிள் கடை வைத்திருந்தேன். எனது தொழில் பாதிக்கப்பட்டது. நஷ்டம் சுமார் 500 ரூபாவுக்கு மேல்.

6-5-1955

சென்னிதற்கமசம் நூட்டன் முத்தையன்

7. S. துமஸ் - பண்டமரக்கட்டுவினை

1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி வில்லுக்கீரியில் வைத்து தக்கலை போலீசார் என்னைக் கைதுசெய்து தக்கலை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு கொண்டு சென்றார்கள். ஸ்டேஷன் போனதும் பரமேஸ்வரன்பிள்ளை ஏட்டு ஓடி வந்து கன்னத்தில் அறைந்து ஷர்ட்-ஐ கழற்றச்சொன்னார்.

கழற்றி கையில் கொடுத்தேன். அதில் இருந்த 5 ரூபா நோட்டை எடுத்துக்கொண்டார்.

பின்னர் என்னைக் கூட்டிச்சென்று லாக்கப்பைத்திறந்து உள்ளே போகும்படி கட்டளையிட்டார். நடையில் கால் வைத்ததும் பிடரியிலே ஓர் அடி விழுந்தது. அந்த வேகத்தில் உட்புறம் குப்புறசாய்ந்த என்னை ஒரு கைதி, நெஞ்சிலே ஓங்கி இடித்தான். அதன் காரணமாக கம்பிக்கதவிலே சாய்ந்தேன். அப்போது கதவு வேகமாக சாத்தப்பட்டது. கதவு இடித்து புறந்தலையில் காயம் ஏற்பட்டது.

திக்கற்ற அனாதையாய் கதவண்டை நின்று விம்மியழுது கொண்டிருந்தேன். அச்சமயம் கையில் லாத்தியுடன் காளை அச்சுதன் வந்து கைதி ஆசாரியைக் கூப்பிட்டான். அவனிடம் என்னைச் சுட்டிக்காட்டி இயாளை ஒன்று செரிப்படுத்தலா என்று சொல்- லாத்தியால் என் இடது விலாவிலே இடித்தான். என் மூச்சுத்திணறியது. அதோடு கைதி பொன்னப்பன் ஆசாரி வயிற்றிலும் விலாவிலும் முதுகிலும் இடித்தான். தாங்க முடியாமல் தரையில் உருண்டு விழுந்து அழுதேன். அப்போது போலீசார் பலர் மதி மதி என்றனர். அடி நின்றது.

11-ம் தேதி பலவீனமடைந்து பதுங்கியிருந்த என்னைக் கைதி ஆசாரி வெளியே இழுத்து வந்து முதுகில் குத்தினான். தள்ளாடி வந்த என்னை காளை அச்சுதன் தலைமைரைப்பிடித்துக்கொண்டு முழங்கா-னால் என் நெஞ்சிலே இடித்து குனிய வைத்து, தனது இருகா-ன் முட்டுகளுக்கிடையில் எனது தலையை புதைத்து முழங்கையால் இஞ்சு இஞ்சாக இடித்தார். *மற்றமஸ்தானத்தையும் வயிற்றையும் இரணியல் பாய் என்று போலீஸ் பலமுறை கசக்கினான்.* நான் அலறினேன். P.C. சேகரபிள்ளை நீங்கள்க்கு இடிக்கான் அறிஞ் ஞாடா. இதை நோக்கணம் என்று கூறிப்பிடித்திழுத்து கல்சவரிலே சாத்தினான். மகமதுகான் P.C. கழுத்தைப்பிடித்து நெரித்து சுவரோடு அழுத்திப்பிடித்துக்கொண்டு இருவருமாக வயிற்றிலே கைகளால் மாறி மாறி குத்தினார்கள். சோமன் P.C. உச்சித்தலையில் அடித்தார். தரையில் விழுந்த என் நெஞ்சில் P.C. *ஏறி நின்று மாட்டிலே மிதித்தார் நிம்மாளுடே நேசமணி எவிலே உயர் என்று கேட்டார்.* மூச்சுவிட முடியவில்லை. அடியில் என் கண்கள் கலங்கின. இன்றுவரை என் வலது கண் சரியாக இல்லை.

1955 பெப்ரவரி 17 வரையில் கஷ்டப்பட்டு விடுதலை பெற்றேன். வயதான பெற்றோர். தங்கையை படிக்கவைக்க முடியவில்லை. இரவு முழுவதும் இருமல். அரைமணி நேரம் கூட நிமிர்ந்து இருக்கமுடியாது.

குடல் வேதனையால் கட்டியான ஆகாரம் தின்ன முடியாது. கண்ணும் காதும் உணர்வு தீர்ந்து வருகிறது. யாதொரு கதியும் இல்லை தவிக்கும் எனக்கு தேவரீர் (தி.த.நா.கா. தலைவர் நேசமணி) தான் துணை என்று பரிபூரணமாக நம்புகிறேன். தேவரீர் வழியாக எனக்குக் கிடைக்கும் சமந்தியை நிமிடம் நிமிடமாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

6-5-1955

சுவாமி முத்து நாமம் தமஸ்

8. G. அருளப்பன் நாமம் - குருந்தன்கேரடு

நான் தலக்குளம் பஞ்சாயத்து மெம்பர். 1954 - ஜூலை 13-ம் தியதி திங்கள் சந்தையில் ஸ்டாம்பும் பத்திரமும் தீக்கிரையாக்கினேன். 144 தடை யுத்தரவை மீறும்படி மூணாறு போனேன். 24-ம் தியதி கைதாகி கோதமங்கலம் காட்டில் விட்டுச்செல்லப்பட்டேன். ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி கோர்ட் மறியல் இரணியல் லாக்கப்பில் அடைக்கப்பட்டேன். 13-ம் தியதி 12பேர் மத்திய சிறைக்குச் சென்றோம். எங்களை அங்கு அடித்து துவைத்தார்கள். அடியைக்காட்டிலும் தலைவர்களை ஏசியது வேதனையாக இருந்தது. அக்டோபர் 2-ம் தியதி விடுதலையானேன்.

G. அருளப்பன் நாமம்

9. G. இராமசுந்திரதாஸ் - நெட்டமங்கேரடு

நான் தி.த.நா. காங்கிரஸ் ஆரம்பித்தது முதல் அதற்காக என்னாலும் எனது நண்பர்களாலும் இயன்றமட்டும் உழைத்து வருபவன். அது உங்களுக்கும் மற்றும் நமது கமிற்றிக்கும் தெரிந்த விஷயமே. நான் 1954 ஜூலை மாதம் 19-ம் தியதி கனம் டி.டி. டானியல் எம்.எல்.எ. உள்பட ஏழுபேர் மூணாறு தடையுத்தரவை மீறிச்சென்றோம். அதில் கனம் டி.டி. டானியல் அவர்களையும் திருவிதாங்கோடு பஞ்சாயத்து தலைவர் ஜெ. ராஜேந்திரன் அவர்களையும் அறஸ்த் செய்துவிட்டு எங்கள் ஐந்து பேரையும் சாயங்காலம் ஆறுமணி சமயம் நேமியமங்கலம் பாலத்து சமீபம்விட்டுவிட்டார்கள். அதிலும் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டு வீடுவந்து சேர்ந்தோம். பிறகு 1954 ஆகஸ்ட் 11-ல் மெம்பர் கனம் சுப்பிரமணியபிள்ளை அவர்களின் கீழ் நாங்கள் ஒத்துழைத்து அதே நாள் குளச்சல் ரெஜிஸ்தரார் கச்சேரியில் மறியல் செய்து அன்று தானே தலம் மஜிஸ்ட்ரேட் எங்களை 7 வாரம் வெறும் தண்டனை விதித்து 13-ம் தியதி மத்திய சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கு பாஸ்க்கரன் என்றும் மற்றும் 8,10 பேர்கள், எங்கள் 12 பேரையும் சித்திரவதை செய்ததின் நிமித்தமும் அதற்கு வேண்டிமருந்து 7 வாரங்கழிந்து வீட்டில் வந்த பிறகாவது குடிக்க இடந்தராமல் பின்னும் எனக்கு வாறண்டு

இருக்கிறது என்று என்னை போலீசார் துன்புறுத்தியதின் காரணமாக நான் 6 மாதம் மெற்றிறாஸ் மாகாணத்தில் (திரூநெல்வே-யில்) தாமதித்ததின் காரணமாகவும் எனது குடும்பத்தில் பெரிய கஸ்டமும் நஸ்டமும் உத்தேசம் எனது மறைவு சிலவுகள் உள்பட (2000) இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் நஸ்டப்பட்டுள்ளதும் அல்லாமலும் எனது குடும்பத்திற்கு உழைத்துக்கொடுக்க முடியாத நிலமையில் எனது உடல் நலம் குன்றி இருக்கிறது. இப்பொழுதும் காட்டுக்கலை ஆசானின் மருந்தா சீல்சையில் இருக்கிறேன். ஆகையால் எனது குடும்பம் வறுமையால் தவிக்கிறது.

எனவே தி.த.நா. காங்கிரஸ் கமிற்றி தயைகூர்ந்து வறுமையால் வாடியிருக்கும் எனது குடும்பத்திற்கு ஏதேனும் பொருளுதவியோ பண உதவியோ செய்து எனது குடும்பத்தை ஆதரிக்குமாறு தாழ்மையாய் வேண்டுகிறோம்.

27-4-1955

சுமனவடிவு நமட்டம் இராமச்சந்திரதாஸ்

திரு. நேசமணி, குஞ்சுநாட்டம் முதல திரு. தமிழக விடுதலைக்காகப் பாடுபடும் ஒப்பற்ற தலைவர்களையும், தமிழர்களையும் அருவருக்கத்தக்கதும் தன்மனைத்துக்குடங்கும் வினையக்கூடியதான அருளுறவர்த்தைகளைப் பெரியதோடு பயங்கர வேதனையால் அவறம் என்னை, மேற்கொண்டு சத்தம் இடாதிருக்கும் பொருட்டு மனத்தியால் என் வாயில் இடித்தும் ஒருவர் அதனால் உதுகென்சினதுந்தாமுண்டாழ்க்கைவாயினின்று கீழே விழுந்து ரெத்தமம் டீறிட்டுப் பாய்ந்தது. மரண வேதனை என்னைதொடர்ந்தது. முகமது சம, துக்கலை. 651955

திருதமிழ்நாட்டு தலைவர்களில் சிலம்சிறையிலும் சிலம்மறைவிலும்பலம் ஆஸ்பத்தியியிலும் இருக்க. எத்தகைய துணையுமின்றி தன்னைத்தனியாகநின்றாற்றட்ட கஷ்டங்களை யெல்லாம் பொருட்படுத்தாத எங்களுக்கு விடுதலை கிடைக்கும்படி அரும்பாடுபடும் திரு. நேசமணி அவர்களே, தங்களை யமங்கள் என்றும் மறக்கமுடியாதது.

முகமது சம, துக்கலை. 651955

I sincerely hope the people of my category may not be forgotten in the future and may thank for the same.

- A. Chelliah, West Neyyor, 9th April 1955

6. நெய்யூர் வடபுறம்

1. A. Chelliah - West Neyyor

With reference to the announcements in the recent publications of certain Tamil daily news papers, ie, “Dhinamalar” etc, I come forward to submit a statement regarding my imprisonment and concerned persecutions which I had to undergo on account of my taking part in the historical August 11th agitation launched by the T.T.N.C for the merger of our Travancore Tamil Nadu with mother province.

As per plans laid out on the 11th of August 1954 I offered satyagraha and detained in the Eraniel Police Lock-up. During my detention in the same lock-up I was severely man handled and persecuted by the police men under the supervision of the Police Head Constable Parameswaran Pillai by name. I was the only Satyagrahi of the batch to be treated in such a barbarous and brutal manner. Then I was convicted and awarded a sentence of seven weeks imprisonment and consequently I was removed to the Central Jail at Trivandrum.

After my release from the Central Jail, I became sick of some unknown ailments and still I continue to suffer from the same. As I am becoming physically unfit and also as I am placed in extremely improverished circumstances along with a family burden consisting of five members, I request your esteemed self to take the necessary action towards the atrocities committed, **I sincerely hope the people of my category may not be forgotten in the future and may thank for the same.**

9th April 1955

A. Chelliah

2. A. ஏசுதாஸ் - நெய்யூர்

நான் ஆரம்ப கால முதலே தி.த.நா.கா. வில் ஒரு எளிய ஊழியன். அதன் காரணமாக போலீஸ்காரர்களுடைய துன்பங்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டேன். இரணியல் காந்தி ஜெயந்தி விழாவின்போது கா-களால் தாக்கப்பட்டேன். நெய்யூர் மிஷன் ஆசுபத்திரியில் சிகிச்சை தந்தார்கள். கழிந்த தேர்த-ல் 18 பேர்களைக் கொண்ட வழக்கில் பிரதியாக்கப்பட்டு போலீசாரால் துன்புறுத்தப்பட்டேன்.

கழிந்த ஆகஸ்ட் 11-ம் தேதி குளச்சல் ரெயிஸ்தர் ஆபீசில் மறியல் செய்த மூவரில் நானும் ஒருவன். அதன் காரணமாக 7 வாரம் சிறைத்தண்டனை பெற்றேன். திருவனந்தபுரம் சிறையில் வைக்கப்பட்டேன். பயங்கரமாகத் தாக்கப்பட்ட 12 பேரில் நானும் ஒருவன். *காட்டுக்கலை ஆசனிடம் சிகிட்சைபெற்று வருகிறேன்.* சரியாக குணமாகவில்லை. எனக்கு ஒரு காப்பிக்கடை உண்டு. அதை போராட்டத்துக்குப்பின் நடத்த முடியவில்லை.

16-3-1955

A. ஏசுதாஸ்

3. A. வேலுமயில் ஆசனிடம் - நெய்யூர்

நான் தி.த.நா.கா. ஆரம்ப காலத்தி-ருந்தே ஒரு ஊழியன். ஆகஸ்ட் போராட்டத்தின்போது இரணிய-ல் கைதாகி தக்கலை லாக்கப்பில் 40 நாட்களாய் இருந்தேன். நான் ஆசாமி வகுப்பைச் சேர்ந்தவன். தகிடு அரைக்கும் மிஷின் மூலம்தான் என் குடும்பம் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. போராட்டத்தின்போது வீட்டில் இல்லாததால் மனைவி அந்த மிஷினை விற்று வீடு நடத்தினாள். இப்போது ஒரு வசதியும் இல்லை.

24-5-1955

A. வேலுமயில் ஆசாமி

4. K. செல்லப்பன் - நெய்யூர்

1954 ஆகஸ்ட் 6-ம் தேதி இரணியல் சப்ரெஜிஸ்திரார் கச்சேரி மறிய-ல் கைது செய்யப்பட்டு இரண்டு மாதம் ஏழு வாரம் தண்டனைவிதித்து இரணியல் லாக்கப்பில் வைத்தார்கள். றைட்டர் கைதிகளின் மூத்திரபானையை எடுக்க வைத்தார். பாய் தராமல் அனாவசியம் பேசினார். 9-ம் தேதி சென்டரல் ஜெயிலுக்குக்கொண்டு போனார்கள். அங்கு பல இம்சைகள் அனுபவித்து நவம்பர் 12-ம் தேதி விடுதலையானேன். இதனால் சொந்த வேலையும் கூ- வேலையும் செய்யமுடியவில்லை.

11-5-1955

குட்டிக்கண் செல்லப்பன்

5. A. மாசிலாமணி - நெய்யூர்

நான் ஆரம்பகாலம் முதல் தி.த.நா.கா. ஊழியன். கழிந்த ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதியில் குளச்சல் ரெஜிஸ்டர் கச்சேரியில் மறியல் செய்த மூன்று பேரில் நானும் ஒருவன். 7 வாரம் சிறைத்தண்டனை பெற்று திருவனந்தபுரம் மத்திய சிறைக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டேன்.

அங்கு கட்சி 12 பேரைக் கண்டேன். எங்களை அடித்து மிதித்து சித்தரவதை செய்தார்கள். நிறம்மண்ணமான் முறையில் 42 றாம் அடங்கிய ஜெயிலுக்குள் நடத்தி கொண்டு சென்றார்கள். மருந்து கேட்டால் சாயம் கலக்கிய தண்ணீர் தந்து அடித்தார்கள். அவர்கள் எங்களை பேசியவார்த்தைகள்:

1. எடா மாகாணம் வேணுமோடா?
2. பனையேறப் போவா தெ இவிடே எந்தாவந்தது?
3. குஞ்சன் பூறிமவன் இப்போ எந்தடா செய்யுந்து? ஆ பூறிமவன் இப்போள் நம்மகையில் கிட்டியங்கில் எல்லு பொடி - பொடியாய் பொடிக்காமாயிருந்து
4. நேசமணி ராசா இப்போ எவிடோடா போயிருக்குந்து
5. குஞ்சன் பூறிமவன் நிங்ஙங்கு எத்தனை ரூபாயடா தந்து?
6. எடா நிங்கள் எந்து ஜோ- செய்யுந்து? (வேறு ஒருவன்) ஜோ- எந்தா? அவிடே உள்ள மலையாளி ஸ்திரீகளுடே முல அறுக்குந்ததும், மலையாளி வீடுகளை தீ வைக்குந்ததும், மலையாளி பெண்களை கற்பழிக்குந்ததும் இவருடே ஜோ-. இந்த முறையில்பேசி அடித்தார்கள் (இரணியல் ஸ்தலம் நீதிபதியை தாறுமாறாக ஏசி) இவன் மாறே தூக்கிக்கொல்லான் விதிக்காதே அவிடே இருக்குந்த சாணான் பூறிமவன் மஜிஸ்ட்ரேட் இவன்மாறே உண்ணான் வேண்டி இவிடே அயச்சி இருக்கிந்து. (வேறு ஒருவன்) அதாணல்லோ நம்மன் இப்போள் ஊனுகொடுக்கணம். இவ்விதம் பல இன்னல்கள் கொண்டு அக்டோபர் மாசம் 2-ம் தேதி விடுதலையானோம். நெய்யூழும் ஆகாத்தியிரியிலும் கமட்டுக்கடையிலும் மருந்து குடித்து வருகிறேன். தேகம் பெலவீனப்பட்டு ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. ஒரு பெட்டிக்கடை உண்டு. அது மூடப்பட்டுவிட்டது.

7-5-1955

A. மச்சிலமணி

6. M. ஆமிஸ் - ஆத்திவினை

யான் ஆகஸ்ட் மாதம் 9-ம் தியதி இரணியல் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் காரியாலயத்தில் பெயர் பதிவு செய்தேன். பின் ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி ஹர்த்தால் நடத்தியதில் காரியாலயத்தி-ருந்து யானும் பங்குக்கொண்டேன். எனக்குத் தலைவர், குருந்தங்கோடு பஞ்சாயத்து மும்பரான அருளப்பன் நாடாரும் தி. சந்தை வாசியான தங்கப்பனும், யானும் ஜதாவில் பங்குகொண்டு இரணியல் காரியாலயத்தி-ருந்து புறப்பட்டு 11³/₄ மணிக்கு இரணியல் ரெஜிஸ்டர் கச்சேரியில் மறியல் செய்தேன். பின் இரணியல் சிறையில் வைக்கப்பட்டது. 4¹/₂ மணிக்கு

நீதிபதி 7 வார சிறைத்தண்டனை விதித்தார். பின் 12-ம் தியதி திருவனந்தபுரம் மத்தியச்சிறைக்குக் கொண்டுச்செல்லப்பட்டார்கள். சென்றப்போது எங்களுக்குக்கணக்கற்ற அடியும் பூட்ஸ் காலால் மிதிக்கவும் செய்தனர். அதையும் பெற்றுக்கொண்டு சிறைத் தண்டனையும் அனுபவித்து அக்டோபர் மாதம் 2-ம் தியதி வீடு வந்தோம். மத்தியச்சிறையில் கிடைத்த பரிசு வறுமம் என்ற நோய். *மின் கார்டுக்களை ஆசனிடம் இருந்து மருந்து சமீபிட்டு வந்தேன்.* நோய் ஏகதேசம் குறைந்துவிட்டது. இன்னும் கொஞ்சம் நோய் இருக்கிறது. எனக்கு இப்பொழுது வயது 22. நான் 21-ம் வயதில் IV பாறத்தில் படித்துவந்தேன். பணவசதி இல்லாமையால் அதையும் நெறுத்திவிட்டேன். இப்பொழுது ஒரு வேலையும் இல்லாமல் வீட்டில் இருக்கிறேன்.

7-4-1955

முத்தையா ஆரீஸ்

7.A. சிங்காராயன்- ஆத்திவினை

தேவிசுளம் 144 தடையுத்தவை மீறும்படியாய் இனஜன பந்துக்களிடம் இருந்து 15ரூபாய் பிரித்துவிட்டு 20-7-54-ல் அருளப்பன் நாடாரின் தலைமையில் 5 பேர் கொண்ட ஜாதாவில் பங்குகொண்டுதேவிசுளம் சென்று தடையுத்தரவை மீறி 24-7-54-ல் கோதமங்கலம் என்ற இடத்தில் மலையாள போலீசாரால் விட்டுச்செல்லப்பட்டோம். இந்த அவமானம் பொறுக்கமுடியாமல் 9-8-1954-ல் இரணிய-ல் கோர்ட்டு மறிய-ல் ஈடுபட்டு 5 வாரம் சிறைத் தண்டனை அடைந்து 13-8-54-ல் திருவனந்தபுரம் மத்திய சிறைக்கு கொண்டுச்செல்லப்பட்டோம். என்னுடன் 3 பேர்: 1) சிங்காராயன், 2) D. ராஜகோபல், 3) M. அம்புறோஸ் ஆகமொத்தம் திருவனந்தபுரம் மத்தியசிறையில் என்னுடன் சேர்ந்து 29 பேருண்டு குமிழ்நாடு காங்கிரஸ் போராட்டகைதிகள்).

1954-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாசம் 13-ம் தியதி திருவனந்தபுரம் சிறை ஆபீசில் என்னுடன் சேர்ந்த இரண்டுபேரும் மற்றும் ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி கோர்ட்டு மறிய-ல் ஈடுபட்ட 9 பேரும் நாகர்கோவில் S.P. மணி பார்ட்டி 17 பேரும் ஆகமொத்தம் 29 பேரையும் ஆபீசில் இருத்தினார்கள். அதில் S.P.மணி பார்ட்டியைதான் முத-ல் பூட்ஸ்காலால் வரவேற்று சொல்லம்புகளால் மாலை அணிவித்தார்கள். எங்குமே கண்டிராத அடிகளும் சவட்டுகளும் கேட்கமுடியாத பேச்சுகளும் கேட்டு சித்திரவதை செய்தார்கள். இரண்டாவதாக எங்களை பூட்ஸ்காலாலும் கையாலும் புதம் பார்த்தார்கள். அதை முடித்துவிட்டு ஒரு அறையின் உள்தள்ளி

கதவை அடைத்து மீண்டும் அனாவசியமான பேச்சுகளும் அடியும் சுவட்டும் கிடைத்தது. எங்களை அடித்தது 5 பேர்களுண்டு. அவர்களில் ஒருவன் பாஸ்கரன் என்னும் றெசற்வே றைவர். இவன்தான் கூடுதல் மிருகத்தனமாக எங்களை சித்திரவதை செய்தது. இவன் என்னிடம் கேட்ட கேள்விகளாவன: எடானென்ற பெயர் எந்துடா? சிங்காராயன். மலையாளத்தில் பறையடா பூரிமோனே என்று சொல்-விட்டு இரண்டு சவட்டு குறுக்கில் கிடைத்தது. எடா கோர்ட்ஸ்போய் எந்துடா பறஞ்சு? மலையாள றெக்காடுகளெல்லாம் இன்று முதல் தமிழில் இருக்கவேண்டுமென்றேன். அங்ஙனப்பறஞ்சோ பனையேறி பூரிமோனே என்று கன்னத்தோடு சேர்த்து கழுத்தைபிடித்து ஒரு பிரமாண்டமான அடிகிடைத்தது. அதனால் 2 பல் அடிப்பட்ட 5-ம் நாள் விழுந்துவிட்டது. அதி-ருந்து இரண்டுபல் ஆடிகொண்டே இருந்து 1955 ஜனவரி 30ம் தியதி அந்த இருப்பல்லும் விழுந்துவிட்டது. எடா அவடே இருக்குன்ன மலையாள ஸ்திரீகளுக்கடைய முலை அறுக்குந்ததும், மலையாளி வீடுகளை தீ கொழுத்துவதும், மலையாளி ஒழிக என்னுபறயுன்னதும் ஜெங்கள் ஜோ- இல்-யோடா பூரிமோனே? இல்லை. எடாகுஞ்சன் நாடான் ஜெங்களுக்கு ரூபாய் தந்தோடா? இல்லை. நேசமணிராஜா இப்போ எவடோ? மேத்தன் அவடே உண்டோ எந்துடா? பதில் பறையனும். எடா பனையேற போவாத ஜெங்களுக்கு எந்துடா அரசியல். (அடுத்தபடியாகவே ஒருவன்) குஞ்சன்நாடான் இப்போள் நம்மள் கையில் கிட்டியெங்கில் ஆ புலையாடி மோனை எல்லைபொடிபொடியாய் முறிச்சிகளையும். இந்த முறையில் பேசி அடித்தார்கள். முடிவில் உணர்வுகெடும் வரையிலும் அடித்து எங்கள் 12 பேரையும் சிறைக்குள் கொண்டு சென்றார்கள். சிறைவாசம் முடிந்து 15-9-54-ல் விடுதலை அடைந்தோம். நாங்கள் மூன்றுபேர் வந்தவுடன் *நெய்யூர் ஆஸ்பத்திரி, கனம் உரக்டம் மொஸஸ் அவர்களிடம் 3 குடிரிமருந்து குடித்தேன்.* அதில்யாதொரு சுகமும் கிடைக்கவில்லை. இரண்பாவதாக, *காட்டிக்கலை ஆசாணுடைய வீடுசென்று எங்கள் நிலையைக் கூறினோம். நல்லமருந்து கிடைத்தது.* இப்போது ஒருவிதம் சுகம் இருக்கிறது. உடம்பிற்குபசி ஏற்பட்டால் அடித்த இடங்களில் எல்லாம் வேதனையுண்டாகும். ஆகையால் இந்த உடம்பைக்கொண்டு கஷ்டமான ஜோ-கள் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. ஆகையால் இப்பொழுது 'சோலைவனம்' என்ற மாத பத்திரிகை நடத்திவருகிறோம். இதில் லாபமொன்றும் கிடையாது. நண்பர்களின் முயற்சியினால்தான் பேப்பர் நடக்கிறது.

எனது தாயாருக்கு இப்போது 65 வயதாகிறது. அவர்களும் எனக்காகத்தான் வெற்றிலை வியாபாரம் செய்து வருகிறார்கள். அடிக்கடி நினைக்கிறேன் தாயின் கஷ்டத்தை தீர்க்கவேண்டுமென்று. ஆனால் என்னால் தீர்க்கமுடியவில்லை. இந்தமுறையில் என் வாழ்க்கை நடந்துவருகிறது.

20-3-1955

A. சிங்கராசன்

Together they lauched a bitter crusade against the Tamils **mainly of Vilavamcode and Kalkulam**. Hundreds of false cases were foisted against them and they were made the occasion for a systematic manhunt by the Armed Reserve. Looting and plunder became the order of the day. Young men were hammered and clapped in jails. Black Terror stalked in the two Taluqs for months. - **President, T.T.N.C.**

The Tamilians of **Kalkulam and Vilavancode** feel their life, properties and liberty are most insecure. As if the opportunities given to the Armed Reserve were not adequate enough, the District Magistrate has passed a curfew order in Kalkulam and Vilavancode. -

Members of Assembly

One **Muthukannu Palayyan**, who was bailed out towards the end of October complained of pain in the abdomen due to torture in the police lock-up at Thuckalay. He was taken to the hospital and died with in twenty-four hours of his admission, leaving behind a young widow and a child. - **A. Nesamony**, November 16, 1954

மஜிஸ்ட்ரேட் முன் நிறுத்தப்பட்டேன். பெயர் கேட்டம் வயது கேட்டம் பின் தெழில் என்ன என்று கேட்டம். நான் ஜக்கிய குமிழகம் அமைக்கிறது என்றேன். பனையேறத்தெரியுமா என்று கேட்டம். நான் பதில் ஒன்றும் கூறவில்லை.

- **M. கணேசன்**, கொற்றிகோடு, 28-4-1955

7. கொற்றிகோடு வடபாரம்

1. தினமலர் செய்தி : ஆக்.10, புதியமுறை ஏமாற்றம்

அருகாமையிலுள்ள சோலாப்புறம் வாசியான திரு. V. ஜசக் என்பவரை, போலீசாராக நடித்துவந்த நால்வர் நய்யப்புடைத்து விடுதலை வேண்டுமேல் ரூபாய் ஐம்பது எடுஎன்று கூறி 25 ரூபாய் வாங்கிவிட்டுச் சென்றதாக ஓர் செய்தி கிடைத்திருக்கிறது. அச்செய்தியில் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது : திரு. ஜசக் என்பவர் நேற்றைக்கு முன்தினம் தன் வய-ல் உழுதுகொண்டு நிற்கும்போது கைதோட்டு வாசிகளான கிருஷ்ணன் வகை சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த திரு. குஞ் னு கிருஷ்ணபிள்ளையும் தான் கண்டதே இல்லாத இருவர்களைக் கூட்டிவந்து தமிழ் மாகாணக்காரரில் உமதுபேரும் -ஸ்டிலுண்டு என்றும் மற்றும் கூறி கடினமாக உதைத்து ஸ்டேஷனிலேய்கு வா என்றழைத்ததாகவும் அப்போது (ஜசக்கின் தமயனார்) திரு. எஸ். தாசையன் அங்கே வர நால்வரும் இப்பொழுதும் 50 ரூபாய் கொண்டு வந்தால் பிழைத்தாய் இல்லையானால் தொலைந்தாய் என்றும் மற்றும் கூறினார். இருவரும் தன் தம்பியைக் காக்க 25 ரூபாய் கொண்டு கொடுத்து தம்பியை அவர்களிடமிருந்து மீட்டி சிகிச்சித்துவருவதாகவும் கூறப்படுகிறது.

2. S. செல்வப்பன்- கொற்றிகோடு

நான் பீடி தொழிலாளி. 1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி பெரும் ஜாதாவாக கொற்றி கோட்டி-ருந்து புறப்பட்டு தக்கலை நோக்கிச்சென்று கொண்டிருந்தோம். ஜகபர் டாக்ரீஸ் பக்கம் சென்றதும் போலீஸ் வேன் ஒன்று அலறிக்கொண்டு வந்தது. மனிதத்தன்மை இல்லாமல் போலீசார் கூட்டத்தை சிதறடித்தார்கள். நாங்கள் தி.த.நா.கா. ஆபீஸ்சென்றுவிட்டு பத்மநாபபுரம் முதல் வகுப்பு மஜிட்ரேட் கோர்டில் மறியல் நடத்தினோம். எங்களை தக்கலை போலீஸ் லாக்கப்பில் அடைத்தனர்.

11-ம் தியதி உணவும் தண்ணீரும் தரவில்லை. 25 x 30 ச.அ. அறையில் 93 பேர் அடைக்கப்பட்டனர். 12-ம் தேதி காலை கக்கூசுக்குப்போகும்போது மறிக்கான் வந்தவனானோ? இவ்விடத்தே அடியறியாமோ? ஈ சுவரினெ மறியடா, எந்நால் நீ மறியல்காரன் தன்னெ. பனையேறுந்தவனெனக்கே ஜாதாவரன் பையி. கருப்புகட்டி விலையேறி என்று தாக்கிப்பேசினார்கள். தாய்க்கும்

தந்தைக்கும் பல அவமானமான வார்த்தை பேசினார்கள். முதுகிலும் மார்பிலும் லாத்தியாலும் கையாலும் தாக்கினார்கள்.

சிலநாள் கழித்து இரணியல் மஜிஸ்ட்ரேட் வந்து விசாரணை செய்தார். நான் 93 பேருக்கு 10 பாய் என்று சொன்னேன். மற்றுமுள்ள இன்னல்களையும் எடுத்துச்சொன்னேன். அவர் சென்றதும், உனது அப்பன்வீடா? உனது விருப்பம்போல் வசதி செய்துதர முடியாது என்று சொல்- தொடர்ந்து 2 நாட்கள் அடித்தார்கள். புகார் கூறினால் எல்லை ஒடிப்பேன் என்று கூறினார் வேலப்பன் ரைட்டர். இப்படிபாடுகள் அனுபவித்து 10 வாரம் கழித்து வெளியே ஜாமீனில் வந்தேன். பீடி தொழில் இல்லை. வெறும் நடைப்பிணம்தான்.

28-4-1955

S. செல்வமூர்த்தி

3. M. கணேசன் - கொற்றிகேட்டு

தக்கலை முன்சிப் கோர்ட்-ல் மறியல் நடத்தி பத்மநாபபுரம் முதல்வகுப்பு மஜிஸ்ட்ரேட் முன் நிறுத்தப்பட்டேன். பெயர் கேட்டார் - வயது கேட்டார் - பின் தொழில் என்ன என்று கேட்டார். நான் ஐக்கிய தமிழகம் அமைக்கிறது என்றேன். பரணையேறத்தெரியுமாம் என்று கேட்டார். நான் பதில் ஒன்றும் கூறிவில்லை. எனக்கும் பிறாக்கும் 11 வாரம் சிறைத் தண்டனை விதித்தார். தக்கலை லாக்கப்பில் அடைக்கப்பட்டோம். இது 9-ம் தியதி நடந்தது. 11-ம் தியதி உட்காரக்கூட இடம் இல்லை. பின் 11 வாரம் மக்களாட்சியில் மிருக ஆட்சி நடந்தது.

28-4-1955

M. கணேசன்

4. N. தேவதாஸ் - கொற்றிகேட்டு

1954 ஆகஸ்ட் 11-ல் நானும் கோர்ட் மறியலுக்கு ஜாதாவாக தக்கலைக்குச்சென்றேன். ஒரு பர்லாங் இந்த பக்கம் போலீசார் அடித்து துரத்தினார்கள். தி.த.நா.கா. ஆபீஸ் சென்றுவிட்டு பத்மநாபபுரம் முதல்வகுப்பு மஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் மறியல் செய்தோம். 11-ம் தியதி அடிக்கவில்லை. 12-ம் தியதி காளை அச்சுதன் மறியல் வீரனானோ தகிடுமறிக்கான்? பல அவதூறுகளும் பேசி முதுகு மார்பு ஆகிய இடங்களில் கைபுஷ்டியாலும் லாத்தியாலும் தாக்கினான். 13-ம் தியதி வேலப்பன், கக்கூஸ் செல்லும்போது மாகாணம் வேணுமோடா இந்தா பிடிச்சோ என்று காலால் மிதித்தான். 14-ம் தியதி, கொற்றியோட்டுக் காரன் தன்னியோ, பரணையேறமாம் அறியாமோ என்று கேட்டு அடித்தான். சர்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் வந்தார். 11-ம் தேதி மறியல்காரர் யார்யார் என்று கேட்டார். கம்பிகளின் பக்கம் வரச்சொன்னார். கையை

10. வினவங்கேடு வட்டாரங்கள்

1. ஆறுதேசம் (19)	...	...	77
2. டைங்குளம் (12)	...	...	90
3. குன்னத்தூர் (7)	...	...	98
4. கிஸ்விபூர் (11)	...	...	103
5. ஏழுதேசம் (8)	...	...	111
6. கெரல்லங்கேடு (5)	...	...	115
7. மயங்குமண்டம் (34)	...	...	120
8. நடட்டமலம் (11)	...	...	150
9. குழித்துறை (11)	...	...	160
10. வினவங்கேடு (10)	...	...	167
11. பரகேடு (14)	...	...	173
12. அருமனை (6)	...	...	181

நீட்டச்சொன்னார். அளியில் தன் காலை மிதித்து என் கைகளை 4,5 தடவை இழுத்தார். என்னுடைய முகம், நெஞ்சு படார் படார் என கம்பியில் ஈழுபட்டு காயம் ஆனது. மூர்ச்சையற்றுவிழுந்தேன். 30 அடி நீளம் 25 அடி வீதி அறையில் 93 பேர், 10 பாய்.

28-4-1955

N. தேவதாஸ்

5. K. பொன்னாழ்ணி - கொற்றழிகேட்டு

1954 ஆகஸ்ட் 9-ம் தியதி முன்சிப் கோர்ட்டில் மறியல். கைது செய்யப்பட்டு மஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் நிறுத்தப்பட்டோம். தொழில் ஐக்கிய தமிழகம் அமைத்தல் என்று சொன்னேன். அதற்கு அவர் பனையேறுத்தெரியுமாம் என்று ஏளனம் செய்தார். 11 வாரம் சிறைத்தண்டனை விதித்தார். இரண்டு நாள் ஒருவிதமாய் கழிந்தது. 12-ம் தியதி என்னை வெளியே அழைத்தார்கள். முகிற்சையற்று விழும் வரையிலும் கையாலும் லாத்தியாலும் அடித்தார்கள் இடித்தார்கள். இப்படி நான் 11 வாரம் நரகவேதனை அனுபவித்தேன்.

28-4-1955

K. பொன்னாழ்ணி

6. K. தங்கையன் - கொற்றழிகேட்டு

நான் கூ-வேலை செய்து பிழைக்கும் ஏழை தொழிலாளி 1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி கோர்ட் மறியலுக்கு தக்கலைக்குப்போனோம். நான் கைது செய்யப்பட்டேன் 11-ம் தியதி ஒன்றும் செய்யவில்லை. 12-ம் தியதி முதல் கடுமையாக தாக்கப்பட்டோம். 11 வாரத்துக்குப்பின் விடுவிக்கப்பட்டோம்.

28-4-1955

குமார்க்கன் தங்கையன்

Organised violence and torture is the order of the day in these lock ups. The skies are cent with their screams at night - a living death in the cell. The spectre of death is before thier eyes. There is no account of those arrested and locked up in jails. Several are alleged to have been removed to hospitals. But where to find them is the question

- A. Nesamony, August 26, 1954

என்மீது இந்த சங்கடம் சுமத்தயிருக்கும் குற்றச்சாட்டுகளில் ஒன்று ஒரு பொலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரின் வேலைக்காரனின் மொதிரத்ததைத்திருடிவிட்டேன்என்றதுவும்.

சட்டசபையில் குஞ்சன் நாயன். தினமலர், 9/2/1955

8. குழிக்கோடு வடபாரம்

1. S. ஆல்பர்ட் - குழிக்கோடு

தக்கலை போலீசுக்குப் பயந்து இரவு வீட்டில் உறக்கம் கிடையாது - ரோட்டில் நடமாட்டம் கிடையாது. செப்டம்பர் மாதம் ஒருநாள் தற்செயலாய் 25-ம் தியதி சாயங்காலம் காப்பிக்குடிக்க கல்லுவிளை வீட்டில் வந்த சமயம் தக்கலை ஸ்டேஷனில் வேலை பார்த்து வந்த சிங்காராயன் P.C. Uniform ஒன்றும் இல்லாமல் ராயப்பன் பொல்பாசியுடைய கடையில் ஒரு -ஸ்டை வைத்துக்கொண்டு இருந்தார். உடனே என்னை கூப்பிட்டு list-ஐ காட்டினார். அதில் என் பெயர் இருப்பதைக்கண்டேன். என் பெயரை குறைவுசெய்ய 25 ரூபாய் கேட்டார். நான் பொல்பாசியிடமிருந்து 5 ரூபாய் வாங்கிக்கொடுத்தேன். கொடுக்காம-ருந்தால் அரஸ்ட் செய்வேன் என மிரட்டினார். அவர் வேறு பலரையும் விசரித்துக்கொண்டிருந்தார்.

4-5-1955

சுவாமிமுத்தூர் ஆல்பர்ட்

2. A. அம்புறோஸ் - குழிக்கோடு

ரோட்டில் காணக்கூடிய ஒவ்வொருவரையும் பிடித்து வேனில் ஏற்றிக்கொண்டு போவது வழக்கம். இதற்குப்பயந்து நான் வீட்டில் இரவு தூக்கமில்லை. தக்கலை ஸ்டேஷன் P.C. சிங்காராயன் ஒரு நீண்ட -ஸ்டை கல்லுவிளையில் கொண்டுவந்து என்னை தேடினான். 25 ரூபாய் தந்தால் கேசில் இருந்து விடுவிக்கலாம் என்று கூறியது உடனே 25 ரூபாய் கொடுத்தேன். அப்போது கூட்டமாவு எஸ். சிங்காராயன் என்னோடு இருந்தார்.

3-5-1955

அருளப்பன் அம்புறோஸ்

3. P. சுவாமிமுத்தூர் - குழிக்கோடு

ஆகஸ்ட் 11-க்குப்பிறகு நான் வீட்டில் தூக்கமில்லை. 25-ம் தியதி P.C. சிங்காராயன், Uniform இல்லாமல் வந்து உன் பெயரை நீக்கவேண்டுமானால் 25 ரூபாய் தரவேண்டும் என கேட்டான். கல்லுவிளை அம்பலத்துப்பக்கம் வைத்துக்கொடுத்தேன். இதே மாதிரி பலரையும் அன்று சிங்காராயன் சந்தித்து ரூபாய் வாங்கினதாக தெரியும்.

3-5-1955

யோலெந்திரன் சுவாமிமுத்தூர்

4. Y. சிலுவைமுத்து- குழிக்கோடு

தக்கலை P.C. சிங்காராயன் என் சகோதரன் மரியந்தோணியையும் வேறு பலரையும் மிரட்டி List-ல் இருந்து பெயரை நீக்க ரூபாய் 100 வீதம் கேட்டான். காட்டாத்துறை Out Post-ல் வைத்து ரூபாய் 25 கொடுத்தேன். பலரும் வந்து எங்களுடைய வீட்டில் தேடியதாக நாங்கள் அறிந்தோம்.

3-5-1955

ஏகவடிவான் சிலுவைமுத்து

செவிசுவாத்தில் எட்டுவெண்செழிவாஸிகளை பல ஆண்டுகளாக லாக்கப்பட்டு ஒரே அறையில் கைது செய்து வைத்தனர். அந்த வெண்கள் தங்கள் சேலைகளை மிடித்து மறைத்துக்கொண்டு மலையம் கழித்தனர். ஹிட்லரின் ஆட்சியில் கூட இவ்வித கொடுமைகள் நடந்திருக்க முடியாது.

சட்டசபையில் குஞ்சன் நுமமம், தினமலம், 9.2.1955

ஆகஸ்ட் 1ம் தேதி கூட்ட இடங்களில் சுற்றிப்பயித்துத் திரும்பிய பதிலட்டம் எல்லாவிடத்திலும் அமைதி நிலவுவதாகக் கூறினார். அவர் மயான அமைதியைத்தான் அங்கு கண்டிருக்க முடியும்.

சட்டசபையில் குஞ்சன் நுமமம், தினமலம், 9.2.1955

Mr. Pattom, accompanied not by the good elements, went to Kalkulam and Vilavancode; and immediately arose another crop of false cases, false allegations of arson, and Reserve Police persecutions with a vengeance.

- Members of Assembly

Sham Justic : Nothing need be said of the early records in each case. Competent courts would adjudge on their relative value. The Chief Minister had been to places where shooting took place and whole heartedly supported the action of the police in public. Then he directed the district collector to hold an enquiry about the shooting. Witnesses were suborned and in the death stillness of a court surrounded by hundreds of armed police the court held its sittings. Who would dare to give evidence speaking the truth and nothing but the truth. **It was only a mockery of justice.** Now, no minister is tired of haranguing that the shooting was justified and what justice can be obtained and from whom is the question.

- A. Nesamony

9. கம்பியிறை வட்டாரம்

1. S. ஜேம்ஸ்டர் - கட்டியிறை

நான் திரு - தமிழக போராட்டங்களில் ஆரம்ப காலத்தி-ருந்தே கலந்துகொண்டேன். ஆகஸ்ட் 4-ம் தியதி மறியல் செய்த மூவரில் நான் ஒருவன். 7 வார சிறைத்தண்டனை பெற்று மத்திய சிறைக்குச் சென்றேன். பின் விடுதலையானேன். மத்திய சிறையில் வார்டர்களால் தாக்கப்பட்டேன். கால்டுக்கலை ஆசனனில் மருந்து சூட்டிக்கிறேன். சரியான ஆரோக்கியம் இல்லை.

திங்கள் சந்தை பக்கம் எனக்கு ஒரு வெற்றிலை - பாக்கு கடைஉண்டு. நான் சிறையில் இருந்த சமயம் என் மனைவி சாமான்களை விற்று பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றினாள். இப்போது வியாபாரம் இல்லை. பிழைப்பு இல்லை. ஆரோக்கியம் இல்லை.

சுமுவேல் ஜேம்ஸ்டர்

2. P. செல்வம் - கட்டியிறை

1954 ஆகஸ்ட் 4-ம் தியதி நாகர்கோவில் ஜில்லாகோர்ட்டில் மறியல் செய்தேன். எனக்கு 4 வாரங்கள் தண்டனை அளிக்கப்பட்டது. என்னை 12,13,,14-ம் தியதிகளில் தேகோபத்திரவம் செய்ததுண்டு. அதில் வேறு பலரும் உண்டு. பள்ளியாடி அகிமாஸ் என்னும் பையன் ரெத்தம் கூட கக்கீற்றுண்டு. மாகாணம் அமைச்சோடா என்று சொல்-அடித்தார்கள். அடித்தது மலையாளி போலீசார்

மொன்னன்னாண்டி செல்வம்

3. P. ஜயம்ஜ் சுந்தரம் - கட்டியிறை

1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி நான் தக்கலை Sub-Registrar Office-ல் மறியலுக்குப் போனேன். கைது செய்யப்பட்டேன். 12,13,14-ம் தியதிகளில் வெளிக்கு இறங்கும் சமயங்களிலும் திரும்பி வரும்போதும் லாத்தி, தோக்குமூடு கொண்டு இடித்தார்கள். ரூல்தடி கொண்டும் பாகம்பாகமாக இடித்தார்கள். மேலதிகாரிகள் ஏன் என்று கேட்பதில்லை. என்னை ஜில்லா நீதிபதியவர்கள் ஜாமீனில்விட்டார். இப்போது தேகத்துக்கு மிகவும் சீணம். சிகிறைசை செய்துவருகிறோம்.

மொன்னையா நடையர் ஜயம்ஜ் சுந்தரம்

4. C. சுவாமி நாதன் - கட்டியறை

1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி தக்கலை Sub-Registrar Office-ல் மறியலுக்குப் போனேன். தக்கலை போலீஸ் கைதுசெய்தது. எல்லோரையும்போல நான் கடுமையாக தாக்கப்பட்டேன். செப்டம்பர் மாசம் நோய்வாய்ப்பட்டதால் ஆசுபத்திரியில் படுக்கையிலானேன். அப்போது இன்ஸ்பெக்டர் கணபதி ஐயர் கூப்பிட்டு தனிக்கு எந்தடா சுகக்கேடு, இ சுகக்கேடுக்கு மாகாணம் வாங்கிச்சால் மதி. மாகாணம் கிட்டியால் போரே? மாகாணம் எந்தமல் போலீஸ் பரவையில் ஆடி ஆகும். சிகிறசை முடிந்து அக்டோபர் 24-ம் தியதி தக்கலை ஆசுபத்திரியில் இருந்து லாக்கப்புக்குப்போனேன். அன்று வெளிக்கு இறங்கின சமயம் நீ சூத்திரத்தியை கெட்டுமோடா? என்று கேட்டு P.C. கள் சேரனும் சேகரபிள்ளையும் லாத்திகொண்டு அடித்தார்கள். நான் போதமில்லாமல் கீழே விழுந்தேன். நான் பௌவீனப்பட்டுபோனேன். மருந்து குடிக்கிறேன்.

அண்ணையன் சுவாமிநாதன்

5. V. நெசய்யன் - குழிக்கேட்டு

நான் பள்ளியாடி கேசில் பிரதி, ஆகஸ்ட் 11-ல் கல்லுவிளையில் வைத்து றிசர்வ் வேனில் ஏறச்சொன்னார்கள். நான் மறுத்தேன். தேக உபத்திரவம் செய்துவண்டியில் கேற்றினார்கள். வண்டியில் 10,12 போலீஸ் இருந்து தேக உபத்திரவம் செய்தார்கள். வண்டி அழகிய மண்டபம் வழி மேக்காமண்டபம் போய், மூலச்சல் போய் அங்கு ஒரு கெட்டிடத்தில் பெலால்காரமாய் நுழைந்து நாலைந்து பேர்களை பிடித்து தேக உபத்திரவம் செய்து வண்டியில் கேற்றினார்கள். ஆட்கள் பயந்து ஓட்டம் பிடித்தார்கள். றோட்டில் கண்டவர்களையெல்லாம் பிடித்து வேனில் கேற்றினார்கள். மண- முக்கில் நின்றவர்களையும் பிடித்து வேனில் கேற்றினார்கள். வண்டி மேட்டுக்கடை வந்ததும் முடியப்பன். அகஸ்தீன் அருளப்பன் முத-யவர்களைப் பிடித்து கேற்றினார்கள். றோடு பக்கம் நடந்துசென்று கொண்டிருந்த இஞ்சுக்காரனையும் பிடித்து கேற்றினார்கள். சேர்த்து தக்கலை லாக்கப்பில் அடைத்தார்கள்.

ஆகஸ்ட் 12-ம் தேதி காலையி-ருந்து லாக்கப்பில் இருந்த எல்லாபேரையும் தேகோபத்திரவம் செய்தார்கள். கேடிகளையும், கிறுக்கன்களையும் வைத்து எங்களை இடித்தார்கள். எனக்கு செஷன்ஸ் நீதிமன்றம் ஜாமீனில் விடுதலை தந்தது. 1954 அக்டோபர் 5-ல் சர்க்கிள் என் கடைபக்கம் பார்ப்படியுடன் வந்தார். என்னை கூப்பிட்டு கொண்டதல்ல இன்றும் கொள்ளும் என்றார். ஸ்டேஷன் கொண்டுபோய் அடிக்கும்

என்றார். அன்று இரவு பள்ளியாடி கோபாலதாஸ் சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டரிடம் 200 ரூபாய் கொடுத்தால் விட்டுவிடுவார் என்றார். நான் பார்க்கலாம் என்று சொல்- தலைமறைவானேன். என் கைவசம் எதுவும் இல்லை.

வேதக்கண் நெசும்பன்

6. Y. தங்கராஜ் - கட்டுரியறை

நான் ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி பள்ளியாடி சப்ரெஜிஸ்திரார் ஆபீசில் வைத்து அரஸ்ட் ஆனேன். A.S.P. உத்தரவுப்படி வண்டி அழகியமண்டபம், மேக்காமண்டபம், மூலச்சல் மண- சுற்றி கண்ட ஆட்களையெல்லாம் பிடித்துக்கொண்டு தக்கலை ஸ்டேஷனுக்கு வந்து வேன் நின்றது. 12-ம் தியதி முதல் என்னையும் எல்லோரையும் தேக உபத்திரம் செய்தார்கள். என்னை ஜில்லா நீதிபதி ஜாமீனில்விட்டார். இப்போது மருந்து குடித்து வருகிறேன்.

25-3-1955

ஏசுதாசன் தங்கராஜ்

7. D. வேதமணி - மருதூர் குறிச்சி

ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி ரோட்டில் நிற்கும் சமயம் என்னை ரிசர்வ் வேனில் ஏற்றிக்கொண்டு போனார்கள். வழியில் கண்டவர்களை யெல்லாம் பிடித்து வண்டியில் போட்டார்கள். தக்கலை ஸ்டேஷன் போகிற வழியில் எல்லோரையும் தேக உபத்திரவம் செய்தார்கள். ஸ்டேஷனில் வந்ததும் உடுப்பை உருவச்சொன்னார்கள். என்னிடம் இருந்த 150 ரூபாவும், பெட்டி சாவியும், கொஞ்சம் கடலாசும் எடுத்துக்கொண்டார்கள். பின்லாக்கப்பில் அடித்து உதைத்து தள்ளினார்கள். ஒரு புத்தகத்தில் எழுதி வைத்தார்கள். அதில் கையெழுத்து இடச்சொன்னார்கள். நான் மறுத்தேன். அடித்து உதைத்ததால் கையெழுத்து இட்டேன். போதம் கெடும் வரையில் அடித்தார்கள். மஜிஸ்ட்ரேட் முன்னிலையில் வைத்து தாக்கினார்கள். என்னை ஜில்லா நீதிபதி ஜாமீனில் விட்டார். மருந்து குடிக்கிறேன்.

தமவித்ர வேதமணி

8. A. ஆபிரகாம் - மருதூர் குறிச்சி

ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி A.S.P. பள்ளியாடி சப்ரெஜிஸ்டிரார் ஆபீசில் வைத்து அரஸ்ட் செய்து வேனில் ஏற்றினார். வேன் சுற்றி தக்கலை ஸ்டேஷன் வந்தது. வேனில் வைத்து தேக உபத்திரவம் செய்தார்கள்.

எங்களை இம்சிப்பதை பார்த்து சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டரும் மஜிஸ்ட்ரேட்டும் ரசித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

அப்பாவு ஆபிரகாம்

9. D. ராஜையன் - மருதூர் குறிச்சி

நான் கோர்ட்மறியலுக்கு ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி போயிருந்தேன். பள்ளியாடி சப்ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ் முன் வைத்து அரஸ்ட் ஆனேன். வேனில் ஏற்றி சுற்றி வந்தார்கள். வழியில் கண்டவர்களையெல்லாம் வேனில் ஏற்றி அடித்தார்கள். ஆகஸ்ட் 12-ம் தேதி முதல் எல்லோரையும் வெளியில் இறக்கிவிட்டு அடியும் இடியும் தந்தார்கள். கேடிபொன்னப்பன் ஆசாரியின் போதனையால் என்னை பிரத்தியேகம் ஸ்டேஷன் பின்பக்கம் கொண்டுபோய் இடித்தனர். நான் போதம் கெட்டு விழுந்தேன். மேலதிகாரிகள் தினமும் வருவார்கள். அவர்கள் முகாந்திரம் தான் எங்களை அடிப்பார்கள். நான் மருந்து குடிக்கிறேன். ஜில்லா நீதிபதி விடுதலை செய்தார்.

தாவீது ராஜையன்

10. D. ஜான் - மருதூர் குறிச்சி

1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதிக்குப்பிறகு அடக்கு முறைக்குப் பயந்து நான் றோட்டில் நடமாடுவதில்லை. ஒளிவில் இருந்தேன். கான்ஸ்டபிள் தானுபிள்ளை என் பெயரை -ஸ்ட்-ல் இருந்து நீக்க 100 ரூபாய் கேட்டான். இல்லையானால் றிசர்வ் வேன் கொண்டுவந்து கொண்டுபோய் இடிப்போம் என பயமுறுத்தினான். பக்கத்து வீட்டிருந்து கடம் வாங்கி 50 ரூபாய் கொடுத்தேன். இவ்வாறு பலரையும் ஏமாற்றியதாக அறிகிறேன்.

தூலியேல் ஜான்

11. S. ஸ்ரீரங்கன் - டி டி டி

1955 ஜனவரி 9-ம் தியதி என்னை ஜாமீனில் விட்டார்கள். சிலவிரோதிகளின் தூண்டுதல் என்னை அவமானப்படுத்தினார்கள். வானில் ஏறும் போதும் முதுகில் இடித்தார்கள். தக்கலை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இறங்கும்போதும் இடித்தார்கள். என் தகப்பனாருக்கு சுக்கேடு அதிகப்பட்டு ஆகஸ்ட் மாசம் கடைசியில் இறந்துவிட்டார். P.C. 5888 100 ரூபாய் கேட்டு உபத்திரவித்தான். 10 ரூபாய் கொடுத்தேன்.

S. ஸ்ரீரங்கன்

1. ஆறுதேசம் வடபாரம்

1. K. செல்லன் - ஆறுதேசம்

1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி காந்திமைதானத்தி-ருந்து புறப்பட்ட கோர்ட் மறியல் பார்ட்டி 17 பேரில் நானும் ஒருவன். ஜாதா 11 மணிக்கு குழித்துறை கோர்ட் பக்கம் சென்றது. மஜிஸ்ட்ரேட் ஜாதாவை பார்த்துவெடிவைக்கும் போகணம் என்று சொன்னார். இதற்குள் ஜாதாவில் பின்னா-ருந்து லாத்திஅடிவிழுந்தது. கேற்று பக்கம் நின்ற எங்களையும் தாறுமாறாக அடித்தார்கள். அடியாலும் இடியாலும் கீழேவிழுந்த என்னை காலால் மிதித்தார்கள். பின்லாக்கப்பில் அடைத்தார்கள் 2.00மணிக்கு மேல் போலீஸ் ஸ்டேஷன் ஒரு கொலைக்களமானது. மாலை நூற்றுக்கணக்காய் கொண்டுவந்து படுத்தியபாடு சொல்லவோ எழுதவோ முடியாது. செத்தபிணங்களை இழுத்து வந்தார்கள். பயந்து நடுங்கினோம். 16-ம் தியதி தக்கலைக்கு மாற்றினார்கள். தக்கலையில் சுமார் 6 மாதம் சிறை அனுபவித்தபின் 1955 பிப்ரவரி 17-ம் தியதி ஜாமீனில் வெளியே வந்தேன்.

ஒரு கடை இருந்தது போச்சது. கூ-வேலை செய்து என் குடும்பத்தை பிழைக்கவைக்கமுடியாது. மருந்துகுடித்து வருகிறேன்.

கொச்சு நூட்டம் செல்லன்

2. K. தங்கராஜ் - ஆறுதேசம்

ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி புதுக்கடையில் நடந்த கூட்டத்துக்கு நானும் சென்றிருந்தேன். கூட்டம் தொடங்கி சிறிது நேரத்தில் போலீசார் கூட்ட சத்தம் கேட்டது கூட்டம் கலைந்து ஓடியது. வலது கை புஜத்தினருகிலாய் ஓர் குண்டு வந்து பாய்ந்தது. மூற்சையற்று விழுந்தேன் பின் மறு நாள் காலையிலாய் விழித்தேன். பக்கத்து வீட்டு பன்றி வளர்த்தும் கூட்டின் மேல் கிடந்தேன் தூக்கிப்போட்டவர் யார் என்று தெரியாது. எனக்கு எழுந்து நிற்கவோ நடக்கவோ முடியாது. பின்பாகம் பாய்ந்த குண்டு மார்பில் நாலு விரல் வீதியில் துளைத்துக் கொண்டு போயிருந்தது என் அண்ணன்மார்கள் வந்து தூக்கி வீட்டுக்குக் கொண்டுபோனார்கள். பின் ஒரு டாக்டரிடம் ரகசியமாய் சிகிச்சை பெற்றேன். 4 மாதங்கள் வரை மயறி உட்கட்டம் மத்தி யாட்சிடம் சிகிச்சை பெற்றேன். புண் ஆறினது-எனக்கு திரும்பமுடியாது-கை அசைத்து வேலை செய்யமுடியாது. அப்பா இறந்து போனார்.

குஞ்சுகாவரி தங்கராஜ்

3. M. சுவமியமரதேவ - ஆறுதேசம்

1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி புதுக்கடையில் நடந்த கூட்டத்துக்கு நான் போகவில்லை. ரிசர்வ் போலீசும் லோக்கல் போலீசும் மக்களை சுட்டுவாரிக்கொண்டு போனார்களாம். நான் நடுங்கிப்போய் வீட்டினுள் இருந்தேன். 12-ம் தியதி போலீஸ் என்வீட்டை சுற்றி நின்று கதவை இடித்து நொறுக்கி வீட்டினுள் வந்து எஜமான் விளக்குந்நு என்று சொன்னார்கள். நான் கூட இறங்கி வந்தேன். என்னை ரிசர்வ்வேனில் ஏற்றி இடி இடி என தோக்கு மூடு எடுத்து இடித்தார்கள். சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் நேசமணி ரமச்சா இல்யேமடக்களுவேறிட மெனே உன்னது பறடா என்று சொல்-க் கொண்டு விலாபக்கம் இடித்தான் நான் சுய உணர்வு கெட்டு விழும் வரை இடித்தார்கள். பின் மிதித்தார்கள். என் ஜீவன் என்னை விட்டு பிரிந்து போவது போல் தோன்றியது பின் என்னை குழித்துறை லாக்கப்பில்தள்ளினார்கள்

2 மாதம் குழித்துறை லாக்கப்பில் இருந்தபின் தக்கலைக்கு மாற்றினார்கள் அங்கும் அதே அடியும் இடியும். வாய் விட்டு கதறியும் மருந்து வாங்கிதரவில்லை. பிப்ரவரி 17-ல் ஜாமீன் கிடைத்தது. உமக்டம் மத்தியமஸ் ஆசுபத்திரியில் சிகிட்சை பெற்றேன். என்ஸ்டு பார்த்தில் நெஞ்சிலும் முதுகிலும் ரெத்தக்கட்டி இருந்தது. ஒருவிதமான வேலையும் செய்ய முடியவில்லை. எனக்கு மனைவியும் 9 குழந்தைகளும் உண்டு. பெண் குழந்தைகளை கல்யாணம் செய்து கொடுக்கமுடியாதநிலை.

மெய்யல் சுவமியமரதேவ

4. V. முத்தையன் நமடம் - ஆறுதேசம்

1954 ஆகஸ்ட் 11-ல் கோர்ட் மறியலுக்கு குழித்துறை சென்ற ஜாதாவில் நானும் 17 பேரில் ஒருவன். போலீஸ் என்னை இடுப்புக்கு மேல் ஓங்கி அடித்ததால் கீழே விழுந்தேன். இழுத்து காம்பவுண்டுக்குள் கொண்டு சென்று லாத்தியால் அடித்தார்கள் பின் என்ன நடந்தது என்று தெரியாது. உணர்வு வந்ததும் நான் போலீஸ் ஸ்டேஷன் ஹா-ல் இருப்பதை கண்டேன். 3 நாள் நரக வேதனையடைந்தோம் பின் தக்கலைக்கு மாற்றினார்கள். அங்கும் மருந்துவாங்கி தரவில்லை. பெப்ரவரி 17-ல் ஜாமீனில் வெளிவந்தேன். நான் உமக்டம் மத்தியமஸ் ஆசுபத்திரியில் சிகிட்சை பெற்றேன். வெளியில் இறங்கி வேலை செய்யமுடியாது.

வேலையுதன் நமடம் முத்தையன் நமடம்

5. சாமி பொன்னையா - ஆறுதேசம்

1954 ஆகஸ்ட் 11-ல் புதுக்கடை கூட்டத்துக்குப் போனேன் கூட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கும் போது வெடிச்சத்தம் கேட்டது. கூட்டம் கலைந்தது. சிலர் வெடி பட்டு கீழே விழுந்தனர். நானும் ஓடினேன். என் வலது கால் துடையில் துப்பாக்கி குண்டு பாய்ந்தது. நான் விழித்து பார்க்கும் போது நெய்யூர் ஆசுபத்திரியில் இருந்தேன். இரணியல் P.C. வந்து கெட்ட வார்த்தை ஏசினான். நாசுகளின் உதவியால் தப்பினேன். பின் கைது செய்து இரணியல் லாக்கப்பில் அடைத்தார்கள். பின் குழித்துறைக்கு மாற்றினார்கள். 26 நாள் குழித்துறையில் இருந்தேன்.

இப்போது எனக்கு நடமாட முடியாது. 8 அங்கத்தினர் உடைய என் குடும்பத்தை காப்பாற்ற வழியே இல்லை.

சாமி பொன்னையா

6. V. அரிச்சந்திரன் - ஆறுதேசம்

1954 ஆகஸ்ட் 11-ல் காந்திமைதானத்தி-ருந்து கோர்ட் மறியலுக்குப் புறப்பட்ட ஜாதா 17 பேரில் நானும் ஒருவன். மஜிஸ்ட்ரேட் எல்லாரும் பொய்க்கொள்ளணம் வெடி வைக்கும் என எச்சரித்தார். உடனே போலீஸ் பின்னிருந்து அடி துடங்கியது. என்னை 4 போலீஸ்காரர்கள் கூடி பிடித்து லாத்தியால் அடித்து துப்பாக்கி மூடால் இடித்தார்கள். நான் சுய உணர்வு இழந்தேன். எனக்கு உணர்வு வந்த போது போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இருந்தேன். ஸ்டேஷனில் மூச்சு விடக்கூட இடமில்லை ஆகஸ்ட் 17-ம் தியதி தக்கலைக்கு மாற்றினார்கள். உடல்நிலை கவலைக்கிடமாக இருந்ததால் தக்கலை ஆசுபத்திரியில் கொண்டு போட்டார்கள். ஜாமீனில் இறக்குவது வரை எனக்கு பல்வேறு கட்டங்களாக சிகிற்சை நடந்தது.

வேலாயுதன் அரிச்சந்திரன்

7. Y. யோவேல் - ஆறுதேசம்

1954 ஆகஸ்ட் 11-ல் நான் கடை திறக்கவில்லை. 12-ம் தியதி போலீஸ் இடித்து கடையை திறந்தது. உள்ளிருந்த கண்ணாடிப்பெட்டி, மேஜை, பாத்திரங்கள், சாமான்களை அடித்து நெறுக்கினார்கள். இந்தசம்பவங்களை கேள்விப்பட்டு நானும் என் மகனும் ஒளியில் இருந்தோம். பெப்ரவரி 20-ம் தியதி வீட்டில் வந்தபோது குடும்பம் பரிதாபமாக இருந்தது. எனக்கு மனைவியும் 10 குழந்தைகளும் உண்டு.

உருப்படியெல்லாம் விற்று 1000 ரூபாய்க்கு மேல் கடன் ஏற்பட்டது. என் ஏழை குடும்பத்துக்கு எதாவது செய்யவேண்டுகிறேன்.

யோவான் யோவேல்

8. J. செல்லையன் நடமாட்டம் - ஆறுதேசம்

1954-ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி தமிழக விடுதலைதினம் கொண்டாடினது சம்மந்தமாக போலீஸாரால் தொடரப்பட்டுள்ள வழக்கில் (பி.இ.2) 70-ம் நம்பர் கட்சியாகும். கேஸில் றிஸர்வ் போலீஸார் பிடித்து நய்யபுடைத்து லாக்கப்பில் தள்ளினர். ஒன்றரை மாதம் வரையிலும் மிகவும் கஷ்டப்பட்டேன். பிறகு ஜாமீனில் விடுதலை பெற்றேன். வீட்டுக்கு வந்த பிறகு கொஞ்சமும் உணவு கழிக்கமுடியாமலும் நெஞ்சிக்குள் வேதனையிலும் மிகவும் வருந்தினேன். நாட்டுவைத்தியருடைய சிகிற்சையிலும் கொஞ்சம் சுகமடைந்தேன். இதர்காக 350 ரூபா வரையிலும் செலவானது. தர்போதும் மருந்தில்தான் கழித்து வருகிறேன்.

என்னுடைய தொழில் கொடிக்கிருஷியும் கொத்த வேலையுமாகும். இந்த கால வரையில் கொடிவேலை செய்யாமல் அழிந்து போனதும் மற்றும் பலநஷ்டமாக 500 ரூபாயிவரையிலும் நஷ்டம் ஏர்பட்டிருக்கிறது. இந்த காரணங்களினால் தர்போது ஜிவிதத்துக்கு ரெம்பவும் கஷ்டப்பட்டிருக்கிறது. வேலை செய்யவும் முடியாமல் வருந்துகிறேன். ஆதலால் உங்கள் உதவியை நாடி காத்திருக்கிறேன்.

24-3-1955

யாக்கோபு நடமாட்டம் செல்லையன் நடமாட்டம்

9. Y.A. மாரன்ஸ் - ஆறுதேசம்

ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி புதுக்கடையில் நடந்த துரதிஷ்ட சம்பவத்தில் போலீசுக்குப் பயந்து தப்பி ஓடும் போது எதிரிகள் ஒரு சாரார் என்னை தேகோபத்திரவம் செய்தனர். அன்றிரவு 9 மணிக்கு நான் வீடு விட்டு வெளிஏறினேன். அடுத்த நாள் வந்த ரிஸர்வ் போலீஸ் என் வீடு வளைந்ததும் அல்லாமல் ஒரு சர்க்கார்ப் பள்ளிகூடம் தலைமை உபாத்தியாயினியாக இருக்கும் எனது மனைவியை ஸ்தல வாசியான சுகுமாரபிள்ளை என்கிற C.I.D.P.C.யின் ஏவுதலால் 1105-ம் கிருஷ்ணப்பிள்ளை என்கிற P.C. கெட்டவார்த்தை ஏசி இருக்கிறார். போலீஸின் அட்டுளியத்துக்கு பயந்து அன்றிரவு எனது மனைவியும் மூன்று சிறு குழந்தைகளுமாக வீடு விட்டு வேறு ஊர் சென்றனர். போலீஸ் வேன் அது வழி போகும் போதெல்லாம் அடைத்துப் போட்டிருக்கும் என் வீட்டு கதவை போலீஸார் இடிக்காமல் போகிறதில்லை. எதிரிகளும் உடனே வந்து கூடி போலீஸாரை ஏவுவது வழக்கம். ஒன்று,

இரண்டு மாதத்துக்குப்பின் பிள்ளைகள் வீட்டில் திரும்பிவந்ததும் நினைத்திராத வேளையில் இரவில் ரிசர்வ் பார்ட்டி வந்து வீடு பரிசோதித்து பிள்ளைகளை திணரெய்து கொண்டிருந்தனர். எந்த நேரத்திலும் வீட்டு பக்கத்திலும் பக்கத்து ஜங்ஷனிலும் காப்பிகடைகளிலும் போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள் மாறுபட்ட வேஷத்தில் காணப்பட்டார்கள். எனது தகப்பனார் டிசம்பர் 23-ம் தியதி இறந்தார்கள். எதிரிகள் உடனே போலீசுக்கு தகவல் கொடுத்து ரிசர்வ் பார்ட்டியும் மற்றும் உத்தேசம் 36 போலீசாரும் இடத்திலுள்ள சில எதிரிகளும் அடக்க கருமங்கள் முடியும் வரை றோட்டிலும் பலஇடங்களிலும் சுற்றிநின்றதால் *இறந்த என் தகப்பனாரின் ஜடலத்தை கண்ணீரோசுடங்குகளில் பங்கெடுக்கவோ கூடாது நிறுத்த நினைக்குவன் என்கிற விட்டேன் என்பதை நினைக்கும் போது என் இதயம் உடைகிறது.* அடக்கம் காலை 4 மணிக்கு முடிவடைந்ததும் புதுக்கடையில் நிறுத்தி இருந்த போலீஸ் வான் போலீஸாரை ஏற்றிக் கொண்டு 5.30 க்கு திரும்பி போயிருக்கிறது. ஜனவரி 10-ம் தியதியும் இரவு 12 மணிக்கு ரிசர்வ் பார்ட்டி வந்து வீட்டில் தட்டி எழுப்பி பிள்ளைகளை பரவசப்படுத்தி வீடு பரிசோதித்திருக்கின்றனர். விசாரணை கமிஷன் வந்த போது ரெஜிஸ்டர் ஆபீஸ் பியூண் கிருஷ்ணப்பிள்ளை நான் கூட நின்று ரெஜிஸ்டர் ஆபீஸில் கல் எறிந்ததாக சாட்சி கொடுத்திருக்கிறார். இவர் அன்று கேஷ்வல் அவதி எடுத்துகொண்டு தன் மருமகனுக்காக சாட்சி எழுத நெய்யாற்றிங்கரை மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் சென்றிருந்ததாகத் தெரிகிறது. இவர் எப்படி 12 மயிலுக்கு அப்பால் இருந்து இங்கு நடந்த சம்பவம் கண்டாரோ தெரியாது. இப்படி ஏராளம் பொய் சாட்சி சொல்-இருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவு.

இந்த 7 மாதமும் நான் எனது வேலைக்கு ஆஜர் ஆகாததால் சம்பளவகையிலும் அதற்கு மேல் பற்று சிலவு வகைகளிலும் ஏராளம் நஷ்டமும் கஷ்டமும் உண்டு. ஆதலால் தாங்கள் தயவு கூர்ந்து வேண்டிய உதவி செய்து தருமாறு தாழ்மையாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

25-4-1955

Y.A. லாரன்ஸ்

10. A. ராஜய்யன் - ஆறுதேசம்

1954 ஆகஸ்டு 11 தியதிக்கு முன் புதுக்கடை சந்தைக்கு முன்வசம் ரோட்டருகி-ருக்கும் வண்டிக்கடையில் நான் முறுக்கான்கடை கச்சவடம் நடத்திவந்தேன். நான் மிக்க ஏழை. எனக்கு குடும்ப சொத்து எதுவும் கிடையாது. மிஷியன் வகை கெட்டிடத்தில் தாமதித்து வருகிறேன். என் கடையி-ருந்து வரும் வரும்படியைக் கொண்டுதான் 4 அங்குமுள்ள எனது குடும்பத்தை காப்பாற்றவேண்டும்.

1954 ஆகஸ்ட் 11 தியதி புதுக்கடையில் திரு-தமிழக விடுதலை தினமும். அதையொட்டி ஹர்தாலும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. அன்று திருகொச்சி ஆயுதம் தாங்கிய போலீஸார் வந்து பொதுமக்களை அநியாயமாக துப்பாக்கியினால் சுட்டு கொலை செய்தனர். அன்று நான் எனது கடையில்தான் இருந்தேன். துப்பாக்கிப் பிரயோகத்துக்கு பயந்து கடையை பூட்டிவிட்டு உயிரை காப்பாற்ற ஓடினேன்.

சுமார் 6 மணிக்கு 4 வேன் நிறைய போலீஸ் மீண்டும் புதுக்கடையில் வந்தனர். எதிரிகளின் தூண்டுதலால் என் கடையிலும் பூட்டை உடைத்து சூறையாடிச் சென்றனர்.

என் குடும்பத்தை காப்பாற்றிக்கொண்டு இருந்த என் கடை தற்போது கச்சவடம் நடத்தகூட முடியாம-ருக்கிறது. கடையில் இருந்த ரூபாய்களும் சாமான்களும் ஏன் கடைகூட தள்ளி தகர்த்து பொடித்துவிட்டனர் போலீஸார்கள்.

மேலும் போலீஸ் ஆட்களை விரட்டிபிடிக்கிறதினால் நான் ஆறுமாதகாலமாக தலைமறைவாக இருந்தேன். தற்பொழுது கடைநடத்த முடியாத நிலையி-ருக்கிறேன்.

ஆழை மரஜெயன்

11. S. துச்சன் நடவடிக்கை - ஆறுதேசம்

ஆயிரத்தி தொள்ளாயிரத்தி அன்புத்தொன்றுக்கு முன் ஏழு வருடகாலமாக C.M. ராயப்பன் நாடார் அவர்களின் கடையில் சாயக்கடை நடத்தி வந்தேன்.

1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி தமிழக விடுதலை தினமும் பொதுகர்தாலும் புதுக்கடையிலும் நடைபெற்றது. அதை முன்னிட்டு பட்டத்தின் கொடூர அடக்குமுறை துப்பாக்கி பிரயோகமும் நடைபெற்றது. தற்சமயம் நான் எனது கடையில் இருந்தேன். சுமார் ஆறு மணிக்கு மீண்டும் நான்கு வேன் நிறைய ஆயுதம் தாங்கியபோலீஸ் வந்தனர். அவர்கள் என் கடையில் வருவதைக் கண்டு கடைமாடியில் வந்து பதுங்கியிருந்தேன். கடையில் ஆள்களை காணாத ஆத்திரத்தில் மேசையை உடைத்து எனது மனைவியின் பணயம் வைத்திருந்த பணயமாட்டுக்கு வைத்திருந்த 128 ரூபாயும் மற்ற மேசையில் இருந்து 225 ரூ, 12 அ. 9 பைசாவையும் கணக்குபுக்கும் எடுத்தது. கூடாமல் 9 சில்லுகளுடைய கண்ணாடிப்பெட்டியையும், மற்ற சில்லறை சாமான்களையும் உடைத்து நாசப்படுத்தினர். அதிலும் கோபம் தீராமல் பெற்றோமேக்ஸ் லைட் ஒன்றும் டார்ச் லைட் ஒன்றும், பழக்குலைகளும்

எடுத்து சென்றனர். இதையெல்லாம் மாடியி-ருந்து நான் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்.

போலீஸ் திரும்பிபோனதும் நான் கீழே இறங்கி மனவருத்தத்துடன் வீடு சென்றேன் போலீஸ் ஆட்களைவிரட்டி பிடித்துவந்ததின் காரணமாக ஆறுமாதகாலமாக தலைமறைவாக இருந்தேன்.

23-3-1955

சமூகவேல் நடமாடும் தாசன் நடமாடும்

12. A. *நாமங்கம் நடமாடும் - ஆறுதேசம்*

1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் நாளுக்கு முன்னால் நான் கூ-வேலையும், பனைமர தொழிலாளியுமாக இருந்து ஜீவித்து வந்தேன். நான் ரொம்பவும் ஏழை. எனது குடும்பத்தில் ஐந்து அங்கத்தினர்கள் உண்டு. எனது செறுபிராயத்திலே எனது தந்தை இறந்து போனார். என்னையெடுத்து நான் எங்கள் குடும்பம் ஜீவித்து வந்தது. நான்கூ-வேலை மட்டும் செய்துதான் வாழ்ந்துவந்தேன்.

ஆகஸ்ட் 11-ம் நாள் திரு. தமிழகவிடுதலை தினம் கொண்டாடுவதாகவும், புதுக்கடையில் மாலை பொதுகூட்டம் நடைபெறப்போவதாகவும் விளம்பரம் செய்திருந்தார்கள். அக்கூட்டத்தில் கலந்துகொள்வதற்காக நான் புதுக்கடை மைதானத்தில் சென்றதும் ஆயுதம் தாங்கிய போலீஸ் வேன் ஒன்று வந்து பொதுகூட்டத்தில் போலீஸார் துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்தனர். கண்ணில் கண்ட மக்களை பிடித்து வேனில் ஏற்றினர். என்னை சம்பவதினத்தன்று மாலை சுமார் 5 மணிக்கு போ-ஸ் வேனில் ஏற்றிகொண்டு குழித்துறை சென்றனர். வேனில் வைத்தும், லாக்கப்பிற்கு முன்பாகம் கொண்டு வேனி-ருந்து இறக்கி மிருகத்தனமாக உதைத்துவிட்டு சென்றனர், பிறகு எனக்கு சுய உணர்வு வரும்போது நான் லாக்கப்பினுள் இருந்தேன். P.C. 1001, I.D. கிருஷ்ணப்பிள்ளை முத-யோர் சேர்ந்து தோக்கின் பாத்தியாலும், மற்றும் என்னை மார்பிலும், முதுகிலும், வயிற்றிலும் இடித்து நொறிக்கினர். இப்போது குடிதண்ணீர் குடித்து இறக்க முடியாமல் தவிக்கிறேன். நான் குழித்துறை லாக்கப்பில் 41 தினம் இருந்தேன். மூன்று நாள் உணவு ஒன்றும் தரவில்லை. ஒருமாத காலமாக லாக்கப்பின் உள்வைத்தும், வெளியே வைத்தும் மிருகத்தனமாக தாக்கினார்கள். உதையின் காரணமாக தேகநிலை குறவு கண்டதால் தக்கலை ஆஸ்பத்திரியில் இருந்தேன்.

முப்பதுநாள் தக்கலை லாக்கப்பில் இருந்தேன். எனக்கு ஹைகோடதிவரை ஜாமீன் அபேட்சை கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் 1955 பெப்ரவரி 17-ல் தான் ஜாமினில் விடுதலைபெற்றேன்.

நான் லாகப்பில் ஆன காரணத்தால் என்குடும்பம் நித்திய பட்டினியிலும் கஷ்டத்திலும் நடந்துவந்திருக்கிறது. நான் வெளியே வந்தபோது எனக்கு வேலைஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை ஆகையால் நாங்கள் பட்டினியிலும் மட்டுமாக கஷ்டமடைந்து வருகிறோம். எனக்கு சுமார் 300 ரூபாய்க்கு மேல் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது எனது தொழில் மூலம்.

12-3-1955

அப்பாவு நமஸ்கம் ரமங்கம் நமஸ்கம்

13. M. சிலுவைமுத்து - ஆறுதேசம்

1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி புதுக்கடையில் பி.எஸ்.பி. ஸர்க்கார் நடத்திய துப்பாக்கி பிறயோகத்தால் பயந்து ஓடினதால் விழுந்து எனது வலதுகால் தொடை ஓடிந்தது. பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் என்னை தூக்கி வீட்டில் கெண்டுசேர்த்தனர். போலீஸ் ஆட்சியின் கொடூரத்தால் சரியான சிகிச்சை பெறமுடியவில்லை வீட்டில் வைத்து சிகிச்சை செய்ததில் இதுவரை சுகம் கிடைக்கவில்லை படுக்கையில் இருக்கிறேன்.

இதுவரையில் எனக்கு 1200 ரூபாய்கு மேல் செலவானது. கால் சுகப்பட மேலும் 300 ரூபாய்வரை தேவைப்படும்.

ஆதலால் தாங்கள் எனது நஷ்ட பரிகாரத்துக்கு ஆவனசெய்து தருமாறு தாழ்மையாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

28-4-1955

மரியேந்திரன் சிலுவைமுத்து

14. V. ஜேம்ஸ் நமஸ்கம் - ஆறுதேசம்

1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் நாள் திரு-தமிழக விடுதலைதினம் சம்பந்தமாக ஓர் பொதுக்கூட்டம் எனது வீட்டிற்கு முன்புள்ள மைதானத்தில் நடந்தது. அக்கூட்டத்தில் ஆயிதம் தாங்கிய போலீஸார் வந்து நிரபராதிகளான மக்கள் மீது துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்து சுட்டு தள்ளிவிட்டு சென்றனர். பிற்பாடு உடனே மறுநாள் 4 வேன்கள் புதுக்கடையில் வந்தது. நாங்கள் எல்லாம் பயந்து வீடுகளை பூட்டிவிட்டு உள்ளே இருந்தோம். வீட்டின் கதவுகளை உடைத்து என்னை பிடித்து வேனில் ஏறச்சொல்- மிருகத்தனமாக தள்ளினார்கள். லாக்கப்பிற்குள் வைத்தும் பலர் சேர்ந்து முதுகிலும், மார்பிலும் கொடூரமாக தாக்கினார்கள். மூன்றுநாள் லாக்கப்பில் வைத்து யாதொரு

ஆகாரங்களும் தரவில்லை. என்னை சுமார் 2 மாதம் கழித்து ஹைகோடீயின் கட்டளைபடி ஜாமினில் விடுதலை செய்தனர். விடுதலையடைந்தபிறகு *காட்டிடுக்கடை ஆசனின் சிகிட்சையில் இருக்கிறேன்.* எனது தொழில் கூ-வேலை, எனது குடும்பத்தில் ஐந்துபேர்கள் உண்டு. எனக்கு தந்தை கிடையாது. நான்தான் குடும்பம் நடத்தவேண்டும். நான் லாக்கப்பிலானதால் வீட்டில் ரொம்ப கஷ்டப்படும், கடன் வாங்கியும் செலவுகள் நடத்தினர். ஆகையால் சுமார் 500 ரூபாய்கு மேல் நஷ்டம். கடன் வாங்கின வகையில் 125 ரூபாய்கு மேல் கடக்காரனாக இருக்கிறேன். புதுக்கடை P.E. 2-ல் 8-வது பிரதிநான்.

12-3-1955

வறுவேல் நடையின் ஜோஸப் நடையின்

13. S. ஏரோணிமுஸ் - ஆறுதேசம்

கழிந்த ஆகஸ்ட் 11-ம் தேதி, என் வீட்டுற இடத்தில் ஓர் கூட்டம் நடைபெற்றது. அப்போது நான் என் வீட்டில் இருந்தேன். அங்கே ஓர் போலீஸ் வேன் வந்தது. நான் வீட்டிற்குள் மறைந்தேன் அப்போது போ-ஸார் துப்பாக்கி பிரயோகம் நடத்தினார்கள். சுமார் 5.30 மணிக்கு என் வீட்டில் கூட்டமாக போலீஸார் வந்து வீட்டு கதவை சமட்டி திறந்தார்கள். வீட்டி-ருந்து என்னை அடிச்சும், இடிச்சும் தோக்கின்பாத்தியாலும் இடித்தார்கள். பிறகு போலீஸ் வேனில் ஏற்றினார்கள். வேன் குழித்துறையில் போனதும் வழியில் எனது கழுத்தில் இட்டிருந்த ஒருபவன் எடையுள்ள ஒரு செயினையும், மோதிரத்தையும் பயமுறுத்தி தட்டிப்பறித்தார்கள். குழித்துறை லாக்கப்பில் ஆக்கப்பட்டேன். அங்கும் அடியும் உதையும் கணக்கில் மீறியிருந்தன. என்னிடம் விசேஷித்த ஏழு கல்லுகள் உள்ள ஒரு ஜோடி கடுக்கன் மாத்திரம் பயி-ல் சேர்த்து வாங்கினார்கள். எண்பது தினம் கழித்து ஜாமினில் இறங்கினேன். பயி-ல் சேர்த்த கடுக்கனை வாங்குவதற்காக குழித்துறை. முதல் வகுப்பு மாஜிட்ரேட் கோர்ட்டில் ஓர் அற்ஜி கொடுத்தேன். அதற்கு மறுபடி கிடைக்கவில்லை நான் கடையில் நாற்பது ரூபாய் சம்பளத்தில் வேலைபார்த்து வந்தேன். அந்த ரூபாய் கொண்டுதான் நாங்கள் பதினொன்று பேர் ஜீவிதம் கழித்துவந்தோம். இப்போது கடையில் வேறே ஆள் எடுத்தார்கள் *காட்டிடுக்கடை வைத்தியரின் சிகிட்சையில் இருக்கிறேன்.* மோட்டார் கண்டக்டர் வேலைக்காக நூறு ரூபாய்க்குமேல் செலவிட்டேன். அதுவும் வீணாய் போய்விட்டன. வேற வேலைபார்க்கவும் தேக சுகம் கிடையாது.

17-3-1955

சுவரியாணந்தம் ஏரோணிமுஸ்

16. A. துணைச் செயன் நடவடிக்கை - ஆறுதேசம்

1. எனது தப்பனார் கனம் அருளப்பன் நாடார் 1954 ஆகஸ்டு 11-ந் தியதி கொத்த வேலைக்கு போய்விட்டு வீடு திரும்பும் சமயத்தில் பட்டத்தின் அடக்குமுறை ஆட்சியால் நடந்த துப்பாக்கி பிரயோகத்திற்கு ப-யானார்

2. துப்பாக்கியால் மரணமடைந்த தந்தையை பார்க்கப்போனேன். ராஜம்மாள் என்ற எனது தங்கை விழுந்து இடதுகால் முடந்தையாய் இருக்கிறாள்.

3. எனது தகப்பனாருக்கு நாங்கள் ஏழு(7) பிள்ளைகள், 6 பெண் 1 ஆண். எனது தகப்பனாரும், நானும் சேர்ந்து கொத்தவேலை செய்து எங்கள் குடும்பத்தை கஷ்டப்பட்டு நடத்திவந்தோம். ஆனால் நான் இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னால் சாரத்தி-ருந்து விழுந்து வேலைசெய்ய முடியவில்லை. எனது அப்பாதான் எல்லாம் நடத்திவந்தார்.

4. எங்களுக்கு கொஞ்சம் பூமி சொந்தமாக இருந்தது அவைகளை எல்லாம் வீடு உட்பட அடமானம் வைத்திருக்கிறோம்.

5. எனது 4 சகோதரிக்கு கல்யாணமாகிவிட்டது. அவர்களை திருமணம் செய்துகொடுக்கதான் எங்கள் வஸ்துக்கள் எல்லாம் அடமானம் வைத்துவிட்டார்.

6. எனது தந்தை நல்ல ஆரோக்கியமாக இருந்தார். அவர் உயிருடன் இருந்திருந்தால் இந்த கடன்களையும் தீர்த்து அடகு வைத்திருக்கிற பூமியை திருப்பி எடுத்து வேலைசெய்ய முடியாத எனக்கு ஏதாவது சம்பாதித்து தந்திருப்பார் என்று இந்த ஊர்வாசிகளை கேட்டாலே தெரியவரும்

7. மேலும் ஒரு சகோதரி பெரியபிள்ளையாக இரண்டு வருடமாக வீட்டில் இருக்கிறாள். அவளை கல்யாணம் செய்துகொடுக்க ஒரு வழியும் இல்லை.

8. ஸ்கூல் படித்து கொண்டிருந்த ராஜம்மை முடந்தையாகியும் பள்ளிகூடம் போகிறாள் ஆனால் படிப்பதற்கும் வசதியில்லை.

9. எனது தாய் வயதாகியும் சரீரகமில்லாமலும் இருப்பதால் ஒன்றும் செய்யமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். மரணமட்டும் பாதுகாக்கவும் வேண்டும். யாதொரு வழியும் காணவில்லை.

10. நான் கல்யாணம் செய்திருக்கிறேன். ஒரு பெண் குழந்தையுண்டு. கட்டிட வேலைக்கு போய் சாரத்தி-ருந்து விழுந்ததினால் எனக்கு வேலை செய்யமுடிவில்லை அனேக வைத்தியர்களிடம் சிகிச்சை செய்தும் பலனில்லை அப்படி நானும் கஷ்டப்படுகிறேன். எனது மனைவியின் பெற்றோர்களும் ஏழைகள்.

எனது தகப்பனார் இறந்து சம்பவம்: 1954 ஆகஸ்டு 11-ம் நாள் மாலை 5.00 மணிக்கு மேல் (எனது தகப்பனார் வேலைக்கு போய் திரும்பி புதுக்கடை சந்தைக்கு வரும்போது) ஜனங்கள் போலீஸின் துப்பாக்கி பிரயோகத்திற்கு பயந்து ஓடுகிறார்கள். அப்போது எனது தந்தையும் சந்தைக்கு வந்தார். துப்பாக்கி குண்டால் உயிர்துறந்தார். அதையறிந்து, தந்தையை பார்க்கபோன தங்கை ராஜம்மாள் விழுந்த கால் முடந்தையாயிற்று. இந்த நாள் எனது மனைவி வீடாகிய ராமன்புராரில் இருந்தேன். மறுநாள் (ஆகஸ்டு, 12) அறிந்து வீடுவந்து சேர்ந்தேன். எனது வீட்டிலும் போலீஸ் வந்து பிடித்துக்கொண்டு போவார்கள் என்று பேடித்து நானும் தலைமறவாக இருந்தேன் ஆறுமாதகாலமாக. கனம், மேன்மை தங்கியதலைவர் அவர்களை என் ஏழைகுடும்பத்தை காப்பாற்றி எங்களை விட்டு அகன்ற என் தந்தையின் கடத்தையும் மீட்டு என்னையும் என் குடும்பத்தையும் காப்பாற்ற கெஞ்சி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-3-1955

அருவப்பன் நடவடிக்கை துறைசெய்யும் நடவடிக்கை

17. A. செல்லப்பன் நடவடிக்கை- ஆறுதேசம்

என்னுடைய தொழில் காஞ்சூர்புரம் அந்தி சந்தையருகாமையில் நெல்லு, அரிசி, பலசரக்கு வியாபாரமாகும்.

ஆகஸ்டு 11-ம் தியதிக்கு பிறகு ஆறுமாதம் வரயிலும் கடை திறக்க முடியாம-ருந்ததினால் கடனாக போனது பிரியாமலும், கச்சவடம் தொடர்ந்து நடத்தமுடியாம-ருந்ததினால் 700-ரூபாய்கு மேலாக நஷ்டம் ஏர்ப்பட்டிருக்கிறது.

போலீஸ்காரரின் அட்டூழியத்தினால் நாடிவந்து பல இடத்திலுமாக தலைமறைவாக இருந்தும் பல அலைச்சலுமாக ரொம்பவும் வருந்தினேன். ஆதலால் கழிந்த பூவில் பயிர்செய்யாமையால் 500 ரூபாய்க்கு மேலாக நஷ்டப்பாடும் கூடாமலும் பலவிதமான கஷ்டநஷ்டங்களும் ஏர்ப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் எனக்கு ஏதாவது உதவிசெய்யுமாறு கோருகிறேன்.

23-3-1955

அனந்தபலப்பநாடம் செல்லப்பன் நடவடிக்கை

18. P. சுவாமிமுத்துர் நுட்பம் - ஆறுதேசம்

நான் முன்னாலேயே தேகசுகமில்லாமல் இருக்கிறேன். ஆனால் ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி புதுக்கடை என்ற இடத்தில் நடந்த போலீஸ் அட்டூழிய துப்பாக்கி பிறயோகத்தில் நான் எனது வீட்டில் இருக்கிறபோது வேண்டா அட்டூழியம் நடந்தது. ரொம்ப பேர் ஓடிவிட்டனர். துப்பாக்கி ஏற்று விழுந்தனர். சாவடைந்தனர். அப்போது உண்டாயிருந்த போலீஸ்வேன் நிறைய ஆள் வேட்டயாடி பிடித்து நிறைத்து போயிவிட்டனர். 10 நிமிஷத்தில் இரண்டு வேனும், போலீஸ்மாக வந்தனர். எனது வீட்டில் வந்து என்னை பிடித்து இடித்து வேனில் கொண்டுபோட்டார்கள். உடனே பட்டணத்தில் கொண்டுபோனார்கள். அங்கு ஒரு பிரேதம் உண்டாயிருந்தது. அதை என்னிடம் தூக்க சொல்- அடித்தார்கள். நான் எடுத்தேன். வேனில் போட்டேன். என்னையும் வேனில் ஏற சொன்னார்கள் ஏறினேன். குழித்துறையில் கொண்டு வந்தார்கள். போலீஸில் உண்டாயிருந்த மூன்று பிரேதத்தையும் சேர்த்து நாலு. என்னை கொண்டு தூக்கி வானில் போடசெய்தார்கள். 12-ம் தியதி திருவனந்தபுரம் ஆஸ்பத்திரிக்கு சென்றது. 10 நிமிஷத்துக்குள் சுடலைக்கு போயின. அங்கும் போலீஸின் அட்டூழியத்தால் நான்தான் பிரேதங்களை தூக்கி செய்யவேண்டியதெல்லாம் செய்தேன். 12-ம் தியதி திருவனந்தபுரத்தி-ருந்து திரும்பி குழித்துறையில் வந்துசேர்ந்தோம். மேலும் என்னை அடித்தார்கள். 13-ம் தியதி 10.00 மணிக்கு என்னை வீட்டில் அனுப்பினார்கள். துப்பாக்கி அடியினால் உண்டான காயத்தால் வேலை ஒன்றும் செய்ய இயலவில்லை. நமது காங்கிரசி-ருந்து கொஞ்சம் படி தந்தார். மருந்து சிலவு செய்து சாப்பிட்டதில் 125 ரூபாய்க்குமேல் கடனாளியாயிருக்கிறேன். கிடையி-ருக்கிறேன். வெளியில் சென்று ஆகார வழி தேடவழியில்லாமல் கலங்குகிறேன். தமிழ்நாட்டு காங்கிரஸ் ஆதரவல்லாமல் வேறு எந்தவித ஆதரவும் இல்லை. ஆதலால் தமிழ் நாட்டு காங்கிரஸி-ருந்து எனக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டநஷ்டங்களை கொஞ்சம் காப்பாற்றவேண்டுமென விரும்புகிறேன்.

பாக்கியநாதன் நுட்பம் - சுவாமிமுத்துர் நுட்பம்.

19. S. அருவாப்பன் நுட்பம் - ஆறுதேசம்

நான் 1954 ஆகஸ்ட் மாதம் முதல் வாரத்தில் குழித்துறை சப்ரிஜிஸ்டர் அலுவலகத்தில் ஸ்ரீமான்முத்தைய்யன் நாடார் தலைமையில் பிக்கட்டிங்காக சென்றேன். உடனே என்னை போலீஸ் கஸ்டடியில் எடுத்தனர். ஒருமாதம் சிறைத் தண்டனை வழங்கப்பட்டது. நான் ஆகஸ்டு 11-ம் தேதியிலும் குழித்துறை லாக்கப்பில் இருந்தேன். பெரும்

துன்பங்கள் அனுபவித்தேன். ஒருமாதம் சென்றபிறகு விடுதலையானேன்.

அந்நாள் தொட்டு என்னை ஊர்காரர்களுக்கு வேண்டாதவனாக கருதினர். ஏராளமானவர்கள் என் மேல் பல்வேறு குற்றங்கள் சுமத்திவருகின்றனர்.

வாவறை கிராமம் தற்பொழுது சாராயம் வாற்றுகின்ற இடமாக மாறியிருக்கிறது. அதற்காக புதுக்கடை எக்ஸைஸ் றேஞ்சர்களும் துணை நிற்கின்றனர். எக்ஸைஸ்காரர்கள் வருகிற போதெல்லாம் பணமும் சாராயமும் வாங்கிவிட்டு எதுவும் தெரிந்து கொள்ளாத அப்பாவிகள் போன்று நடத்துவிட்டு ஊரில் மற்ற ஏழைகளின் வீடுகளிலும், பனை மரங்களிலும் சோதனை இடுவதை தொழிலாக கொண்டுள்ளனர்.

ஒருநாள் மாலைவேளையில் இரண்டு எக்ஸைஸ் போலீஸ்காரர்கள் ஒரு பாவப்பட்டவனின் பனைமரத்தில் ஏறி சோதனையிட்டனர். ஆனால் கள் இல்லை. ஆனாலும் உடனடியாக பணம் வேண்டும் என்றும், தரவில்லையானால் எந்தவிதத்திலாவது கேஸ் எடுப்போம் என்று மிரட்டினர். நான் அதை எதிர்த்தேன். உடனடியாக அவர்கள் பிலாங்காலை என்ற இடம் சென்று சாராயமும் குடித்துவிட்டு அவர்களின் ஒத்துழைப்புடன் எனக்கு எதிராக பொய் கேஸ் போட்டனர். அவ்வாறு நான் தற்சமயம் தலைமறைவாகி உள்ளேன்.

அவ்வாறிருக்கும் போது செல்லப்பன் பி.சி.க்கு கிடைத்த வாரண்டை பெற்றுக்கொண்டு நிரபராதியான என்னை எவ்வாறேனும் கைது செய்திடவேண்டும் என்ற நோக்குடன், இரவும் பகலும் வீட்டை சுற்றி வருகின்றனர். இந்த இக்கட்டான சூழ்நிலையி-ருந்து என்னை காத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று மேன்மைதங்கிய தமிழ்நாடு காங்கிரசோடு தாழ்மையாக வேண்டுகிறேன்.

3-5-1955

S. அருவர்பன் நரசுரன்

எனது தகவலையும் அச்சுப்பாட்டும் தியானி இறந்தவர்கள். எதிரிகள் உடனே மெலிச்சுக்குதகவல் கொடுத்தாரிசுப்பாட்டும் அடியும்மற்றும் உத்தேசம் 35 மெலிச்சுமும் இடத்திலாவும் சில எதிரிகளும் அடக்க கருவங்கள் முடியும்வரை ஹைட் டிலும் பல இடங்களிலும் சுற்றிநின்றதால் இறந்த என் தகவலையின்ஜடலத்தை கமலையோ சடந்தகவலில் பங்கெடுக்கவே கூடாத நிற்பந்த நிலைக்குவ்வாக்கிவிட்டேன் என்பதை நினைக்கும் மெது என் இதயம் உடைகிறது. Y.A. வாரன்ஸ், ஆறுதேசம், 25-4-1955

2. பைங்குளம் வடபாரம்

1. N. லெச்சுமணன் நுட்பம் - பைங்குளம்

1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி நான் புதுக்கடை மீட்டிங் சென்றிருந்தேன். சுமார் 5.00 மணிக்கு கூட்டத்தில் வெடிச்சத்தம் கேட்டது. கூட்டம் கலைந்து ஓடியது. துப்பாக்கி கூடுபட்டு சிலர் கீழே விழுவதையும் கண்டேன். ஓடமுயன்றபோது வலது தோள்பாகம் ஒரு குண்டு பாய்ந்தது. நான் உணர்வற்று உடனே கீழே விழுந்தேன். உணர்வு வந்ததும் குழித்துறை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் பின்பாகம் வராந்தாவில் கிடந்தேன். என்பின் பக்கம் துப்பாக்கிச்சூட்டில் இறந்த நாலு, ஐந்துபேரை கண்டேன். என் கைகால்களை பிடித்துப்பார்த்து இவன் பிழைப்பான் என்று ஒரு பி.சி. சொன்னதை கேட்டேன். இவனை செத்தவனுடே கூட்டத்தில் இடாமல்லோ என்று சொல்வதை கேட்டேன். என்னை நெய்யாற்றின்கரை ஆஸ்பத்திரியில் கொண்டுவந்தார்கள். என்னை சோதித்து மடியில் வைத்திருந்த 100 ரூபாயை எடுத்துக் கொண்டார்கள். ஒரு காலணாவும், ஒரு பார்க்கர் பவுண்டன் பேனாவும், ஒரு பொடி டப்பியும் எடுத்துக்கொண்டு மறுநாள் ஜனரல் ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்தார்கள். 26 நாட்களுக்குப்பின் குழித்துறைக்குக் கொண்டுவந்தார்கள். பின் திருவட்டாருக்கும் ஜாமீனில் இறங்கும்போது தக்கலையிலும் இருந்தேன்.

என் தொழில் கருப்புக்கட்டி வியாபாரம். தொழில் செய்யமுடியாது. குடும்பத்தில் 10 பேர் உண்டு. கட்டிடுக்கடை ஆசனிடம் மருந்துகூட்டிக்கிறேன்.

நுட்பம் குட்டி லெச்சுமணன் நுட்பம்

2. N. பொன்னுமுத்து நுட்பம் - பைங்குளம்

நான் பனையேறும் தொழிலாளி. வழக்கம்போல் 11-ம் தியதி பனையேற சென்றேன். ஒரு பர்லாங் தூரத்தில் தி.த.நா.கா. கூட்டம் புதுக்கடையில் நடந்துகொண்டிருந்தது. சுமார் 5.00 மணி சமயம் துப்பாக்கிச்சூடு கேட்டது. துப்பாக்கிக்குண்டு பக்கத்து மரம் ஓலை, வேறு மரம் ஆகியவைகளில் பாய்ந்ததை கண்டேன். திடீரென்று பனையி-ருந்து கீழே இறங்கினேன். 2 பேர் ஓடி வந்து தம்பி லட்சுமணன் காயம் பட்டு கிடப்பதாய் சொன்னார்கள். என் இரண்டாவது தம்பி பக்கத்தில் பனையேறிக்கொண்டிருந்தவனை கூப்பிட்டேன். பனையேறும் உபகரணங்களை பக்கத்து வீட்டில் வைத்தோம். வடக்குவினை சோதி என்பவரையும் அழைத்து ஓடிவரும்போது சுவரிமுத்து

கொச்சிப்பிள்ளையும் வந்தார். 4 பேரும் ஓடிவந்து, தம்பியை வாரிகட்டி பட்டணம் ஆசுபத்திரிக்குக் கொண்டுபோக எத்தனித்தோம். திரும்பும்போது ரிசர்வ் பார்ட்டி வந்து நின்றது. தம்பியை வேனில் தூக்கிப்போட்டார்கள். எங்களையும் அடித்து உதைத்து வேனில் போட்டு கொண்டுபோனார்கள். இரண்டு கடுக்கன்களையும், ஒரு பேட்டரியையும், பேனாகத்தியையும், தம்பியின் 50 ரூபாயையும் எடுத்துக்கொண்டார்கள்.

குழித்துறை போலீஸ் ஸ்டேஷன் இறங்கியபின் என் தம்பியை என்னசெய்தார்கள் என்று தெரியாது. போலீஸ் ஸ்டேஷனில் காட்டுமிருகங்களுக்கிடையில் அகப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டிபோல் தமிழர்களின் நிலைகாணப்பட்டது. பிழைக்கமாட்டான் என்று கருதி என்னை வெளியேவிட்டார்கள். பனை ஏறவும் முடியாது. கூ-வேலை செய்யவும் முடியாது. *காட்டுக்கூட ஆசனின் மருந்து சூடிக்கிறேன்.*

நாட்டின் சூட்டி பொன்னுமுத்து நாட்டின்

3. R. நாட்டின் கண்ணு நாட்டின் - பைங்குளம்

நான் பலசரக்கு கடை வைத்திருந்தேன். ஆகஸ்ட் 11-ல் நான்கடையை திறக்கவில்லை. ரொம்ப அத்தியாவசியமாய் சிலசாமான்கள் எடுக்க சாயங்காலம் 7.00 மணிக்கு கடையைத் திறந்தேன். சாமான் எடுப்பதற்குள் ரிசர்வ் போலீஸ் வந்தது. கழுத்தை பிடித்து வேனில் ஏற்றும்போது கழுத்தில் கிடந்த 2 பவுன் மாலையை எடுத்தார்கள். சுட்டா சுட்டா என்று வண்டிக்குள்ளிருந்து சத்தம் வந்து கொண்டிருந்தது. நான் தப்பி ஓடிவிட்டேன். லெவ-ல்லாத பாதை வழியாய் ஓடியதால் அவர்களால் ஓடமுடியவில்லை. வேறுவழியாய் இரவு கடைக்கு வந்தேன் 10.00 மணிக்கு கடை அடித்து உடைக்கப்பட்டிருந்தது. சாமான் வாங்க வைத்திருந்த 200 ரூபாய் காணவில்லை. பலசாமான்கள் சூறையாடப்பட்டது. கடையை அடைத்துவிட்டு ஒழித்தேன். 4 மாதம் கழித்தது. என்னை பிடித்துக்கொண்டு போனார்கள். போலீஸ் பிடித்தபிடியை உதறி ஓடினேன். விழுந்ததில் என் விலாவில் அடிபட்டது. கல்லடிப்பட்டதால் மூச்சுமவிட முடியவில்லை. இந்த விவரங்களை தினமலரில் பிரசுரித்தேன்.

ராமன் நாட்டின் நாட்டின் கண்ணு நாட்டின்

4. K. நாகமணி வைத்தியம் - பைங்குளம்

ஆகஸ்ட் 11 முதல் என் வைத்தியசாலை திறக்கப்படவில்லை. கைவசமிருந்த நோய் ஆள்கள் தவறிவிட்டார்கள். பிறகு 29-ம் தியதி விளை வழியாக ஒளிந்து பாகோடு என்ற இடத்தில் ஒரு நோயாளியை பார்க்கப்போனேன். 11.00 மணிக்கு அவ்விடம் விட்டு திரும்பினேன்.

வழியில் ஒரு வேன் வந்தது. ஏற மறுத்தேன். உடனே ஒரு ஆள் ஒரு சவுட்டும் அடியும் தந்தார். அனாவசியம் பேசி, வான் உள்ளே தள்ளினார். மணிபர்சும் ரூபாயும் கேட்டார்கள் கொடுத்தேன். கொஞ்ச நேரம் கழித்தவுடன் சவுட்டினதால் வெளிக்கிறங்க வந்தது. பேதிக்குப் போகணும் என்று சொன்னேன். உன்னேரியதில் தூறு என்றான். அது 15 ரூபாய் விலை என்றோன். பிறகு ஒரு ஆல்முட்டில் நிறுத்தி கையி-ருந்த எல்லாம் வைத்துவிட்டு தூறுப்போ என்று சொன்னார்கள். சம்மதித்து இறங்கி பதுங்கி ஓடிவிட்டேன். இரவு முழுவதும் ஒரு பொற்றையில் இருந்துவிட்டு காலையில் வீடுவந்தேன்.

பட்டம் சர்க்கார் தகிடுமறிந்தது. எம்.எல்.எ.களுக்கும் மற்றுமுள்ளவர்க்கும் உள்ள விடுதலையைமுன்னிட்டு வைத்திய சாலைமுற்றத்தில் 101 வாண வேடிக்கைசெய்தேன்.

கெமச்சன் நுட்டம் நுக்கமணி நுட்டம்

5. R. தங்கையன் நுட்டம் - பைங்குளம்

1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி 7.00 மணிக்கு எனது கடைக்கு சமான்கள் கொண்டுவரும்போது D.S.P., A.S.P. மாஜிஸ்ட்ரேட்டு, சர்க்கிள், சப் இன்ஸ்பெக்டர் உள்பட 4 வேன் நிறைய போலீஸ் என் கடையின் பக்கம் நின்றார்கள். அப்போது A.S.P. என்னிடம் யார் என்று கேட்க, நான்தான் என்றதும், பெயர் என்ன என்று கேட்டார். தங்கையா என்றேன். *ஜமதி என்ன என்ற கேட்க நுட்டம் என்றதும் வேனில் ஏறப்பட்டு A.S.P. என்னிடம் கூறுவே, வேனில் ஏறினேன்.*

நான் ஏறிய வேனில் பி.சி. லெட்சுமணன் நாடாரும், சி.ஜி.டி. முன்சிறை சுகுமாரன் நாயரும், பி.சி பாசோடும் இருந்தார்கள் மற்றும் நிறைய ரிசர்வ் போலீஸும் உண்டு. சி.ஜி.டி சுகுமாரன் நாயர் காக்கை கூட பறக்கருதே என்று கூறிய குஞ்சன் நாடாரை கைது செய்ய வேண்டுமென்றும் மற்றும் அவதூறுகள் கூறினார். வேன் வெட்டுமணி போய் சேர்ந்ததும் என்னை அவ்விடம் இறக்கினார்கள் என்னுடன் பி.சி. லட்சுமணனும், பாசோடு பி.சியும் இறங்கி நிற்கவே அவ்விடம் நின்ற வேனில் ஏற்றி குழித்துறை கொண்டுவரப்பட்டார்கள். என்னை முன்பு கொண்டு சென்ற வேன் வெட்டுமணியி-ருந்து தக்கலை சென்றது. குழித்துறை போகும் வழியில் ரிசர்வ் போ-ஸ், தோக்கு மூடுகொண்டும், கால்கொண்டும் தாக்கினார்கள். போலீஸ் ஸ்டேஷன் சென்றதும் வேனி-ருந்து இறங்கினேன். உடன் பி.சி. பாசோடு, என்னைபார்த்து, பஞ்சாயத்து எம்.எல்.ஏ. இதோ வருண்டு, ஆரும் தொடருதே என்றதும் அங்கு நின்ற போலீஸ் கடுமையாக தாக்கினார்கள்.

பிறகு அங்கிருந்தவர்களுடன் நானும் தள்ளப்பட்டேன். அப்போது பி.சி. 1001-ம் நெய்யாற்றின் கரை காளை என்ற இடியன் கிருஷ்ணபிள்ளையும் பி.சி. சாகிப்பும் முதலாவதாக வந்து என்னை தாக்கினார்கள். பி.சி. 1001 எனது முதுகின் மீது இருந்து கொண்டே நின்னேதன்னே முதலாவது கொல்லணம்டா என்று கூறிகொண்டே என்னை பலமாக தாக்கினார். அவ்வமயம் நல்லதம்பி நாடார், பார்சல் செல்லப்பன் போன்றவர்களை லாக்கப்பின் உள் வைத்து தாக்கிகொண்டே இருந்தார்கள்.

12-ம் தியதி காலை 2.00 மணிக்கு என்னையும் சின்னபிள்ளை வைத்தியரையும், மற்றும் எரோனீஸ், கம-யேல் ஆகியோரையும் தண்ணீர் குடிக்க கிணற்றுக்கு கொண்டுபோய், கிணற்றின் கரையில் வைத்தும் தாக்கினார்கள். அப்போதும் 1001-ம் பி.சி. தான் முதன்மையாக தாக்கினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களுடன் சி.ஐ.டி. இன்ஸ்பெக்டர் கேசவன் நாயரின் தாக்குதல் மிகவும் கடுமையாக இருந்தது.

12-ம் தியதி மாலை 3.00 மணிக்கு சர்க்கிளும் ஏ.எஸ்.பி.யும் சப்இன்ஸ்பெக்டரும் வந்து ஒவ்வொரு இடத்தி-ருந்து கைது செய்தவர்களையும் வெவ்வேறாக பிரித்தார்கள். என்னிடம் சப்இன்ஸ்பெக்டர் வந்து எங்கே இருந்து தாங்களை கைது செய்தார்கள் என்று கேட்க, தேங்காய் பட்டணத்தி-ருந்து என்றேன். தொடர்ந்த கேள்விகளுக்கு பதிலளித்து பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர் என்றதும், பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர் ஆனதால் தாங்களும் வழக்கில் எதிரியென்று கூறிகொண்டு என்னை வராந்தாவில் உட்காரும்படி கூறினார். அன்று முதல் நான் 22-ம் தியதி வரையும் குழித்துறை லாக்கப்பில் இருந்தேன். 22-ம் தியதி காலையில் சப்இன்ஸ்பெக்டர் என்னிடம் வந்து வீட்டிற்கு போகும்படி கூறினார். நான் வீட்டிற்கு வந்தேன்.

என்னை கைது செய்தபின் எனது கடையில் பிரவேசித்து இருந்த சமான்களை ரோட்டில் வீசவும், கடையி-ருந்த 50 ரூபாயும், இரண்டு வாழைகுலையும் எடுத்து கொண்டுசென்றார்கள். கடையி-ருந்த பொருள்களை நாசம் செய்த வகையில் ரூ.200 அதிகமான நஷ்டம் இருக்கின்றது. இப்போதும் அவ்விடமிருந்து கிடைத்த அடிகளினால் என்னால் சரியாக வேலை செய்ய முடியாமல் வருந்துகின்றேன். இப்போது தேகவ-யினால் மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றேன். எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த அவலநிலைமைக்கு தகுந்த பரிகாரம் காண ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென கேட்கின்றேன்.

3-5-1955

R. தங்கையன் நுட்டார்

6. P. கட்டாட்சம் நுட்டார் - டைங்குளம்

நான் ஒருகிருஷிக்காரன், நானும் எனது குடும்பமும் என் கிருஷியினால் கிடைக்கின்ற ஆதாயத்தை கொண்டு வாழ்க்கை நடத்திவந்தோம்.

1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் நாள் மாலை சுமார் நாலு மணிக்கு புதுக்கடை சந்தையின் பக்கம் எனது புரயிடத்திலுள்ள கிருஷிகள் பார்ப்பதர்க்கு போயிருந்தேன். அப்போது சந்தையின்பக்கம் ஒ-பெருக்கியின் சத்தம் கேட்டதால் அங்கு என்ன நடைபெறுகிறது என்று விசாரித்ததில் பொதுக்கூட்டம் நடைபெறபோவதாக அறிந்தேன். ஆகையால் நான் பொதுக்கூட்டம் நடைபெறும் மைதானத்தின் கிழக்கு பக்கம் போய்நின்றேன். அப்போது ஜனங்கள் கலைந்து ஓடுவதை கண்டு நானும் சுமார் 1½ பர்லாங்கு ஓடினதும் எனது இடது கையில் துப்பாக்கி குண்டுபட்டு தரையில் விழுந்தேன். பிறகு 12-ம் தியதி *தெய்வயுதம் ஆஸ்பத்திரியில் வைத்து என்னைக்கு சய உணர்வு ஏற்பட்டது.* ஆஸ்பத்திரியில் 65 தினங்கள் இருந்தேன். பிறகு என்னை லாக்கப்பில் கொண்டு அடைத்தனர். பிறகு 1955. பெப். 17-தியதி விடுதலையாவது வரை லாக்கப்பி-ருந்தேன். எனது கையின் வேதனை இதுவரை தீரவில்லை. ஆகையால் இப்போதும் ஒரு வேலையும் செய்ய முடியவில்லை கூடாமலும் வைத்திய சிகிச்சையில் தான் இருந்துவருகிறேன். நான் ஏழு மாதகாலமாக லாக்கப்பில் ஆனதால் கிருஷி நஷ்டம், வேறு பல காரணங்களாலும் சுமார் 1000 ரூபாய்க்கு மேல் கடன்காரனாக இருக்கிறேன்.

12-3-1955

மேரினா முத்துநுட்டார் கட்டாட்சம் நுட்டார்

7. M. ராமசுவாமி நுட்டார் - டைங்குளம்

1954 ஆகஸ்டு 11-ம் நாள் திரு-தமிழக விடுதலை தினத்தை முன்னிட்டு எனது வியாபாரஸ்தலமான புதுக்கடை, சந்தைக்கு முன் இருக்கிற பலசரக்குகடையை நான் திறக்கவில்லை. எனது கடைக்குபின்தான் பொதுக்கூட்டம் நடந்துகொண்டு இருந்தது. நான் எனது கடைக்கு முன் இருந்தேன். ரிஸர்வ் வேன் என் கடையின் முன்பக்கம்தான் கொண்டு நிறுத்தினர். சிலர் (ரிசர்வு போலீஸார்) பொதுக்கூட்டம் நடக்கும் இடத்திற்கு சென்று துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்தனர். வேறு சிலர் என்னையும் பலரையும் பிடித்துவேனில் இழுத்து தள்ளினர். வேனில் வைத்தும், லாக்கப்பிற்கு முன்னிலும், லாக்கப்பில் வைத்தும் என்னை மிருகத்தனமாக தாக்கினர். மூன்று தினங்கள் எனக்கும் மற்ற ஆட்களுக்கும் யாதொருவிதமான உணவும் தரவில்லை. நான் இப்போதும் நாட்டுவைத்தியமாக இருக்கிறேன். என்னை 79

தினங்கள் கழித்து ஹைகோர்டியின் கட்டளைபடி ஜாமீனில் விடுதலை செய்தனர். நான் லாக்கப்பி-ருந்து வெளிவந்ததும் 2 மாதகாலமாக போலீஸாரின் தாக்குதலுக்கு காரணமாக படுத்திருந்தேன். நாட்டு வைத்தியம் செய்தவகையில் செலவு ரூபாய். 350.

மயங்கித்தான் உன் நுடல் மயிர் ரமகுவாமி நுடல் மயிர்

8. K. பொன்னுமாணி நுடல் மயிர் - பைங்குளம்

நான் கூ-வேலை செய்து காலம் கடத்தி வந்தேன். எனது தாயும், தகப்பனும் காலமானார். எனக்கு ஒரு சகோதரி கல்யாண பருவமாயிருக்கிறாள்.

நான் சென்ற ஆகஸ்ட் 11 தேதி காலையில் கூ-வேலை செய்ய போயிருந்தேன். வேலை கழிந்து வரும்போது புதுக்கடையில் திரு தமிழகதினம் கொண்டாடி கொண்டிருந்தனர். ஹர்த்தாலும் பொதுக்கூட்டமும் நடைபெற்றது. திரு. அட்வகேட் கோபாலகிருஷ்ணன் தலைமைதாங்கிய அந்த பொதுக்கூட்டத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் கூடியிருந்தனர். நானும் அதை பார்த்து நின்றேன். அப்பொழுது ஆயுதம் தாங்கிய ஒரு போலீஸ் வேன் திடீரென்று அங்கு வந்தது. ஒரு எச்சரிக்கையுமின்றி கூட்டத்தில் போலீஸார் வெடி வைத்தனர். பயந்து மக்கள் அங்காங்கு ஓடினர். போலீஸார் ஓட்டி வெடி வைத்தார்கள். ஓடும்போது எனக்கும் குண்டு பாய்ந்தது, கா-ல். உணர்வற்று கிழே விழுந்தேன். உணர்வு வரும்பொழுது நான் நெய்வுழை ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சையில் இருந்தேன். ஆஸ்பத்திரியில் 50 நாள் சிகிச்சை பெற்றேன். பூரணசுகம் கிடைக்குமுன் என்னை இரணியல் ஸ்டேஷனுக்கு கொண்டு சென்றனர். பின் அங்கிருந்து குழித்துறை லாக்கப்பில் கொண்டு சென்றனர். அங்கிருக்கும்போது பூரணசுகம் கிடைக்கவில்லை. குழித்துறையி-ருந்து தக்கலை லாக்கப்பிற்கு மாற்றப்பட்டது. அங்கிருந்து பிப்பரவரி 17-ம் தேதி விடுதலையானேன். இதுவரையிலும் கால் சுகப்படாமல் நடக்க முடியாமல் நொண்டியாக கஷ்டப்படுகிறேன். வீட்டி-ருந்து வெளியே வரமுடியாமல் தவிக்கிறேன். வேலை செய்யமுடியாமல் திண்டாடுகிறேன். நானும் என்சகோதரியும் ஜீவியத்திற்கு வகையில்லாமல் பட்டினியால் வாடுகிறோம்.

எனது சகோதரியின் கல்-யாணம் பற்றி எதுவும் செய்யமுடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். அந்த பொறுப்பு என்னிடம்தான் இருக்கிறது. இப்போதும் நான் சிகிச்சையில் இருந்து வருகிறேன். எனக்கு ஏழு மாதகாலமாக தொழில் செய்யாததால் இப்பொழுது நான் 500 ரூபாய்க்கு மேல் கடன்காரனாகயிருக்கிறேன்.

12-3-1955

குமாரன் நுடல் மயிர் பொன்னுமாணி நுடல் மயிர்

9. N. கொச்சன் நுடமி - பைங்குளம்

ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி துப்பாக்கி பிரயோகம் கொண்டு புதுக்கடையில் கிடந்த நாடாங்குட்டி நாடார் லெக்ஷிமணன் நாடானை ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டுபோகும் வழியில் என்னை ரிசர்வ் போலீசார் பிடித்து அடியும், இடியும் தந்ததால் இப்போள் வேலை செய்ய முடியவில்லை. கஷ்டப்படுகிறேன். அன்றைய தினம் என் கையில் கிடந்த மோதிரம் ஒன்றும், அரைஞாணம் ஒன்றும், 70 ரூபாயும் குழித்துறை போலீசார் லாக்கப்பில் போடும்போது பறித்தெடுத்தார்கள். துப்பாக்கி மூடுகொண்டு நெஞ்சில் இடித்ததால் ரத்தம் சந்திச்சேன். பலகுடி வைத்தியம் செய்தும் பலன் இல்லை. என்னுடைய பொருள்களை வாங்கித்தந்து ரெச்சிக்கணம்.

நுடமின் குட்டி நுடமி - கொச்சன் நுடமி

10. S. கொச்சுரிஸ்னை நுடமி - பைங்குளம்

11-ம் தியதி லெட்சுமணன் நாடாரை ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டுபோகும் சமயம் ரிசர்வ் போலீஸ் என்னை காலால் சவுட்டி தோக்கு மூடுகொண்டு இடித்தார்கள். வேலைசெய்ய முடியாமல் இருக்கிறேன். லட்சுமணனை வாங்கிப்பறித்து எங்களையும் அடித்து வேனில் ஏற்றினார்கள். ஆஸ்பத்திரி செலவுக்கு வைத்திருந்த 63 ரூபாயையும் அரஞானத்தையும் வாங்கிப்பறித்து லாக்கப்பில் போட்டு இடித்தார்கள். என் ரூபாயையும் அரஞானத்தையும் வாங்கித்தரணும்

சுவாமிமுத்தன் நுடமி - கொச்சுரிஸ்னை நுடமி

11. A. அசுவாநுரிஸ்னை - பைங்குளம்

சென்ற 1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் நாள் புதுக்கடையில் நடந்த தமிழ்நாடு விடுதலை நாள் கடைபிடித்து நடந்த கூட்டத்தில் நடந்த துப்பாக்கி சூட்டில் எனது மகன் பீர்முகமது வெடியேற்று இறந்துவிட்டபடியாலும், இங்கே குறிப்பிடுகின்ற பீர்முகமதுவினால் நாங்கள் அனைவரும் வாழ்க்கை நடத்திவந்தோம். தற்பொழுது எனது வீட்டில் நானும், எனது மனைவியும், எனது பிராயமடைந்த மகளும், ஒரு மகனும் உண்டு. எங்களது வாழ்க்கை மிகவும் கஷ்டமாக உள்ளது. மேற்படி சமூகத்தில் இருந்து எங்களது கஷ்டநிலை போக்குவதற்காக உத்தரவு உண்டாகவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேற்படி பருவமடைந்த பெண்பிள்ளையை திருமணம் செய்து கொடுப்பதற்கு எங்களுக்கு வேறு வழி எதுவும் இல்லாததால் நீங்கள் தயைசுரந்து எங்களை காத்து ரட்சிக்கவேண்டும்.

எனக்கு சொத்துக்கள் மூலம் வருமானமோ, வேறு ஜோ-யோ இல்லாததால் குழந்தைகளை பராமரித்து ரட்சிப்பதற்கு வேறு வழிகள் இல்லை. எங்களுக்கு சொந்தமாக ஒரு வீடு மட்டும்தான் உள்ளது.

5-4-1955

அகமதுடிரிஸ்ஸை அசுனாருடிரிஸ்ஸை

12. B. தங்கையா நுடூம் - பைங்குளம்

நான் ஒரு பஞ்சாயத்து உறுப்பினரும், எனது பணி டெயிலரிங்கும் ஆகும். ஆகஸ்டு 11-ம் நாள் புதுக்கடையில் நடந்த போலீஸ் துப்பாக்கி கூடு நடந்த நாள் தொடக்கம் போலீஸ் நரவேட்டைக்கு பயந்து, எனது பணியிடமான தேங்காப்பட்டணம் அந்திசந்தைக்கு அருகில் உள்ள ஜவுளி கடையி-ருந்து ஜோ- செய்வதற்கு இயலாததால் தலைமறைவாக மிடாலம் பகுதியில் கொட்டேற்றிக்கு அடுத்து ஒரு வீட்டில் குடியிருந்து வருகிறவேளையில், ஒரு நாள் இரவு 1.00 மணியளவில் ஒரு வேன் நிறைய ரிசர்வு போலீசும் ஐ.பி.யும், மேலதிகாரிகளுமாக வந்து எனது வீட்டில் ஏறினர். கடவுள் புண்ணியத்தால் நான் தப்பித்துக்கொண்டேன். அன்று முதல் கேஸ் எல்லை மாற்றி பெங்களூருக்கு போனது. எம்.எல்.ஏக்களுக்கு ஜாமீன் கிடைத்தது. போலீசில் மாட்டாதவர்கள் வெளியில் சுதந்திரமாக வந்து சாலைகளில் நடக்கலாம் என்ற நிலைமை உருவானது. தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் அலுவலகம் வழியாக விவரம் தெரிந்துகொள்வது வரையில் மதிராசி ஸ்டேட் திருநெல்வே-யில் வசிக்க வேண்டிவந்தது. இதற்கிடையில் எனக்கு தையல் தொழி-ல் மாதம் ஒன்றுக்கு சராசரியாக கிடைத்துக்கொண்டிருந்த 90 ரூபாயும் எண்ணூற்றி ஐம்பது ரூபாய்க்கு வாங்கின எனது வகை போணிக்ஸ் (Phonix) தையல் இயந்திரம் தைக்காமலும், துடைக்காமலும், எண்ணெயிடாமலும் இருந்ததால் துருப்பிடித்து மோசமானதும் உள்ளடக்கி ரூபாய் ஆயிரத்தி நானூற்றி எண்பதை (1480) எனக்கு நஷ்டஈடாக அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்றுத் தரவேண்டும் என்று திருவிதாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸிடம் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

23-3-1955

B. தங்கையா நுடூம்

பெயர் என்ன என்று கேட்டார். தங்கையா என்றேன். ஜாதி என்ன என்று கேட்க நுடூம் என்றதும் வேனில் ஏறும்படி A.S.P. என்னிடம் கூறவே, வேனில் ஏறினேன்.

- R. தங்கையா நுடூம், பைங்குளம், 3-5-1955

3. குன்னத்தூர் வடபாரம்

1. K. தங்கநாட்டார் - குன்னத்தூர்

1954 ஆகஸ்ட் 6-ம் தியதி குழித்துறை ரெஜிஸ்திரார் கச்சேரியில் மறியல் செய்து குழித்துறை மஜிஸ்ட்ரேட் ஒருமாதம் தண்டித்து குழித்துறை லாக்கப்பில் அடைக்கப்பட்டேன். ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி சுமார் 12.00 மணிக்கு எஸ்.பி. மணி, பார்சல் செல்லப்பா, நல்லதம்பி நாடார் இவர்களை வேனில் கொண்டு வந்ததையும் கண்டேன். சுமார் 10.00 மணிக்கு செல்வராஜ், சத்தியதாஸ் என்பவர்களை அடித்து தலையில் ரெத்தம் ஒழுக கொண்டு வந்து எங்களுடன் சேர்த்தார்கள். சுமார் 2.00 மணிக்கு பெருவாரியான தமிழர்களை வேன் வேனாகக்கொண்டு குவித்தார்கள். அடியும், இடியும் ஆர்ப்பாட்டமும் கதறலும் உள்ளிருந்த எங்களை பெரும் குழப்பத்திலாழ்த்தியது. மக்கள் உடல்களி-ருந்தும் தலைகளி-ருந்தும் வடிந்த இரத்தம் கண்டு நாங்கள் சோர்வடைந்தோம். 12-ம் தியதி லாக்கப் திறந்து வெளியே கொண்டுபோய் நய்யப்புடைத்தார்கள். இதனால் என் உடல் நிலை ரொம்பபாதித்தது. தக்கலை ஆஸ்பத்திரியி-ருந்து மருந்து வாங்கித் தந்தார்கள். பின் இரணியலுக்கு மாற்றினார்கள். வெளியில் வந்ததும் வேலை செய்யமுடியவில்லை.

சுமார்நாட்டார் தங்கநாட்டார்

2. J. ஸ்சமக்து - குன்னத்தூர்

நான் ஆகஸ்ட் மாதம் 7-ம் தியதி குழித்துறையில் கோர்டு மறியல் சத்தியாக்கிரகியாக போயிருந்தேன். அதில் வைத்து என்னை ஒரு மாதம் தண்டனையிட்டு சிறையில் அடைத்தார்கள்.

குழித்துறை லாக்கப்பில் வைத்து பி.சி. 1001-ம் நம்பர் பணிக்கர் என் தலைமுடியை சுற்றிப்பிடித்து குனிய நிறுத்தி அடித்தார்கள். பிறகு குழித்துறையி-ருந்து. ஆகஸ்ட் 16-ம் தியதி நான் உட்பட 50 பேரை தக்கலைக்கு மாற்றினார்கள். பிறகும் நான் உட்பட 12 பேரை ஆகஸ்டு 29-ம் தேதி தக்கலையி-ருந்து இரணியலுக்கு மாற்றினார்கள். அங்குவைத்து செப்டம்பர் 3-ம் தியதி முத்தளக்குறிச்சி சுதேசியான வேலப்பன் நாயர் என்னை நய்ய அடித்தார்கள். அதி-ருந்து செப்டம்பர் 6-ம் தேதி நான் விடுதலை பெற்றுவந்தேன்.

இப்போது என் உடம்பு நல்ல காயமேற்று வேலை ஒன்றும் செய்யமுடியாமல் கஷ்டமடைகின்றேன்.

கவலைகளை தீர்த்து பரிஹாரம் செய்து தருமாறு நான் தாழ்மையாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

20-3-1955

கெம்ச்ஸ் நுடம் சேஷி நுடம்

4. A. அன்லையர் நுடம் - சன்னத்தார்

1954-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 7-ம் தியதியன்று தி.த.நா.கா. சாத்திகப் போராட்டத்தில் யானும் கலந்துகொண்டேன். யான் 1954 ஆகஸ்ட் 7-ம் தியதி கோர்ட்டு மறியலுக்காக 3 பேர்கொண்ட ஜாதாவில் காந்தி மைதானத்தி-ருந்து புறப்பட்டு, குழித்துறையில் சப்-ரெஜிஸ்தரர் கச்சேரியில் மறியல் செய்தோம். அன்றுதானே போலீஸ் வந்து வேனில் ஏற்றி மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் மாஜிஸ்ட்ரேட் முன்பில் ஆஜராக்கப்பட்டோம். பின்பு அவர் சில கேள்விகளை கேட்டபின், ஒரு மாதகாலம் சிறைத்தண்டனை விதித்தார். பின்பு எங்களை சிறையில் அடைத்தார்கள். ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி ஜாதாவாக வந்தவர்களை லாத்திப் பிரயோகம் நடத்தி ஸ்டேஷனில் காலை 10.00 மணிக்கு சிறையில் அடைத்தனர். சிறிதுநேரம் கழித்து பெருவாரியான தமிழ் மக்களை வேன்களில் கொண்டுக்கொண்டு இறக்கி கொடுரமாக தாக்கி சிறையினுள் தள்ளினார்கள். அப்போது அவர்கள் தலையி-ருந்தும், வாயி-ருந்தும் இரத்தம் பீறிட்டு ஒழுகிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்போம். ஆகஸ்ட் 12-ம் தியதி காலையில் வழக்கம் போல ஜாதாவாகப் போன எங்களையும் வெளிக்கு இறக்கி ரிசர்வ் போலீஸாராலும், லோக்கல் போலீஸாலும் சித்திரவதை செய்து ஒருமாதம் தண்டனை பெற்ற எங்களை புளிபாடம் போடுவதுபோல பாடம் போட்டார்கள். வேதனை தாங்கமுடியாமல் துவண்டோம், தவழ்ந்தோம், அழுதோம். அலறினோம் என்றாலும் ஒருவனுக்காவது தயவு உண்டாகவில்லை. தவிரவும் 12,13,14,15,16 தியதிகளில் வெறும் அடியும், இடியும், தோக்கின் மூடினாலும் நன்றாக அடித்து, இடித்து மூர்ச்சியற்று கிடந்தோம். என்றாலும் இத்தியதிகளில் அன்ன ஆகாரமின்றி, குடிக்க தண்ணீரின்றி பட்டினிபோட்டார்கள். பிறகு 16-ம் தியதி மாலையில் ஏகதேசம் 50 பேரை வேனில் ஏற்றி தக்கலைக்கு நான் உட்பட கொண்டுசென்றார்கள். அங்கேயும் கே-த்தனமாக பேசியும் மற்றும் சித்திரவதை செய்வதுதான் அவர்களது தொழில். தக்கலை Police Station-னிலும் 17 நாட்கள் இருந்தோம். பிறகு அங்குள்ள லாக்கப்பில் இடம் நெருக்கடியானதால் 1 மாத காலம் சிறைத்தண்டனை பெற்ற 9 பேரையும் இரணியல் லாக்கப்பிற்கு கைவிலங்குகளுடன் பயோனியர் பஸ்ஸில் ஏற்றிகொண்டு செல்லப்பட்டோம். அங்கும் காலையில் வெளிக்கிறங்கும்போது குழித்துறையில் பட்ட குறையை 4 நாட்களும் அங்கு சித்திரவதையினால் கொடுத்துயருற்றோம். அந்த அடிகளின்

வேதனையால் இப்போது வேலை ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை. நாங்கள் செப்டம்பர் 7-ம் தியதி விடுதலையடைந்தோம். விடுதலையடைந்தபின் நேராக *முதிகாட்டுக்கடை ஆசனின் மருந்து அருந்தினேன்*. ஆனாலும் சொல்லத்தக்க பயனில்லை. இப்போது பலவீனம் பிடித்திருக்கிறது. வேலைசெய்யவும் மற்றப்படி பிழைக்கவும் நிற்கதி இல்லை. எனக்கு 7 பேரைக்கொண்ட குடும்பத்தை நடத்தவேண்டியிருக்கிறது. இடியின் பெலத்தால் அடிக்கடி இருமல் வறட்சி உண்டாகிக்கொண்டே இருக்கிறது.

ஆதலால் இவைகளுக்கு தக்கபரிகாரம் செய்ய வேண்டுமென்று தலைவர்களிடம் தாழ்மையாய் வேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

19-3-1955

A. அன்டையா நுடயர்

5. V. செல்வமணி - குன்னத்தூர்

நான் 1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி குழித்துறை ஊடுகூறு செட்டில்மென்ட் ஆபீசுக்கு வந்துவிட்டு திரும்பவீட்டிற்கு போவதற்காக தேங்காய்ப்பட்டணம் ஒடும்காறில் சுமார் 3.00 மணிக்கு வெட்டுமணி ஐங்ஷனில் டிக்கட் எடுத்து வண்டியில் இருந்தேன். அதில் இருந்த என்னையும் இதரர்களையும் ரிசர்வ் போலீஸ்காரர்கள் வந்து பிடித்து வேனில் ஏற்றுவதுவரை அடித்தார்கள். பிறகு என்னை ஸ்டேஷனில் கொண்டுபோனார்கள். அங்கு எங்களை பலமாக தாக்கினார்கள். என் கைவசம் இருந்த 7 ரூபாய் 10 அணா 6 பைசாவும், ஒரு குடையும், ஒரு பைலற்பேனாவும் என்னிடம் இருந்து அவர்கள் கைப்பற்றினார்கள். நான் ஆகஸ்ட் 16-ம் தேதி திங்கட்கிழமை தக்கலை சிறைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டேன். 1954 அக்டோபர் 16-ம் தியதி ஜாமினில் விடுதலை ஆனேன். லாக்கப்பில் கிடந்ததின் காரணமாக என் குடும்பத்தில் ஏகதேசம் 2000 ரூபாய்க்கு மேல் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் விடுதலையான பிறகும் சிகிச்சையில் இருந்து வருகிறேன். லாக்கப்பில் கிடந்தபோது தேகநலக்குறைவின் காரணமாக ஆஸ்பத்திரி சிகிச்சையும், அதற்கு முன்னால் 12-நாள் ஆகாரம் ஒன்றும் சாப்பிடாமல் கிடந்தேன். இப்பொழுது வேலை செய்யமுடியாது.

வேதமணிக்கம் செல்வமணி

6. K. முத்துக்குட்டி நுடயர் - குன்னத்தூர்

1954 ஆகஸ்ட் மாதம் 12-ம் தியதி நான் எனது கடையை திறக்கும்போது ஒரு வேனில் ரிசர்வ் போலீஸும், கேசவன் நாயர், H.C.-யும் வந்து என்னை பலவந்தமாக பிடித்து வேனில் ஏற்றி தேக உபத்திரம் செய்தும். 250 ரூபாய் எனது மடியில் இருந்தது அதையும் வாங்கி

1/2 பவுன் மோதிரமும், ஒரு கொத்துசாவியும் என்னிடமிருந்து வாங்கிவிட்டு குழித்துறை ஸ்டேஷனில் கொண்டு அடைத்தார்கள். அதன் பிறகும் H.C. கேசவன் நாயர், பி.சி. 3182 கோபாலபிள்ளை, P.C. 1669 கிருஷ்ணபிள்ளையும் வேறு சிலருமாக என்னை பலமாக அடியும், இடியும் தந்து அன்று இரவு 8.00 மணிக்கு என்னை வெளியே விட்டார்கள். அதன்பிறகு எனது தேக நலன் இல்லாமல் இப்போதும் மருந்து சாப்பிட்டு வருகிறேன். ஆனால் இதுவரையிலும் என்னுடைய ரூபாயும் மற்ற சாமான்களும் கிடைக்கவில்லை. தாங்கள் கருணை வைத்து எனது சாமான்களும், ரூபாயும் வாங்கி தந்து காப்பாற்ற வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன்.

25-3-1955

கொச்சப்பரி நுடமி முத்துக்குட்டி நுடமி

7. S. காரியியேல் - குன்னத்தூர்

நான் கே.ஆர். ஹோட்டல் என்ற கடையில் ஒரு பக்கத்தில் முறுக்கான் கடை நடத்திவந்தேன். அப்போது கழிந்த ஆகஸ்ட் பதினொன்றாம் தியதி நடந்த தமிழ்நாடு ஆகோஷத்தில் ரிஸர்வ் போலீஸ் சி.ஐ.டி. அந்த பார்ட்டியிலுள்ள ஆட்களும் சேர்ந்து பல அட்டுழியங்கள் செய்தனர். நான் தற்சமயத்துக்குள்ள பாதுகாப்புக்காக மறைந்து கொண்டேன். மொத்தம் 100 ரூபாய் விலை மதிப்புள்ள பழக்குலை புகையிலை, சுருட்டு, பீடி, பிஸ்க்கட், சோப்பு, மிட்டாய், சர்பத், சோடா, குப்பிகள், வெற்றிலை, பாக்கு, ஒரு லையிட்டு, தீப்பெட்டி, முகக்கண்ணாடிகள், பென்சில், நூல், சீப்பு, கயர் 3 போட்டா முதலியவைகள் களவாகவும், உடைத்தும் மற்றும் பலவிதங்களில் கடையை நாசப்படுத்தினார்கள்.

அன்று முதல் 6 மாத காலம் தலைமறைவில் வாழ்ந்தேன். பின் பிப்பரவரி 15-ம் தியதி ஒருவிதமாக பணம் இல்லாமல் கடையை திறந்து நடத்துகிறேன். இதற்கு தாங்கள் எனக்கு தயவாய் ஏதாவது பரிகாரம் காணவும்.

28-3-1955

S. காரியியேல்

*கீழ் கேமர்ட் சுவர் வடக்கற்றைத்தில் (திருவனந்துரத்தில்)
நேசானியைதாக்கி கொல்லும் நுடமிவரெருட்டுகடத்தணம்
என்றுவுதிருமட்டிருந்தது.*

- G. முத்தையன் நுடமி: கிள்ளியூர், 19-3-1955

4. கிள்ளியூர் வடபாரம்

1. M. ஆன்றணி - கிள்ளியூர்

நான் சத்தியாகிரக ஜாதாவில் பங்கு கொண்டு 1954 ஆகஸ்ட் மூன்றாம் தியதி குழித்துறை மஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் ரோட்டி-ருந்து மறியல் செய்தோம். 6 வாரம் தண்டனை பெற்றேன். ஆகஸ்ட் 11-ல் போலீசார் வழக்கம் போலல்லாமால் காணப்பட்டார்கள் 10 மணிக்கு இரு பள்ளிக்கூட பிள்ளைகளையும் பல தமிழர்களையும் ஸ்டேஷன் ஹால் கொண்டு சேர்த்தார்கள். 2 மணிக்கு மேல் பெருவாரியான மக்கள் வந்தார்கள். லோக்கல் போலீஸ் போட்டி போட்டு அடித்தார்கள் கதறி அழுதார்கள். ஏளனம் செய்தார்கள் - இருந்த இடத்திலேயே மூத்திரம் சிந்தினார்கள் - ரெத்தமும் போலீஸ் ஸ்டேஷன் ஹால் நிரம்பியது. வழக்கம் போல 12-ந் தியதி வெளிக்கு இறங்கும்போது அடித்தார்கள். மூற்சையற்று செத்த பிணம் போல் விழுந்தார்கள். என்னையும் திருப்தி ஏற்படுவது வரை அடித்தார்கள். மலஜலம் கழிக்க முடியாத படி தோக்கு மூடால் இடித்தார்கள். தண்டனை முடிந்து மார்த்தாண்டத்துக்கு அனுப்பினார்கள். எனக்கு கிருஷி தொழில். *காட்டுக்கலை ஆசனின் மருந்து குடிக்கிறேன்.* வேலை செய்யமுடியாது

மரியக்கன் ஆன்றணி

2. M. சுவரியாரடூமை நூட்டம் - கிள்ளியூர்

மார்த்தாண்டத்தி-ருந்து மறியலுக்குச் சென்ற 5-வது ஜாதாவில் நானும் ஒருவன். 11-ம் தியதி சுமார் 12 மணிக்கு எஸ்.பி. மணி, நல்லதம்பி நாடார், பார்சல் செல்லப்பா ஆகியோரை குழித்துறை ஸ்டேஷன் ஹாலுக்கு கொண்டு வந்தார்கள். அடியும், அலறலும், இடியும், ரெத்த ஓட்டமும் எங்களை பீதியடையச் செய்தது. அன்று சுமார் 6 மணிக்கு மேல் செத்த பிணங்களை இழுத்து வந்ததும், குற்றயிரானவர்களை இழுத்துக் கொண்டு ஸ்டேஷனுக்கு பின்புறமாய் கொண்டு செல்வதையும் பார்த்தேன். அன்று அன்ன ஆகாரம் கிடையாது. 12-ம் தியதி அடி துடங்கினார்கள். மூர்ச்சையாகி விழுந்தேன். என்னை தக்கலைக்கு மாற்றினார்கள். நான் கதறியும் எனக்கு மருந்து வாங்கித் தரவில்லை. நான் பயோனியர் மோட்டார் தொடுவட்டி பிராஞ்சிஸ் கண்டக்டராக இருந்தேன். *காட்டுக்கலை ஆசனிடம் மருந்து குடிக்கிறேன்.* பயோனியர் கம்பனியில் முன் இருந்தவேலை கிடைக்கவில்லை. கிடைத்தாலும் செய்ய இயலவில்லை

மரியன் நூட்டம் சுவரியாரடூமை நூட்டம்

3. M. கே. மி. யஸ் - கிஸ்ஸியூஸ்

நான் ஐரேனியுரம் மேல்நிலை பள்ளியில் 4-ம் வகுப்பு படிக்கிறேன். 1954 ஆகஸ்ட் 11-ல் புதுக்கடையில் மீட்டிங் கேட்கப்போனேன். சுமார் 5 மணி சமயம் கூட்டத்தில் வெடிசத்தம் கேட்டது. கூட்டம் கலைந்தோடியது. நானும் பயந்து பக்கத்து கே.ஆர். சுவரிமுத்து என்பவரின் காப்பிக் கடையில் சென்றிருந்தேன். நான் உள்ளிருக்கும் சமயம் ரிசர்வ் பார்ட்டி கதவை உடைத்து உள்ளேவந்தது. என்னை பிடித்து துப்பாக்கிமூட்டினால் இடித்தது. பிரக்குயற்ற நிலையில் தூக்கி வேனில் போட்டார்கள். பின் குழித்துறை ஸ்டேஷன் கொண்டு வந்து அடித்தார்கள். பின் செப்டம்பர் 25 தியதி ஜாமினில் விட்டார்கள்.

போலீஸ் பரிசோதனையில் என்னிடமிருந்து எடுத்த பவுண்டன் பென், அரஞாணம், பவுன் மோதிரம் இவைகள் கிடைக்கவில்லை. நூறு ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்து சிகிச்சை செய்தார்கள். வேலை செய்யமுடியவில்லை. குடும்பம் ரொம்ப வறுமை.

முத்தையா கே. மி. யஸ்

4. R. மலி யாழ்ப்புதம் - கிஸ்ஸியூஸ்

நான் 1954 ஆகஸ்ட் 4-ம் தியதி குழித்துறை சப்-ரெஜிஸ்டர் கச்சேரி கோர்ட்டு மறியலுக்குச் சென்ற ஜாதாவில் உட்பட்டிருந்தேன். குழித்துறை மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டி-ருந்த என்னை ஒரு மாதம் காவல் வைக்க உத்தரவிட்டனர். அவ்விதம் இரண்டுவாரம் குழித்துறை ஸ்டேஷனிலும், பின் தக்கலை ஆஸ்பத்திரியிலும் என்னை வைத்திருந்தனர். ஆகஸ்ட் 11,12 முதல்-ய நாட்களில் நான் ஸ்டேஷனில் வைத்து தாக்கப்பட்டதினால் அபாயகரமான நிலைமை அடைந்ததனால்தான் ஆஸ்பத்திரியில் வைத்தனர். சிகிச்சை பேரளவில் மட்டும் நடந்ததனால் எனக்கு ஒரு பிரயோஜனமும் உண்டாகவில்லை. இப்போதும் நெஞ்சுவேதனை மூச்சுவிட கஷ்டம் இவற்றால் வேலை செய்யவும் இயலாது. ஆகையால் எனக்கு வேண்டிய உதவிகள் அளித்துக் காப்பாற்ற வேண்டுகிறேன்.

7-5-1955

R. மலி யாழ்ப்புதம்

5. K.R. சுவரிமுத்து நாட்டம் - கிஸ்ஸியூஸ்

நான் புதுக்கடையில் ஒரு சிறந்த ஹோட்டல் & டீசாப் நடத்திவந்தேன். 1954-ஆகஸ்டு 11-ம் நாள் திரு. தமிழக விடுதலை தினத்தை முன்னிட்டு எனது கடைமூடப்பட்டிருந்தது.

அன்று மாலை எனது கடையின் பின்பாகமுள்ள மைதானத்தில் பொதுக்கூட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கும்போது ஆயுதம் தாங்கிய போலீஸார் மக்கள் மீது துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்து பலரை சுட்டுள்ளனர். பிறகு அன்று இரவும் மறுநாளும் தொடர்ந்தும் சில சுயநல கும்பல்களின் தூண்டுதலாலும் மற்றும் புதுக்கடையிலும், மற்ற சமீபிரதேசங்களிலும் உள்ள கடைகளையும், மற்றும் கூறையாடப்பட்டன. எங்கள் கடையில் போலீஸார் கதவை உடைத்து உள்ளே பிரவேசித்து சமான்களை சேதப்படுத்தி அங்குள்ள சமான்களை கொண்டு சென்றனர். கொண்டு சென்றதில் சில சாமான்களை F.I.R.-ல் தொண்டியாகவும் P.E. 2 வழக்கில் சேர்த்திருக்கின்றனர். மேற்படி வழக்கில் நான் 17-வது பிரதியும், எனது மகன் K.S. ராஜய்யா 18-வது பிரதியுமாவான். எனது கடை போலீஸாரின் கொடுமையால் சேதமடைந்து கிடைப்பதை, மாஜி சென்னை தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் எல்.எஸ். கரையாளர் அவர்களும், தாய்தமிழக தலைவர்களும், தினமலர், தினதந்தி மற்றும் பத்திரிக்கை நிருபர்களும் பார்வை இட்டு புகைப்படங்களும் எடுத்துசென்றனர். கூடாமலும் திரு. கொச்சி, சட்டசபையிலும் திரு. குஞ்சன் நாடார், எம்.எல்.ஏ. அவர்கள் இந்த புகைப்படங்களை காண்பித்தார், திரு. தமிழக வழக்குகளை வேறு மாகாணத்திற்கு மாற்றவேண்டுமென்று சுப்பிரீம் கோர்டில் தாக்கல் செய்து வாதாடும்போது எனது கடையின் புகைப்படங்களையும், கூறையாடின் செய்தியையும் தெரிவித்து வாதாடியிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

12-3-1955

K.R. சுவாமிமுத்துநாட்டார்

6. P. பொன்னையன் நாட்டார் - கிஸ்ஸிபூர்

ஆகஸ்ட் 11-க்கு முன் நான் கிருஷியும், கூ-வேலையும் செய்து வந்தேன். எனது குடும்பம் மிக ஏழையானது. கிருஷியில் கிடைத்த மரக்கறி விற்பதற்காக புதுக்கடைக்கு வந்தேன். அன்று ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி திரு-தமிழக விடுதலை தினம். ஹர்த்தாலும் பொதுக்கூட்டமும் திரு. கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்று கொண்டிருந்தது. நானும் கூட்டம் பார்க்க சென்றேன். சுமார் 5.00 மணிக்கு ஒரு வேன் நிறைய ஆயுதம் தாங்கிய போலீஸார் புதுக்கடைக்கு வந்தனர்.

ஒரு முன் எச்சரிக்கையுமின்றி கூட்டத்தினர் மேல் வெடி வைத்தனர். கொடூர அடக்குமுறையும் கையாளப்பட்டது. துப்பாக்கி பிரயோகத்தினால் பயந்துபொது மக்கள் நாலுபக்கம் ஓடினார்கள். போலீஸார் விரட்டி வெடி வைத்தனர். அதின் பயனாக நிறையபேர்

இறந்தனர். பெருவாரியானவர்களுக்கு படுகாயம் ஏற்பட்டது. எனது இடதுகையில் துப்பாக்கி குண்டுபட்டது. உணர்வற்று கீழே விழுந்தேன். உணர்வு வரும்போது, *நெய்யூழர் ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சையிருந்தேன்.* பூரண சுகமடைவதற்கு முன் போலீஸார் என்னை இரணியல் டேஷனுக்கு கொண்டுசென்று மறுநாள் 10.00 மணிக்கு குழித்துறை லாக்கப்பில் கொண்டு போட்டார்கள்.

எனது இடதுகையில் முட்டியி-ருந்து மணிகட்டு வரையிலும் உள்ள ஒரு எலும்பு போய்விட்டது. காயம் பொருந்துவதற்காக இடதுகால் துடையி-ருந்து சதை எடுத்து காயத்தை நிரப்பியிருக்கிறது. என் இடது கையினால் ஒன்றும் செய்யமுடியாமல் தவிக்கிறேன். குழித்துறையில் இருக்கும்போது ஹைக்கோர்ட்டிற்கு மொழிகேட்க கொண்டுசென்றனர். குழித்துறையி-ருந்து 45 தினங்களுக்கு பிறகு தக்கலை லாக்கப்பில் கொண்டுசென்றனர். பிப்ரவரி 17 வரையிலும் தக்கலையில் இருந்தேன். பெங்களூர் ஹைக்கோர்ட் ஜாமினில் விடுதலையானேன்.

என் இடது கையில் துப்பாக்கி குண்டு பாய்ந்ததின் விளைவாக அந்த கை உபயோகமற்றதாயிற்று.

எனக்கு கிருஷி வகையில் 500 ரூபாய் நஷ்டம் வரும். என்னை கொண்டுதான் என் குடும்பம் பிழைக்க வேண்டியதாயிருந்தது. தகப்பனார் வயோதிபர். என் கூ-வேலையின் பயனாகதான் எனது தங்கையின் கல்யாணத்திற்கு ரூபாய். 500 வைத்திருந்தது நஷ்டப்பட்டது. 10 பேர் கொண்ட எங்கள் குடும்பம் என் ஆதரவில் கழிந்து வந்தது. கல்யாண பிராயம் ஆன என் சகோதரிகள் இரண்டுபேரும் அல்லாமல் வேறே 2 பேருமாக 4 பெண் சகோதரிகள் எனக்குண்டு.

12-3-1955

பொதுமன் நுடமி' பொன்னையன் நுடமி.

7. P. செல்வரென் நுடமி' - சின்னியூஸ்

நான் இரண்டு வருட காலமாக புதுக்கடை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வட பக்கம் இருக்கும் கடையில் ஹோட்டல், டீசாப் நடத்தி வந்தேன். 1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் நாள் புதுக்கடையில் திரு. தமிழக விடுதலை தினம் நடைபெற்றதை முன்னிட்டு போலீஸாரால் துப்பாக்கி பிரயோகமும் கொடூர அடக்கமுறையும் நடைபெற்றது. அவ்வமயம் என் கடையில் இருந்தேன். சுமார் மாலை 6.00 மணிக்கு திரும்பவும் நாலு வேன் என் கடை முன் வந்து இறங்கினார்கள், அவர்கள் என்கடையில் வருவதை கண்டு பின்பாகமாக தட்டில் சென்று பதிங்கியிருந்தேன் கடையில் ஆட்கள் ஒருவரையும் காணாததால் ஆத்திரமடைந்து

மேசையை உடைத்து அதி-ருந்த ரூ. 297 - 10 - 9 யும், சுவான் பென் ஒன்றும், கணக்கு புஸ்தகங்களும் மற்றும் பல சாமான்களும் எடுத்து கூடாமல் 24 சில்லுள்ள கண்ணாடி பெட்டி, மற்ற சாமான்களும் சேதமடைவித்தனர். நான் சுமார் 10-30 மணிக்கு கடையி-ருந்து மனவருத்தத்துடன் வீடு சென்றேன். காலையில் வீட்டில் எனது பசுவும், கன்றும் விறற் வகையில் கிள்ளியூர் பகுதியில் வேங்கோடு தேசத்தில் பிராமண குன்றுவிளையில் குட்டி நாடார் தம்பி நாடார் தரவேண்டிய 125 ரூபாயும் வாங்கிகொண்டு எனது கடையில் வந்தேன். எதிரிகளின் தூண்டுதலால் என்னை போலீஸார் பிடித்து வேனில் கொண்டு சென்றார்கள். வேனில் வைத்து மிருகத்தனமாக பூட்ஸ்காலாலும், தோளில் பாத்தியாலும் தாக்கினார்கள், குழித்துறை போலீஸ் ஸ்டேஷன் முன்னிலையில் கொண்டு சென்று வேனி-ருந்து வெளியேதள்ளி ஆயுதம் தாங்கிய போலீஸார் ஆறுபேர்கள் சேர்ந்து என்னை முதுகிலும், மார்பிலும், வயிற்றிலும் உணர்வற்று தரையில் வீழ்வதுவரை மிருகத்தனமாக தாக்கினார்கள். அப்போது எனது மடியில் இருந்த 125 ரூபாயும் எடுத்தார்கள். சுயஉணர்வு வரும்போது நான் லாக்கப்பிற்குள் கிடந்தேன். நான் 11 நாள் லாக்கப்பிற்குள் இருந்தேன், ஆகாரம் குடிக்கமுடியாமல் படுத்திருந்தேன். அதை கண்டு என்னை 22-ம் நாள் விடுதலை செய்தார்கள். லாக்கப்பி-ருந்த நாள் முழுவதும் பி.சி. 1001, பி.சி. ஆசாரி, ஐ.டி. கிருஷ்ணபிள்ளை (பாகோடு) முத-யோர்கள் சேர்ந்து உதைப்பார்கள். இப்போதும் நினைத்திருக்காமல் உடல் நல குறைவும், மசக்கவும் உண்டாவதால் வேலை செய்ய முடியவில்லை. தற்சமயம் வியாபரம் நடத்தகூட பொருள் இல்லாமல் கஷ்டமடைகிறேன்.

12-3-1955 *பொன்னம் பொருமளம் நூட்டஸ் செல்லப்பன் நூட்டஸ்*

s. V. சுவாஸவது - கின்னியூர்

எனது கணவர் 1954 ஆகஸ்டு 11-ம் நாள் புதுக்கடை சந்தைக்கு போயிருந்தார். அன்று அங்கு பட்டம் சர்க்காரின் துப்பாக்கி பிரயோகத்தில் துப்பாக்கி குண்டுபட்டு உயிர்துறந்தார்.

எனது கணவர் முத்தன் நாடார் முத்துசாமி நாடார், என்னை கல்யாணம் செய்து சுமார் பத்துவருடங்களாகிறது. பனைமரதொழில் செய்தும் கூ-வேலைசெய்தும் ரொம்ப கஷ்டப்பட்டு ஜீவிதம் நடத்திவந்தோம். அவருக்கு சம்பாத்தியமோ, குடும்ப சொத்தோ கிடையாது. எனக்கு அவர் இறக்கும்போது 7 மாத கர்ப்பவதியாக இருந்தேன். இப்போது பிரசவம் நடந்தது. மொத்தம் எனக்கு 4 பெண்குழந்தைகள் இருக்கிறது. அதில் மூத்த புள்ளைக்கு 7 வயதாகிறது 2 குழந்தைகள்

முதல் வகுப்பில் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கூடாமலும் இறந்த என் கணவருக்கு 2 பருவமடைந்த தங்கைகள் இருக்கின்றன. அவர்களை கல்யாணம் செய்து அனுப்புவதும் இவரின் பொறுப்புதான். என் குழந்தைகள் பருவமாவது வரை வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு தாங்கள் வேண்டிய உதவி செய்து தரவேண்டும். இப்போது நாங்கள் சுற்றத்தாரின் உதவியுடன்தான் வாழ்ந்து வருகிறோம். ரொம்பநாள் பட்டினியிலும் கிடந்து கஷ்டப்பட்டு வருகிறோம். குழைந்தைகளுக்கு ஆகாரம் இல்லாமல் பள்ளிகூடம் போகாமலும் சில நாட்கள் இருக்கிறது. நான் கடன் வாங்கின வகையில் 150 ரூபாயிக்கு மேல் கடன்காரியாக இருக்கிறேன். ஆதலால் மேன்மை தங்கிய தலைவர் அவர்கள் எங்கள் குடும்பத்தின் கதியை நன்றாக கவனித்து எங்களை காப்பாற்றும்படி மன்றாடி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-3-1955

வள்ளி குணவடிவு

9. A. சுவரியம் அடிமை நடமாட்டம் - கிள்ளியூர்

நான் கூ-வேலை செய்து காலம் கழித்து வந்தவன் என்குடும்பத்தின் எண்ணிக்கை ஐந்து. தகப்பனார் வயோதிபர். வேலை செய்ய முடியாதவர். தாயாரும் அப்படியேயாகும். என் உடன்பிறப்பு சகோதரி பெரியபிள்ளையாகி வீட்டில் இருக்கிறாள். கூடவும் ஒரு சகோதரி உண்டு. இப்படி ஐந்துபேர்கொண்ட இந்த குடும்பத்தை காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு என்னில் மட்டுதான் இருக்கிறது.

சென்ற ஆகஸ்டு 11-ல் திருதமிழகவிடுதலை தினம் கொண்டாடியதின் பயனாக நடந்த அடக்குமுறைக்கு நானும் ஆளாகினேன். நான் அன்று அருமனையில் மரச்சீனி சுமட்டுக்கு போயிட்டு வரும்வழியில் வெட்டவெளியில் வைத்து 1 மணிக்கு திடீரென்று போலீஸ் வேன் வந்தது. அதில் என்னை ஏற்றிகொண்டு சென்றனர். ஆயுதம் தாங்கிய அந்த போலீஸார் வேனில் வைத்து பலமாக தாக்கினார்கள். குழித்துறை லாக்கப்பில் கொண்டு சென்றும் குண்டான் தடியால் இடித்தார்கள் அதன் பயனாக ரத்தம் கக்கவேண்டியதாக நேர்ந்தது. ஆகினும் எனக்கு ஒரு வைத்திய சகாயமும் கிடைக்கவில்லை. நான் லாக்கப்பில் மூன்று நாள் இருந்தேன். மரணத்தறுவாயில் என்னை வெளியேற்றினார்கள். இப்பொழுது யாதொரு கதியுமின்றி அபாயமானநிலையில் இருக்கிறேன். பட்டினியால் வாடும் குடும்பத்தை காப்பாற்ற முடியாமல் தவிக்கிறேன்.

19-3-1955

அந்தோணி நடமாட்டம் சுவரியம் அடிமை நடமாட்டம்

10. G. முத்தையா நாயுடம் - கிஸ்வியூம்

ஆகஸ்ட் 11-ல் விடுதலை நாள் மீட்டிங்கு புதுக்கடையில் நான் என் இரண்டு பிள்ளைகளுடன் போயிருந்தேன். மீட்டிங் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது போலீஸ் வேன் வந்து வெடிவைத்தார்கள். பலவிதத்திலுள்ள கேடுகள் பற்றி பலருக்கும் உயிர்சேதம் உண்டாயிருந்தது. அந்த கணத்தில் என் மடியி-ருந்த 450 ரூபாயும் மணிபாஸும் அறியாமல் போயி எனது மகனை போலீசார் பிடித்துகொண்டுபோய்விட்டார்கள். நானும் எனது 11 வயது மகனும் தப்பி, அவனை தேடி போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு சென்றோம். கான்ஸ்டபிள் 13 ரூபா 5 அணாவும் வாங்கிச்சு. பின்னர் போகும்போது எல்லாம் ரூபா கொடுப்பேன். மகனுடைய ஜாமீன் விஷயமாய் திருவனந்தபுரம் போய் 1500 ரூபாய் செலவு செய்தேன். கீழ் கோர்டு வடக்கற்றத்தில் நேசமணியை தூக்கி கொல்லணம் நாயுடம்மரெ நாயுடகூடத்தணம் என்று எழுத்தில் நாயுடம் கூறுந்தது. என்றே விஸ்னஸ் போய்விட்டது. மகன் கெமியஸ் மத்தியாஸ் உமக்கடமிடமிருந்து ஏராளம் மருந்து அபயோகிச்சு. படிக்க முடியவில்லை.

கொண்டிபிறகமசம் நாயுடம் முத்தையா நாயுடம்

11. G. முத்து நாயகம் - கிஸ்வியூம்

யான் ஆகஸ்ட் மாதம் 12-ம் தியதி எனது வேலை சம்பந்தமாக படந்தாலுமூட்டுக்கு காப்பிக்காடு வழி போய்க் கொண்டிருந்தேன். அப்போது உருப்படி பாங்கி-ருந்து எடுப்பதற்கு ரூ. 98-ம் 14 அணாவும் என்னிடம் இருந்தது. காப்பிகாட்டில் வைத்து திடீரென ரிசர்வ் போலீசாரின் வேன் வருவதை கண்டேன். எனது முன்னிலையில் வந்ததும் வேனை நிறுத்தினார்கள். நிறுத்தினதும் கொஞ்சம் பேர் என்னை கூழ்ந்தார்கள். வேனில் உள்ளிருந்து வெடி வைக்கணும் என்ற குரலும் மாகாணம் அமைக்கணுமென கட்சி போகுந்து என்று சொல்- லாத்தியாலும், தோக்குமூடாலும் இடித்தனர். உடனே வேனில் ஏற்றி பூட்ஸ்காலால் முதுகிலும் மிதித்து மகாணம் வேணுமோடா நேசமணி தன்றேரமசாதன்னியோடம் என்றும், இங்ங்ங்குக்கும் குறைக்கூட மாகாணத்தில் பங்குகொடுக்கணம் அல்லோ என்றும், இதா பிடிச்சோ விளவங்கோடு மாகாணம் என்றும் வைத்து இடிக்கு மேல் இடி இடித்தனர். பின்னர் எனது கையி-ருந்து ஃபைலை வாங்கிப் பார்த்தனர். எவிலேயாண்டோ நினக்கு ஜோ- என்றும், பாம்கூர் இன்ஸறகற்ற என்று அறிந்ததும் கருப்புக்கடியாண்டா என்றும் கூறி இடித்தனர். பின் கையில் பிச்சாத்திவல்லதும் உண்டோ என்று இடுப்பு பாக்கட் எல்லாம் பார்வையிட்டனர். அப்போது கையில் இருந்த ரூபாயை 98-14-0

கண்டதும் எடுத்தனர். பின் புதுக்கடையில் வேனை நிறுத்தினர். நிறுத்தி சிலர் இறங்கினர். சிலர் உள்ளிருந்து என்னை கொடுமையாக தாக்கினர். அதில் ரெத்தமும் பீறிட்டது. பின் எடோ கரும்புகட்டி ஸ்டேஷனில் சென்று கருப்பட்டி காய்க்கணும் என்றும் சொல்- அடியை நிறுத்தினர். நான் மூச்சற்றுக் கிடந்தேன். பிறகு எவ்வளவு அடித்தாலும் வேதனை தெரியாது. பிறகு கா-ல் கிடந்த பூட்சை பலாக்காரம் புரிந்து கழற்றினர். பூட்சை எடுத்ததில் அவர்கள் தம்மில் குழம்பினது. எனக்கு வேணாம் எனக்கு வேணாம் என்று குழம்பினது. அதனால் எனக்கு கொஞ்சம் மூச்செடுப்பு வந்தது. பின் குழித்துறை லாக்கப்பில் கொண்டு சென்றனர். வேனி-ருந்து 10,15 போலீசார் இரண்டு பக்கமாக நின்று ஒவ்வொன்றாக தோக்கு மூடு வைத்து இடித்து ஒரே தள்ளு தள்ளிவிட்டார்கள். பின் நடையில் நின்ற இரு போலீசார் கன்னத்தில் பளார் என்று இரு அறை அறைந்தனர். அதோடு சிவந்து வீக்கம்போட்டது. அதில் ஒரு கண் காணாமல் ஆயிற்று. பின் நான் மூச்சற்றுகிடந்தேன். அங்கிருந்தும் முண்டுபோக மீதியெல்லாம் எடுத்தனர். பின் 2" மூத்திரத்தின் மேல் குத்தி இருக்கச் செய்தனர். பின் பத்து நிமிடத்துக்கு ஒரு தடவை தோக்கினாலும், லாத்தியினாலும் இடித்தனர்.

ஏகதேசம் 4.00 மணி ஆனதும் இன்ஸ்பெக்டர் காதர் என்னைக் கண்டு கூப்பிட்டார். பிறகு 4.30க்கு என்னை விடுதலை செய்தனர். அப்போது எனக்கு ஒரு சட்டை மாத்திரம் தந்தனர். பாக்கி எல்லாம் எடுத்து கொண்டனர். எனது ஃபைலைக் கண்டுதான் விடுதலையும் செய்தனர்.

19-3-1955

G. முத்து நாயகம்

எனது வீட்டில் வந்து என்னை பிடித்து இடித்து வேனில் கொண்டுபோட்டார்கள். உடனே பட்டினத்தில் கொண்டு போனார்கள். அங்கு ஒரு பிரேதம் உண்டாயிருந்தது. அதை என்னிடம் தூக்கச் சொல் அடித்தார்கள். நான் எடுத்தேன். வேனில் போட்டேன். என்னையும் வேனில் ஏறச் சொன்னார்கள் ஏறினேன். குழித்துறையில் கொண்டு வந்தார்கள். டொலீஸில் உண்டாயிருந்த முண்டபிரேதத்தையும் சூத்தாநூலு; என்னை கொண்டு தூக்கி வானில் போடச் செய்தார்கள். 1ம் தியதி திருவெருதுநம் ஆலயத்திற்கு சென்றது. 10 நிமிஷத்துக்குள் கூடலைக்கு போயின. அங்கும் டொலீஸின் அட்டி யித்தமல் நூன்தான் பிரேதங்களை தூக்கி செய்யவேண்டியதெல்லாம் செய்தேன். P. சவரிமுத்துநாயகம். ஆறுதேசம், 3-5-1955

5. ஏழுதேசம் வடபாரம்

1. Y. சத்திய நேசன் நூட்டம் - ஏழுதேசம்

என் சகோதரி பழகல் - ல் க - யாணம் செய்துக் கொடுக்கப்பட்டாள். நான் அவள் வீட்டுக்குப்போய்விட்டு திரும்பும்போது பாறசாலையில் வைத்து மார்த்தாண்டத்திலும் புதுக்கடையிலும் வெடிவைப்பு என அறிந்தேன். அப்போது புதுக்கடையில் வெடிப்பட்ட ஒரு ஆளை ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டுபோனார்கள். என் கெட்டகாலம் என் சிறு தகப்பனார் குருபாதம் ஆவேல், வெடிப்பட்ட ஒருவரையும் இன்னும் சிலரையும் கண்டேன். சிறு தகப்பனாரை ஜனரல் ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பினார்கள். நெய்யாற்றங்கரை வந்ததும் கூடப்போன எங்களை இறக்கி லோக்கல் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்து சரமாரியாக அடித்தார்கள், நான் உணர்வற்று விழுந்தேன். என்னிடமிருந்த 5 ரூபாயையும், சகோதரி வீட்டி-ருந்து வாங்கி வந்த 500 ரூபாயையும், 1/2பவுன் மோதிரத்தையும் எடுத்துவிட்டார்கள். பின் குழித்துறைக்குக் கொண்டுபோனார்கள். 2 மாதம் நரகவேதனை அனுபவித்த பின் நாகர்கோவில் ஜில்லாகோர்ட் ஜாமீன் தந்தது. *டாக்டர் மத்தியாஸ் எக்ஸ்ரே எடுத்து மருந்து தந்தார்.* என் குடும்பம் சீரழிந்தது. பையன் காலேஜ் படிக்கவில்லை நிறுத்திவிட்டான். எனக்கு வேலை செய்யமுடியாது.

மேமவன் நூட்டம் சத்தியநேசன் நூட்டம்

2. G. ஆவேல் - ஏழுதேசம்

1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி சுமார் 4.00 மணிக்கு கருப்புகட்டியும் சாமான்களும் வாங்க புதுக்கடைக்கு வந்தேன். கொஞ்சநேரம் கூட்டத்தில் நின்றேன். இடதுபக்க புஜத்தில் ஒரு குண்டு பாய்ந்தது. மூச்சற்று விழுந்தேன். விழித்தபோது என் உறவினர்கள் நிற்கக் கண்டேன். கூடவந்தவர்களை வழியில் இறக்கி அரஸ்ட் செய்து கொண்டுபோனார்கள். என்னை ஜனரல் ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டுபோனார்கள். ஈ கிழவன் செத்திலோடா என்று சொல் - என் முதுகில் மிதித்தார்கள். 47 பேரை ஜில்லா கோர்ட் ஜாமினில் இறக்கியதில் நானும் ஒருவன். என் உதவிக்கு வந்த மகன் தாசையனை அரஸ்ட் செய்தது பெரிய வேதனை. 15 அங்கத்தினர் உள்ள என் குடும்பம் இனி எப்படி பிழைக்கும்? போலீஸ் எடுத்துக்கொண்ட 97 ரூபாயை வாங்கித்தர வேண்டும். போலீஸ் அதிகாரிகளை தண்டிக்கவேண்டும்

குருபாதம் ஆவேல்

3. G. முத்தப்பன் - ஏழுதேசம்

1954 ஆகஸ்ட் 4-ம் தியதி குழித்துறை சப்-ரிஜிஸ்டர் ஆபீசில் மறியலுக்குச் சென்ற மூவரில் நான் ஒருவன். மூவருக்கும் ஒரு மாத வெறும் காவல் தண்டனை கிடைத்தது. குழித்துறை லாக்கப்பில் அடைத்தார்கள். 11-ம் தியதி அறஸ்ட் ஆனவர்களை அடித்து உதைத்ததில் ஸ்டேஷன் இரத்தக்களமானது. ஒவ்வொரு நேரமும் காட்சிகள் மாறிமாறிக் கொண்டிருந்தன. அடியின் கோரத்தால் பலருக்கு மூத்திரம் பேதி தெறித்தது. 12-ம் தியதி எங்களையும் ரிசர்வ் போலீஸ் வெளியே கொண்டுவந்து இடித்ததில் கீழே விழுந்தேன். பூட்ஸ்காலால் மிதித்தார்கள். நான் ரெத்தம் கக்கினேன். எழுந்து நிற்கமுடியவில்லை. அரசியல் தண்டனை தீர்ந்து குற்றியிராய் வீடு வந்து சேர்ந்தேன். *நாகர்கோவில் உட்கட்டி மத்தியமஸ் மருந்து தந்தார்.* பின்நாட்டு மருந்து பலதும் செய்தேன் பலனில்லை. வெளியில் நடமாடமுடியவில்லை.

கொண்டை முத்தப்பன்

4. P. மரியேந்திரன் - ஏழுதேசம்

27-7-1955-ல் மார்த்தாண்டத்தி-ருந்து கோர்ட் மறியலுக்குச் சென்ற 3 பேரில் நான் ஒருவன். கோர்ட் எங்களுக்கு 2 மாதம் வெறும் காவல் தண்டனை தந்தது. குழித்துறை போலீசார் என்னை நன்றாக அடித்தார்கள். பின் சென்டரல் ஜெயிலுக்கு மாற்றினார்கள். ஆகஸ்ட் 12-ம் தியதி என்னையும் மற்ற போராட்டக் கைதிகளையும் கடுமையாக தாக்கினார்கள். உடல்நிலை மோசமானது. ஆஸ்பத்திரியில் மருந்து வாங்கித் தந்தார்கள். 2 மாத தண்டனை முடிந்து வெளியேறினேன்.

வெளியே வந்த எனக்கு எந்த வேலையும் செய்ய முடியவில்லை. பலநாட்டு சிகிச்சையும் செய்தேன். எந்த பலனும் இல்லை.

வாட்டியார் மரியேந்திரன்

5. P. மனாஸ் - ஏழுதேசம்

1954 ஆகஸ்ட் 11-ல் புதுக்கடையில் கூட்டம் பார்க்கவந்தேன். திடீரென கூட்டத்தில் வெடிசத்தம் கேட்டது ஓடினோம். கொஞ்சதூரம் போன பிறகு எனது மாமனார் துப்பாக்கிச் சுடுபட்டுக் கிடப்பதை அறிந்தோம். குண்டுபட்டவரின் மகன் தாயையா ஓடி பிளஷர் கார் கொண்டு வந்தார்கள். பாரசாலை பாக்டர் மருந்து கொடுத்தார். கொஞ்சம் நேரத்துக்குள் ரிசர்வ் வேன் வந்து காரில் குண்டுபட்டவர்களையும், கூட போனவர்களையும் வேனில் ஏற்றினார்கள். வேன் நெய்யாற்றின்

கரை போலீஸ் ஸ்டேஷன் வந்ததும் எங்களை இறக்கி லாக்கப்பில் போட்டார்கள். 2 நாள் குடி தண்ணீர் கூட தராமல் அடியும் இடியுமாக இருந்தது. பின் குழித்துறைக்கு எங்களை மாற்றினார்கள். தலைவர்களை கெட்டவார்த்தை பேசிபேசி அடிப்பார்கள் ஜில்லா கோர்ட் ஜாமின் கிடைத்து வெளியே வந்தேன். போலீசார் என்னிடமிருந்து 27 ரூபாயை எடுத்தார்கள். வேலை செய்யமுடியாது. கஷ்டப்படுகிறேன்.

11ஆவ் மனவன்

6. G. யாக்கேய் - ஏழுதேசம்

என் குழந்தை பாறசாலை சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியில் இருந்தது. ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி ஆஸ்பத்திரிக்கு துப்பாக்கிச் சூட்டில் குண்டடிப்பட்டவர்கள் பிளசர்காரில் வந்தார்கள். எனக்கு தெரிந்தவர்கள். போலீஸ் வேன் வந்து என்னையும் சேர்த்து அடித்து அரஸ்ட் பண்ணிகொண்டுபோனது. நெய்யாற்றின்கரை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இறக்கிவிட்டது. பின் குழித்துறைக்குக் கொண்டு சென்றார்கள் வழியில் மயங்கி விழுந்தேன். பாக்கெட்டில் இருந்த 22 ரூபாயை எடுத்துக்கொண்டார்கள். ஜாமினில் இறங்குவது வரை மருந்தும் கையுமாகவே இருந்தேன்.

பின் 11ஆக்ட் மத்தியமான் மருந்து தந்தனர். பையனின் கல்லூரி படிப்புகின்றது. பெலவீனப்பட்டுப் போனேன். மருந்து குடிக்கிறேன்.

குருபரமதம் யாக்கேய்

7. C. சின்னநாடான் - ஏழுதேசம்

நான் 27-7-1954-ல் காந்தி மைதானத்தி-ருந்து திரும்பின சத்தியாகிரகிகளில் ஒருவன். அதில் 2 மாத வெறும் காவல் தண்டனை கிடைத்தது. குழித்துறை லாக்கப்பில் 16 நாட்கள் வைத்திருந்தார்கள். எங்கள் 9 பேரை சென்டர்ல் ஜெயிலுக்கு அனுப்பினார்கள். 12,13,14 ஆகிய தியதிகளில் சத்தியாகிரகிகளை சித்திரவதை செய்தார்கள். 2 மாதம் வரையிலும் சிகிச்சையில் இருந்து பின் விடுதலையானேன். ஏழையான எனக்கு குடும்பத்துக்கு வேலை செய்து கொடுக்க இயலவில்லை. போலீஸ் மேல் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

செழியன் சின்னநாடான்

8. Y. தங்கையன்

1954 ஆகஸ்ட் 11-ல் புதுக்கடை கூட்டத்துக்குப் போயிருந்தேன். தாசையாவின் தந்தை துப்பாக்கிச் சூட்டில் கீழே விழுந்தார். தாசையா

ஒரு பிளசர்கார் கொண்டுவந்தார். நான் உதவி செய்தேன். பாறசாலை சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்றோம். இதற்குள் ஒரு ரிசர்வ் வேன் வந்தது. எங்களை வேனில் ஏற்றி நெய்யாற்றங்கரை ஸ்டேஷனில் இறக்கினார்கள். லாக்கப்பில் அடைத்தார்கள், அடித்தார்கள். என்னை துப்பாக்கி மூட்டினால் இடித்ததால் உணர்ச்சி இல்லாமல் போனேன். பின் தக்கலைக்கு மாற்றப்பட்டேன். வெளியில் வந்த எனக்கு வேலை செய்யமுடியாது. பலநாட்டு சிகிச்சைகளும் செய்துவருகிறேன்.

யோவான் துங்கையன்

The incident at Puthukaday : Early on the morning of August 11 the Sub-Registrar's Office close by Puthukaday, there was a demonstration in front of the Sub-Registrar's Office. The procession dispersed. The Sub-Registrar is alleged to have requisitioned police help from Marthandam even though a police out post was closeby. In the evening a peaceful meeting was held in a compound at Puthukaday presidend over by Sri. C. Gopalakrishnan, Advocate. The armed police appeared there pushed him and his companion Mathiazhagan into a police van and tourtured them. With no warming the police opened fire. The police chased the people shooting indiscriminately at various places. The casialities were very heavy. Nobody knows how many were killed and how many were wounded. Rumours are afloat that two lorry loads of dead and wonded were carried away to Trivandrum. **The damage to the Post Office and the police out post are subsequent events made up by the police and their hirelings to justify the shooting,** for while the peple were flying for their lives men of a particular community chased them and severely manhandled them. - **A. Nesamony**

The Black Holes : Every police lockup is awfully crowded. There is not even sitting spaces in some lock ups. Organised violence and torture is the order of the day in these lock ups. The skies are rent with their screams at night - a living death in the cell. The spectre of death is before their eyes. There is no account of those arrested, and locked up in jails. Several are alleged to have been removed to hopitals. But where to find them is the question. - **A. Nesamony**

6. கொல்லங்கோடு வடபாரம்

1. L. வெல்ஸ்வயன் - கொல்லங்கோடு

1954 ஆகஸ்ட் மாதம் 9-ம் தியதி கோர்ட் மறியலுக்காகச் சென்று 1 மாத சிறை தண்டனை பெற்றேன். காலை 10.00 மணி 11-ம் தியதி பள்ளிக்கூட பிள்ளைகளையும் மற்றும் பலரையும் எங்களோடு அடைத்தார்கள். எஸ்.பி. மணி, நல்லதம்பி, பார்சல் செல்லப்பா 12.00 மணிக்கு அடைக்கப்பட்டார்கள். பின் 2.00 மணிக்கு நூற்றுக்கணக்கானவர் ரத்தம் சிந்தியவண்ணம் அடைக்கப்பட்டார்கள். குழித்துறை போலீஸ் ஸ்டேஷன் ஒரு கொலைக்களமாக மாறியது. செத்த பிணங்களையும் குற்றியிரானவர்களையும் கண்டேன். தண்ணீர் கூட குடிக்காமல் அன்று கடந்தது. 12-ம் தியதிமுதல் வெளியில் இறக்கி அடித்தார்கள். கிணற்றின் கரையிலும் கக்கூஸ்க்குள்ளும் போட்டு அடித்தார்கள். பின்தக்கலைக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். இரணியல் சென்றோம். இவ்விடங்களில் சொல்ல முடியாத துன்பங்கள். இப்போது என் உடல் நிலை சரியில்லை. மருந்துகுடித்து வருகிறேன்.

வடபாரம் வெல்ஸ்வயன்

2. V. ராகவன் ஆசாரி - கொல்லங்கோடு

நான் பத்மநாபன் ஆசாரியின் இரும்புப்பட்டறையில் வேலைபார்க்கிறேன். 10.00 மணிக்கு ஜாதா காந்திமதானத்தில் இருந்து புறப்பட்டது. 12.00 மணிக்கு போலீஸ் ஆட்களை பிடித்துக்கொண்டு போவதைக்கண்டோம். நானும் என் முதலாளியும் பட்டறையை பூட்டிக்கொண்டு உள்ளே இருந்தோம் 5.00 மணிக்கு பம்மம் பத்மநாபன் வீட்டுக்குவந்தோம். போலீஸ் வேன் வந்தது. என்னையும் பத்மநாபனையும் பிடித்து அடித்து வேனில் தள்ளினார்கள். என் உடம்பில் உள்ள பனியனை கழற்றச் சொல்- இடித்தார்கள். மறுநாள் காலையிலும் வெளியே கொண்டுபோய் அடித்தார்கள். கீழே விழுந்த சமயம் காலால் உதைத்தார்கள். பின் தக்கலை கொண்டுபோனார்கள். கூடுதலாய் அடிக்காமல் ஸ்டேஷன் ரைட்டர் கிருஷ்ணபிள்ளை காப்பாற்றினார். ஜாமீனில் இறங்குவது வரை தக்கலை ஆஸ்பத்திரியில் இருந்தேன். மருந்து வாங்கி குடிக்கிறேன். வேலை செய்யமுடியவில்லை.

வேலையுடன் ஆசாரி ராகவன் ஆசாரி

1954-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 9-ம் தியதி குழித்துறை சப்ரெஜிஸ்டர் கச்சேரி மறியல் செய்த மூன்று பேரில் ஒருவன் நான் (வயது 16). நாங்கள் மறியல் செய்துகொண்டிருக்கும்போது போலீஸ்காரரால் கைது செய்யப்பட்டு மாஜிஸ்த்ரேட்முன் ஆஜராக்கி ஒரு மாத வெறும் காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டு குழித்துறை லாக்கப்பில் அடைக்கப்பட்டோம். ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி புதன்கிழமை காலை சுமார் 10.00 மணிக்கு மார்த்தாண்டம் ஹைஸ்கூல் மாணவர்களான இரண்டுபேரை போலீஸ்காரர் கைது செய்து சொல்-முடியாதவண்ணம் சித்திரவதை செய்து ஸ்டேஷனுக்குள் போட்டார்கள். பின்பு நான் அவர்களை உணர்வற்றவர்களாகக் கண்டேன். துடர்சத்தியாக்கிரக ஜாதாயில் வந்தவர்களை போலீஸ்காரர்கள் அடித்து துன்பப்படுத்தி கைது செய்தார்கள். சுமார் 12.00 மணிக்கு ஓ. நல்லதம்பி நாடார், எஸ்.பி. மணி, பார்சல் செல்லப்பா மூவரையும் போலீஸ் கைது செய்து கொண்டுவந்தது. நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் வீரர்களை அடித்து கஷ்டப்படுத்தி வானிலேற்றிக்கொண்டு வந்து ஸ்டேஷனில் அடைத்திருந்தவர்களின் மேல் தூக்கிப்போட்டார்கள். பிறகு பிணங்களையும் கொண்டு வந்து ஸ்டேஷன் வராந்தாவில் போட்டிருப்பதைக் கண்டேன். அன்றையத்தினம் ஸ்டேஷனில் அடைத்திருந்தவர்களுக்கு ஒரு டம்பளர் தண்ணீர்கூட கொடுக்கவில்லை. 12-ம் தேதிகாலை ஒவ்வொரு கைதியையும் 10 ரிஸர்வ் போலீஸும் 10 லோக்கல் போலீஸும் கூழ் உள்ள காவல்-ல் வெளியில் இறக்கினார்கள். கிணற்றின் கரையிலும் கக்கூஸின் பக்கத்திலும் வைத்துக்கைதிகள் போலீஸ்காரரால் பலமாகத் தாக்கப்பட்டார்கள். அதன் விளைவாக நான் உணர்வின்றி கீழே விழந்தேன். என்னை இருவீரர்கள் தூக்கி ஸ்டேஷனுக்குள் கொண்டுபோனார்கள். பிறகு மூன்று நாள் உணவின்றி தவித்தோம். 16-ம் தேதி தக்கலைக்கு மாற்றப்பட்டோம். துப்பாக்கித் தாக்குதலாலுண்டான ரெத்தநிற உமிழ்நீர் வாந்தியினால் வருந்தியிருந்தேன். ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டுபோக மேலதிகாரிகளிடம் வேண்டியும் கேட்கப்படவில்லை. 17 நாட்கள் கழித்து இரணியலுக்கு மாற்றப்பட்டோம். அங்கு வைத்து போலீஸ்காரரின் தாக்குதலால் கா-லுள்ள பெருவிர-ன் நகத்தினடியிலுண்டான புண் இன்று வரையிலும் பூரணமாக சுகமாகவில்லை. செப்டம்பர் 8-ம் தேதி அங்கிருந்து விடுதலையானேன். உடல் நலக்குறைவினால் இப்போது புதுக்கடை சுப்பிரமணியன் வைத்தியரின் சிகிச்சையைப்பெற்று வருகிறேன். ஆகையால் தாங்கள் எனக்கு ஏதாவது உதவி செய்வீர்களென நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

M. கமலயேல் சுவாமின்

4. N. சத்யசிவன் - கொல்லவர் கோடு

1954 ஆகஸ்டு மாதம் 9-ம் தேதி திங்கட் கிழமைக் குழித்துறை சப்ரெஜிஸ்ட்டர் ஆபீஸ் மறியல் செய்த மூவரில் நான் ஒருவன். அங்கிருந்து போலீஸார் கைது செய்து குழித்துறை மஜிஸ்ட்ரேட்டு முன் ஆஜர் செய்தனர். அங்கிருந்து ஒரு மாதகால வெறுங்காவல் தண்டனை அளிக்கப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டேன். ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி 10.00 மணிக்கு இரு மாணவர்களை கைது செய்து ஸ்டேஷனுக்குள் கொண்டுவந்து சொல்ல முடியாத வண்ணம் தாக்கினார்கள். அதைத் தொடர்ந்து அனேக தமிழ் சகோதரர்களை கைதுசெய்து ஸ்டேஷனுக்குள் கொண்டுவந்து உதைத்தார்கள். மதியம் 12.00 மணிக்கு எஸ்.பி. மணி, ஓ. நல்லதம்பி நாடார், பார்ஸல் செல்லப்பன் முதலியோரைக் கைதுசெய்து ஸ்டேஷனுக்குள் கொண்டுவந்தார்கள் பிறகு கொண்டு வந்த ஒவ்வொரு தமிழனையும் நாலைந்து பி.சி.களாக தூக்கி முதல் கெண்டுவந்தவர்களின் மீது அடித்தார்கள். 12-ம் தேதி காலை வெளியில் இறக்கும்போது ஒரு கைதிக்கு 10 பி.சி.கள் வீதம் காணப்பட்டது. கிணற்றின் கரையிலும் கழிவறையின் பக்கமாக, பாலகிருஷ்ணன், தடியன் கிருஷ்ணபிள்ளை பி.சி. 1001 மற்றும் பலருமாக, ஐக்கியதமிழகம் இதாபிடிச்சோடா, நினக்கு மூத்திரம் வந்நோடா முதலிய வார்த்தைகள் இழிவாகச் சொல்-மிருகியமாக தாக்கப்பட்டேன். ஒரு கப்பு தண்ணீர்சூட கிடையாமல் 3 நாள் கிடக்கநேர்ந்தது. அங்கிருந்து 16-ம் தேதி தக்கலை ஸ்டேஷனுக்கு கொண்டுபோனார்கள். அங்கே 17 நாள் கிடந்து மிகபாடுபட்டேன். பிறகு இரணியல் ஸ்டேஷனில் கொண்டுபோனார்கள். அங்கும் கண்ணில் என்னைக்கண்ட பி.சி.க்களெல்லாம் மனம்போல் தாக்கினார்கள். அங்கிருந்து செப்டம்பர் மாதம் 8-ம் தேதி விடுதலை அடைந்தேன்.

இப்போதும் வேலைசெய்யமுடியாமல் உடல்நலக் குறைவினால் சுமை, பனி இவை அடிக்கடி வந்து கஷ்டப்படுகிறேன். எனக்கு பிதாவோ சகோதரரோ இல்லை. வேலைசெய்ய இயலாத தாய்மட்டும் உண்டு. குடும்பம் சொத்து ஒன்றுமில்லை.

ஆகையால் தாங்கள் தயவுசெய்து வேலை செய்யமுடியாம-ருக்கிற எனக்கு உதவிபுரியவேண்டுமென்று மிகவும் தாழ்மையாய் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

1-4-1955

நாமராமண பண்ணிக்கம் சத்யசிவன் பண்ணிக்கம்

5. D. ஜான்சன் - கொல்லங்கோடு

தமிழ்நாடு சத்யாகிரக விடுதலைப்போர் நடத்திய 1954-ம் வரும் ஆகஸ்ட் மாதம் 11-ம் தேதியன்று நான் பள்ளிக்கூடத்தில் ஆஜராகியிருந்தேன். அன்றையதினம் பிற்பகல் நான்கு மணிக்கு. ஸ்கூல் விட்டு வீட்டிற்கு வரும்போதுதான் போலீசார் மார்த்தாண்டத்திலும் புதுக்கடையிலும் தமிழர்களைத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்து கொன்றாடுக்கின்றனர் கேள்விப்பட்டேன்.

அன்றுமுதல் மிகவும் அமைதலாயிருந்த கொல்லங்கோடு பஞ்சாயத்து அதிருக்குள் போலீஸ் ரிசர்வ் வான் தினசரி சஞ்சரித்து வழியில் காணும் தமிழர்களை இம்சை செய்து வந்தனர். மக்கள் யாவரும் நடுங்கி ஊர்விடத்தொடங்கினர். சில மலையாளி ஒற்றர்களது துர்ப்போதனையால். யாவரையும் கேசில் உட்படுத்திக் கைதுசெய்யப்போகின்றனர் என்னும் வதந்தி கிளம்பிற்று. பிரதான மந்திரியாயிருந்த *புளீ மட்டம் தரணா பின்னை* இந்த *அவம் மலையாளிகளிடம் உங்கள் விடுதலையைத் தாக்குவதற்குத் தகுணம் அளிப்பதற்காகவே நான் கண்டாலறியம் என்னும் செக்ஷனை கேஸில் உட்படுத்தியிருக்கிறேன். உங்கள் விடுதலையைப் போலீஸ் அதிகாரிகளிடம் போய்சொல்லுங்கள். அவர்களை உடன்தான் கைது செய்யாமல் நடுத்தரம் நான் பார்த்துக் கொள்கின்றேன் என்று பகிரங்கமாகக் கூறியதற்கு நல் உறவு வாய்ந்த மலையாளிகள் பலரும் என்னிடம் கூறியுள்ளார்கள்.*

செப்டம்பர் மாதம் 9-ம் தேதி வரையிலும் நான் வழக்கம்போல பள்ளிக்கூடத்தில் போய் வந்ததோடுகூட எனது பஞ்சாயத்து வேலைகளையும் சரிவர நடத்தி வந்தேன். மேற்கூறிய செப்டம்பர் மாதம் 9-ம் தேதியன்று இரவு இரண்டு மணிக்கு சுகவீனமாயிருந்த என் தாயாரின் பக்கத்தில் நான் அவர்களைக் கவனித்துக்கொண்டிருக்கையில் துப்பாக்கி தாங்கிய ஒரு கூட்டம் போலீஸ் படையினர் என்வீட்டுக் கதவைக்காலால் மிதித்துப் பிளந்து உட்பிரவேசித்து என் முன் தோன்றி என்னை கைது செய்தனர். அக்கூட்டத்தில் *இவ்விடத்திலாவ்ன மல மலையாளியிடமிருந்தும் நான் கண்டேன். என்னைப் போலீஸ் வேனில் ஏற்றிக்கொண்டுபோய் குழித்துறை லாக்கப்பில் அடைத்தனர்.*

எனது வீட்டில் நானும் எனது சுகவீனமான தாயாரும் தவிர ஒருசிறு பையனும் மட்டும் வசித்துவந்தோம். என்னைக்கைது செய்த பிறகு செப்டம்பர் 27-ம் தேதி இரவு திருடர்கள் எனது வீட்டில் புகுந்தனரென்று போலீசாரிடமிருந்து அறிவு கிடைத்தது.

1955 பிப்ரவரி 17-ம் தேதி ஜாமின் விடுதலைபெற்று நான் வீடுவந்து சேர்ந்தபோது பழுதுபார்ப்பதற்காக என்னிடம் வந்திருந்த உத்தேசம் 260 ரூபாய் விலைபெறும் 6 றிஸ்ட் வாச்சுகளும், 135 ரூபாய் விலைபெறும் 4 டைம்பீசும், 200 ரூபாய் விலைபெறும் பழுதுபார்க்கும் சாமான்களும், 400 ரூபாயும், 700 ரூபாய் விலைபெறும் சொர்ண ஆபரணமும், 5 ரூபாய் விலையுள்ள டார்ச் லைட்டும் 50 ரூபாய் இருந்த ஒரு மணிப்பர்சும், 28 ரூபாய் விலையுள்ள ஒரு கைப்பெட்டியும், வஸ்து சம்பந்தமான பிரமாணங்களும், எனது பரீட்சை சான்றிதழ்களும், பஞ்சாயத்து செக்புக்கும் மற்று பல ரிக்கார்டுகளும் காணாமல் போனதாகத் தெரியவந்தது. இச்செய-ல் போலீசாரின் உதவி திருடர்களுக்கு உண்டாயிருந்தது. நான் அறஸ்டில் இருந்த காலத்தில் 75 ரூபாய் விலைபெறும் மரச்சீனியும், 100 ரூபாய் விலைபெறும் தேங்காய்களும் பல தடவைகளிலாகக் களவுபோயின. இவ்விஷயத்தில் எனக்கு உத்தேசம் 2000 ரூபாயில் குறையாமல் நஷ்டம் உண்டு.

நான் வேலை பார்த்துவந்த பள்ளிக்கூடத்தி-ருந்து மாணேஜ்மெண்டு என்னை நீக்கிவிட்டதால் நான் இப்பொழுது வேலையில்லாமல் தயங்குகின்றேன். எனக்குச் சம்பளமாகக் கிடைத்துவந்த 60 ரூபாய் இப்பொழுது மாதந்தோறும் இழந்து கொண்டிருக்கின்றேன்.

எனது அறிக்கையைத் தாங்கள் தயவாய் ஆராய்ச்சி செய்து, வேண்டிய உதவி புரியவும், இழந்துபோன எனது வேலை எனக்கு கிடைக்கும்படி செய்யவும் வேண்டுமென்று தாழ்மையாக வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

11-4-1955

D. ஜான்சன்

யாவரையும் கேசில் உட்படுத்திக் கைது செய்யப் போகின்றனர் என்னும் வதந்தி கிளம்பிற்று. பி.ரத்தினமந்திரியாரிருந்த பரீட்சை மத்தியஸ்தானபின்னை இந்து அமைதியையாழ்க்கிடம் உங்கள் விநோதிகளைத் தாக்குவதற்குத் தருணம் அவியாதற்காகவே நான் கண்டமலறியாமல் என்னும் செக்ஷனை கேஸில் உட்படுத்தியிருக்கிறேன். உங்கள் விநோதிகளைப் போலீஸ் அதிகாரிகளிடம் போய்ச் சொல்லுங்கள் அவர்களை உன்னானை கைது செய்யாமலிருந்தால் நான் பரமீத்துக் கொள்கின்றேன் என்று பகிரதங்கமரக் கூறியதற்கு நல் உறவு வாய்ந்த மலயாளிகளிடமும் என்னிடம் கூறியுள்ளார்கள்.

- D. ஜான்சன், கொல்லங்கோடு, 11-4-1955

7. மாரித்தாண்டம் வடபாரம்

1. N. ராஜமணி - மார்த்தாண்டம்

நான் மார்த்தாண்டம் ஹைஸ்கூல் மாணவன் ஆகஸ்ட் 11-ல் நடந்த கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டேன் 12-ம் தியதி காலை ஸ்கூலுக்குப்போய் பார்த்துவந்தேன். 1955 ஜனவரி 5 ராத்திரி நான் படித்துக்கொண்டிருக்கும்போது குழித்துறை போலீஸ் வந்து என்னையும் என் அண்ணா செல்லையாவையும் பிடித்துக்கொண்டு போனார்கள். எனது ரூயில் இருந்த 4 ரூபா 8 அணாவையும் ஒரு ஷர்ட்-ம் ஒரு வேஷ்டியும் ஒரு பேனாவும் எடுத்துக்கொண்டார்கள். எங்களை கனமாக அடிக்கவும் இடிக்கவும் செய்தார்கள். தக்கலை லாக்கபிலும் 9 நாள் வைத்துவிட்டு ஜாமினில் விட்டார்கள். அடிபட்டதால் என் உடல்நிலை மோசமாகி மருந்து குடித்துவருகிறேன்.

N. ராஜமணி

2. P. பொன்னுமணி நமீதம் - மார்த்தாண்டம்

நான் மார்த்தாண்டம் எல்.எம்.எஸ். ஆஸ்பத்திரி பக்கத்தில் காப்பிக்கடை நடத்திவந்தேன். ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி நான் கடை திறக்கவில்லை. மறுநாள் வியாபாரத்துக்கு சாமான்களை கடையை பூட்டி வைத்து உள்ளிருந்து நானும் என் 3 வேலைக்காரர்களும் தயார் செய்து கொண்டிருந்தோம். சுமார் மாலை 3.00 மணியளவில் என் கடையின் பின்பக்க கதவை இடித்து உடைத்து ரிசர்வ் பார்ட்டி உள்ளேவந்தது. மேசையில் இருந்த 137 ரூபாயையும் 50 ரூபாய் பெருமானமுள்ள சாமான்களையும் எடுத்துக்கொண்டார்கள். என்னையும் வேலையாட்களையும் அடித்து உதைத்து வேனில் ஏற்றிக்கொண்டு போனார்கள். சாயங்காலம் 6 மணி வரை வேனில் வைத்து தாக்கினார்கள். தாக்குதல் உடல் பிணம்போல் செத்துவிட்டது. பின் தமிழகவை மட்டும் லாக்கப்பில் அடைத்துவிட்டு மலையாளிகளை அனுப்பிவிட்டார்கள். என்னையும் என் வேலையாட்களையும் 9 நாட்கள் வைத்து இடி தந்து பின் ஜாமீனில் விட்டார்கள். என் மேல் கருணை கொண்டு என் பொருள்களை மீட்டுத்தாருங்கள். கழிவில்லை. மருந்து குடித்து வருகிறேன்.

P. பொன்னுமணி நமீதம்

3. J. பொன்னு - மார்த்தாண்டம்

1954 ஆகஸ்டு 11-ம் தியதி நான் முறையாக ஜோ- செய்துவரும் கடையில் வேலைசெய்துவிட்டு எனது வீடு திரும்பும்போது மார்த்தாண்டம் எக்ஸஸ் ஆபீஸ் பக்கம் வைத்து சில போலீஸ் காரர்கள் வந்து என்னை பிடித்து வேனில் ஏற்ற அதட்டியும், இடித்தும் துப்பாக்கி மூட்டால் இடித்து என்னை தொந்தரவுகள் செய்து குழித்துறை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கொண்டு சென்று H.C. கேசுவன் நாயர் பி.சி. 1669, பி.சி. 2035, பி.சி. 3182, பி.சி. 1001. இவர்கள் எல்லாம் திரும்பவும் என்னை 11,12,13-ம் தியதிகளில் அடித்து போதமில்லாமல் கீழே விழுந்தேன். பிறகும் என்னை அடிக்கவேண்டுமென்று இருக்கிற சமயத்தில் டி.எஸ்.பி. வந்து போலீசாரிடம் சொன்னதால் அடிக்காமல் விட்டார்கள். இப்போது எனக்கு நல்ல சுகமில்லை. வேலை செய்யமுடியவில்லை மருந்து சாப்பிட்டு வருகிறேன். எனக்கு மனைவியும் 2 பிள்ளையும் உண்டு. எங்களது குடும்பநிலையை நான் தினசரி வேலை செய்து ஜீவிதம் நடத்திவந்தோம். இப்போது என்னுடைய சுகவீனத்தால் நாங்கள் படும்துயரம் சொல்-முடியாது. ஆதலால் எங்களுக்கு வேண்டிய உதவிசெய்து தரும்படித் தாழ்மையாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சோழி பொன்னு

4. C. ஆரேக்கியம் - மார்த்தாண்டம்

கடந்த செப்டம்பர் மாதம் நான் தோட்டி வேலைசெய்து கொண்டிருக்கும் போது, குழித்துறை போலீஸ் பார்ட்டி என்னை கைது செய்து கொண்டுபோய், மிருகத்தனமாக தாக்கி இரண்டு மாத காலமாக லாக்கப்பில் அடைத்து வைத்து ஹைக்கோர்ட் உத்தரவின் பேரில் ஜாமீனில்விட்டனர். என்னை கைது செய்த அன்றே நகர சபையினர் என்னை வேலையி-ருந்து ஸஸ்பென்ட் செய்தனர். நான் ஜாமினில் விடுதலை அடைந்த பின் வேலை கேட்டு மனு அனுப்பின பின்பும் நாலுமாதமாக எனக்கு வேலை திருப்பி கொடுக்காமல் 1955 பெப்ரவரி 25-ம் தியதி. திரும்ப என்னை வேலைக்கு எடுத்தனர். கடந்த பெப்ரவரி மாதம் உட்பட ஆறுமாத காலம் நான் லாக்கப்பிலும் மற்றும் மிகவும் கஷ்டப்பட நேர்ந்தது. லாக்கப்பில் வைத்து என்னை போலீசார் மிருகத்தனமாக தாக்கியாதால் முன்போல எனக்கு வேலை செய்ய இயலவில்லை. ஆதலால் தாங்கள் தயவுசெய்து என்னை சஸ்பென்ட் செய்திருந்த மாதங்களிலுள்ளது வாங்கிதந்தும் மற்று உதவிகளும் செய்து தர தாபந்தமாய் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். நான் பி.இ.1-ல் 107-வது எதிரியாகும். உயர்திரு திரு.நா.கா. தலைவர் அவர்கள் முன்பாக,

குழித்துறை நகர சபையில் வேலை பார்க்கும் தோட்டி சிதம்பரம் ஆரோக்கியம் எழுதிக்கொள்ளும் விண்ணப்பம்.

சிதம்பர ஆரோக்கியம்

5. N. செல்வராஜ் - மய்யத்தாண்டம்

நான் தமிழ் நாட்டில் பிறந்த குற்றமோ. நான் தமிழ் பேசும் குற்றமோ, *நாட்டார் வம்சத்தில் ஜனித்த குற்றமோ. என்னை ஏன் கைது செய்தார்கள் என்று எனக்கே புரியவில்லை.*

நான் வழக்கம்போல் ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி காலை 8.30 மணிக்கு பாடசாலைச் சென்றேன். திரு-தமிழக விடுதலை தினமானபடியால் நாங்கள் பாடசாலையி-ருந்து ஜாதாவாக போக ஆரம்பித்தோம். தலைமை உபாத்தியாயர் ரிசர்வ் போலீஸை வருத்தியிருந்தான். அது எங்களில் ஒருவருக்கும் தெரியாது. வேனைக் கொண்டுவந்து முக்கிய கேட்டில் நிறுத்தி இருந்தது. நான் இன்ஸ்பெக்டரிடம் வேனை நீக்கிதரும்படியாக கேட்டேன். அதற்கு போலீசார் சுட்டுவிடுவோம் என்று பயமுறுத்தினார்கள். சுடுவி சுடுங்கள் என்று சொல்- எல்லோரும் முன்னேறி, திரும்பவும் இன்ஸ்பெக்டரிடம் கேட்டேன். இன்ஸ்பெக்டரின் உத்தரவின்படி வேனை நீக்கி தந்தார்கள். நாங்கள் மேற்கு திசையாக ஜாதாவாக போய்க்கொண்டிருந்தோம். குழித்துறையில் சென்றதும், வேனை கொண்டுவந்து எங்கள் முன்னே நிறுத்தினார்கள். உள்ளே இருந்த போலீஸ், வேனில் தோக்கு மூடால் இடித்து சத்தம் உண்டாக்கி, சார் இதோ கல் விழுந்தது என்று கூறினார். உடனே இன்ஸ்பெக்டர் வேனி-ருந்து கீழே இறங்கினார். அவர் இறங்கினதும் பிறகே இருந்த போ-ஸூம் இறங்கி விரட்டி அடித்தனர். நான் ஒருவரும் ஓடாதிர்கள் என்று சொன்னேன். உடனே என்னை அடித்து பிடித்து வேனில் போட்டார்கள். வேனின் உள்ளேபோட்டு உதைத்தார்கள், அடித்தார்கள். கூச்சல்போடாதே என்று இடித்தார்கள். வாயார வைதார்கள். மாகாணம் இதோ வாங்கிக்கோடா என்று திரும்பவும் தோக்குமூடால் இடித்தார்கள். கடைசியில் மூச்சே இல்லாமல் ஆனது. அன்றையதினம் என்கையில் எனக்கும் தங்கைக்கும் பீஸ் கொடுக்கும்படியாக 15 ரூபாயும் என் கழுத்தில் தங்க செய்னும், இரண்டு மோதிரமும், வாச்சும் உண்டாயிருந்தது. நான் உணர்வு வந்து பார்க்கும் சமயம் இதுகள் ஒன்றும் இல்லாமல் என் உடைகள் கிழிந்தும், என் உடம்பு காயப்பட்டும், நகர வேதனை அனுபவித்து லாக்கப்பில் காணப்பட்டேன். பக்கத்தில் சத்தியதாஸ் என்பவரும் காணப்பட்டார். அவர் தலை பொட்டி ரெத்தம் வடிந்துகொண்டே இருந்தது. அவரும் உணர்வில்லாமல் தான் காணப்பட்டார். ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி 2.00 மணிக்கு பிறகு

நூற்றுக்கணக்கான ஜனங்களைக் கொண்டுவந்தார்கள். லாக்கப்பில் எங்களை அவமானமாக பேசியதுடன். வெளிக்குக்கொண்டு போகப்படும்போதும், திரும்ப லாக்கப்பிற்குக்கொண்டு வரும்போதும் பலமாக தாக்கப்பட்டோம். நாங்கள் சத்தம் போடாமல் இருக்க எங்களை இம்சித்தனர். எடுத்தும் இழுத்துமாக உள்ளே எறிவார்கள். பார்சல் செல்லப்பன், ஓ. நல்ல தம்பி நாடார், கோபால கிருஷ்ணன் அட்வகேட் இவரே அடித்து முறித்து போட்டுகிட்டு, வக்கீல் சாறே இக்கேஸ் ஏது வகுப்பில் கொள்விக்காம் என்று கேட்டு தாக்கினார்கள். இப்படி யாவரும் மிருகத்தனமாக தாக்கப்பட்டோம். மிருகமானாலும் வேதனை தெரிந்து துன்பப்படும் கஷ்டம் பார்த்தால், எப்பேர்ப்பட்ட பாவியும் மனமிரங்கி அதுகளுக்கும் ஒரு விடுதலை கொடுப்பார்கள். பட்டத்தின் ஆளுகளான காலதூதன்மார் செய்த கொடுமை எப்படிப்பட்டது என்றால் பெரிய பாறைக்குள் வெடி மருந்து போட்டு பாறையை பிளந்து அதை சின்னபின்னமாக்க கல் ஆசாரிமார்களுக்கு கை கூசுமா, அதைவிட கடினமாகத்தான் இருந்தது. அவர்களுடைய லாத்தி அடியும், இடியும், பூட்ஸ்காலால் சவுட்டும், தோக்குமுனை கொண்டுள்ள குத்தும், இன்னும் அனேக துன்பங்கள் செய்தார்கள். அவையெல்லாம் என்னால் எடுத்துச்சொல்ல முடியவில்லை. என்னை போலீஸ் அடித்து அடித்து சொன்னார்கள். நின்றே எலும்பு தருவில்லடா என்று. அதுபோல் சாகும்படியாகத்தான் அடிக்கவும் செய்தார்கள். எனக்கு உணர்வு இல்லாமல் இருந்தபடியால் யார் யார் என்ன செய்தார்கள் என்று பிரத்தியமாக சொல்லத்தெரியாது. மூன்று நாளாக ஓர் பச்சை தண்ணீர் கூட தராமல் பிறகு கொஞ்சம் காபி தந்தார்கள். காப்பி குடிக்கும்படியாக வாய்க்கு நேராக எடுத்ததும் பி.ஸி. 1669 கிருஷ்ணபிள்ளை நெஞ்சில் இடித்தான். தண்ணீரும் பாத்திரமுமாக கீழே தெறித்தது. எனக்கும் மூர்ச்சை இல்லாமல் கீழே விழுந்தேன். இப்படியாக 17-ம் தியதி வரை குழித்துறை லாக்கப்பில் நரகவேதனைபட்டு பின்பு தக்கலை லாக்கப்புக்கு கொண்டுபோனார்கள். இப்படியாக மொத்தம் 46 நாள் லாக்கப்பில் இருந்தேன். இப்போது எனது சரீரத்திற்கு ரொம்ப பலவீனம். அடிக்கடி இரத்தம் கக்கும், கொஞ்சம் மருந்துகள் வாங்கிசாப்பிடும் ஒரு சுகமும் கிடைக்க இல்லை. இப்போது சரியாக சுவாசம் விட முடியாது, சரீர வேதனையால் படுக்கமுடியாது. இப்படியாக ரொம்ப கஷ்டபடுகிறேன். ஆகையால் தாங்கள் கருணைகூர்ந்து என்னை சித்திரவதை செய்த போலீசிடம் நடவடிக்கை எடுக்கவும் அல்லாமலும் என் சாமான்களும் திரும்ப கிடைக்கவேண்டிய ஒழுங்குகள் செய்ய தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

N. செல்வராஜ்

நான் 1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தேதி காலை 10.30 மணிக்கு எனது தம்பி N. செல்வராஜை போலீசார் கைது செய்ததை அறிந்து அவனை ஜாமினில் விடுதலை செய்வதற்காக ஒரு வழக்கறிஞரின் உதவியோடு கூட, குழித்துறை போலீஸ் ஸ்டேஷன் பக்கமுள்ள மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டின் பக்கம் சென்றேன். அந்தச் சமயம் அங்கே யாதொரு குழப்பங்களும் இல்லாம-ருந்தது. நான் அவ்விடம் போனதும் எட்டுபத்து போலீசார் ஒன்று திரண்டு வந்து இவன் ஒருவித்தியார்த்தியானே, இவனை பிடிப்பின் என்று சொல்-, ஓடிவந்து என்னைப் பிடித்து, அடித்து, உதைத்து ஸ்டேஷனின் உள்ளேற்றினார்கள். ஊருடா உடுப்பே என்று சொல்- திரும்பவும் இடித்தார்கள். என் கையில் போட்டிருந்த தங்க மோதிரமும் வாச்சும் கழற்றி எடுத்தார்கள்.

அந்தச்சமயம் ஜான் சத்தியதாசும் எனது தம்பியும் மூர்ச்சே இல்லாமல் கிடப்பதைப் பார்த்தேன். அச்சமயத்தில் பி.ஸி. 1669, 1001, 4050, தம்பி ஏட்டு முத-யவர் கூடி ஜாதாவரும் முறுச்சு அடிக்கனும் வெடிவைக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்-க்கொண்டு இருப்பதை கேட்டேன். ஏகதேசம் 1/2 மணி நேரம் கழித்து ஜாதா வந்தது. அவர்கள் சொல்- இருந்தபடி செய்தார்கள். கோர்ட்டு மறியலுக்காக வந்தவர்களை கைது செய்து கொண்டுவந்து நையப்புடைத்தார்கள். அந்தச் சமயம் எனக்கும் நல்ல உணர்வில்லை. ஆனாலும் அடுத்து, அடுத்து, அய்யோ, அய்யோ என்றுள்ள விளிகள் கேட்டுசகிக்க முடியாம-ருந்தது. அந்த தருணத்தில் ஓ. நல்ல தம்பி நாடார். எஸ்.பி. மணி, பார்ஸல் செல்லப்பன் இவர்களை போலீஸார் கொண்டுவந்தார்கள். 2 மணிக்குப் பின் நூற்றுக்கணக்கான ஜனங்களை லாக்கப்புக்கு கொண்டுவந்து உள்ளே இருந்தவர்களையும், கொண்டுவருபவர்களையும், போலீசார் லாத்தி கெண்டு, தலையில் அடித்ததும் நெஞ்சிலும் மற்றும் ஸ்தானங்கள் பார்த்து இடிக்கவும் செய்தார்கள். ஏகதேசம் ஆறுமணிக்கு மேல் ஆகும்போது கொஞ்சம் பிரேதங்களை ரிஸர்வே போலீசார் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த பிரேதங்களை 72 வயதான ஓ. நல்லதம்பி நாடாரைக்கொண்டு எடுப்பித்தார்கள். இதெல்லாம் நினைக்கும்போது எழுத முடியாமல் என் கை இடறுகிறது. என் இருதயம் பொட்டுகிறது. என் கண்ணில் கண்ணீர் சிந்துகிறது. **அந்த முறியில் இரத்தம் வடிக்காமல் ஒரு சரீரமும் காணமுடியவில்லை. அந்த இடம் முழுவதும் இரத்தக்களமாக இருந்தது. எங்கள் முன்னில் பட்டத்தின் ஆட்களான போலீஸ் கால தூதன் மாறைப்போல் நின்றார்கள். அவர்கள் எங்களை வெளியேப் போக இடம் தரவில்லை. எல்லாம் ஆடுமாடுகளைபோல் நாங்கள் இருக்கும் இடந்தான். 12-ம் தியதி காலையில் எங்களில் 10**

பேர் வீதம் வெளியேக்கொண்டு போனார்கள். பிறகு உள்ளே வருகிறது. போலீசார் எடுத்தும் இழுத்துமாக இருக்கும். இந்த விதமான அனுபவம் 15-ம் தியதி வரையிலும் உண்டு 15-ம் தியதியும் எங்களை இம்சித்தனர். 14-ம் தியதி வரை குடிக்க ஒரு துளி பச்சைத் தண்ணீர் கூட தரவில்லை. ஏதாவது ஆகாரம் தரும்படியாக எங்களைக்கொண்டுபோனால் அதன் பிறகும், பி.எரி. 1669. 1001, 4050 இவர்களும் இவர்களுடன் சேர்ந்த கூட்டுகாரர்களும் மிருகத்தனமாக தாக்கினார்கள். இவ்விதமாக எங்களுக்குத்தரும் ஆகாரங்களையும் சாப்பிடவிடவில்லை.

17-ம் தியதி வரை குழித்துறை லாக்கப்பில் நரகவேதனைபட்டு பின்பு என்னையும் என்னோடு கூட 34 பேரையுமாக தக்கலை லாக்கப்புக்கு கொண்டு போனார்கள். அங்கேயும் இவ்விதமான அனுபவம்தான். இரண்டு மூன்று வாரங்கள் கழிந்ததன்பிறகும் எங்களை குளிக்கும்படி இடம் தரவில்லை. வாரத்தில் ஒரு தடவையாவது குளிக்கும்படி அனுமதி கேட்டகாரணத்தால் என்னை தனிமையாக, கிறிமினல் குற்றவாளிகள் உள்ள லாக்கப்புக்கு மாற்றினார்கள். எப்படியாவது 1 மாதம் கழிந்ததின் பிறகுதான் எங்களை முண்டுகளாவது மாற்ற சம்மதித்தார்கள். இவ்விதமான கஷ்டங்கள் நான் 46 நாள் லாக்கப்பில் அனுபவித்தேன்.

4 மாணவர்களை ஜாமினில்விட்ட கூட்டத்தில் என்னையும் விட்டார்கள். இப்போதும் படித்தம் தொடர்ந்து வருகிறேன் என்றாலும் என் உடம்புக்கு ஒருவிதமான சுகமும் கிடைக்கவில்லை. பல நாட்டு மருந்துகளும் செய்து வருகிறேன். ஆகையால் தாங்கள் கருணை கூர்ந்து என்னை சித்திரவதை செய்த போலீஸின் மேல் வேண்டும் நடவடிக்கை எடுத்து தண்டனை கொடுக்குமாறு மன்றாடி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

N. கனகராஜ்

7. K. செல்லப்பன் நூட்டல் - மயித்தமண்டம்

நான் தி.த.நா. காங்கிரஸ் வழக்கில் 1 பி.இ. 47-வது எதிரி ஆவேன். நான் மார்த்தாண்டம் ஆங்கில உயர்தர பாடசாலையின் முன்பக்கம் காப்பிக் கடைவியாபாரம் செய்துவந்தேன். ஆகஸ்ட் 11-ம் தேதி விடுதலைதினம். ஆதலால் கடை திறக்காமல் 12-ம் தேதிக்கு உள்ள சாமான்களை தாயாரித்துக் கொண்டிருந்தேன். அன்று பகல் சுமார் 3.00 மணி சமயத்தில் எனது கடையை ரிசர்வ் போலீஸார் சுற்றிலும் புகுந்து முன்பக்கத்திலுள்ள கதவை இடித்த இடியில் சுவர் இடிந்து விழவே உள்ளே புகுந்தனர்.

என்னையும் என் அண்ணன் ஐயாக்குட்டியையும் என் கடையில் ஜோ- பார்த்து வந்த சதாசிவன் நாயரையும் பிடித்து சுமார் 300 அடிக்கு அந்தக் பக்கத்தில் நின்ற ரிசர்வ் வேனில் ஏற்றுவது வரை துப்பாக்கி மூடாலும் லாத்தியாலும் இடித்தார்கள். வேறு ஒரு கேஷ்யர் உள்ளே இருந்து ஸ்டேஷன் வரையிலும் பூட்ஸ் காலாலும் கைமுட்டினாலும் இடித்தார்கள். இதற்கு இடையில் நான் உணர்வு இழந்துவிட்டேன் ஸ்டேஷன் பக்கம் போனதும் சற்று உணர்வு வந்துவிட்டது. வேளை நிறுத்தினதும் அதில் இருந்த 15 பேரையும் இறக்கினர். உடனேதானே அங்கு நின்ற 150 பைல்வான்மார்களும் எங்களை சூழ்ந்து உள்ளே ஏறுவது வரையிலும் கூடு அடிப்பதுபோல் லாத்தியால் அடித்தனர். அங்கு இடம் நெருக்கடியாய் இருந்ததினால் உள்ளே வைத்தும் நெய்யபுடைத்தனர். அன்று இரவு முழுவதும் தலைவர்களை இழிவாக பேசிகொண்டே எங்களைத் துன்புறுத்தினர்.

மறுநாள் காலையில் ஏ.எஸ்.பி. வருவதற்கு முன்னால் எங்களை 5-ம், 10-ம் பேர்களை 30-ம், 40 ஆட்களாக சேர்த்து கழிவறையில் கொண்டுபோய் இரத்தம் ஆறுபோல் பாய்வது வரையிலும் சித்திரவதை செய்தனர். 12-ம் தேதி சாயங்காலம் இரண்டாது சர்வாதிகாரி குஞ்ஞன் நாடார் வந்த பிறகு துன்புறுத்தல் ஒருவாறு குறைக்கப்பட்டன. 11,12,13 இந்த மூன்று நாள்களும் எங்களுக்கு ஒருவித ஆகாரமும் கிடைக்கவில்லை. ஆகஸ்ட் 16-ம் தேதி திங்கள்கிழமை நான் தக்கலை சிறைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டேன். 1954 அக்டோபர் 16-ம் தேதி நான் விடுதலை ஆனேன். நான் கடையில் வந்து பார்த்தபோது கண்ணாடிப்பெட்டி, பாத்திரங்கள், புழுங்கல் அரிசி 1½ சாக்கு, பச்சை அரிசி 1 சாக்கு, 80 ரூபாய் உள்பட ஒருமணி பர்ஸும், கொஞ்சம் சில்லறை ரூபாயும் சேதம் ஆகியிருந்தது. ஆகையால் தாங்கள் கருணை கொண்டு எனக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை ஈடாகவும் மற்றும் வேண்டிய ஒத்தாசை செய்துதரும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

கொச்சுக்குட்டி நுட்டம் செல்லப்பன் நுட்டம்

8. S. கமலம்மாள் - நல்லூர்

எனது கணவர் பப்புபணிக்கர். 1954 ஆகஸ்ட் 11-ல் தொடுவட்டியில் வைத்து போலீஸ் சுட்டுக்கொன்றது. எனது கணவர் கூ- வேலை செய்து நாங்கள் 6 பேர்கொண்ட குடும்பம் காலம் கழித்துவந்தது. பள்ளிக்கூடத்தில் இருந்து பிள்ளைகள் வராததால் கூ-வேலைக்குச் சென்ற கணவர் மதியம் சாப்பாட்டுக்கு வந்ததும் துரிதமாய் சாப்பாடு கொடுத்து பிள்ளைகளை தேடிப்போகச் சொன்னேன். எனது கணவரை எதிர்போக்கி நின்றபோது பிள்ளைகள் வீடு வந்து

சேர்ந்தனர். அப்பா எங்கே என்று கேட்டேன். அப்பாவைக் காணவில்லை என்றனர். எங்கெல்லாமோ வெடிச்சத்தம் கேட்டது. எங்கும் சப்தம். 2 மணியளவில் ஒருஆள் ஓடி வந்து என் கணவரை ரிசர்வ் போலீஸ் சுட்டுஎடுத்துக்கொண்டு போனதாய் சொன்னார். இதயம் பொட்டி கீழே விழுந்தேன். உடலையாவது பார்க்கத் தரவில்லை. நிரபராதியான என் கணவரைச் சுட்டுக்கொண்டு என்னையும் குழந்தைகளையும் அனாதையாக்கியது திருவிதாங்கூர் சர்க்கார். எனக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் இனியார்? இன்று தங்களின் (நேசமணியின்) ஆதரவைத்தவிர வேறு எதுவும் இல்லை.

செம்பகம் கமலம்மாள்

9. P. கமசிநாமதன் - நல்லூர்

1954 ஆகஸ்ட் 11-ல் கோர்ட் மறியலுக்குச் சென்ற 17 பேரில் நானும் ஒருவன். 11.00 மணிக்கு மஜிஸ்ட்ரேட் வெளியேவந்து எல்லாவனும் பொய்க்கொள்ளணம் வெடிவைக்கும் என்று சொல்-உள்ளே போகவிடாமல் தடை செய்தார். போலீஸ் அடிப்பதும் கூட்டம் கலைந்தோடுவதும் தெரிந்தது. எல்லோரையும் அடித்தார்கள். பிடித்துப்பிடித்து வேனில் போட்டார்கள். என்னையும் பிடித்தார்கள். எனக்கு அடியில் உணர்வில்லை. ஸ்டேஷனில் கொண்டுவந்ததும் பார்க்க அங்குள்ளவர்கள் பரிதாபமாக இருந்தது. உணர்வில்லாமல் அடித்துப்போட்டார்கள். 5 நாள் கழித்து என்னை தக்கலைக்கு அனுப்பினார்கள். டாக்டர் என்னை சோதனை செய்து மருந்து தந்தார். என்னுடைய 10 ரூபாய் பெறுமான அரைஞாணை குழித்துறை போலீசார் எடுத்தார்கள். பின் பிப்ரவரி 17-ம் தியதி ஜாமினில் விடப்பட்டேன். *கூட்டுக்கடை ஆசனமீடல் மருந்து குடித்து வருகிறேன். எனக்கு கூவேலை செய்யமுடியவில்லை.*

மொடியன் கமசிநாமதன்

10. N. அனந்தபல்லப் நாமம் - நல்லூர்

நான் 1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி அம்ஸியில் என் சகோதரி வீட்டி-ருந்து எனக்குத்தர வேண்டிய 200 ரூபாயும் வாங்கிக்கொண்டு புதுக்கடை வழிவரும்போது அங்கு மீட்டிங் நடந்துகொண்டிருந்தது. நான் நின்று கவனித்துக்கொண்டிருக்கும் போது திடீரென வெடிச்சத்தம் கேட்டது. எனக்கு கால் நல்ல சுயாதீனம் இல்லாததால் எனக்கு நன்றாக ஓடமுடியவில்லை. கண்புரிக்கத்தில் துப்பாக்கி மூட்டினால் இடித்தார்கள். ரெத்தம் பீறிட்டது. நான் மூச்சே இல்லாமல் விழுந்தேன். பின் என்னை தூக்கி குழித்துறை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டார்கள்.

என்கையில் இருந்த 200 ரூபாயையும் சில்லறையையும் எடுத்துக்கொண்டார்கள். மனித வேட்டை உச்சநிலை. பலர்மயங்கி விழுந்தனர். என் உடல்நிலை மோசமானதால் மருந்து வாங்கித்தந்தார்கள். பின்தக்கலைக்கு மாற்றினார்கள். நான் கட்டிடுக்கலை ஆசனமீடம்மருந்து குடிக்கிறேன். என் ரூபாய் 202-5 அணாவை வாங்கித்தாருங்கள்.

நீலன் நமடம் அனந்த பல்பு நமடம்

11. J. தேவதாசன் - நல்லூர்

1954 ஆகஸ்ட் 11-ல் ஜாதா அமைதியாகப்போனது. என் வீடு மெயின்ரோட்டின் கரையில் ஆனதால் ரோட்டில் நடப்பதெல்லாம் தெரியும். என் வேலையாக வீட்டுக்குள் இருந்தேன். அவ்வப்போது ரோட்டில் எட்டிப்பார்ப்பேன். 12.00 மணிக்கு ரோட்டில் போலீஸ் பரபரப்பு. மயான அமைதி. 1.00 மணிக்கு துப்பாக்கிச்சத்தம். 2.00 மணிக்கு 50-க்கு மேற்பட்ட வெடிச்சத்தம். வேலை செய்யும் மனம் இல்லை. சுமார் 5 மணிக்கு வீட்டைசுற்றி போலீஸ் பின் கதவை உடைத்து உள்ளே ஏறினார்கள். எல்லா இடமும் சோதனை போட்டார்கள். அப்போது ஏ.எஸ்.பி. கோபால கிருஷ்ணன் வந்தார். தான் எந்த ஜமதியை என்று கேட்டார். நான் நமடம் என்றேன். இவனை ஒந்துசெய்யிட்டுத்தி வண்டியில் கேற்றணம் என்று சொல்லிட்டு போனார். என் பிராணம் பாதிபோனது. என் வீட்டின் முன்பாகத்தில் உல்-யம் எம்.எல்.ஏ.யின் காம்பவுண்டின் கிழக்கு ஏற்றத்தில் ஒருமனிதன் துப்பாக்கி குண்டு பட்டு இறந்துகிடந்தான். என்னை வேனில் ஏற்றுப்போது அடித்தார்கள் துப்பாக்கிமூட்டால் இடித்தார்கள். இப்படி இரவு 7.00 மணி வரை. பின் குழித்துறை போலீஸ் ஸ்டேஷன் சென்றது. எல்லாரையும் சுமார் 30 பேர், இடித்து உள்ளே தள்ளினார்கள். எல்லோர் முகத்திலும் இரத்தம்வடிந்துகொண்டிருந்தது. கதறி அழுதார்கள். பின் சிலநாட்கள் கழித்து தக்கலை ஸ்டேஷனுக்குக்கொண்டு போனார்கள். என் நிலை மோசமானதால் 10 நாள் ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டேன். பின் ஜில்லா கோர்ட் உத்தரவின் பேரில் ஜாமீன் கிடைத்தது. நல்முறையில் சிகிச்சை பெற்றும் நான் தேறவில்லை.

ஜோசப் தேவதாசன்

12. N. இராமஜமணி - நல்லூர்

19-7-54-ல் உல்-யம், எம்.எல்.ஏ. தலைமையில் மூணார் சென்ற 12 பேரில் நானும் ஒருவன். 20-7-54-ல் 9.00 மணிக்கு மூணாரில் சென்று 144 தடை உத்தரவை மீறினோம். எங்களைக்

கைது செய்து மூவாற்றுப்புழை போலீஸ் ஸ்டேஷன் பக்கத்தில் காட்டில் இறக்கிவிட்டார்கள். கையில் கால் அணா கூட இல்லாமல் மிக கஷ்டப்பட்டு வீடுவந்து சேர்ந்தோம்.

26-7-54-ல் மார்த்தாண்டத்தில் மறிய-ல் ஈடுபட்டேன். ஒருவார வறும் தண்டனைபெற்று குழித்துறைலாக்கப்பில் அடைக்கப்பட்டோம். ஆகஸ்ட் 11-ல் ஜாதாவில் கலந்து கொண்டேன். நான் எப்படியோ தப்பி வீடு சேர்ந்தேன். பலநாள் ஒளிவில் இருந்தேன். ஒருமுண்டு அவசியமாய் இருந்ததால் வீட்டுக்கு வந்தேன். ரோட்டை கிராஸ் பண்ணவும் ஒரு கார் என் பக்கம் வந்து நின்றது. அதி-ருந்து வந்த பி.சி.கள் பிடித்துக்கொண்டார்கள். என்னை காருக்குள் தள்ளினார்கள். நேராய் குழித்துறை போலீஸ் ஸ்டேஷன் கொண்டுபோய் மூற்சையைற்று விழும்வரை இடியும், அடியும் கிடைத்தது. என் உடல்நிலை மோசமாகவே தக்கலைக்கு மாற்றி சிகிட்சை தந்தார்கள். பின் ஜாமீனில் விடுதலையானேன். என்னை சித்திரவதை செய்தவர்களை தண்டிக்கவேண்டும்.

நடராஜன் இராஜமணி

13. I. செல்லம் - நல்லாய்

நான் 1954 ஆகஸ்ட் 5-ம் தியதி கோர்ட் மறியலுக்குப் போனபார்ட்டியில் ஒருவன். சென்றமூவருக்கும் உடனே தண்டனைதராமல் ரிமேன்டில் குழித்துறை லாக்கப்பில் அடைத்தார்கள். 11-ம் தியதி காலை சுமார் 10.00 மணிக்கு இருபள்ளிக்கூட மாணவர்களை எங்களுடன் அடைத்தார்கள். அவர்களுடைய தலையி-ருந்தும் கைகால்களி-ருந்தும் இரத்தம் சொரிந்து கொண்டிருந்தது. 12.00 மணிக்கு ஜாதாவில் வந்த எஸ்.பி. மணி, நல்லதம்பி நாடார், பார்சல் செல்லப்பா ஆகியவர் வந்தார்கள். 2.00 மணி ஆனதும் வேன் வேனாக ஆள்வந்து கொண்டிருந்தார்கள். 6.00 மணிக்குமேல் செத்த பிணங்களையும் குற்றியிராய் உள்ளவர்களையும் தூக்கியும் இழுத்துமாய் ஸ்டேஷன் ஹால் வழி பின்பாகம் கொண்டு செல்வதைக்கண்டேன்.

என் முதுகிலும் விலாவிலும் தோக்குமூடு கொண்டும் லாத்திகொண்டும் இடித்தார்கள். மூட்டினாலும் கையினாலும் இடித்தார்கள். பின் எங்களை கோர்ட்டுக்குக்கொண்டு போய்பின் சாயங்காலம் விட்டார்கள். என்னால் குனிந்து ஒருவேலை

செய்யமுடியாமல் இடித்தார்கள். கொல்லங்கோட்டில் வைத்தியரிடம் மருந்து குடிக்கிறேன்.

இரயிமன் செல்வம்

14. S. ஆதிச்சுவாசமாமி - நல்லூர்

நான் 1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி காந்தி மைதானத்தி-ருந்து கோர்ட் மறியலுக்குச் சென்ற 17 பேரில் ஒருவன். வெடிவைக்கும் என்று சொல்- மஜிஸ்ரேட் எங்களை போகச்சொன்னார். கூட்டத்தில் லாத்தி அடி நடந்தது. மக்கள் சிதறி ஓடினார்கள். என்னை அடித்து காலால் உதைத்ததில் சுயஉணர்வு இல்லை. உணர்வு வந்து பார்த்தபோது போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இருந்தேன். அடித்தார்கள், கெட்ட வார்த்தை ஏசினார்கள், தலைவர்களை ஏசினார்கள். பின்னர் 17-ம் தியதி தக்கலைக்கு மாற்றினார்கள். ஆஸ்பத்திரியி-ருந்து மருந்து வாங்கித்தந்தார்கள். பின் பிப்ரவரி 17-ம் தியதி ஜாமீனில் இறங்கினோம்.

என் குடும்பம் 10 அங்கத்தினர்களைக் கொண்டது. அடிநிமித்தம் வேலை செய்யமுடியவில்லை. மருந்து குடித்து வருகிறேன்.

சுடர்வாசுவாசமாமி ஆதிச்சுவாசமாமி

15. P. கொச்சுப்பிரிஸ்வை - நல்லூர்

சுமார் 6.00 மணிக்கு கிருஷிவேலைமுடித்து குழிக்க ரோடு கிறாஸ் பண்ணினசமயம் ஒரு ரிசர்வ் வேன் வந்து என்முன் நின்றது. நிலலடா என்று சத்தம் கேட்டது. நான் ஓடினேன். என்னை 100 அடி ஓடுவதற்குள் பிடித்துவிட்டார்கள். நீதானடா போன் கம்பிமுறிச்சது என்று சொல்- என்னை துப்பாக்கி மூடுகொண்டு இடித்தார்கள். முதுகிலும் விலாவிலும் இடித்தார்கள். பூட்ஸ் காலால் சவுட்டினார்கள். பின் குழித்துறை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கொண்டுபோட்டார்கள். அடிக்குமேல் அடி உதைக்குமேல் உதை. அன்ன ஆகாரம் இல்லாமல் 3 நாள் கிடந்தேன். 40 நாட்கள் கழித்து திருவட்டார். ஸ்டேஷனுக்கு அனுப்பினார்கள். என் உடல்நிலை மோசமானதால் மருந்துவாங்கி தந்தார்கள். சுகம் காணாததால் தக்கலை ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பினார்கள். பெப்ரவரி 17-ல் விடுதலையானேன். மருந்து குடிக்கிறேன். வேலைக்குப் போக பெலன் இல்லை

மொன்னூர் கொச்சுப்பிரிஸ்வை

16. S. தங்கராஜ் - நல்லூர்

என்னை 1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி மார்த்தாண்டத்தில் வைத்து ரிசர்வே பார்ட்டி பிடித்து வானில் ஏற்றி நெய்யபுடைத்தார்கள். சிறையில் 11 நாள் அடைத்துவிட்டு வெளியேவிட்டார்கள். இப்பொழுது எனக்கு கூ-வேலைசெய்யவோ நடக்கவோ முடியாமல் ரொம்ப கஷ்டம் அனுபவித்து வருகிறேன்.

ஆகையினால் தாங்கள் தயவுசெய்து ஏழையாகிய என்மேல் தயவுகூர்ந்து ஏதாவது உதவியளித்து என்னை காப்பாற்ற வேண்டுமென்று தாழ்மையாயி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

29-3-1955

சாமுவேல் தங்கராஜ்

17. K. வேதக்கண் நூலாய் - நல்லூர்

ஆகஸ்ட் 11-ந்தேதி என் நித்திய தொழிலான பனைஏறுவதில் ஈடுபட்டிருந்தேன். அன்று மத்தியானத்திற்குமேல் உத்தேசம் 5.00 மணிக்கு எனது வேலைமுடிந்து குளிப்பதற்காக ரோட்டில் வந்ததும் குழித்துறை சப்இன்ஸ்பெக்டரும். ரிஸர்வே இன்ஸ்பெக்டரும் மற்றும் சில போ-சாருமாக வேன் வண்டியில் வந்து என் வீட்டின் முன்பக்கம் ரோட்டில் நின்ற என்னைபிடித்து பலமாக தாக்கி வண்டியில் ஏற்றி குழித்துறை சிறையில் அடைத்தார்கள். அன்று முழுவதும் வெடிக்குண்டால் உயிரிழந்து இரத்தத்தில் துவண்டு கிடந்த பிணங்களுடன் எனக்கோ அங்கு கைது செய்தும் போ-சாரின் சந்தேகத்தின் பேரிலும் கொண்டு வந்திருந்த ஒரு நபருக்குக்கூட அன்ன ஆகாரம் தராதுடன் தூங்குவதற்கு இடமின்றி முட்டுக்குத்தித்தான் இருக்கவேண்டி வந்தது. ஆகஸ்ட் 12-ந் தியதி கழிவறைக்கு கொண்டு போன இடத்தில் பி.சி. 3182 கோபால பிள்ளை, எச்.சி. கேசவனாயர், பி.சி. 1669 கிருஷ்ணபிள்ளை, பி.சி.க்கள் 1001 - 1065 மற்றும் சிலபோ-சாரும் ரிசர்வே போ-சாரும் தக்கலை சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் கணபதி ஐயர், நாகர்கோயில் டிராபிக் இன்ஸ்பெக்டர் சுந்தரேசன் ஆகிய போலீஸ் அதிகாரிகளின் தூண்டுதலால் என்னை அடித்தும் இடித்தும் இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ இழிவான வார்த்தைகளையும் சொல்லத்தகாத அசம்பாவிதங்களை பேசியும், நேரில் செய்தும் முடித்தார்கள். ஆகஸ்ட் 15-ம் தியதி வேலை செய்துபிழைக்க முடியாத நிலமையில் என்னை வீட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். இப்பொழுது சிகிச்சைக்கு கூட வகையில்லாமல் அவதியுறும் எனக்கு தாங்களால் இயன்ற அளவு உதவிசெய்யுமாறு பணிவன்புடன் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

கெமச்சன் நூலாய் வேதக்கண் நூலாய்

18. P. முத்துசுவாமி நாமடம் - நல்லூர்

1954 ஆகஸ்ட் 4-ம் தேதி முதல் நான் வீட்டில் ஆஸ்பத்திரி சிகிச்சையாக படுத்திருந்தேன். ஆகஸ்ட் 11-ம் தேதி படுக்கையில் கிடந்த என்னையும் 70 வயது பருவப்பட்ட என் தந்தையையும் ரிசர்வே போலீசார் வந்து என் வீட்டின் கதவை தோக்குமூடால் இடித்து உடைத்து உள்ளே புகுந்து சுகவீனமாய் கிடந்த என்னையும் வயதான என் தந்தையையும் தோக்குமூடாலும், லாத்தியாலும் இடிக்கவும் அடிக்கவும் செய்துவீட்டின் உள்ளிருந்து வீசி எறிந்தனர். என் தந்தை கடைக்கால் ஓரத்தில் விழுந்துகிடந்தார். என்னை வேனில் ஏற்றினார்கள் அங்கே ஒரு கோஸ்டியினர் என்னை கைமுட்டாலும் பூட்ஸ் காலாலும் மிதித்தனர். பிறகு ஸ்டேஷன் கொண்டுபோயினர். அங்கே எங்களை வண்டியினின்று இறக்கினதும் 200-க்கு மேல்பட்ட போலீஸ்காரர்களாக சேர்ந்து எங்களை நைய்யப்படைத்தனர். சுகவீனகாரனான நான் இவர்களது அடியால் மூன்று தினங்களாக மயக்கமுற்று கிடந்தேன். வேறு அங்கே என்னநடந்தது என்று எனக்கு தெரியாது. சர்வாதிகாரி குஞ்சுன் நாடார்க்காக ஏதோ ஒரு டாக்டர் உள்ளே வந்தாராம், என்னையும் அந்த டாக்டரிடம் காட்டினார்களாம் மருந்து அருந்தினதின் பின்தான் எனக்கு உணர்வு வந்தது. என்னை ஆகஸ்ட் 21-ம் தேதி வீட்டிற்கு விட்டார்கள்.

நான் மருந்துகள் அருந்தி ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டு ஜீவித்தேன். திரும்பவும் நான் ஆஸ்பத்திரியில் மருந்துவாங்க போகும் சமையம் ஆகஸ்ட் 25-ம் தேதி ஆஸ்பத்திரியின் சமீபம் வைத்து ஒரு ரிசர்வே கோஸ்டியினர் என்னை அடித்து கடைக்கால் போட்டுவிட்டு போயினர்.

இப்பொழுது நான் வேலை செய்ய வழியின்றி தவிக்கிறேன். எனது ஏழையான குடும்பத்தினருக்கு வேலைசெய்து கொடுக்க ஒரு வழியுமின்றி இருக்கிறேன். தாங்கள் என் ஏழைகுடும்பத்தினரின் மேல் கருணை வைக்கவேண்டும். ஏற்பாடுகள் செய்து காப்பாற்றுமாறு மன்றாடிக்கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வெடூயன் நாமடம் முத்துசுவாமி நாமடம்

19. K. வெடூயன் நாமடம் - நல்லூர்

நான் மார்த்தாண்டம் இங்கிலீஷ் ஹைஸ்கூ-ன் சமீபம் ஒரு காப்பிக்கடை வைத்துக்கொண்டு அதில் கிடைக்கும் வருமானத்தினால் என் குடும்பத்தை நடத்திவந்தேன். ஆகஸ்ட் 11-ம் தேதி திரு. தமிழக விடுதலை தினத்தை முன்னிட்டு எனது சிறிய கடையையும் அடைக்க

நான் விரும்பினேன். கடையை அடைத்துவிட்டு, சுகவீனமாய் படுக்கையி-ருந்த எனது மகன் முத்து சுவாமியை கவனித்துக்கொண்டு வீட்டிலேயே உட்கார்ந்திருந்தேன் ஏகதேசம் மாலை மூன்று மணிசமயத்திற்கெல்லாம் 50-க்கு மேற்பட்ட போலீஸார் என் வீட்டை வளைத்துக்கொண்டு வீட்டினுள் பிரவேசித்தனர். என்னால் ஓடுவதற்கோ ஒன்றும் முடியாது. வயது 70 ஆகிறது. என்னையும் மகன் முத்துசுவாமியையும் (சுகவீனத்தால் படுத்திருந்தவன்) தோக்கினாலும், லாத்தியாலும் பெலமாகத்தாக்கினர். எங்களிருவரையும் இழுத்துக் கொண்டு அடியும் இடியுமாக வேனுக்குக்கொண்டு சென்றனர். ரோட்டினருகில் நான் மயக்கமுற்று கீழே விழுந்தேன் என்னைக் கடைக்கால் ஓரத்தில் தள்ளிவிட்டு நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த என் மகனை லாக்கப்பிற்குக் கொண்டுசென்று நைய்யப்புடைத்து குற்றியிராக பதினைந்து நாட்கள் கழித்து வீட்டிற்கு அனுப்பினார்கள். எனது தள்ளாத காலத்தில் ஏற்பட்ட இந்த அநியாயமான சம்பவத்தால் எங்கள் குடும்பம் ரொம்பவும் பாதிக்கப்பட்டு பதினாலு அங்கங்களைக்கொண்ட எனது குடும்பம் வறுமையால் வாடுகிறது என்பதை மிகவும் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கெம்ச்சென்றட்டம் பொட்டவன் நட்டம்

20. V. பத்தான் நட்டம் - நல்லூர்

1954 ஆகஸ்ட் 11-ந்தேதி உத்தேசம் 11.00 மணிக்கு மார்த்தாண்டம் காந்திமைதானத்தி-ருந்து 17 பேர்கொண்ட ஜாதாவில் நானும் ஒரு அங்கத்தினராக பங்குக்கொண்டு குழித்துறை மாஜிஸ்ரேட்டு கோர்ட்டின் முன்பக்கம் 11.30 மணிக்கு சென்றதும் லாத்தி தாங்கியபோலீஸும், ரிசர்வ் போலீசாரும் சேர்ந்து தடியடி பிரயோகம் நடத்தி தோக்கின்பாத்தியால் இடித்து பூட்ஸ் காலால் மிதித்துபிடித்துசென்று சிறையில் அடைத்தார்கள் அப்போது பத்துபேர்கள் தங்கவேண்டிய அறைக்குள் 200க்கு மேல்பட்டவர்களை அடைத்தார்கள் அன்று இரவு 9.00 மணிக்கு வெடிக்குண்டால் மாண்டவர்களும் படுகாயமடைந்தவர்களும் உட்பட 50-க்கு மேல்பட்டவர்களை ஒரு வேனிலேற்றி கையும், காலும் அடக்கி, ஒடுக்கி ஒருவர் மடியில் ஒருவராக இருந்து அவதியறும் எங்களை அறைக்குள் கெண்டியிட்டார்கள். அந்த அறை முழுவதும் இரத்தக்களமாக மாறியதுடன் உண்ண உணவின்றி குடிக்க தண்ணீர்ன்றி தூங்க இடமின்றி வெடிக்குண்டால் உயிரிழந்த பிணங்களுடன் தலைசாய்த்து இருக்கவேண்டி வந்தது. தலைதூக்கினால் அடிஇடியும் கிடைக்கும்.

ஆக. 11, 12 இரு தினங்களும் எனக்கோ அங்கு கைது செய்தும் போ-சாரின் சந்தேகத்தின்பேரிலும் கொண்டு வந்திருந்த ஒருத்தருக்குக்

கூட அன்ன ஆகாரம் தராததுடன், ஆக. 12 - தியதி கக்கசுக்கு கொண்டுபோன இடத்தில் எச்.சி. கேசவன் நாயர், பி.சி. 3182 கோபாலபிள்ளை, பி.சி 1669 கிருஷ்ணபிள்ளை. பி.சி.க்கள் 1001-1065 மற்றும் சிலபோ-சாரும் தக்கலை சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் கணபதி ஐயர், நாகர்கோவில் டிராபிக் இன்ஸ்பெக்டர் சுந்தரேசன் முத-ய போ-ஸ் அதிகாரிகளின் தூண்டுதலால் என்னை அடித்தும் இடித்தும் இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ? இழிவான வார்த்தைகளையும் சொல்லத்தகாத அசம்பாவிதங்களையும் பேசியும் செய்தும்காட்டினார்கள் இப்படி மிகக்கொடுமையான பல துன்பங்களை அனுபவித்தபிறகு பிரமோஷனும் ஸ்தலமாற்றமும் கிடைத்தது. தக்கலைசிறைக்கு ஆக.16-ந் தேதி கொண்டுசென்றார்கள். அங்கு நின்ற நம்பரில்லாத போ-சார் அவர்களின் கடமைகளை செய்யத்தவறாமல் நடை அடிஅடித்து கம்பிக்கூட்டில் அடைத்தார்கள். துண்டு துணிகூட தோளில் போட அனுமதிக்காமல் குளிக்கவோ முடிவெட்டவோ அனுமதியின்றி தூங்குவதற்கு பாயில்லாமல் தரையோடு செப்பனிட்ட தரையில் ரெத்தம் துவண்ட துணியுடன் குலைநடுங்கி இருக்கும் என்னை அடித்தும் இடித்தும் நரவேட்டை யாடி தூங்கவைத்தார்கள். அங்கு இட நெருக்கடியானதால் நாங்கள் பகுதிபேர் வீதம் டேண் முறையில் தூங்கியும் தூங்காமலும் அஞ்சு மாதம் கொடுரமான பல இன்னல்களை அனுபவித்தோம். 1955 ஜனவரி மாதம் 5-ந் தேதி குளிக்கச்சென்ற கிணற்றின் கரையில் போலீஸாரின் அனுமதியின்றி ஒருதொட்டி தண்ணீர் கோரி தலையில் விட்டேன் என்பதற்காக பின்பக்கம் நின்ற நம்பரில்லாத போ-சாரில் ஒருவர் லாத்தியால் என் தலையின் பின்பக்கம் காயம் ஏற்படும் விதத்தில் பலமாகத் தாக்கினார். இரத்தம் பீறிட்டோடியது. தலைதூக்க முடியாமல் மயக்கமுற்றேன். உடனே தக்கலை சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டு சிகிச்சை பெற்றுவந்தேன். தலைவேதனையின் கொடுமையினால் மலந்து தூங்குவதற்கு முடியாததால் கமந்து தூங்கி குடிக்க தண்ணீர்தராமல் நரகவேதனை அனுபவித்து வந்தேன். பிறகு பிப்ரவரி 17-ந் தேதி ஜாமீனில் விடுதலை அடைந்தேன். இப்போது *காட்குக்கலை ஆசனின் சிகிச்சையில் இருக்கிறேன்.* ஒரு சுகமும் கிடைக்கவில்லை. தலைவேதனையும் கண்கூசலும் இருந்துவருவதால் கூ-வேலை செய்துபிழைக்ககூட முடியாத வறுமையிலும் நானும் என் வயதான அம்மாவும் உண்ண உணவின்றி வறுமையின் கொடுமையினால் அவதியுறும் என் குடும்பத்திற்கு தாங்களால் இயன்ற அளவு உதவிபுரியுமாறு பணிவன்புடன் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

26-3-1955

வேலையுதன் நடமாடும் பத்திரம் நடமாடும்

1954 ஆகஸ்ட் 11-ந் தேதி குழித்துறை பி.இ. 1-ல் 26-வது எதிரியாக சிறைச்சாலையில் அனுபவித்த கொடூரமான அடக்கு முறைகளில் சிலவற்றை எடுத்துக்காட்டவிரும்புகிறேன்.

1954 ஆகஸ்ட் 11-ந் தியதி உத்தேசம் 11.00 மணிக்கு காந்தி மைதனாத்தி-ருந்து 17 பேர் கொண்ட ஜாதாவில் நானும் ஒரு அங்கத்தினராக பங்குகொண்டு குழித்துறை மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டின் முன்பக்கம் சென்றோம். அங்கு நின்ற லாத்தி தாங்கிய போலீசார் தடியடி பிரயோகம் நடத்தி லாத்தியால் அடித்து பூட்ஸ் காலால் மிதித்து தோக்கின் பாத்தியால் இடித்து மூச்சுற்று விழுந்து கிடந்தேன். மூச்சு தெளிந்து பார்க்கும்போது சிறையில் அடைபட்டு கிடப்பதை அறிந்தேன். 10 பேர்கள் கிடக்கவேண்டிய அறைக்குள் உத்தேசம் 200-க்கும் மேல்ப்பட்ட பேர்கள் இருந்தார்கள். அன்றிரவு 9.00 மணிக்கு வெடிக்குண்டால் மாண்டவர்கள் படுகாயமடைந்தவர்கள் உள்பட 50-க்குமேல்ப்பட்ட நபரையும் ஒரு வேனிலேற்றி குத்தியிருக்கக்கூட இடமில்லாமல் அவதியுறும் எங்கள் அறைக்குள் கொண்டுஇடதும் அந்த அறை முழுவதும் இரத்தக்கறையினால் போர்களமாக மாறியது. அந்த ரெத்தகறையில் உண்ண உணவின்றி குடிக்கதண்ணீரின்றி தூங்க இடமின்றி வெடிக்குண்டால் உயிரிழந்த பிணங்களுடன் நாங்கள்முட்டுகுத்திதான் இருக்கவேண்டிவந்தது. தலைகளை தூக்கினால் அடியும் இடியும் கிடைக்கும்.

ஆகஸ்ட். 11,12-ம் இருதினங்களும் எனக்கோ அங்கு கைது செய்து போலீசாரின் சந்தேகத்தின் பேரிலும் கொண்டுவந்திருந்த ஒருநபருக்குக்கூட அன்ன ஆகாரம் தராததுடன் 12-ம் தியதி கக்கூசுக்கு கொண்டு போன இடத்தில் பி.சி. 3182 கோபாலபிள்ளை. எச்.சி. கேஸுவனாயர் பி.சி. 1669 கிருஷ்ணபிள்ளை. பி.சிக்கர். 1001-1065 மற்றும் சில போ-சாரும் ரிசர்வே போ-சாரும் தக்கலை சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர் கணபதி ஜய்யரும். ட்ராபிக் இன்ஸ்பெக்டர் சுந்தரேசன் ஆகிய போ-ஸ் அதிகாரிகளின் தூண்டுதலால் என்னை அடித்தும் இடித்தும் இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ இழிவான வார்த்தைகளையும் சொல்-த்தகாத அசம்பாவிதங்களை பேசியும் செய்தும் காட்டினார்கள். ஆகஸ்ட் 16-ம் தியதி தக்கலைக்கு இடம் மாற்றி சிறையில் அடைத்தார்கள். அங்கு நின்ற போ-சார் எங்களை கண்டதும் ஆட்டுக்குட்டியைப் பிடிக்கசெந்நாய்கள் பட்ஷிப்பதுபோல எங்களையும் பச்சயாதின்றுவிடலாமென்ற எண்ணத்துடன் துண்டு துணிகூட உடுக்க அனுமதிக்காமல் குளிக்கவோ முடிவெட்டவோ அனுமதியாததுடன் தூங்குவதற்கு பாயில்லாமல் தரையோடு செப்பனிட்ட

தரையில் இரத்தம் துவண்ட துணியுடன் குலைநடுங்கி இருக்கும் எங்களை நம்பரில்லாத போலீசார் அடித்தும் இடித்தும் நரவேட்டை ஆடி தூங்கவைத்தார்கள். அங்கு இடநெருக்கடி ஆனதால் நாங்கள் பகுதிபேர்விதம் டேன்முறையில் தூங்கியும் தூங்காமலும் நாலுமாதம் வரை கொடூரமான பல இன்னல்களை அனுபவித்தோம். 1955 ஜனவரி மாதம் 26-ந் தேதி இரத்தம் சர்த்திப்பும் நெஞ்சுவேதனையும் கொடூரமான காய்ச்சலும் உண்டாயிற்று. தக்கலை சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை பெற்று வந்தேன். சுகக்கேட்டின் வருமையினால் அவதியுறும் எனக்கு சிறையில் கிடக்கும்போது கிட்டிய பிச்சப்பிள்ளையின் ஹோட்டல் சப்பாடுதான் தந்தார்கள். மருந்தின் குணத்தினாலும் டாக்டரின் சிகிச்சையாலும், சாப்பாட்டின் நலத்தினாலும், பிப்ரவரி 15-ம் தேதி தணுப்பும், சன்னியும் வந்து மூர்ச்சயற்றவனானேன். பெப்ரவரி 18-ம் தேதி மூர்ச்சை தெளிந்து பார்க்கும்போது மார்த்தாண்டம் எல்.எம்.எஸ் ஆஸ்பத்திரியில் கிடந்தேன். பிறகு பிப்ரவரி. 17-ம் தேதி ஜாமினில் விடுதலை அடைந்ததை அறிந்தேன். எல்.எம்.எஸ் ஆஸ்பத்திரியில் ஒரு மாத காலம் வரை சிகிச்சையில் இருந்து ஏதொரு குணமும் கிடைக்காததால் *இப்போது கால்டுகலை ஆசானின் சிகிச்சையில் இருந்து வருகிறேன்.* முன்பு சிடிப்பணப் பிரிவுவேலை பார்த்துவந்தேன். 35ரூபாய் சம்பளமாக கிடைத்துவந்தது. 5 எண்ணம் உள்ள எங்கள் குடும்பத்திற்கு பெரும் உதவியாகயிருந்தது. இப்போது அந்தவேலை பார்க்க முடியாத நிலமையில் நெஞ்சுவேதனையினால் இரத்தம் கக்கியும் உருகுலைந்த நிலமையில் நடக்கமுடியாமல் அவதியுறும் எனக்கு தாங்களால் இயன்ற அளவு உதவிபுரியுமாறு பணிவன்புடன் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

29-3-1955

வேதமாணிக்கம் நடாடர் செல்லமாணிநடாடர்

22. N. தங்கையா நடாடர் - நல்லூர்

நான் 1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி காலை என் வீட்டிலிருந்து படித்துக்கொண்டிருந்தேன். நான் இருந்த அறையில் வேறுயாரும் கிடையாது. ஏகதேசம் 2.00 மணி சமயத்தில் ரிசர்வ் போலீசார் நான் இருந்த அறையின் கதவை இடித்துபிளந்து உள்ளே புகுந்து நான் மாணவன் என்றும் நான்தான் எல்லா அட்டூழியங்களும் செய்தேன் என்றும் சொல்-சொல்- அடிக்கவும் துப்பாக்கிமூட்டால் இடிக்கவும் செய்தார்கள். முதல் என்னை பிடித்தவுடன் அடிவயிற்றில் ஒரு இடிபட்டதுதான் எனக்குத் தெரியும். பிறகு என்னை ஸ்டேஷனில் கொண்டு போவதுவரையும் யாதொன்றும் தெரியாது. என்னை பிடித்தபிறகும் எனது வீட்டில் எல்லா அறைகளிலும் சென்று கதவுகள், போட்டோக்கள், கண்ணாடிகள், புஸ்தகங்கள், வஸ்திரங்கள், டிரங்குகள்

முதலான சாமான்களை சேதப்படுத்தியும் என் தாயாரும் சகோதரியும் சகோதரர்களும் (சின்ன பிள்ளைகள்) இருந்த அறையில் உத்தேசம் 25-க்கு அதிகமான ரிசர்வ் போலீசார் சென்று பயமுறுத்தி அடிக்கவும் செய்தார்கள். கண்ணாடிகள் உடைக்கப்பட்ட போட்டோக்கள் இன்றும் என் வீட்டில் அப்படியே இருக்கின்றன. மேலும் என்னை இந்த மாதிரி பிடித்துச்சென்ற சோகத்தால் பட்டினியால் வாடிவருந்திய என் தாயார் இன்றும் ஆஸ்பத்திரியில் கிடந்து அவதிப்படுகிறார். நான் குற்றவாளி அல்ல என்று உணர்ந்து ஆகஸ்ட் 15-ல் விடுதலை பெற்றேன். இப்படியாக எங்கள் குடும்பம் கஷ்டத்தாலும் நோயாலும் வாடி வருந்துகிறது. ஆகையால் தாங்கள் என் ஏழை குடும்பத்தின் மேல் தயவுண்டாகி வேண்டிய ஒத்தாசைகள் தந்து காப்பாற்றுமாறு தாழ்மையாயும் பணிவோடும் மன்றாடிக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

N.B.: என்னை உதைத்துவிட்டபின் என் சரீரத்தில் உண்டாயிருந்த காயங்களையும், தழும்புகளையும் ஜே.எஸ் கரையாளர் போட்டோ படம் பிடித்துச்சென்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

நல்லதம்பி தங்கையா நட்டம்

23. C. பெண்ணுமத்தர் நட்டம் - நல்லம்

1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி என்னுடைய வஸ்துக்களில் கேசுவிஷயமாக ஊடுகூறு செற்றில்மென்ட் ஆபிசுக்கு போயிருந்தேன். அதே சமயத்தில் ஊடுகூறு ஆபீஸ் முன் வைத்து பி.சி. 682, பி.சி. 3182, பி.சி. 1669 எச்.சி. கேசுவன் நாயர், பி.சி 3916, பி.சி. 1065 இவ்வளவு பேருமாக என்னை பிடித்து அடிக்கவும் இடிக்கவும் செய்ததுமல்லாமல் போலீஸ் ஸ்டேஷன் கொண்டுபோய் திரும்பவும் தேக உபத்திரவம் செய்ததில் நான் மூற்சை இல்லாமல் ஆகிவிட்டேன்.

அதன்பிறகு கொஞ்சம் சுய உணர்வு வந்தது. தேக வேதனையால் ஐயோ என்று சத்தம்போட வேண்டியதாயிற்று. உடனே எனது கழுத்தில் துவர்த்துகொண்டு இறுக்கி வைத்துவிட்டு இடித்தார்கள். அதன்பிறகு 13 நாள் கழித்து என்னை வெளியேவிட்டார்கள். நான் வீட்டில் வந்து சுகமில்லாமல் ரெத்தம் கக்கவும் மூத்திரத்திலும் ரெத்தம் போய்கொண்டே இருந்தது. பிறகு கமட்டுக்கடை ஆசானிடம் சிகிச்சை பெற்றுவந்தேன். இப்பொழுது நல்ல சுகம் இல்லாமலும், வேலை செய்ய முடியாமலும் இருக்கிறேன். எனக்கு மனைவியும் 3 பிள்ளைகளும் எனது தாயாரும் உண்டு. நான் பனை ஏறி ஜீவிதம் நடத்தி வந்தேன். இப்போது ஜோ-செய்ய முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறேன். ஆதலால் எனது குடும்ப வாழ்க்கை நடத்த முடியாத நிலையைக்

கவனித்து வேண்டிய உதவி செய்து தரவேண்டும் என்று தாழ்மையாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

செறியன் நடமாட்டம் பொன்னுமுத்து நடமாட்டம்

24. K. முத்துசுவாமி நடமாட்டம் - நல்லூர்

நான் 1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தேதிகளில் காலையில் சுமார் ஆறு மாதகாலமாக எனது மனைவியின் ஆஸ்பத்திரி சிகிச்சை முடித்து வந்து சுகவீனமாக இருந்த என் மனைவியின் பக்கம் இருந்தேன். சுமார் 3 மணி சமயத்தில் ரிசர்வ் போலீஸார் என் வீட்டை கீழ்ந்து தோக்கு மூடால் என் வீட்டு கதவுகளை பிளந்து உள்ளே புகுந்து துப்பாக்கி மூடாலும் லாத்தியாலும் என்னை அடித்து இழுத்துச் சென்றனர். பிறகு வேனில் ஏற்றினர். அங்கே ஒரு கோஷ்டியினர் கைமூட்டாலும் பூட்ஸ் காலாலும் மிதித்தனர். நான் மயக்கமுற்று வேனில் கிடந்தேன். என்னை ஸ்டேஷனில் கொண்டு போனார்களாம். நான் இறந்து விட்டேன் என்று என்னை அங்கே பிணம் கிடந்த இடத்தில் கொண்டுபோட்டார்களாம். சுமார் அன்று இரவு 2.00 மணி சமயத்தில் எனக்கு உணர்வு வந்தது. நீ சத்தில்லையா என்று சொல்- பின்னரும் என்னை மிதித்து உள்ளே கூட்டமாக இருந்த ஆள்களின் மேல் தூக்கிப்போட்டனர். மூன்று தினங்களாக எனக்கு ஒரு ஆகாரமும் கிடைக்கவில்லை. ஆகஸ்ட் 14-ம் தேதி சுகவீனமாய் கிடந்த என் மனைவி வண்டிபிடித்து ஸ்டேஷன் வந்தாள். அங்கிருந்த இன்ஸ்பெக்டர் நான் குற்றவாளி அல்லன் என கருதி என்னை ஆகஸ்ட் 16-ம் தேதி விடுதலைசெய்தார்.

எனக்கு துன்புறுத்த-ன் காரணமாக வேலை செய்ய வழியின்றி இருக்கிறேன். என்னை போலீஸார் பிடித்ததின் காரணமாக என் வீட்டிலுள்ள பல பல சமானங்களையும் யாரோ எடுத்து இருக்கின்றனர். என் வீட்டின் முன்பக்கத்தில் இருந்த கடையி-ருந்து சிகரட், பழம், கலர், கருப்புக்கட்டி இவைகளை எல்லாம் ரிசர்வ் போலீஸார் எடுப்பதை என் மனைவி பார்த்துக்கொண்டு இருந்தாள். இவையின் காரணமாக சுமார் 300 ரூபாய்க்கு மேல் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆகையால் தாங்கள் என் ஏழை குடும்பத்தின்மேல் தயவுண்டாகி வேண்டும் தொகைகள் தந்து காப்பாற்றுமாறு மன்றாடிக்கேட்டுக் கொள்கிறேன். (என்னை சித்திரவதை செய்தவர்களில் குழித்துறை போலீஸ் ஸ்டேஷன் பி.சி. தடியன் கிருஷ்ணபிள்ளை, பி.சி. 1001, பி.சி. எஸ்.கே. என்ற ஒருவரும், உதவிறைட்டர் எம்.சி. கேசவன் நாயர் இவர்களை எனக்கு தெரியும்.)

சுடர் நடமாட்டம் முத்துசுவாமி நடமாட்டம்

நான் மார்த்தாண்டம் சர்க்கார் உயர்தர பாடசாலையில் ஆறாவது பாறத்தில் படிக்கும் ஓர் மாணவன். கடந்த 1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தேதி புதன்கிழமை காலை 9.30 மணிக்கு பாடசாலையி-ருந்து விடுமுறை தந்தனர். நான் பாடசாலையி-ருந்து வீடுதிரும்பி, மார்த்தாண்டம் ஜங்ஷன் போய் சேர்ந்ததும், தெற்கே இருந்து வந்த போலீஸ் வேனி-ருந்து இறங்கிய ரிசர்வ் போலீசார் என்னை வேனில் ஏற சொல்லவும் நான் பாடசாலையி-ருந்து வீடு போய்க்கொண்டிருக்கின்றேன் எனக்கு வீட்டிற்கு போகவேண்டும் எனக்கூறினேன். ஆனால் அவர்கள் என்னை பலவந்தமாகப்பிடித்து வேனில் ஏற்றினர். ரிசர்வ் போலீசார் என்னை கன்னத்தில் அறைந்து கழுத்தில் பிடித்து வேனின் உள்ளே தள்ளினர். வேனில் உள்ளே உண்டாயிருந்த எச்.சி. கேசவபிள்ளை, தமது கையி-ருந்த லாத்தியால் எனது வலது விலாப்பக்கத்தில் இடித்தார். அந்த இடியுடன் நான் வேனில் உள்ளே மூர்ச்சையற்று விழுந்துகிடந்தேன். இதன்பிறகு என்னை என்னவெல்லாம் செய்தார்கள் என்பது எனக்கு தெரியாது. நான் கண்விழித்துப் பார்க்கும்போது குழித்துறை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குள் இருப்பதாக அறிந்தேன். எனது தேகத்திற்கிருந்த மிகுந்த வ-யால் நான் இன்னும் அதிகமாக தேக உபத்திரவம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றேன் என்பதை அறிந்துகொண்டேன். இதன் பிறகு அன்றைய தினம் மாலை ஏகதேசம் 5.00 மணிக்கு கிருஷ்ணபிள்ளை என்ற காண்ஸ்டபிள் (நம்பர் 1669)-ம் காண்ஸ்டபிள் நம்பர் 1001-ம் என்னென்டை வந்து, தானாணோடா ஸ்கூ-ல் பெகளம் உண்டாக்கியவன், தனிக்கும் மாகாணம் வேணோடா என்று கூறி கிருஷ்ணபிள்ளை தனது பூட்ஸ் காலால் எனது முதுகில் சவிட்டினார். முதுகில் விழுந்த அடியை நான் திரும்பி பார்ப்பதற்குள் பி.சி. 1001 தமது கையி-ருந்த லாத்தியால் எனது கழுத்து நெட்டில் அடித்தார். இன்னும், *நின்றே நேசமணி ராசாவின் ஹெடத்துப் பேய் பறையடவ. குஞ்சன் மாகாணம் அமைச்சோடவ* என்றும் மற்றும் அவதூறான தூஷணங்களும் சொல்- ஏசினர். அப்போது என்னை வேனில் வைத்து இடித்த எச்.சி கேசவன் நாயர் ஈ புலயாடிமோன் சாது என்றல்லே விஜாசிச்சு, இவன்னும் மாகாணம் வேணும் அல்லடா என்று சொல்- லாத்தியினால் எனது முதுகின் இடது பக்கம் இடித்தார். மற்று கிருஷ்ணபிள்ளை, நம்பர் 1001 போலீசாரும் என்னை பலயிடங்களிலுமாக பலமாக தாக்கினர். நான் திரும்பவும் மூர்ச்சையற்று கிடந்தேன். இதன்பிறகு இரவு இரண்டு மணிக்கு மேல்தான் ஓர்மை வந்தது. கடந்த செப்டம்பர் 24-ம் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை நான் ஜாமீனில் விடுதலையடைந்தேன். பின்பு என்னை கலாசாலையி-ருந்து டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டிருப்பதாக அறிந்தேன். என்னை திரும்ப கலாசாலையில்

சேர்க்க உள்ள ஏற்பாடுகள் செய்து தரவும், என்னை தேகஉபத்திரவம் செய்த போலீசார் மீது தாங்கள் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவும் தாழ்மையாய் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

6-5-1955

சிஸ்னக்கண் நுசுமணி

26. G. முத்தையன் நுட்டம் - நல்லூர்

என்னை ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி திருவிதாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் ஜாதா போய்கொண்டிருந்தபொழுது நான் மார்த்தாண்டம் லண்டன்மிஷன் ஆஸ்பத்திரியில் ஒரு நோயாளியை வைத்து சிகிச்சை செய்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது என்னை ஆஸ்பத்திரியில் வந்து பிடித்து என்னை பெலமா அடித்தும் என்னிடம் இருந்த 5 ரூபாய் நோட்டும், 1 ரூபாய் நோட்டும், அணா 5, கால் அணா 5, கொழும்பு பெல்ட், பேனாகத்தி 1, துறவல் 5. வளையம் 1, துடல், செயின் 1, கூட வேலை செய்யும் ஆட்களின் கணக்கு நோட்டபுக் 1 பறித்துக் கொண்டார்கள்.

சுமமணி நுட்டம் முத்தையன் நுட்டம்

27. S. முத்துநாயகம் - பெரும்புழி

1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதியும் அதற்குப் பின்னும் பட்டம் சர்க்காரால் கொடிய அடக்கு முறைக்கு ஆளான என் உடல்நிலை மிகமிகப்பாதித்தது. அல்லலுற்றுச் சாகுந்தருவாயி-ருக்கிறேன்.

எனக்கு நான்கு பெண்பிள்ளைகளும், நானும் மனைவி உட்பட ஆறுபேர் ஜீவிதம் கழிக்கவேண்டியிருக்கிறது. என்னால் ஒரு ஜோ-யும் செய்யஇயலவில்லை.

ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி சாயுங்காலம் நான் கூ-வேலைக்குபோய்ப் பசியால் வீட்டில்வந்து கஞ்சிசுடிக்கும்போது என்வீட்டுக்கதவைப் பிளந்து ஒரு குற்றமும் செய்யாத என்னை அனாவசியமாய் பிடித்து கண்டபடி உதைத்துக் கீழேவிழுமட்டும் இடித்தார்கள். உடன்தானே என்னைத் தூக்கி வேனில் இட்டுக்கொண்டு போனார்கள்.

என்வீட்டி-ருந்த 15 ரூபாயும் ஒரு சிறிய கத்தியும் அவர்கள்தான் எடுத்துக்கொண்டுபோனார்கள். இப்போது எனக்கு யாதொரு வழியுமில்லாமல் தவிக்கும் என்னை இரட்சிக்கவேண்டும் என்று தாழ்மையாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

7-5-1955

சாமியாடி யான் முத்துநாயகம்

நான் மார்த்தாண்டம் கிறிஸ்தவப் பிரஸில் ஜோ- செய்து வருகிறேன். 1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தேதி திருதமிழக விடுதலைத் தினத்தை முன்னிட்டு பிறஸில் எங்களுக்கும் அவதிதரப்பட்டது. ஆகையால் நான் வீட்டில் சொந்த ஜோ- பார்த்துக்கொண்டு இருந்தேன். ஏகதேசம் மாலை 3.00 மணிக்கு 50க்கு மேற்பட்ட ரிசர்வு போலீசார் துப்பாக்கிகளுடனும் லாத்திகளுடனும் வந்து எங்கள் வீட்டை வளைத்தனர். துப்பாக்கி மூட்டினால் இடித்து கதவுகளைப் பிளந்தனர். எட்டு பத்துபேர் வீட்டினுள் பிரவேசித்து என்னைப் பிடித்து நய்ய புடைத்து வெளியே தள்ளினர். வீட்டின் வெளியில் நிற்குகொண்டிருந்த மற்ற போலீசார் அனைவரும் சேர்ந்து துப்பாக்கியினாலும் லாத்தியினாலும் பெலமாக தாக்கினர். பிறகு ஐந்து ஆறு பேர்களாக என்னை இழுத்துக்கொண்டு ரோட்டில் நின்று கொண்டிருந்த வேனில் போட்டனர். நான் அவ்விதம் இருக்கவே கூடுதலாக எழு எட்டுபேரை அடித்து அடித்து வேனில் கொண்டுபோட்டனர். ஏகதேசம் 5.00 மணி வரையிலும் நாங்கள் அதற்குள்ளேயே அந்த இடத்திலே வைக்கப்பட்டு இருந்தோம். பிறகு ஆர்.வி. நாடார் அவர்களின் பெட்ரோல் பம்பின் பக்கம் கொண்டு செல்லப்பட்டோம். அங்கிருந்து ஏகதேசம் 50பேர்களைக்கூட அந்த வேனில் கொண்டுபோட்டனர். பிறகுவேன் குழித்துறை போலீஸ் ஸ்டேஷனை நோக்கிசென்றது. காம்பவுண்டுக்குள் கொண்டு இறக்கிவிட்டனர். அங்கே ஏகதேசம் 200-க்கு மேற்பட்ட ரிசர்வு போலீசார் நிற்குகொண்டு இருந்தனர். இவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து எங்களை அடிக்கத்தொடங்கினர். எல்லோரும் ஏகமாக ஜயோ என்று அலறினோம். அடித்து அடித்து எங்களை லாக்கப்பினுள் கொண்டு சேர்த்தனர். நாங்கள் லாக்கப்பின் நடையில்போய் ஏறவும் அங்கே நிற்குகொண்டிருந்த லோக்கல் போலீஸார் தடுத்துநிறுத்தி அவர்களும் அடிக்க ஆரம்பித்தார்கள். இதே சமயம் பின்பக்கம் நிற்குகொண்டு இருந்த ரிசர்வுபோலீசாரும் துப்பாக்கியினாலும் மற்றும் இடிக்கத் தொடங்கினார்கள். இருபக்கமும் உள்ளே இடிகள் தாங்கமுடியாமல் நாங்கள் அனைவரும் அங்கே சாய்ந்தோம். பிறகு எல்லோரும் சேர்ந்து அந்த இடத்திலேயே போட்டு மிதித்தார்கள். பிணங்கள்போல் நாங்கள் அசையாமல் மயக்கமுற்று கிடந்தோம். பிறகு சில போலீசார் “எழிப்பீனடா” என்று சொல்ல நாங்கள் எல்லோரும் எழுந்து லாக்கப்பினுள் ஓடினோம். சிலரை தூக்கி அங்கு உட்கார்ந்து இருந்தவர்களின் மேல் எறிந்தார்கள். அன்றுமுதல் மூன்று நாட்கள் வரை தண்ணீர்கூட கிடைக்கவில்லை.

மறுநாள் காலை (12-ம் தேதி வியாழக்கிழமை) எங்களை வெளிக் குறைக்க இறக்குவதற்கு என்று சொல்- ஐந்துஐந்து பேர்களையாக

கூட்டிசென்று லாக்கப்பி-ருந்து கக்கூஸ்வரையிலும், கக்கூஸி-ருந்து கிணறு வரையிலும் கிணற்றில் இருந்து திரும்ப லாக்கப் வரையிலும் இருவரிசையாக போலீஸார் நின்றுகொண்டு கடுமையாக தாக்கினர். அவர்களது அடியும் எங்களது அலறலும் குழித்துறை நகரத்தையே நடுங்கவைத்திருக்கும் என்றே நான் நினைக்கிறேன். இந்த வைபவத்தில் ஏகதேசம் 300-க்கு மேற்பட்ட போலீஸார் பங்கு எடுத்தனர். எனக்கு முதுகிலும் வயிற்றிலும் மற்றும் இடங்களிலும் பலமாக இடி கொண்டதால் தற்பொழுது வேலைசெய்யக்கூட முடியாமல் ரொம்ப கஷ்டப்படுகிறேன். எனது இடுப்பில் கிடந்த ஏகதேசம் 12ரூபாய் விலைபெறுமான ஒரு வெள்ளி அரைஞான் லாக்கப்பில் வைத்து போலீஸார் எடுத்துக்கொண்டனர். அதைத் திரும்பி தரவேண்டும் என்று குழித்துறை மஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் விண்ணப்பம் கொடுத்தும் இதுவரையிலும் திரும்பி கிடைக்கவில்லை. வீட்டில் உடைந்த கதவுகள் செம்மைபடுத்த கூட கதியில்லாமல் தவிக்கிறேன். நான் 1954 அக்டோபர் 16-ம் தேதி ஜாமீனில் விடுதலை ஆனேன். ஆகையால் தாங்கள் கருணை வைத்து எனது குடும்பத்தில் 8 பேர்களுள்ள தகப்பனார் இல்லாத ஏழைக்கு வேண்டும் உதவிதந்து காப்பாற்றுமாறு பிரார்த்திக்கிறேன்.

நேசுமணி நூட்டம் ஜேம்ஸ் நூட்டம்

29. P. பொன்னுரின்னை - நல்லூர்

1954 ஆகஸ்ட் மாதம் 11-ம் தேதியும், அதைத் தொடர்ந்தும் நடந்த போலீஸ் அட்டூழியத்தின் பெயரால், அந்த அட்டூழியத்திற்கு இலக்காகி நான் அனுபவித்ததும், தற்போது நானிருக்கும் நிர்ப்பந்தநிலைமையையும் தாங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். மார்த்தாண்டம் பஸ் ஸ்டான்டில் ஒரு வெற்றிலை பாக்குக்கடை வைத்து வயிறு வளர்ப்பவன் நான். 1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தேதி ரிசர்வ் போலீஸார் எனது வண்டிக்கடையை அடித்துஉடைத்து, அந்த கடையி-ருந்த சாமான்களும் நான் சந்தையி-ருந்து சாமான் எடுக்கவைத்திருந்த ரொக்கம் ரூபாய் இருபத்திநாலும் மற்றும் சில்லறையும் கூறையாடினர். 1954 செப்டம்பர் மாதம் புத்தாம் தியதி, நான் வாடகைக்கு தாமதிக்கும் வீட்டில் இரவு தூங்கிக்கொண்டு இருக்கும்போது காலை மூன்று மணிக்கு ஒரு போலீஸ் வேனிலும், அம்பிகாவிலாசம் ஹோட்டல் உடைமையாளரின் T.C.T. 877-ம் நம்பர் பிளசர் காரிலுமாக ரிசர்வ் போலீஸ் படையினரும் மற்றும் ஸ்தல போலீஸினருமாக வந்து வீட்டின் கதவை உடைத்து உள்ளேவந்து என்னை கைது செய்தனர். கைது செய்த உடன்தானே ரிசர்வ் போலீசார் என்னை துப்பாக்கி மூட்டினால் நெஞ்சிலும் முதுகிலும் இடித்தனர்.

பின்பு என்னை பிளவுக்காரில் ஏற்றி பாக்கோட்டு, ஆற்றின் கரைக்கு கொண்டுசென்றனர். அவ்விடத்தில் வைத்து என்னை காரி-ருந்து இறக்கி போலீஸ் வேனில் ஏற்றினர். நான் வேனில் ஏறியதும் ஆர்.சி. 1669 வாயில் வந்த தூஷணங்கள் பேசினபடியே, கையி-ருந்த லாத்தியின் மூட்டினால் நெஞ்சில் ஒரு இடிஇடித்ததும், நான் வேன் உள்ளே மறிந்து விழுந்தேன். உடனே மற்றும் போலீசார் துப்பாக்கி மூடாலும், மற்றும் பூட்ஸ் காலாலும் என்னை இடிக்கவும் மிதிக்கவும் செய்தனர். நான் மூர்ச்சையற்று கிடந்தேன். நான் கண்விழித்துப் பார்க்கையில், குழித்துறை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இருப்பதாகக்கண்டேன். இதனிடையில் போலீஸ் பார்டி எவ்விடமோ சுற்றிவிட்டு திரும்பிவந்தது. உடனே என்னை கேசுவன் நாயர் ஏட்டு, வெளியே கொண்டுசென்றார். வெளியே சென்றதும் கேசுவன் நாயர் ஏட்டு என்முதுகில் அவர் காலால் ஒரு சவிட்டு சவிட்டவே நான் முகங்குப்புற போய் விழுந்து எழுந்திருப்பதற்குள் பி.சி. 1669 என் வயிற்றில் வைத்து, தன் காலால் உதைத்தார். மற்றும் அருகே நின்ற சில போலீஸ்காரர்களும் என்னை ஆங்காங்கே தாக்கினார்கள். நான் வ-தாங்க முடியாமல் “ஐயோ” என அலறினேன். “*நெசமணி ராசா எவ்விடே உ*” எனவும் மற்றும் பலவாறான தூஷணவாக்குகளும் பேசினார்கள். நான் சப்தமிட்டதை பார்த்ததும் பி.சி. 1669 கிருஷ்ணபிள்ளை என்பவர், ஒரு மேல் துண்டால் எனது கழுத்தை சுற்றி இறுக்கிவைத்து, சுவர் பக்கமாக என்னை சாயவைத்து, எனது நெஞ்சிலும், வயிற்றிலும் பலமாக தமதுகாலால் உதைக்கவே நான் திரும்பவும் மூர்ச்சையற்றவனானேன். இதன்பிறகு மறுநாள்தான் எனக்கு ஓர்மை வந்தது. அப்போது எனக்கு இருமல் ஏற்பட்டும், வாய் வழியும், மற்றும் மூத்திரத்திலும் இரத்தம் வந்து கொண்டேயிருந்தது. பின்பு எனக்கு சுகவீனம் ஏற்பட்டதால், தக்கலை ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள் ஆஸ்பத்திரியில் ஏகதேசம் மூன்று வாரகாலமாக இருந்தேன். எனக்கு நல்ல சுகம் கிடைப்பதற்கு முன்னதாகவே தக்கலை சிறைக்கு மாற்றி, ஆஸ்பத்திரியி-ருந்து, மருந்து வாங்கி குடிக்க தந்து கொண்டிருந்தனர். இதன்பிறகு கடந்த பிப்ரவரி மாதம் 17-ம் தேதி நான் ஜாமீனில் விடுதலையடைந்தேன்.

போ-சாரின் கொடுமைக்கு இரையான எனக்கு இப்போது நெஞ்சில் வேதனையும், இருமலுமாக இருக்கின்றது. துப்ப-ல் இரத்தம் தாராளமாக கலந்திருக்கின்றது. பேதி இரத்தமயமாகவே இருக்கின்றது. வயிற்றின் வேதனைக்கும் குறைவில்லை. கேசுவன் நாயர் ஏட்டும், பி.சி. கிருஷ்ணபிள்ளையும் மற்றும் போலீசாருமாக எனது ஜீவிதத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டனர். நான் நடைபிணமாகவே இருக்கின்றேன். எனது வாழ்நாட்கள் அதிகம் நீடிப்பதற்கில்லை. ஜீவியத்தோதாக நான் நடத்திவந்த வண்டிக்கடையோவென்றால், போலீசாரால் முழுவதுமாக

கூறையாடப்பட்டது. வயிறு வளர்க்கயாதொரு மார்க்கமோ, சுக
செளகரியமோ, தேகாரோக்கியமோ இல்லாத இக்கட்டான
நிர்ப்பந்தநிலைமையில் இருக்கின்றேன். ஆதலால் தாங்கள் என்மீது
கருணைவைத்து நானிருக்கும் நிர்ப்பந்த நிலையை உணர்ந்து,
வேண்டிய உதவிபுரியும்படி தாழ்மையாய் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

20-3-1955

தேவன்முட்டம் பொன்னுரிவள்ளல்

30. P. செல்லப்பன் முட்டம் - துல்லுர்

ஆகஸ்டு 11-ம் தியதி திரு. தமிழக விடுதலை தினமாய்
கொண்டாடப்பட்டது. அன்று கோர்ட்டுமறியலுக்காய் சென்ற 17
தொண்டர்களில் நானும் ஒருவன். நாங்கள் 11-ம் தியதி காலை 10.30க்கு
தொடுவட்டிகாந்தி மைதானத்தி-ருந்து ஜாதாவாகப் புறப்பட்டு ரோட்டின்
இருபக்கம் வழி சமாதானமாய் குழித்துறை மஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டு
மறியலுக்காய் சென்றோம். ஏகதேசம் 11.00 மணிக்கு மஜிஸ்ட்ரேட்
கோர்ட்டு சமீபம் வந்தோம். நாலுபக்கங்களிலுமிருந்து போலீசார்
வழியேவந்து குழப்பம் உண்டுபண்ணி கோர்ட்டு சந்தியில் லாத்திச்சார்ஜ்
நடத்தினார்கள். என்னை அதே இடத்தில் வைத்து லாத்திகொண்டு
நன்றாய் அடித்து உதைத்து அறஸ்டு செய்து உள்ளே
கொண்டுசென்றார்கள். உள்ளேகொண்டு செல்லும் முன்பட்ட காயங்கள்
இப்பொழுதும் நன்றாய் தெரியும். அறஸ்டு செய்து கேட்டி-ருந்து
லாக்கப் வரையிலும், பின் லாக்கப்பின் உள்ளும் கொண்டு சென்று
நன்றாய் அடித்தார்கள். லாக்கப்பு கொண்டுசெல்வதுவரை
அடித்தவர்களில் மிகவும் முக்கியமானவர்கள் பி.சி. லெட்சுமணன்,
பாறசாலைப் பக்கமுள்ள ஒரு செட்டியார் பி.சி. இன்னும் ஒரு
ரிசர்வேகாரன். லாக்கப்புக்குள் கொண்டுசென்றதும் ஒரே அடிதான்.
அடிகள் பொறுக்கமுடியாமல் வாய்விட்டு அழுது அழுது அலறினேன்.
அன்று குடிப்பதற்கு ஒரு சொட்டுதண்ணீர்கூடக் கிடைக்கவில்லை. அன்று
லாக்கப்பிற்குள் அடித்தவர்களில் பி.சி. காளைக் கிருஷ்ணபிள்ளையும்,
பி.சி. 1001-ம் முக்கியமானவர்கள் 12-ம் தியதி வெளியில்
கொண்டுசென்று கிணற்றின்கரையில் வைத்து அவர்கள் ஆசைதீர
அடித்து அடித்து வெடிப்பட்டு இறந்த பிரேதங்கள் மீது எறிந்து எறிந்து
அடித்தார்கள். அன்றும் ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர்கூடக் கிடைக்கவில்லை.
தண்ணீர்தாகத்திற்குக் கேட்டால் கிடைத்தது அடியும் உதையும். 13-ம்
தியதி காலையில் ஒரு மூச்சு அடி கிடைத்ததன்பின் பாதி தோசையும் 1
கப்பு வெறும்காப்பியும் கிடைத்தது. அன்று மத்தியானம்
ஒன்றும்தரவில்லை. மாலையில் வெளியே இறக்கி ஒரு மூச்சு அடியும்
அதன்பின் கொஞ்சம் கஞ்சியும் தந்தார்கள். கஞ்சி குடிக்கும்போதே

கழுத்தில் சவட்டினார்கள். 14,15 தேதிகளில் பொதுவாக ஆகாரம் கிடைத்தது. ஆகாரம் தரும்போது எங்களால் பொறுக்கமுடியாத முறையில் கெட்டவார்த்தை பேசினார்கள் பி.சி.க்கள். 16-ஆம் தியதி காலை 10.00 மணிக்கு தக்கலை லாக்கப்பிற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டேன். அங்கு கொண்டு சென்று லாக்கப் கேட்டில்வைத்து நன்றாய் அடித்தார்கள். அவற்றுள் குழித்துறைக்காரன், தக்கலை பி.சி. சேகரபிள்ளை, நடடாலம் தாணுபிள்ளை முதலியோர்களை எனக்கு நன்றாய் தெரியும். தக்கலை சர்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் கணபதி ஐயர் எப்பொழுதும் வந்து கெட்டவார்த்தைகள் பேசினார். ஆகாரம் மிகவும் சீர்கேடாய் இருந்தது. இரண்டுமூன்று நாட்கள் ஆகாரத்திருந்து குப்பி ஒடுகள் எடுத்திருக்கிறேன். அடுத்த மூன்று மாதம் வரையிலும் தக்கலை லாக்கப்பிலும் வெளியே போகும்போதும், குளிக்கபோகும்போதும் ஒரே அடியும் இடியும்தான். ஆனால் லாக்கப்பின் உள் அடிஇல்லை. அங்கு வைத்து ஒருமாதம் என்னால் பொறுக்கமுடியாத முறையில் வயிற்றுப்போக்கும், இரத்தம் சளியும் இருந்தது. அப்போது பேதியெல்லாம் உள்ளேயேதான் கழிக்கவேண்டியிருந்தது. ஒரு மாதமும் ஒன்றும் ஆகாரம் சாப்பிடமுடியவில்லை. மூன்று நான்குமுறை ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டுசென்றார்கள். அந்த மூன்று மாதங்களுக்குப்பின் அடிகுறைந்தது. இந்த மூன்றுமாதமும் ஒரு கிழமையில் ஒரு நாள் ஒரு வாளித்தண்ணீர் குளிக்கவிட்டனர். 3 மாதம் கழித்து வாரத்தில் 2 நாள் குளிக்க சம்மதிக்கப்பட்டேன். இந்த மூன்று மாதத்திற்கு பின் ஒருநாள் ஐ.ஜி. எங்களை பரிசோதிக்க வந்தார். நாங்கள் வாரத்தில் 2 நாள் குளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டோம். ஆனால் அவர் கோபத்தில் “நிங்ஙளே எல்லாம் அதிக காலம் தாமதியாதே குளிப்பிக்காமடோ” என்று சீறினார். இந்த மூன்று மாதமும் வெளியிருந்து ஒரு துணியாவது தரவிடவில்லை. நாட்கள் கழிந்துகொண்டே சென்றன. பின்னர் பெப்ரவரி 17-ம் தியதி விடுதலையானேன்.

இப்பொழுதும் நான் ஆஸ்பத்திரி சிகிச்சையில் இருந்து வருகிறேன். தேகம் எல்லாம் ஒரே வ-. நல்ல இருமல் இருக்கிறது வேலை ஒன்றும் செய்யமுடியாது. மூத்திரம் வழி எப்போதும் ரெத்தம் சென்றுகொண்டேயிருக்கிறது. எப்போதும் ஒரே தலைவேதனை. நன்றாய் நடக்கமுடியவில்லை. இரைத்தல் இருக்கிறது. இரவு தூங்கமுடியாது. லாத்தியால் மண்டையில் அடித்த முறிவு இப்போதும் உபத்திரவம் செய்கிறது.

19-3-1955

பெப்ரவரி 17-ம் தியதி செல்லப்பட்டேன்

31. N. தங்கையன் நடவடிக்கை - நல்லூர்

1954 ஆகஸ்ட் மாதம் 11-ம் தியதி தமிழக விடுதலைத் தினகொண்டாட்டமன்று சமாதானமாக சென்ற ஜாதாவை பட்டம் சர்க்கார் போலீஸ் கொடிய அடிக்கு முறையால் 11-ம் தியதி காலை 12 மணிக்கு என்னை மஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டின் முன்வைத்து போலீஸார் பிடித்து ஸ்டேஷனில் கொண்டுசென்று பலமாக தாக்கி சித்திரவதை செய்தார்கள். என்னை போ-சார் பிடிக்கும் சமயத்தில் எனது மனைவி ஐந்துமாத கர்ப்பவதியாக இருந்தாள். அதைக் கவனிக்கவும் யாரும் இல்லாமல் ஐந்து மாதம் கழிந்து ஒருபெண் குழந்தையைப் பெற்றாள். நான் தக்கலை லாக்கப்பில் இருக்கும்போது குழந்தை பிறந்ததாக எண்ணி மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். ஆனால் பெங்களூர் ஹைக்கோர்ட்டில் விடுதலை அடைந்து என் வீட்டில் வந்தபோது குழந்தையை கண்டேன். அவள் எங்கே என்று கேட்டேன். எல்லாரும் கண்ணீர் விடுவதல்லாமல் பதில் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. பிறகு அதில் ஒருவர் சொன்னார். உனது மனைவி கடவுளிடம் போய்விட்டாள். அவளுக்கு பதில் இதோ இருக்கிறது என்று குழந்தையை கையில் தந்தார். என்மனம் எங்கே எல்லாம் போனது என்று எனக்கே தெரியாதவனாய் தயங்கினேன். இப்போது எனக்கு ஜோ- செய்வதற்கு நல்லசகமும் இல்லை. அதுவுமல்லாமல் குழந்தையை கவனிக்க வேண்டியதும் இருக்கின்றது. ஆதலால் என்னையும் இச்சிறு குழந்தையும் காப்பாற்ற ஏதாவது உதவிசெய்து தரவேண்டும் என்று தாழ்மையாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முடியுமென நடவடிக்கை தங்கையன் நடவடிக்கை

32. J. ஜென்டேமஸ் - நல்லூர்

1954-ஆகஸ்ட் 3-ம் தியதி 6 பேர் ஜாதாவாக மஜிஸ்ட்ரேட்டு கோர்ட்டில் சென்றோம் உடனே போலீஸார் எங்களை கைது செய்து 1½ மாதம் சிறை தண்டனை விதித்தார்கள். ஆனால், குழித்துறை லாக்கப்பில் 16-ம் தியதி வரையிலும் வைத்திருந்தார்கள். பிறகு சென்றரல் ஜெயி-ல் அனுப்பி வைத்தார்கள். ஆகஸ்ட் 12-ம் தியதி குழித்துறை லாக்கப்பில் வைத்து H.C. கேசவன் நாயர் வந்து வாயில் வந்தபடி ஏசி கையைப் பிடித்து இழுத்து வெளியே கொண்டுபோய் P.C. 3182, P.C. 1669, P.C. 3916 இவர்கள் எல்லாபெயருமாக என்னை அடிக்கவும் கழுத்திலே துணிகொண்டு இறுக்கி குனிய நிறுத்தி இடிக்கவும் செய்து சுவாசம்விட முடியாத நிலையில் ஆனேன். பிறகு 16 தியதி சென்றரல் ஜெயி-ல்போய் 1½ மாதமும் கழித்து விடுதலை அடைந்தேன். இப்போது ஜோ-செய்து ஜீவிக்கமுடியாத நிலையில் இருக்கிறேன் கட்டுக்கலை வைத்தியரிடம் சிகிச்சை

பெற்றுவருகிறேன். அதனால் எனக்கு ஜீவிதத்திற்கு வேண்டிய உதவிசெய்து தரும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஜேம்ஸ் நடையர் ஜான் ஹெஸ்

33. S. ரெங்கசுவாமி - நல்லூர்

நான் ஒரு பள்ளி மாணவன். நான் ஆறாம் பாறத்தில் மார்த்தாண்டம் இங்கிலீஸ் பாடசாலையில் படிக்கிறேன். 1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தேதி தமிழ்நாடு விடுதலைதினம் ஆதலால் பள்ளிக்கு போகாமல் வீட்டில் அமர்ந்திருந்தேன். சுமார் மூன்று மணி சமயத்தில் போலீஸ் வேன்கள் என்வீட்டு பக்கமாக சூழ்ந்து நின்றது. சுமார் நான்கு மணி சமயத்தில் ரிசர்வே போலீசார் என் வீட்டின் உள் நுழைந்தனர். அப்போது வீட்டில் நானும் என் சிறிய சகோதரர்களும் என் தாயுமாக இருந்தோம். ரிசர்வே போலீசார் என்னைப் பிடித்து அவ்விடத்தில் வைத்து நையப்புடைத்தனர். என் தாயும் சகோதரங்களும் அலறி அழுதனர். பிறகு எனது வீட்டினின்று சுமார் 400 அடி தூரத்தில் நிற்கும் வேனின் பக்கமா அடிக்கவும் இடிக்கவும் செய்தனர். பிறகு என்னை வேனில் ஏற்றி பூட்ஸ் காலால் நையப்புடைத்தனர். அப்பொழுது வேறு ஆள்களையும் அங்கு கொண்டுவந்து நையப்புடைத்தனர்.

பிறகு என்னை ஸ்டேசனில் கொண்டு போனார்கள். அங்கு நின்ற ஒருகோஸ்டியினர் என்னை தோக்கு மூடாலும், லாத்தியாலும் கைமூட்டாலும் இடித்தனர். பிறகு ஸ்டேஷனின் உள்கொண்டுபோய் பூட்ஸ்காலால் என்னை மிதித்தனர். என் தலையில் ஒரு அடிப்பட்டு மண்டை உடைந்துவிட்டது. ரெத்தம் ஆறுபோல் பெருக்கெடுத்து பாய்ந்தது. அப்பொழுது நான் அணிந்திருந்ததுணி பூராவும் ரெத்தத்தால் நிறையப்பட்டது. உடனேநான் மயக்கமாக கீழே விழுந்தேன். பிறகு கொஞ்சநேரம் அங்குநடந்தது என்னவென்று எனக்கு தெரியாது. பிறகு எனக்கு ஓர்மை வந்துபார்க்கும் சமயம் அங்குவேறு ஆள்களையும் அடிப்பதும் கண்டேன். அன்று ராத்திரியும் பூராவும் அடித்தார்கள்.

பிறகு 12-ம் தேதி என்னைக் கக்கூஸ்க்கு கொண்டு போனார்கள். அங்கே வைத்தும் நையப்புடைத்தார்கள். பிறகு என்னை 1954 ஆகஸ்ட் 16-ம் தியதி சாயங்காலம் நாலு மணிக்குவிட்டார்கள். அதுவரையும் எனக்கு ஆகாரம் ஒன்றும் தரவில்லை. என் மண்டை உடைந்தது பழுத்துவிட்டது. அதற்கும் மருந்துவைக்கவில்லை. என்னை விட்டதினம் முதல் இன்றுவரைக்கும் நான் மருந்து குடித்து கஷ்டப்படுகிறேன். ஆனாலும் எனக்கு ஒரு சுகமும் இன்னும்

கிடைக்கவில்லை. நான் வேலை செய்துபிழைக்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறேன்.

சுதாசிவன் நூட்டரி - ரெங்கச்சுவாமி

34. K. பாலய்யன் நூட்டரி - நல்லூர்

1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி குழித்துறை கேஸில் பி.இ. 1-ல் 19-தாவது எதிரியாக கைதுசெய்து குழித்துறை சிறையில் அடைக்கப்பட்டேன். சிறைச்சாலையில் அனுபவித்தகொடுரமான அடக்குமுறைகளில் சிலவற்றை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1954 ஆக. 11-ம் தியதி 11.00 மணிக்கு மார்த்தாண்டம் காந்தி மைதானத்தி-ருந்து 17 பேர்கொண்ட ஜாதாவில் நானும் ஒரு அங்கத்தினராக பங்குகொண்டு குழித்துறை கோர்ட்டின் முன்பக்கம் சென்றதும் லாத்தி தாங்கிய போலீஸார் தடிஅடி பிரயோகம் நடத்தி லாத்தியால் அடித்து இடித்து பூட்ஸ் காலால் மிதித்து கையில் பிடித்து சிறையில் அடைத்தார்கள். 10 பேர்கள் கிடக்கவேண்டிய அறைக்குள் 200-க்கு மேற்பட்டவர்களை அடைத்து வைத்தார்கள். அன்று இரவு 9.00 மணிக்கு வெடிக்குண்டால் மாண்டவர்கள் படுகாயமடைந்தவர்கள் உட்பட 65க்கும் மேல்பட்ட நபரை போலீஸ் வேனில் கொண்டுவந்து குந்தி இருக்கக்கூட இடமில்லாமல் அவதியுறும் எங்கள் அறைக்குள் இட்டார்கள். ரெத்தகறையில் மூழ்கி மடிந்துகிடக்கும் பிணத்தை தூக்கிமாற்றி இடுவதற்கு என்னைகட்டாயப்படுத்தினார்கள். நான் தூக்கிபார்த்தேன். தூக்கமுடியாததால் நிவிர்ந்ததும் என் முதுகில் போலீஸார் லாத்தியால் அடித்தார்கள் அடிப்பட்டு பிணத்துடன் விழுந்த என்னை தோக்கின் பாத்தியால் நெஞ்சில் இடித்ததும் மூட்சு விடமுடியாமல் மயக்கமுற்றிருந்தேன். ஆக. 11,12 இருதினங்களும் எனக்கோ அங்கு கைது செய்தும், போலீஸாரின் சந்தேகத்தின் பேரிலும் கொண்டு வந்திருந்த ஒரு நபருக்குக்கூட உண்ண உணவின்றி குடிக்க தண்ணீரின்றி தூங்க இடமின்றி அன்ன ஆகாரம் தராததுடன் ஆக. 12-ந்தியதிக்கு கக்கூஸிர்க்கு கொண்டுபோன இடத்தில் பி.சி. 3182 கோபாலபிள்ளை, பி.சி. 1669 கிருஷ்ணபிள்ளை, எச்.சி. கேசவனாயர் பி.சி.க்கள் 1065-1001 மற்றும் சில போ-ஸாரும் ரிசர்வ் போ-ஸாரும் தக்கலை சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் கணபதி ஐயர் நாகர்கோவில் டிராபிக் இன்ஸ்பெக்டர் சுந்தரேசன் ஆகிய போலீஸ் அதிகாரிகளின் தூண்டுதல் பேரில் காரணம் எதுவுமின்றி என்னை அடித்தும், இடித்தும் இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ இழிவான வார்த்தைகளையும் சொல்லத்தகாத அசம்பாவிதங்களையும் பேசியும் செய்தும் காட்டினார்கள். இப்படி பல இன்னல்களை அனுபவித்த என்னையும் சகாக்களையும் பிரமோஷனும்

ஸ்தலமாற்றமும் தந்து, ஆக. 16-ந் தியதி தக்கலைக்கு இடம் மாற்றி சிறையில் அடைத்தார்கள். அங்கு நின்ற நம்பரில்லாத போலீசார், சேகரபிள்ளையும் ஏட்டு மாதவன் பிள்ளையும் அவர்களின் கடமைகளை செய்தார். கடமை என்றால் பதிவாய் அவர்கள் செய்து வரும் தொழில். கைதிகளை சிறையின் முன் பக்கம் கொண்டு வந்ததும். நடை அடிஅடித்துதான் சிறையில் தள்ளுவார்கள். அது போல என்னையும் நடைஅடிஅடித்து சிறையினுள் தள்ளினார்கள். சிறையில் சென்று விழுந்ததும் தறையோட்டில் எந்தலை இடித்து மயக்கமுற்றேன். அங்கு இட நெருக்கடி ஆனதால் பகுதிப்பேர் தூங்கியும் பகுதிபேர் தூங்காமலும் முடிவெட்டாமலும் குளிக்காமலும் ரெத்தக்கறை துவண்டதுணியை மாத்தாமலும் நான்கு மாதம் வரை பல கொடூரமான பல இன்னல்களை அனுவித்தேன். இப்படியிருக்க நெஞ்சின் கொடூரமான வேதனையாலும் வயிற்றின் கோளாறினாலும் தலை சுற்றினாலும் பலதடவை தக்கலை சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை பெற்று வந்தேன் சுகக்கேட்டில் அவதியுறும் எனக்கு ஹோட்டல் சாப்பாடுதான் தந்தார்கள். இப்படி நினைக்கக்கூட முடியாத என்றும் கண்டும் கேட்டுமிராத பல இன்னல்களை அனுபவித்த பிறகு 1955 பிப்ரவரி 17-ந் தியதி ஜாமீனில் விடப்பட்டேன் *இப்பொழுது கட்டிடுக்கலை ஆசனின் சிகிச்சையி்ருந்தும் ஏதொரு சுகமுமின்றி நிமிர்ந்து நடக்க முடியாமல்* பாயில் தூங்க முடியாமல் முதுகில் வேதனையால் அவதியுறும் நிலைமையில் இருக்கிறேன். முன்பு ரேஷன் கடையில் வேலைபார்த்து வந்தேன். மாதம் 30 ரூபாய் சம்பளமாக கிடைத்தது. 5 எண்ணம் உள்ள எங்கள் குடும்பத்திற்கு பெரும் உதவியாக இருந்தது. இப்பொழுது வேலை கிடைத்தாலும் பார்க்க முடியாத நிலைமையில் மரணவேதனையில் மூழ்கி இருக்கிறேன் ஆதலால் தாங்களால் இயன்ற அளவு உதவி செய்யுமாறு பணிவன்புடன் வேண்டுகொள்கிறேன்.

26-3-1955

கொச்சப்பரின்னை நடவடிக்கைபாடல்வன் நடவடிக்கை

மிருகமன்னலும் வேதனை தெரிந்த துன்பமும், கஷ்டம் பார்த்தால், எப்போட்ட பாவியும் மனமிரங்கி அதுகளுக்கும் ஒரு விடுதலை கொடுப்பார்கள். பட்டத்தின் ஆளுகவான கண்டாநன்னயிச் செய்து கொடுமைபட்டிபட்ட துண்ணாண்டிய பாவைகளுள் வெடிமருந்துபெட்டுபாவையையிவந்து அதை சின்னமின்மைக்க கல் ஆசனியமர்களுக்கு கை கூசும் அதைவிட கடினமாகத்தான் இருந்தது; அவர்களுடைய வாத்தி ஆடியும், இடியும், பூட்ஸ்கமலால் சவுட்டும், தேர்க்குமுனை கொண்டுள்ளதும்,

-N. செல்வராஜ் (பன்னி மண்ணவன்) மயித்தாண்டம்

8. நட்பாலம் வடபாரம்

1. P. ஸ்ரீராமையன் - நட்பாலம்

நான் 1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி கோர்ட் மறியலுக்குச் சென்றேன் காந்திமைதானத்தி-ருந்து புறப்பட்டோம். என்னை அடிக்க வந்தபோது ஓடியதில் ஒரு வாய்கா-ல் விழுந்தேன். என் விலா பக்கம் அடிப்பட்டு கிடந்தேன். உணர்வு வந்ததும் வீட்டுக்கு ஓடும்படி தட்டாகுடி பக்கம் ஒழிந்தேன். இங்கிலீஷ் ஸ்கூல் பக்கம் மறைந்தேன். அப்போது பல இடங்களிலும் வெடிச்சத்தம். ரோடு கிராஸ் பண்ண ரோட்டில் எட்டிப்பார்த்தேன் என் இடது கைதோளில் ஒருகுண்டு பாய்ந்தது. ஓடினேன் ஓடமுடியாமல் ஒருபடியில் உட்கார்ந்தேன். எனக்கு தெரிந்த ஒருவர் என்னை தாங்கி ஒளிவில் இருத்தி தண்ணீர் தந்தார். பிறகு என் வீட்டுபக்கமுள்ள சுப்பையன் என்பவர் என்னை வீட்டுக்குக் கொண்டுவிட்டார். அப்போது பகல் 3.00மணி. வெளியில் போக பயந்து 3 நாட்கள் வரை மருந்து செய்யாததால் குண்டுபட்ட இடம் பழுத்தது. முழங்குழி வைத்தியரின் சிகிச்சையில் இருக்கிறேன். குண்டடிப்பட்டதால் கழுத்து திரும்பாது பெலவீனம்பட்டு போனேன். வேலை எதும் செய்யமுடியாது.

ஸ்ரீராமையன் மருந்து முதல் ஸ்ரீராமையன்

2. P. முத்தையன் நட்பாலம் - நட்பாலம்

ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி சுமார் 11 மணிக்கு ஜாதா குழித்துறை மஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் பக்கம் வந்ததும் “போய்கொள்ளு - வெடி வைக்கும்” என்று எச்சரிக்கைவந்தது. பின்னால் அடி நடப்பதையும் கூட்டம் கலைந்தோடுவதையும் கண்டேன். என்னை 4 போலீசார் கூடி வளைத்து இடித்து லாத்தியால் அடித்தார்கள். பின் லாக்கப்பில் அடைத்தார்கள். ஹால் ரெத்தத்தில் மிதந்தது. 3 மாதம் இடைவிடாமல் மருந்து குடித்தேன். தக்கலையில் 1955 பெப். 17-ம் தியதி ஜாமீனில் இறங்கினேன். கால்டுக்கலை ஆசனலம் மருந்து குடிக்கிறேன். நடமாடமுடியாது. நிற்கதியில்லை.

ஸ்ரீராமையன் நட்பாலம் முதல் ஸ்ரீராமையன்

3. M. ஸ்ரீராமையன் - நட்பாலம்

1954 ஆகஸ்ட் 11 விடுதலை தினமாகையால் கடைதிறக்கவில்லை. கடையை மேனேஜ் செய்த ஜாண் என்பவர்

கடைதிறக்காவிட்டாலும் 12-ம் தியதிக்கான பதார்த்தங்களை தயார் செய்யச்சொல்-யிருந்தார். நானும் மற்றும் இருவரும் கடைக்குள் வேலைசெய்து கொண்டிருந்தோம். காலையில் எல்லாம் அமைதியாகவும் சமாதானமுமாகவே நடந்தது. 2.00 மணிக்கு மேல் போலீசார் சாடுவதும் ஓடுவதும் கண்டேன். பல இடங்களிலும் வெடிச்சத்தம் கேட்டது. சுமார் 4.00 மணி சமயம் நான் வேலை செய்து கொண்டிருந்தபோது பின்பக்க கதவை உடைத்து போலீசார் உள்ளே வந்து எல்லாம் அடித்து ஒடித்துப்போட்டார்கள். எங்களை பிடித்து துப்பாக்கி மூட்டினால் இடித்து லாத்தியினால் அடித்தார்கள். மூர்ச்சையாகி விழுந்த என்னை தூக்கிப்பிடித்து இடித்தார்கள். குழித்துறை ஸ்டேஷன் ஹா-ல் கிடந்தேன். இரத்தம் ஆறாக ஓடியது. வைக்கோல் சூடடிப்பதுபோல் லாத்தியால் அடி வீழ்ந்தது. நான் இறந்துபோகும் தருவாயில் என்னைத் தக்கலை ஆஸ்பத்திரிக்கு மாற்றினார்கள். பின் ஹைகோர்ட் உத்தரவின் பேரில் ஜாமின் கிடைத்தது.

எனக்கு வயது 22. வேலை செய்து பிழைக்க முடியவில்லை. மருந்து குடிக்கிறேன்.

முத்து நாயகம் நடையர் பொதுவாய்

4. T. இராஜமணி நடையர்- நடையர்

தி.த.நா. காங்கிரஸ் வழக்கில் 27-வது எதிரி ஆவேன். 1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தேதி கோர்ட்டு மறியலுக்காக ஜாதாவாக சென்றேன். குழித்துறை ஸ்டேஷன் பக்கம் போனதும் பின் துணையாக வந்தவர்களை லாத்தியால் அடித்தார்கள். என்னை கைது செய்து அடியாலும், இடியாலும், மிதியாலும் நான் உணர்வு இழந்தேன். சுமார் 3.00 மணிக்கு வேறும் அனேகரை பிடித்துக்கொண்டு வந்தனர். அவர்களையும் என்னையும் திரும்பவும் சித்திரவதை செய்தனர். 12-ம் தேதிகாலையில் என்னை கக்கூஸில் கொண்டுபோய் பி.சி.1669,1001 இவர்களும் வேறு 30 ரிசர்வ் போலீசுமாக சேர்ந்து பெலமாக தாக்கினார்கள். ஆகஸ்ட் 16-ம் தேதி திங்கள் கிழமை தக்கலை லாக்கப்பில் கொண்டு செல்லப்பட்டேன். தக்கலை லாக்கப்பில் போனதும் கேசுவபிள்ளை என்பவன் துப்பாக்கி மூடால் இடித்தான். ஆகஸ்ட் 26-ம் தேதி என் தலையில் தாக்கினதின் காரணமாக ஜன்னி வந்தது. இதை லாக்கப்பில் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தவர்கள் 10-12 தடவையாக போலீசைக் கூச்ச-ட்டும் வரவில்லை. பிறகு ஏதோ ஒரு ரிசர்வ் இன்ஸ்பெக்டர் நேரில் கண்டார். அவர்தானே பாறாக் காரணைக்கூப்பிட்டு வேனில் ஏற்றி என்னை இரவு 10 மணிக்கு தக்கலை ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டுபோனார்கள். இரண்டு வாரமாக நான் அங்கு சிகிட்சையில்

இருந்தேன். எனக்கு போதிய மருந்தோ, ஆகாரமோ, தண்ணீரோ தரவில்லை. டாக்டர் காப்பி கொடுக்கச்சொன்னால் அவர்போனதும் “இவனுபொறுத்து கொடுக்காம்” என்று சொல்லுவார்கள். அக்டோபர் 29-ம் தேதி முதல் எனது தலை வீக்கத்தின் காரணமாக 2 மாதம் ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை பெற்றேன். ஜனவரி மாதம் 13-ம் தேதி லாக்கப்பில் கொண்டுசெல்லப்பட்டேன். பெப்ரவரி 26-ம் தேதி விடுதலை ஆனேன். நான் வேண்டிய மருந்துகள் அருந்தியும் எனது உடல் நிலை சரியாகவில்லை. எனக்கு ஜோ- செய்யவும் முடியவில்லை. ஆகையால் 9 அங்கதினர்களுள்ள எனது குடும்பத்தினரைக் காப்பாற்ற தாங்கள்தானே தயைவைத்து வேண்டிய உதவிசெய்துதரவேண்டுமாய் பிரார்த்திக்கிறேன்.

திருமால் நமஸ்சு இராஜமணி நமஸ்சு

5. S. முத்துநாயகம் நமஸ்சு - நட்சத்திரம்

நான் 1954 ஆகஸ்டு 11-ம் தியதி சாயங்காலம் 5.00 மணிக்கு வீட்டில் இருக்கும்போது கதவைச் சவிட்டிப்பிஎந்து உள்ளேவந்து என்னைப்பிடித்து மனைவி மக்கள் முன்னிலையில் வைத்துத்தானே நன்றாய் இடியும் அடியும் தந்து மயக்கப்படுத்தினர். தக்கலை சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் என் கழுத்துக்கு பின்புறம் தலையில் ஒரு இடித்தார். அதுதான் மயக்கம் உண்டாக்கியது. காது உடன் செவிடானது. மனைவி மக்கள் புழுக்களைபோல் துடித்தார்கள். பின் மயக்கமுடன் வேனில் தூக்கி எறிந்தார்கள். கொஞ்சதூரம் கொண்டு சென்று பின்னும் என்னுடன் திரும்பி வந்து என் வீட்டில் வேறு ஆட்கள் இருப்பார்கள் என சந்தேகத்தில் கதவுகளை பின்னும் இடித்துப் பொடியாக்கி புரைக்குள் சென்று ஒரு கால்பெட்டியை அடித்து உடைத்தார்கள். அதில் கொஞ்சம் ரூபாயும் இருந்தது. பின்னர் தேடியதில் அதனுள் ஒரு காசுகூட இல்லையாம். பின்னும் வீட்டின் முன் வைத்து திருவெட்டாறு S.I. கால் பூட்சால் பெலமாய் மிதித்தார். பின் குழித்துறைக்குக் கொண்டுசென்றனர். குழித்துறை மஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டின் சந்தியில் இறக்கிவிட்டு நாயை வெருட்டியதுபோல் வெருட்டி வெருட்டி லாக்கப்பவரை அடித்தார்கள். எனக்கு இதன்முன் அரைமயக்கம். இப்பொழுது முழு மயக்கம். பின் லாக்கப்பினுள் தூக்கி எறிந்தார்கள். அங்கும் படுக்கவோ, நிமிர்ந்து கால் நீட்டி இருக்கவோ இடம் இல்லை. இரவு உறக்கம் இல்லை. இரவுபூராவும் மிதியும் இடியும்தான். 12-ம் தியதி காலையில் வெளியில் இறக்கி கிணற்றின் கரையில் வைத்து இரண்டுபக்கமும் ரிசர்வே போலீஸ் நிறுத்தி லோக்கல் போலீஸ் வெருட்டி வெருட்டி இடித்து உதைத்தனர். கொஞ்சம் தண்ணீர் கூடி 12-ம் தியதி முடிவது வரையிலும் தரவில்லை.

பின்னர் 13-ம் தியதி காலையில் ஒரு மூச்சு அடிக்குப்பின் 1/2 தோசையும் கொஞ்சம் தண்ணீரும் தந்தனர். தொடர்ந்து அடியும் இடியும் ஒரே தர்பாராயிருந்தது. 30 நாட்கள் வரையிலும் குளிக்கவில்லை. இரவு ஒருநாளும் தூங்குவதில்லை. 30 நாட்களுக்குப்பின் வாரத்தில் ஒருநாள் ஒரு வாளிதண்ணீரில் குளிக்கவிட்டனர். 41 நாள் குழித்துறையில் இருந்தேன். பின்னர் திருவெட்டாறு கொண்டுசென்றார்கள். அங்கும் ஆகாரம் மிகவும் மோசம். எப்பொழுதும் ஒரே பேச்சு சாப்பாடு வேளைகளிலும் அடிகிடைத்தது. ஒரு நாள் சாப்பாட்டைப்பற்றி நான் பராதி சொன்னதற்கு பரமேஸ்வரன் நாயர் என்ற ஒரு P.C. என்னை லாத்தியால் நெஞ்சின் இடது பக்கம் அதிக சக்தியால் ஒரு இடி தந்தார். இப்போதும் மிகவும் வேதனையாயிருக்கிறது. அங்கு 41 நாட்கள் இருந்துவிட்டு பின்னர் தக்கலை கொண்டு போனார்கள். அங்குபோனதும் கொஞ்சநாள் இரத்தம் கக்கினேன். ஒரே இருமலாயிருந்தது. 2 மாதம் ஆஸ்பத்திரி சிகித்சை. அங்கும் சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர் வந்தார். ஒரே கெட்டவார்த்தை பேசுவார். பின்னர் 1955 பெப். 17-ம் தியதி விடுதலைபெற்றேன்.

எனக்கு இப்பொழுது ஒருவேலையும் செய்யமுடியவில்லை நடக்கக்கூடமுடியவில்லை. தேகம் பூராவும் ஒரேவ-யும் வீக்கமுமாயிருக்கிறது. இப்பொழுதும் இரத்தம்கக்குகிறது. தலைச்சுற்றல் மிகவும் கூடுதல். இருதயமும், நெஞ்சும் ஒரே வ-. நான் முன் பனை ஏறிவந்தேன். கொஞ்சம் வஸ்துக்கள் இருந்ததெல்லாம் ஆதரிப்பாரற்றுத் தாறுமாறாகிவிட்டது. என்னால் இனிவேலை செய்து பிழைப்பது அசாத்தியம். கழிந்த நாட்களில் பனை ஏறாததால் எனக்கு 2000 ரூபாய் நஷ்டம் உண்டானது மாத்திரமல்ல, இனிவாழ்வது மிகவும் கஷ்டமாயிருக்கிறது.

சாமிவத்யவான் நுட்டார் முத்துநாயகம் நுட்டார்

6. A. கரமியேல் - நுட்டார்

1954 ஆகஸ்ட் 11-ல் என்னை பெறளிவிளையில் வைத்து போலீசார் பிடித்து நன்றாய் அடித்து குழித்துறை கொண்டுவந்தார்கள். இரவும் அங்கு ஒரே அடிதான். பொறுக்கமுடியாமல் வாய்விட்டு அழுதேன். 12-ம் தேதி காலை வெளியில் கொண்டுசென்று நன்றாய் இடித்து அடித்து உதைத்து போதக்கேடு வருத்தினார்கள். என்னை அடித்தவர்கள் மிகவும் முக்கியமானவர்கள் காளை கிருஷ்ணபிள்ளை, 1001-ஆம் நம்பர் P.C. முத-யோர். அன்று தண்ணீர்கூடத் தரவில்லை 13-ம் தியதி காலையில் ஒரு மூச்சு அடியும் 1/2 தோசையும் தண்ணீரும் தந்தனர். சாயங்காலம் ஒருமூச்சு அடியும் கொஞ்சம் கஞ்சியும் தந்தனர்.

17-ம் தியதி வரையிலும் எனக்கு ஒரே அடிதான். *நேசமணி ரமசா அவிடயிடா என்றாகேட்டுக்கேட்டு இடித்தார்கள்.* குழித்துறையில் 41 நாட்கள் இருந்தேன். பின்னர் திருவெட்டாற்றிற்குக் கொண்டுசென்றார்கள். அங்கு வைத்தும் P.C. கோபாலகிருஷ்ணன் முத-யோர் அடித்தனர். அங்கும் 41 நாட்கள் கிடந்தேன். பின்னர் தக்கலைக்குக் கொண்டுசென்றார்கள். அங்கு சென்றதும் நோய்பிடிபட்டது. 10 குப்பி மருந்து வாங்கிக் குடித்தேன். தக்கலை சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் வந்தார். ஒரே கெட்டவார்த்தை. பின்னர் 1955 பெப். 17-ல் விடுதலை.

இப்பொழுது எனக்கு வயது 20. கூ-வேலைசெய்து பிழைத்துவந்தேன். எனக்கு தாய், தகப்பன் முத-யோர் கிடையாது. இப்பொழுது சிறிதுதூரம் நடக்கக்கூடமுடியாது. ஒரே நெஞ்சுவேதனையும் இருமலும். தலைவ- பெறுக்கமுடியவில்லை. நாட்டு மருந்துகள் சாப்பிட்டுவருகிறேன். கொஞ்சமும் தேறவில்லை. சில வேளைகளில் இரத்தம்கக்கி வருகிறேன்.

21-3-1955

அண்ணாச்சுவருமான் கரியியேல்

7. V. கமலம்- நட்டமலம்

1954 ஆகஸ்ட் மாசம் 11-ம் தியதி நான் என் சகோதிரி வீட்டுக்கு போய்விட்டு வருகிறசமயம் குழித்துறையில் வைத்து ரிஸர்வ் போலீஸ் வேனில் என்னை பிடித்து ஏற்றி தேக உபத்திரவம் செய்து போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கொண்டு வைத்தார்கள். பிறகு அன்று ராத்திரியும் என்னை H.C. கேசவன் நாயர் P.C.1001, P.C.3182, பி.சி.1065 இந்த போலீஸ்காரர்கள் என்னை அடித்தும் லாத்தியால் இடித்தும் தொந்தரவு செய்தார்கள். அதுவும் போதாமல் அடுத்தநாள் (13-8-54) காலையில் H.C. கேசவன் நாயர் வந்து என்னைக் கூப்பிட்டு வெளியே கொண்டுபோய் ரிசர்வ் போலீசும் கேசவன் நாயருமாக திரும்பவும் அடிக்கவும் தோக்கு மூடுகொண்டு இடிக்கவும் செய்தார்கள். ஆனால் அப்போது எனக்கு நல்ல போதம் இல்லாமல் ஆகிவிட்டேன். அதன்பிறகு இரண்டுநாள் ஆகாரம் கூடகிடையாது ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டேன், சில தினங்கள் கழிந்தபிறகு என்னையும் வேறு கொஞ்சம் ஆளுகளையும் தக்கலை லாக்கப்பிறகு கொண்டுசென்றார்கள். அங்கே இருக்கும்போது எனக்கு இந்த அடியினால் தேகசுகமில்லாமல் தக்கலை ஆஸ்பத்திரியில் அனுப்பிவைத்தார்கள் அங்கே ஒருவாரம் இருக்கவே நல்ல சுகம் வருவதற்குமுன் திரும்பவும் தக்கலை லாக்கப்பில் கொண்டுவந்தார்கள். அதன்பிறகுத் திருவனந்தபுரம் ஹைக்கோர்ட்டில் ஜாமீனில் விடுதலை அடைந்தேன். அன்றுமுதல் இன்று வரையிலும் மருந்து

சாப்பிட்டுவருகிறேன். நான் பனையேறிஜீவிதம் நடத்திவந்தேன். எனக்கு 3 பிள்ளைகளும் மனைவியும் எனது தாயாரும் உண்டு. இப்போது வேலைசெய்து ஜீவிப்பதற்கு முடியாமல் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறேன். ஆதலால் எனது பரிதாபமான நிலையைக் கவனித்து என் குடும்பத்தை இரட்சிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வேதநூலாகக் கமலம்

8. K. வேலையுதன் நூட்டார் - நூட்டால்

ஆகஸ்டு 11-ஆம் தியதி மாலை 5.00 மணிக்கு பனைஏறிவிட்டு குளிக்கும் படிபோகும்போது ஊற்றுக்குழி விளையில் வைத்து ரிசர்வேயும் லோக்கல் போலீசும் சேர்ந்து வெருட்டிப் பிடித்தார்கள். பிடித்ததும் உடன் தோக்கு மூட்டால் இடித்தும் உதைத்தும் போதக்கேடு உண்டானது. தூக்கி வேனில்போட்டு எங்கோ கொண்டுபோனார்கள். ஒரே மயக்கம் பின்னும் வேனில்போட்டு உதைத்தார்கள். மறுநாள் காலையில் குழித்துறை லாக்கப்பில் இருப்பது மாத்திரம்தான் எனக்குத் தெரியும். 12-ம் தியதி காலையில் வெளியே போகும்வேளை P.C. காளைக் கிருஷ்ணபிள்ளை P.C. 1001, பாலகிருஷ்ணபிள்ளை முத-யோர் இடித்து போதக்கேடுவருத்தினர். அன்று ஒருசொட்டுத் தண்ணீர் கூட கொடுக்கவில்லை. 13-ஆம் தியதி காலையில் ஒரு மூச்சு அடி கிடைத்தபின் 1/2 தோசையும் ஒரு கப்பு காப்பித் தண்ணீரும் தந்தார்கள். என்னால் நடக்கமுடியவில்லை. அன்று சாயங்காலம் அடிகளுடன் கொஞ்சம் கஞ்சியும் தந்தார்கள். எப்பொழுதும் ஒரே கெட்டவார்த்தை பேச்சு. அங்கு இருந்து ரெத்தம்ரெத்தமாய் கக்கினேன். இரண்டு மூன்று தடவை ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பினர். அதைத் தொடர்ந்து என்றும் அடியும் இடியும்தான். 41 நாட்கள் அங்கு இருந்தோம். பிறகு திருவெட்டார் லாக்கப்பிற்குக் கொண்டுசெல்லப் பட்டோம். குழித்துறையில் இருக்கும்போதும் ஒருநாள் கூட உறங்க இடம் கிடைக்கவில்லை. திருவெட்டாற்றிலும் ஆகாரம் சரியாய்கிடைக்கவில்லை. குழித்துறையிலும் ஒருமாதம் கழித்துத்தான் வாரத்தில் ஒருதடவை குளிக்கவிட்டனர். இங்கும் அப்படியே, அங்கு சென்று 15 நாட்கள் கழித்து ஒருநாள் கால் கழுவிக்கொண்டிருக்கும்போது ஒரு P.C. வந்து ஒரு சவிட்டு சவிட்டினான். ஒரே விழலாய் விழுந்து மயக்கமுண்டானது. அங்கு 41 நாட்கள் இருந்தேன். எப்பொழுதும் ஒரே கெட்டவார்த்தை பேச்சுதான். பிறகு தக்கலைக்குக் கொண்டுசெல்லப்பட்டேன். தலையை மொட்டையடித்தார்கள் பிறகு பெப். 17-ஆம் தியதி விடுதலை அடைந்தேன்.

நான் பனை ஏற்றுத்தொழில் நடத்திவந்தேன். இப்பொழுது நடக்கக்கூட முடியவில்லை. ஒரே வ-தேகம் முழுதும். அடிக்கடி இரத்தம் கக்கி வருகிறேன். தேகம் முழுவதும் ஒரே வீக்கம். எப்பொழுதும் ஒரே நெஞ்சுவ-. இருதயம் வ-த்துக்கொண்டே இருக்கிறது. இருமல் அதிகமாயிருக்கிறது. என்னால் இனி ஒருவேலையும் செய்து பிழைக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். க-யாணமாகி 6 பிள்ளைகள் இருக்கின்றன. வஸ்த்துக்கள் ஒன்றும் கிடையாது. கழிந்த வருடம் பனை ஏற்று ஜீவிதம் தடைப்பட்டதால் குடும்பம் பிழைப்பது மிகவும் கஷ்டம். ஏகதேசம் பனை ஏற்றுத்தொழில் தடைப்பட்டதால் 2000 ரூபாய்க்கு மேல் நஷ்டம் உண்டு.

கொச்சம்மமன் - நுட்டமலை

9. V. கொச்சம்மமன் - நுட்டமலை

ஆகஸ்டு மாதம் 11-ம் தியதி எனது மகளும் ராமையனுடைய சகோதரியுமாகிய நீலம்மாளுடைய வீட்டிற்குப் போய்விட்டு வருகிற வழியில் மார்த்தாண்டம் மரக்கறிச் சந்தைக்குச் சமீபம் வைத்து எனது மகன் ராமையனை போலீஸார் சுட்டுக்கொன்றார்கள். விபரம் அறிந்து நான் துக்கத்துடன் ஓடினேன். அவ்விடம் போய்ச்சேரும் முன்னரே எனது மகனுடைய சடலத்தை போலீஸார் தூக்கிக்கொண்டுபோய் விட்டார்கள். எனது பரிதாபகரமான நிலையை யாரிடம் கூறவேண்டும் என்று கூட தெரியாத நிலையில் இதுவரையிலும் கஷ்டத்தோடு காலத்தைக் கடத்தினேன். ஆனால், என்னையும் ரெஷித்து வந்த எனது மகன் ராமையன் இறந்த பிறகு எனது ஜீவிதத்திற்கு வழியில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறேன். கூடாமலும் எனது பேரப்பிள்ளையும் ரெஷிக்க வேண்டியது இருக்கிறது. அதற்கு தாயும் தகப்பனும் இல்லாமல் ராமையனுடைய முயற்சியால்தான் அதற்கும் ஜீவிதம் நடந்துவந்தது. இப்போது அந்தப்பிள்ளைக்கு 19 வயசு ஆகிறது. கல்யாணம் செய்து கொடுக்கவும் வழியின்றி தவிக்கிறேன். அதனால் என்னையும் எனது பேரப்பிள்ளையாகிய தங்க லெஷிமியையும் காப்பாற்ற வழிசெய்து தரவேண்டுமென்று தாழ்மையாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

23-3-1955

வன்னி கொச்சம்மமன்

10. K. நுட்டமன்குட்டி - நுட்டமலை

ஆகஸ்டு 11-ம் தியதி கூ-வேலைக்குப் போய்விட்டு திரும்பிவந்து 5.30க்கு கஞ்சிகுடித்துக்கொண்டிருக்கும்போது கதவை சமீபிப்பிளந்து உள்ளேவந்தது ரிசர்வ் போலீசும், லோக்கல் போலீசும். தக்கலை சர்க்கிள்

இன்ஸ்பெக்டர் வந்துபிடித்து அடித்து வேனில் தூக்கிபோட்டு குழித்துறை லாக்கப்பில் கொண்டுவந்து இரவு பூராவும் அடித்தார்கள். அடிபொறுக்காமல் சத்தம்போட்டு அழுதேன். 12-ம் தியதியும், 13-ம் தியதியும் காலையிலும் மாலையிலும் கிடைத்தது அடிதான். 13 காலை 1/2 தோசையும் தண்ணீரும். 11-12 தேதிகளில் தண்ணீர் கூடத்தரவில்லை. பின் 10, பதினைந்து நாட்கள் ஒரே அடிதர்பார்தான். 11-ம் தியதி கையைக் கட்டிச் செல்ல திரு. நேசமணி அவர்களைக் கெட்டவார்த்தை பேசி தோக்குமுடால் நெஞ்சில் ஒரு இடி. அதுதான் இப்போதும். மிகவும் உபத்திரவம் செய்கிறது. ஒரு மாதம் கழித்து வாரத்தில் ஒரு தடவை குளிக்கவிட்டார்கள். அங்கு 41 நாட்கள் இருந்துவிட்டுபின் திருவெட்டார் கொண்டுசென்றனர். அங்கும் 41 நாட்கள் இருந்தோம். அங்கும் லாத்தியினால் இடியும் அடியும் கிடைத்தது. சாப்பாடு மிகவும் மோசம். பின்னர் தக்கலைக்குக் கொண்டு சென்றார்கள். வயிற்றிற்கு நோய் கண்டது. ஆகையால் இரண்டு மூன்றுநாள் சிகிச்சை பெற்றேன். பிறகு பிப். 17-ஆம் தியதி விடுதலை ஆனேன்.

நான் பனைஏறிப் பிழைத்துவந்த பரமஏழை. வஸ்து ஒன்றும் கிடையாது. க-யாணம் ஆகி 4 பிள்ளைகளிருக்கின்றன. இப்பொழுது என்னால் விரைவாய் நடக்கக்கூட முடியவில்லை. இனி பனைஏறவோ, கூ-வேலை செய்யவோ முடியாது. ஒரு நெஞ்சுவ-யும் இருமலும் எப்பொழுதும் தலைச்சுற்றும். கழிந்த வருடம் பனை ஏற்றில்லாததால் ஏகதேசம் 2000 ரூபாய். நஷ்டம் இருக்கும். தாங்கள் கருணைகூர்ந்து வேண்டும் உதவிகள் செய்து தரவேண்டும்.

கொச்சன்முட்டம் நாடாண்டி

11. S. லென்னிஸ் - ரூட்டமல்

என் அண்ணி ஆகஸ்ட் 11-ல் 5.00 மணி மட்டும் மார்த்தாண்டம் பள்ளிக்கூடத்தில் இருந்து வராதக் காரணத்தால் 5.30 மணிக்கு மார்த்தாண்டம் செல்லதயாரானேன். 6 மணிக்கு மார்த்தாண்டம் செல்ல தொடுவட்டி காளச்சந்தை பக்கம் பஸ்ஸில் இறங்கினேன். காரணம் பஸ் அவ்விடம்வரவே சென்றது.

பலர் தடுத்த காரணத்தால் மார்த்தாண்டம் செல்ல மனமற்று வீடுசெல்ல பஸ்ஸுக்கு காத்துக்கொண்டு நின்றேன். பல மாணவ மாணவிகள் கூட்டு கொல்லப்பட்டனர் என அறிந்தேன். ஆனால் நான் நம்பவில்லை. ஆனால் என் அருகில் நின்ற இருவர் கூட்டுக் கொல்லப்பட்டது மேற்கூறிய நிகழ்ச்சியை நம்பச் செய்தது. இம்மட்டும் போகவேண்டாம் எனக்கூறிய மனம் போ! போ! எனக்கூறியது. மார்த்தாண்டம் ஸ்கூல் சென்று கொண்டே இருந்தேன். அப்போது என் ஆசிரியர் Mr. கமலம், B.A. யும்

கருங்கல் ஸ்கூ-ல் இருந்து வந்துகொண்டு இருந்தார். நானும் அவரும் சென்று கொண்டே இருந்தோம். அவர் நாயர் என பல போலீஸ் கருதினர். பலர் கூறவும் செய்தனர். எனவே போலீஸ் எங்களைப்பிடிக்க தயாராய் இல்லை.

அம்பியா விலாஸ் பக்கத்தில் இருபிணங்கள் காயப்பட்டு கிடப்பதைக் கண்டோம். ஒருவர் தன் சேட்டைபிளந்து வெடிவைக்க மாற்பை காட்டிக் கொடுத்திருந்த காட்சியை எவர்மறக்கக்கூடும். துக்கப்பட்டாலும் சோர்படையவில்லை நான். சிறிது சென்றோம். அங்கு ஒரு பத்தாயக் கடையை போலீஸ் பிளந்து சிக்ரெட் பழம் இவைகளைக் திருடுவதைக் கண்டோம்.

L.M.S. Hospital பக்கம் சென்றுவிட்டோம். அங்கு ரிசர்வே வேன் ரிசர்வே போலீஸ் இவர் நின்றனர். அதில் ஒருவன் என்னைப்பார்த்து இதோ மறைஞ்சு ஒரு Student போகுந்து எனக்கூறி பிடிப்பினடா எனவும் கூறினான். அவர்களிடம் திரு. கமலம், B.A. ஞங்கள் இப்போள் தன்னே School-லேயிற்று வருந்து எனக் கூறியும் அவர் என்னை வேனில் ஏற்றினர். அங்கு பல ஜாதியினரும் இருந்தனராகிலும் நாயர் மட்டும் சீட்டில் இருந்தனர். நானும் சீட்டில் இருந்தேன். அவர்கள் என்னை மோசமாய் பரிகாசம் செய்தனர் ஆங்கிலத்தில். மேலும் T.T.N.C.- யைப் பற்றியும் திரு. நேசமணி, B.A.B.L., M.P. திரு. குஞ்சன்நாடார், B.A.B.L., M.L.A. இவரைப்பற்றியும் கூறினர். நானும் கோபத்துடன் 'Any how I am Superior than you' எனக்கூறினேன். அச்சமயம் Police வண்டியில் இல்லை. பின் அவர் பேசவில்லை. வேனில் Police ஏறினர். வண்டியும் குழித்துறை நோக்கி விரைந்தது.

மக்கள் யாவரும் பயந்தனர், Police இடித்தனர், உதைத்தனர். T.T.N.C.- யைப் பற்றியும் Leaders-சைப் பற்றியும் மிகவும் மோசமாய் பேசினர். கேட்கத்தானே செய்யமுடியும்? கேட்டோம். அப்பால் குழித்துறையில் இறக்கப்பட்டோம். Police எங்களை Room-ல் தள்ளினர். இடித்தனர், உதைத்தனர் காலால் மிதித்தனர். தோக்கு மூடாலும் லாத்தியாலும் தள்ளினர். பின் அங்கு வைத்துபலரை வெளியில்கொண்டு சிதைத்து Room-ல் அனுப்பினர். இருக்க இடம் இல்லை. படுக்க வசதி இல்லை. என்னையும் நடையில் வைத்து வெகுவாய் இடித்தனர். பின் ஆகாரசமயங்களிலும் வெளியில்போகும் வரும் தருவாயிலும் பட்டபாடு சொல்லமுடியாது. வெண்கல மணியை அடிக்கும் கொட்டாம் பெட்டியால் தலையில் அடித்தனர். அந்த ஜீவனற்ற பொருளும் மேலும் எங்களைக் கஷ்டப்படுத்த இஷ்டமின்றி இரண்டாய் பொட்டிற்று.

பின் தக்கலை அனுப்பப்பட்டோம். வேனில் ஏற்றிய காட்சியும், உள்உள்ளெருக்கமும் எந்த புலவருக்கும் விஸ்தரிக்க முடியாத காட்சியே. ஆம். தக்கலையில் Room-ல் அடைக்கப்பட்டோம். அதன்நெருக்கம் மக்களை படுத்துஉறங்கவோ சரியாய் இருக்கவோ செய்யவில்லை. உள்வைத்து மெதுவாய் நாடார்மாரைத் தவிர மீந்தவரை விட்டமையைப்பற்றிப் பேசினோம். ஆகாரத்தின் சுவை மலம் தின்னும் பன்றிகளும் தின்னாது. முதல் ஆகாரத்தில், முடி, ஆட்டின் புழுக்கை, நகம், செத்த ஈ, விட்டில் இவை கிடப்பது சாதாரண நிகழ்ச்சிகளேயாம். வாரத்தின் ஒரு நாள் 1 வாளி தண்ணீர் ஸ்நானம் பண்ணுவித்தனர்.

நான் ஐரேனியரம் School-ல் இருந்து High Jump, Long Jump இவைகளுக்கு certificate-ம், English elocution பரிசும் பெற்றேன். மேலும் Volley Ball-ல் School Team-ல் 8 பேரில் ஒருவராய் எடுக்கப்பட்டு இருந்தேன். ஆனால் தற்போது கூடுதல் விளையாடமுடியாது. கூடுதல் நேரம் பேசமுடியாது. இக்கஷ்டத்தை அடைந்து இருக்கிறேன்.

Hindi காரணமாய் Fail ஆன நான் 10 ரூபாய் கொடுத்து Hindi-யும் 30 ரூபாய்கொடுத்து Tutorial-லும் படித்து வந்தேன். 12 ரூபாய் Fees-ம் கட்டி இருந்தேன். இவ்வாறாய் September பரிட்சை எழுதமுடியவில்லை. இவ்வாறாய் 100 ரூபாய் நஷ்டமடைந்தேன். மருந்துகளைப்பற்றி கூற தேவையில்லை.

எவ்வாறாயினும் பணசம்மந்தமாயும் உடல் சம்மந்தமாயும் ஒன்றும் அறியாத நான் கஷ்டப்பட்டேன். கஷ்டப்படுகிறேன்.

மேற்கூறியதன்படி பிடிபட்டேன், பணம் இழந்தேன். உடல்சக்தி இழந்தேன். ஒரு Player என அழைக்கப்பட்ட யான் இப்போது பரிகாசமாய் அழைக்கப்பட்டு வருகிறேன் பலராலும்.

22-3-1955

S. செல்லிஸ்

அட்டொகு ஏ.எஸ்.பி. கோமல கிருஷ்ணன் வந்தாய். தான் எந்த ஜாதியானான் என்று கேட்டாய். நான் நடையாய் என்றேன். இவனை ஒந்துசெயிபடுத்தி வண்டியில் கேற்றணம் என்று சொல்லிட்டு போனாய். என்டிறணைப் படிதினானது.

- J. தேவதாசன், நல்லூர்

9. குழித்துறை வடபாரம்

1. S. தேவநேசன் - மாலைக்கோடு

1954 ஆகஸ்ட் 11-ல் காந்தி மைதானத்தி-ருந்து திரும்பிய சத்தியாகிரக பார்ட்டியில் நானும் ஒருவன். சுமார் 10பேர் கொண்ட போலீஸ் ஜாதாவை இடைமறித்து அடித்தது. அடிப்பட்டு பலர் ஓடினார்கள். பலர் கீழே விழுந்தார்கள். ரெத்தம் சிந்திக்கொண்டு பலர் முன்னேறினார்கள். ஓடின என்னை இரண்டு லோக்கல் போலீசார் பிடித்துக்கொண்டார்கள். என்னை பிடரியில் அடித்து ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டுபோனார்கள். துப்பாக்கி மூடினாலும் லாத்தியாலும் இடித்து கொண்டுபோனார்கள். கீழே தள்ளி காலால் மிதித்தார்கள். கணக்கில்லாதவர்களை கொண்டுஅடுக்கி ரூமில் ரெத்தம் பெருக்கெடுத்தது. எங்கும் அலறல். செத்த பிணங்களைப் போட்டிருந்த வராந்தாவில் வந்ததும் மூர்ச்சையற்று விழுந்தேன். விடுதலையாகிய நான் வைத்தியரிடம் சிகிச்சை பெறுகிறேன் எனக்கு ஒரு வேலையும் செய்யமுடியவில்லை.

செல்வநாயகம் தேவநேசன்

2. P. செல்வமாணி - குறுமடித்தூர்

நான் குழித்துறை பாலம் பக்கம் ஒரு வண்டிக்கடை நடத்திவந்தேன். 15-ம் தியதி வரை கடையடைத்திருந்தது. ஒளிவி-ருந்தேன். 25-ம் தியதி கடையைத் திறந்தேன். கடையை சாயங்காலம் அடைத்துக்கொண்டிருந்தபோது போலீஸ் என்னைப் பிடித்து அடித்து மடியில் இருந்த 48 ரூபாயையும் வாங்கிவிட்டு அடியும் இடியும் தந்து அந்த இடத்தில் இட்டுவிட்டு போய்விட்டார்கள்.

பட்டாநாயகம் செல்வமாணி

3. N. பரக்கி யநாதன் நட்டம் - அதங்கோடு

என் பனைஏற்று தொழிலையும் நிறுத்தி வைத்துக்கொண்டு ஆகஸ்ட் 11-ல் மார்த்தாண்டம் வந்தேன். ஜாதாவில் நானும் கலந்துகொண்டேன். ஜாதா கோர்ட் பக்கம்போனதும் நடுவில் போலீஸ் இறங்கி அடித்தது. கூட்டத்தில் வந்த என்னை தலை, முதுகு முத-ய இடங்களில் அடித்து மூர்ச்சையில்லாமல் கீழேவிழுந்தேன். விழுந்து கிடந்த நான் எழுந்து ஓடினேன். எப்படியோ பிடி கொடாமல் தப்பினேன். பல இடங்களிலுமாய் மறைந்து 2.00 மணிக்கு வீடுவந்தேன்.

லாத்தி அடியால் கழுத்து திரும்பவில்லை. கால்முட்டும் இடதுகை முட்டும் ஓடிந்தன. எனது தொழிலை செய்யமுடியவில்லை. எனக்கு ஒத்தாசைசெய்யுங்கள்

நாட்டரசன்குட்டி டாக் கியருநதன் நாட்டார்

4. V. ராமசுவாமி - குழித்தூறை

நான் இந்த வருஷம் கார்த்திகை மாசம் 21-ம் தியதி பனையேறிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது காளை கிருஷ்ணபிள்ளை P.C. No. 1669 வந்து பிடித்து அந்தயிடத்திலே மிருகத்தனமாக தாக்கி ஸ்டேஷனுக்கு கொண்டுபோனார்கள். வழிமத்தியில் என்னுடைய பனையேற்று சாமான்கள் எல்லாம் வாங்கி பறித்தார்கள் அருவாப்பெட்டி, குடுவை, மிருக்குதடி, அறுப்பத்தி கத்தியும், அதோடு விறகு வாங்குகிறதற்கு அருவாப்பெட்டியில் வைத்திருந்த 10 ரூபாயும் பறித்து எடுத்து வழியோரத்தில் ரூபாய் எடுத்து விட்டு எறிந்துவிட்டு என்னை கூட்டிக்கொண்டுபோய் 4 மாசகாலம் சிறையில் அடைபட்டிருந்தேன். நான் வாரப்பனை ஏறிவந்தவன். அப்பொழுது எனக்கு தினமும் 15 கருப்புக்கட்டி கிடைத்து வந்தது. அதோடு 700 மூடு வெத்திலைக் கொடி வைத்து அனுபவம் கிடைக்கப்போகிற சமயம் இவ்விதமாக நடந்தது. இந்த ஒரு வருஷத்திலும் 1500 ரூபாய் வரையிலும் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்னை அறஸ்ற்று செய்த இரவு P.C. 1669 கிருஷ்ண பிள்ளையும் வேறு இரண்டு பேரும் சேர்ந்து என் வீட்டில்போய் என்னுடைய சகோதரியை கெட்ட வார்த்தைகள் பேசி பயமுறுத்தி வீட்டி-ருந்து கழுத்தைப்பிடித்து தள்ளி உள்ளேயிருந்து 40 ரூபாயும், என்னுடைய இறந்துபோன மனைவியின் 2 பவுன் உருப்படியும் எடுத்துக்கொண்டு, குசினியி-ருந்த 3 பானைகளையும் உடைத்துவிட்டு வீறாப்பு பேசி போனார்கள்.

எனக்கு இரண்டு பிள்ளைகளும், ஒரு சகோதரியும், ஒரு சகோதரனும் என்னுடைய சம்ரஷணயில் இருந்து வருகிறார்கள் இப்பொழுது கூ-வேலை செய்கிறதற்கு கூட தேகபலன் இல்லை. ஆகையினால் தாங்கள் தயவுசெய்து எனக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டத்திற்கு ஒரு பரிகாரம் உண்டுபண்ணி தர தாழ்மையாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

15-3-1955

வேலாயுதன் ராமசுவாமி

5. A. பரணிநாட்டார் - குழித்தூறை

என்னை ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி 5.30 மணிக்கு கருங்கை சந்தையில் டாலம் கெட்டியும், மற்றுனியாபாரம் செய்துவிட்டு

மார்த்தாண்டம் வந்தபொழுது ரிசவ்பார்ட்டி என்னைப்பிடித்து வேனில் ஏற்றி போலீஸ் நெய்யப்படுதத்து ஸ்டேஷனில் கொண்டுபோட்டார்கள். அப்பொழுது என் கைவசம் 16 ரூபாய் 3 பைசாவும், இருமோதிரமும், தொடல் அரஞ்ஞாணமும், கொளம்பு பெல்ற்றும், பிச்சாத்தியும் வெள்ளிதொடலும், சிட்டி ரெஸீதுகளும் என் கைவசம் இருந்தது. என்னை ஹைகோர்ட்டி-ருந்து ஜாமீனில் அக்டோபர் 28-ம் தியதி வெளியேவிட்டார்கள். அப்பொழுது ரூபாயும், பிச்சாத்தியும் வெள்ளிதுடலும், சிட்டி ரஸீதும் போக மற்று சாதனங்கள் தந்தார்கள்.

ஆகையினால் தாங்கள் தயவு செய்து 16 ரூபாயும் 3 பைசாவும், பிச்சாத்தியும் வெள்ளிதுடலும், சிட்டி ரஸீதும் வாங்கித்தரவேண்டுமென்று தாழ்மையாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

15-3-1955

ஆயில்யம் நுமட்டம் பரணிருமட்டம்

6. M. செபஸ்தியான் நுமட்டம் - குழித்துறை

என்னுடைய மகன் மரியதாஸன் மார்த்தாண்டம் பார்வேடு பாங்கில் வேலைபார்த்து வரவே ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி 5.30 மணிக்கு மேற்படி பாங்கின் முன்பக்கத்தில் வைத்து ரிசவ் பார்ட்டி வந்துபிடித்து வேனில் ஏற்றி குழித்துறை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கொண்டுபோய் டிராபிக் H.C. கேசவன் நாயரும் 1669-ம் நம்பர் P.C. கிருஷ்ணபிள்ளை (இடியன்) பெயர் அறியாத மற்றும் பல போலீஸ்காரர்களும் நொய்யபுடைத்ததினால் ரத்தம் சர்த்தித்தான். இனி இறந்துபோவான் என்று கண்ட போலீஸார் ஆகஸ்ட் 15-ம் தியதி 10 மணிக்கு வெளியே விட்டுவிட்டார்கள். கேஸ்களிலும் சேர்க்கவில்லை.

அவன் வந்த உடனே *நுமடக்கேமலில் உமகட்டம் மத்தியாஸ் ஆஸ்பத்திரியிலும்*, சில நாட்கள் கழிந்ததின் பிறகு நடக்கவோ யாத்திரை செய்யவோ இயலாததால் மார்த்தாண்டம் மிஷன் ஆஸ்பத்திரியிலும், சில நாட்கள் குழித்துறை Dr. தாமஸ் ஆஸ்பத்திரியிலும் வியாதி ரொம்ப அதிகரித்ததினால் பிறகு 18 நாட்கள் திருவனந்தபுரத்தில் ஜனரல் ஆஸ்பத்திரியிலும் சிகிச்சையில் இருந்து வரவே 1955 ஜனவரி 9-ம் தியதி ஜனரல் ஆஸ்பத்திரியில் வைத்து இறந்துபோனான்.

என்னுடைய மூத்தமகனாகிய மரியதாஸின் உதவியினால்தான் என்னுடைய குடும்பத்தில் 7 பேர் ஜீவனம் நடத்திவந்தார்கள். அவன் இறந்ததி-ருந்து என் குடும்பம் ரொம்ப நிர்ப்பந்த நிலையில் இருந்து வருகிறது. எனக்கு இப்பொழுது வயசு 61. வேலை செய்து குடும்பத்தை நடத்த முடியாத நிலையில் இருந்து வருகிறேன்.

ஆகையினால் தாங்கள் தயவுசெய்து பரம ஏழைகளான என்னுடைய குடும்பத்தை காப்பாற்ற ஏதாவது உதவிகள் செய்து தரவேண்டிய ஒழுங்குகள் செய்து தரதாழ்மையாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

14-5-1955

மரியந்திரன் நுட்பம் - செபஸ்தியான் நுட்பம்

7. P. மாதவன் நுட்பம் - குழித்துறை

நான் தேவசம் போர்டுக்கு அரிசிகொண்டு வடக்கன் தாலுக்காக்களுக்கு போயிருந்தேன். ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி இரவில் என் வீட்டில் ரிசர்வுபோலீஸ் வந்து கதவை தட்டி இவிடே மாதவன் நாடார் உண்டோ என்று கேட்டு கதவை பிளந்து திறந்தார்கள். அப்போது என் மனைவியும் 6 வயது 1 ஆண் பையனும் உறங்கி கிடந்தார்கள். அவர்கள் நடுக்கத்தோடு நிற்கும்போது நின்றே மாப்பிளை எவிடே போய் என்று என் மனைவியிடம் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர் என் கணவர் இங்கு இல்லை அவர் ஏழு நாள்களுக்கு முன் வடக்கு போயிருக்கிறார் என்று சொன்னாள். உடனே ஒரு ரிசர்வ்வுகாரன் நின்றே மாப்பிள்ளையை காட்டி தந்நில்லங்கில் நின்னே கூட்டு களையும் என்று சொல் - க்கொண்டு கழுத்தில் கையைக்கொடுத்து வெளியே தள்ளினானாம். அவள் கீழே விழுந்து மூர்ச்சை அற்று கிடக்கும்போது பூட்ஸ்கால் கொண்டு சவுட்டி எழியடி என்று சொன்னான்.

இதனிடையில் கொஞ்சம்பேர் வீட்டில் நுழைந்து வீட்டிருந்து சிலசாமன்களை எடுத்துக்கொண்டு வெளியே வந்தனர் என்றும், அவர்கள் போனபின் என் மனைவி எழுந்திருந்து வீட்டுக்குள் போய் பார்த்தாள். அப்போது அவள் கடன் வாங்கி வைத்திருந்த 25 ரூபாயும், கச்சவட அரிசியாக ஏகதேசம் 30 பக்கா அரிசியையும் காணவில்லையாம். பிறகு அவள் கச்சவடம் செய்கிறதற்கு வழிஇல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறாள்.

நான் வடக்கு போய்விட்டு ஆகஸ்ட் 13 தியதி வந்தேன். 15-ம் தியதி குழித்துறையில் வைத்து என்னை தடியன் கிருஷ்ணபிள்ளை ஒரு சுமடு இருக்கிறது வா என்று என்னை கூட்டிக்கொண்டு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு கொண்டுபோனான். பிறகு நீ தன்னையோ கல்லெறிஞ்ஞது என கேட்டுக்கொண்டு லாத்திகொண்டு முதுகிலும் மற்ற இடங்களிலும் இடித்தான். பிறகு என் மீசையை பிடித்து நினக்கு மாகாணம் வேணமோ என்று கேட்டு மீசையை பிடுங்கினான். பிறகு 12 போலீஸ்காரர்கள் வளைந்து நின்று சித்திரவதை செய்தார்கள். மூன்று மணிக்கூர் வரை போதம் இல்லாமல் கிடந்தேன். பிறகு போதம் வந்தபோது மடியி-ருந்த 40 ரூபாய், ஒரு பேனாகத்தியும் காணவில்லை.

நான் அந்த ரூபாயும் கத்தியும் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் உன் நேசமணி ராஜாவிடம் போய்கேள் என்று சொல்-, இம்சித்தார்கள். பிறகு நான்படும் பாடை பார்த்து ஆகஸ்டு 15ஆம் தேதி இரவு என்னை போக சொன்னார்கள். இப்போது வேலை செய்யவழி இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறேன்.

18-3-1955

பட்டி நுட்டம் மாதவன் நுட்டம்

8. டெய்லி மணி - புதுக்கடை

என்னுடைய தாமஸம் வைக்கல்லாற். தொழில் செய்து வருமிடம் புதுக்கடை. ஆகஸ்ட் 11-கேஸில் ஓர் பிறதி. நான் ஒளிவில் இருந்தகாலத்தில் என் வீட்டி-ருந்து ரிசர்வேபோலீஸார் தட்டை இளக்கி புரையில் இறங்கி கரம்கெட்டிவந்த ரஸீதுகளையும், ஒன்று இரண்டு பொதிகளையும் சிட்டிபிடித்து வைத்திருந்த 600 (அறுநூறு) ரூபாயும் எடுத்துக்கொண்டுபோனார்கள். அப்போது பெரியோரிடம் இந்த விவரத்தைத் தெரிவித்தேன். இதுவரை அதன் பரிகாரம் காணவில்லை. இப்போது நான் தொழி-ல்லாமலும் தேகத்திற்கு நல்ல சுகமில்லாமலும் இருக்கிறேன். ஆகஸ்டு 11-தான் இதற்குக் காரணம். ஆதலால் இந்த விவரங்களை தாழ்மையாய் அன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டெய்லி மணி

9. S. முத்தையன் - குழித்துறை

நான் குழித்துறை பஸ் ஸ்டாண்ட் சமீபம் ஓர் வெற்றிலைபாக்கு பலசரக்குக்கடை வைத்து நடத்தி அதன் மூலம் உபஜீவனம் செய்து வந்தேன். ஆனால் 1954 ஆகஸ்ட் 12-ம் தியதி நான் தக்கலை C.I. கணபதி ஐயர் மற்றும் சில ரிசர்வ் காண்ஸ்டபிள்களால் கைது செய்யப்பட்டேன். பிடித்தபிறகு என்னை வேனில் வைத்தும், ஸ்டேஷனில் வைத்தும் டிராபிக் இன்ஸ்பெக்டர் சுந்தரேசன், ரிசர்வ் P.C. 6111 ராமசாமிசெட்டியார் P.C. 3182 கோபாலபிள்ளை H.C. 4857 ஸ்ரீதரன் நாயர் என்பவர்கள் சேர்ந்து நையபுடைத்தார்கள். என் நெஞ்சிலும் முதுகிலும் வயிற்றிலும் மிகக்கடுமையாகவும் அபாயகரமாகவும் கொல்ல வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடனும் தோக்குமூடு, லாத்தி இவைகள்கொண்டு அடித்தார்கள். ஜாமினில் நான் வெளியே வரும்பொழுது குற்றியிராகவே இருந்தேன். இப்பொழுதும் நான் சிகிச்சையிலேயே இருக்கிறேன். நான் ஜெயி-ல் இருந்தபோது என் கடையை போலீசார் சூரையாடிவிட்டனர். உத்தேசம் 300 ரூபாய்க்கு மேல் விலைமதிப்புள்ள பொருட்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டதனால் இப்பொழுது நான் காலஷெபத்திற்கே வழியின்றித் தவிக்கிறேன். ஆகவே

தாங்கள் தயவுசுருந்து, நான் ஏதாவது தொழில் செய்து என்குடும்பத்தை காப்பாற்றுவதற்கான வழிசெய்து தரவேண்டுமென தழ்மையாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சத்தியநேசன் முத்தையன்

10. A. *பொன்னன் நட்டம்* - குழித்துறை

என்னை ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி விளவங்கோடு தாலுக்கு கச்சேரி முன்வைத்து போலீஸ்காரர் பலமாக தாக்கினார்கள். அன்றுதானே அங்கிருந்து ஓடி திருநெல்வே-யில் சிலநாட்கள் தங்கி கூ-வேலை செய்து வந்தேன். டிசம்பர் 28-ம் தியதி ஊருக்கு வந்தேன். என்னுடைய தொழிலாகிய மாட்டுவியாபாரம் செய்துவந்தேன். ஜனவரி 11-ம் தியதி ஒரு பசுவை விற்றுவிட்டு இரவு 7.00 மணிக்கு குழித்துறையில் ஆற்றில் குளித்துவிட்டு வரும் பாதையில் வைத்து காளை கிருஷ்ணபிள்ளைகிட்டே அணுகி நின்றே மடியில் என்னத்தேடா? என்று கேட்டுக்கொண்டு நீகேசில்பிறுதியாணை என்று சொல்- என் மடியில் இருந்த ரூபாய் 67 எடுத்துக்கொண்டு நின்றே நேசமணி ராசாவிடம் வேணிச்சோ என்று சொல்- கழுத்தைப்பிடித்து தள்ளி ஒரு சவுட்டும் சவிட்டிவிரட்டினான்.

நான் இப்பொழுது ரொம்ப நிர்ப்பந்தமான நிலையில் இருக்கிறேன். ஆகையினால் தாங்கள் தயவுசெய்து என்னிடமிருந்து பிடித்துபறித்த ரூபாய் 67-ம் வாங்கி தந்து என்னை ரட்ஷிக்குமாறு தாழ்மையாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

15-3-1955

ஆதிச்சன்நட்டம் பொன்னன்நட்டம்

11. M. *சுவாக்கியன் நட்டம்* - குறுமரத்தூர்

யாதெனில் எனது மகன் S. மரியதாசன் திருவிதாங்கூர் பார்வேடு வங்கியில் ஒரு பீயூனாக பணியி-ருந்தான். ஆனால் பணி நிரந்தரமாகவில்லை. ஆகஸ்டு மாதம் 11-ம் நாள் வங்கி மேலாளருக்கு ஐந்து மணிக்கு கடையில் இருந்து சில பொருட்கள் வாங்கிவிட்டு திரும்பவும் வங்கி அருகாமையில் வருகின்ற வேளையில் ரிசர்வ் போலீஸ் பிடித்தனர். இதை 12-ம் திதி 5.00 மணிக்குதான் நாங்கள் அறிந்தோம். ஸ்டேஷன் சென்று விவரம் தெரிந்துகொள்ளலாம் என்று எண்ணினபோது போலீஸ்காரர்கள் அதற்கு மறுத்துவிட்டனர். ஆகஸ்டு 15-ம் நாள் அவனை வீட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டனர். வீட்டிற்கு வருகிறவேளையில் ரத்தவாந்தி எடுத்துக்கொண்டும், சுமையாலும், வ-யாலும் கடுமையான அவதிகளுக்கு உள்ளாயிருந்தான். இதற்குக் காரணம் என்ன என்று கேட்டபோது போலீஸ்காரர்கள் இடித்தும், தோக்கு மூட்டினால் மாறிமாறி இடித்தனர் என்று கூறினான். இந்த இடியினால்

எழுவதற்கு இயலாமல் எப்பொழுதும் கிடந்ததாக கூறினான். ஸ்டேஷனில் இருந்தவர்கள் அவனை கிடத்திய வண்ணம் வாயில் காப்பிவிட்டுக்கொடுத்தனர் என்றும் கூறினான். மூத்திரம் கழிப்பதற்கு தகரத்திலான போணிகொடுத்ததாகவும் கூறினான்.

பிறகு மரியதாசன் உயிர்வாழ்வது கடினம் என்ற நிலைவந்த வேளையில்தான் ஆகஸ்ட் 15-ம் நாள் அவனை வெளியேவிட்டனர்., ஒருவாறாக கஷ்டப்பட்டு வீட்டிற்கு வந்தவுடன் இனிமேல் என்னால் வேலை செய்வதற்கு இயலாது என்றும், உயிர்வாழ்வதற்கும் இயலாது என்றும் கூறிக்கொண்டு படுத்தபடுக்கையாகிவிட்டான். அதற்குப்பிறகு நாட்டுவைத்தியம் நல்லவிதமாக செய்துபார்த்தோம். அதில் பயனில்லாது போகையால் மார்த்தாண்டம் மிஷன் மருத்துவமனையில் சிகிச்சை கொடுத்தோம், X-ray எடுத்து பார்க்கவேண்டும் என்று டாக்டர்கள் கூறினார்கள். உடனடியாக திருவனந்தபுரம் ஜெனரல் மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச்சென்று அங்கு சிகிச்சை தரப்பட்டது. அங்கே டாக்டர்கள் சொன்னார்கள், அவனது வெள்ளை ஈரல் பழுத்துவிட்டது. அதனால் உயிர்வாழ்வது கடினம். உடனே வீட்டிலுள்ளவர்கள் அனைவரும் சென்று அவனைப்பார்த்துவிட்டு, அவனோடு கேட்டனர் உன்னை அடித்து உதைத்த போலீஸ்காரர் யார் என்று தெரியுமா? என்று கேட்டதில், சிலரைத் தெரியும் என்று கூறினான். அது P.C. 1669 இடியன் கிருஷ்ணபிள்ளை, கார் சம்பந்தமான ஒரு யாட்டு (Head Constable) கேசுவன் நாயரும் ஆகும் என்றும், இவர்கள்தான் அதிகமாக இடித்தனர் என்றும் சொன்னான். மற்ற போலீஸ் காரர்கள் இடித்தது எனக்கு அறிந்துகொள்ளமுடியவில்லை என்றும் கூறினான். ஜெனரல் மருத்துவமனையில் வைத்து அவன் இறந்துபோனான். இறந்து அடக்கம்செய்தது திருத்துவபுரம் பள்ளியிலாகும் (Cemetery).

எஸ். மரியதாசன் எனது மூத்தமகனாவான். அவனுக்கு 27 வயது ஆகியுள்ளது. அவன் நிமித்தமாகும் எனது குடும்பம் போஷிக்கப்பட்டுவந்தது. எனக்கும், என் மனைவிக்கும் 60 வயது முதியவர்கள் ஆவர். இப்போது எனக்கு மூன்று ஆண்பிள்ளைகளும், 2 பெண் பிள்ளைகளும் உண்டு. குடும்பத்தில் பெரிய அளவில் கஷ்டங்களும், தரித்திரமும், துக்கமும் அனுபவித்து வருகிறோம். எனது மகனின் மரணம் மூலம் ஆள் ஒன்றுக்கு 1000 ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டுள்ளது.

19-3-1955

மரியேந்திரன் நூட்டம் சுவாக்கியன் நூட்டம்

இந்தியன் பீனல் கோடென்பல்வெறு செக்ஷன்களின் கீழும் இதர எண்கட்டமென்களின் கீழும் ஸ்கூட் மேற்பட்ட தமிழர்கள் மீது ஒரு உஜன்வழக்குகளுக்கு மெல்பொலீசும் சமூத்தியிருக்கின்றனர்.

சத்திய வாக்குமூலம் A.K.N.

10. விளவங்கோடு வடபாரம்

1. G. செபஸ்தியான் - விளவங்கோடு

1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதிக்குப்பிறகு பயந்து நான் தலைமறைவில் இருந்தேன். ஓணத்தை முன்னிட்டு என்பிள்ளைகளோடு இருக்க 10-9-1954-ல் காலை வீட்டுக்கு வந்தேன். வீட்டுக்கு வந்து 1/2 மணிக்கூறுக்குள் போலீஸ் என் வீட்டை சூழ்ந்துகொண்டது. ஓடிவிடலாமென்று வெளியில் இறங்கினேன். P.C. என்னை பிடித்துக் கொண்டான். என்னை கைகளைக் கட்டி குழித்துறை போலீஸ் ஸ்டேஷன் வரையிலும் நடத்தி கூட்டிக்கொண்டு போனார்கள். போலீஸ் ஸ்டேஷன் காம்பவுண்டில் சென்றதும் சுமார் 30 நிசர்வ் போலீஸ் சூழ்ந்துகொண்டு அடிக்கத்துடங்கினார்கள். தோக்குமூடால் இடியும் காலால் சவுட்டும் லாத்தியால் அடியும் தந்தார்கள். நான் உணர்வற்று விழுந்தேன். இப்படி சுமார் 25க்கு மேற்பட்ட தமிழர்களை அடித்து இருத்தினார்கள். தக்கலை ஆசுபத்திரிக்கு கொண்டுபோனார்கள். பெப். 17-ம் தியதி ஜாமீனில் இறங்கினேன்.

எனக்கு மனைவியும் 4 ஆண்பிள்ளைகளும் 3 பெண்களும் உண்டு. எனக்கு வேலைசெய்யமுடியவில்லை. என்னை இந்த நிலையில் ஆக்கியவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

(காணொலிபதிக்கப்பட்ட செபஸ்தியான்)

2. B. பொன்னையன் நூட்டம் - வன்னியூர்

மார்த்தாண்டம் காந்தி மைதானத்தி-ருந்து கோர்ட் மறியலுக்குப்புறப்பட்ட 17 பேரில் நானும் ஒருவன். கோர்ட் வாசல் சென்றதும் எங்களை உள்ளே போகவிடாமல் போலீஸ் தடுத்தது. மஜிஸ்ட்ரேட் கூட்டத்தைப்பார்த்து எல்லாரும் போய்கொள்ளணம் வெடிவைக்கும் என்று சொன்னார். கூட்டத்தின் பின்னால் இருந்து லாத்தியடி வந்தது. எல்லாரும் கலைந்து ஓடினார்கள். 16 பேரையும் போலீஸ் பிடித்து இழுத்து உள்ளே கொண்டுவந்தார்கள். என்னை அடித்து கீழே விழுந்தேன். சுயஉணர்வு இழந்த பிறகும் மிதித்தார்கள். பின் நான் உணர்வு வந்தபோது லாக்கப்பில் இருந்ததைப் பார்த்தேன். ஹா-ல் ரெத்தம் ஆறாய் பெருகுவதைக் கண்டேன். கடைசிமுடிவுக்கு காலன்கள் கையில் சிக்கினோம். எழுந்து நடக்கமுடியவில்லை. மருந்துகுடிக்கிறேன் எனக்கு ஏதாவது செய்யுங்கள்.

(பக்தன் நூட்டம் பொன்னையன் நூட்டம்)

3. V. டேவி - குறுமடத்தூர்

நான் திருவிதாங்கூர் தமிழ்நாட்டு கேசுகளில் குழித்துறை கல்லெறி கேசுகளில் 151-வது எதிரியாவேன். நான் 6 மாசம் தலைமறைவாய் இருந்தேன். ஒருநாள் காளை கிருஷ்ணபிள்ளையும், பார்ட்டியும் என்வீட்டில் வளைந்து என் வீட்டில் இருந்த கதவைச் சவட்டி பிளந்து உள்ளில் நுழைந்து டேவி இவிடே உண்டோ? என் மனைவி இடம் கேட்டார்கள். அவள் அவரைக் கொஞ்ச நாள் கொண்டே காணவில்லை என்று பதில் சொன்னாள். அவர்கள் அவளிடம் கோபித்துவிட்டு அவளையும், என் வயசான தாயையும், பூட்ஸ்க்கால் கொண்டு சவட்டினார்கள். அவர்கள் பலமாக தாக்கவே அவர்கள் இருவரும் மூர்ச்சை அடைந்தார்கள். பிறகு என் வீட்டி-ருந்த ரெங்குபெட்டியை காளைகிருஷ்ணபிள்ளை சவிட்டி நெளித்து அதி-ருந்த என் சம்பாத்தியம் 175 ரூபாயும் என் மகனின் 1 பவுன் 2 மஞ்சாடி மாலையும், எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டான். காளைகிருஷ்ணபிள்ளை பார்ட்டிகள் பேசின கெட்டவார்த்தைகள் 1 கூடை நிறைய இருக்கும்.

என் குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையினால் என் வீட்டி-ருந்து போன ரூபாயும், மாலையும் அவர்களிடமிருந்து வாங்கி தந்து காப்பாற்ற தாழ்மையாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

7-4-1955

வேலாயுதன் டேவி

4. P. செல்வமணி - குறுமடத்தூர்

நான் குழித்துறை டவுனில் பாலத்தின் பக்கம் ஒரு வண்டிக்கடை நடத்திக்கொண்டிருந்தேன். ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி திரு-தமிழகம் விடுதலைதினம் அனுஷ்டித்த அன்று முதல் 15 நாள் கடை அடைத்து ஒளிவி-ருந்தேன். அதன்பிறகு வண்டிக்கடையை 25-8-54 துறந்துவைத்தேன். அன்று இரவு 9.00 மணிக்கு கடை பூட்டிக்கொண்டு நிற்கும்போது C.I.D. இன்ஸ்பெக்டர் பரமேசுவர பிள்ளையும் P.C. 1669 காளை கிருஷ்ணபிள்ளையுமாக வந்து என்னைப் பிடித்து அடித்து ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச்சென்றார்கள். கல்பாலத்தடி பக்கம் போனபோது P.C. திரும்பவும் உதைத்தான் என்று கேட்டு மடியி-ருந்த 48 ரூபாயும் மணிபார்சும் வாங்கிவிட்டு, திரும்பவும் அந்தயிடத்திலே போட்டு அடித்துவிட்டு இருவரும் போனார்கள்.

தாங்கள் தயவு செய்து மேற்படி தொகை 48 ரூபாயும் திரும்ப வாங்கித்தர தாழ்மையாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

5-3-1955

பத்மநாபன் செல்வமணி

5. M. பாலஸ்கரன் - வினவங்கேட்டு

நான் ஆகஸ்ட் 7-ம் தியதி பாலராம்புரத்தில் தங்குவேலைக்காக போயிருந்தேன். 14-ம் தியதி திரும்பிவந்தேன். நான் வீட்டில் வந்தபோது போலீஸ்காரர்களும், ரிசர்வ் போலீஸ்காரர்களும் என்னைத் தேடினதாக என் தாயார் என்னிடம் சொன்னார்கள். காரணம் என்ன என்று விஜாரித்ததில் ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி போலீசுக்கும் பொதுஜனங்களுக்கும் ஏதோ தகராறு நடந்ததாக அறிந்தேன்.

என்னைக் குழித்துறை கேஸில் ஒரு பிரதியாக வைத்திருப்பதாக அறிந்தேன். அது அறிந்து தலைமறைவி-ருந்து வந்தேன். நான் தலைமறைவில் இருக்கும்போது 1669-ம் நம்பர் போலீஸ் கிருஷ்ணபிள்ளை என்பவன் என் தாயாரை அழைத்து ஸ்டேஷனுக்கு கொண்டுபோய் தேக உபத்திரவம் செய்ததாகவும், கையி-ருந்த 25 ரூபாய் பலவந்தமாய் பிடித்து வாங்கினதாகவும் அறிந்தேன்,

எனக்கு இதேகாரணத்தால் தொழி-ல் 300 ரூபாய்க்கு அதிகம் நஷ்டம் உண்டானது. எனக்கு வஸ்து சொத்து ஒன்றும் கிடையாது. இந்த நஷ்ட ஈடு தாங்கள் தயவுசெய்து வாங்கித்தந்தால் என் ஜீவியத்துக்கு நலமாய் இருக்கும்.

பிறகு பலதடவையும் வீட்டில் வந்து அம்மையை பயமுறுத்தி உன்மகன் எவிலேஏடி, அவனை உடன் கொண்டுவா. அல்லாவிட்டால் உன் துணிகளை கழற்றி நிர்வாணமாக்குவோம் உள்ளதை சொல்லு என்றெல்லாம் ஏழைதனமாக பேசினர்.

உன் மகனைக் கண்டால் அவன் கரளை எடுத்து உன்கையில் தருவோம் எடி என்றெல்லாம் பேசி அடிக்கடி வந்து உபத்திரவம் செய்துகொண்டிருந்தான். அதுவும் கிருஷ்ணபிள்ளைதான். இதே காரணத்தால் என் தாயார் வசித்த வீடுவிட்டு வேறு இடத்திற்கு போகவேண்டியது வந்தது.

இதை நான் உங்களுக்கு மனவேதனையோடு அறிவித்து கொள்ளுகிறேன்.

முத்து சுவாமி பாலஸ்கரன்

6. M. ஜோசப்- வினவங்கேட்டு

நான் பலநாளாக தங்கு வேலைக்குப் போய்விட்டு ஆகஸ்ட் 18 தியதி இரவில் வீட்டுக்கு வந்தேன். அன்று இரவு நான் தூக்கமாய் இருக்கும்போது ஒரு கூட்டம் ரிசர்வேக்காரர்கள் என் வீட்டை வளைந்து அவர்களில் உள்பட்ட P.C. 2622 No. லெஷ்மணன், 3613 No. நாயரும், டிராபிக் ஏட்டு கேசவன் நாயரும் சி.ஐ.டி இன்ஸ்பெக்டர் பரமேஸ்வரன்பிள்ளையுமாக என் வீட்டின் உள்புகுந்து, யாரோ ஒருவர் என் நெஞ்சில் பூட்சுகாலால் சவுட்டவும், நான் திடுக்கிட்டு சாடி எழுந்திருந்தேன் உடன் லெஷ்மணன் என்னைக் குனிய நிறுத்தி கைமுட்டு கொண்டு முதுகில் இடித்தார். உடன் சி.ஐ.டி. இன்ஸ்பெக்டர் பரமேஸ்வரபிள்ளை நீ தன்னியோட போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கல் எறிஞ்ஞதே என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வயிற்றில் பூட்ஸ் கால்கொண்டு சவிட்டினார். உடனே நான் கீழே விழுந்தேன். பிறகு எனக்கு போதம் கெடுகிறதுவரை சித்திரவதை செய்தார்கள். பிறகு பகல் 10 மணிக்கு மேல்தான் எனக்கு போதம் வந்தது. பிறகு என்னை வைத்தியரிடம் கொண்டுபோய் மருந்துகள் வாங்கி தந்தார்கள். நாலு, ஐந்து தினங்கள் கழித்து நான் தலைவரிடம் வந்திருந்தேன். அங்கே மூன்று தினங்கள் தங்கி சிகிச்சை முடிந்து எக்ஸ்ரே பரிசோதனையுடன் திரும்பினேன். அதுமுதல், இதுவரை அடிக்கடி இரூப்பு சதாவந்து கொண்டேயிருக்கிறது. பலவைத்தியர்களிடம் இருந்தும், மருந்துகள் குடித்தேன். ஒன்றும் பலனில்லை.

எனக்கு மனைவியும் ஐந்து குழந்தைகளும் உண்டு, என் மூத்தமகள் ஐந்தாம் பாரத்தில் படித்துவந்தாள். தற்பொழுது அவளை பள்ளிகூடத்திற்கு அனுப்பமுடியவில்லை. நான் நாள்முழுவதும் கூ-வேலைசெய்து என் குடும்பத்தை போற்றி வந்திருந்தேன். இப்பொழுது என்னால் வேலை செய்யமுடியவில்லை. எப்போதும் இருமலும், களைப்புமாய் இருக்கிறது, உடம்பு நாளுக்குநாள் மெ-ந்துகொண்டு வருகிறது. என் நிலமையும், ரொம்ப கஷ்டமாய் இருக்கிறது. ஆகையினால் என் குடும்பத்திற்கு ஏதாவது உதவிதந்து காப்பாற்ற தாழ்மையாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மெய்யல் ஜோசப்

7. K. பூராமன் நாமன்- வினவங்கேட்டு

ஆகஸ்ட் 12-ம் தியதி காலையில் களியக்காவினை சந்தைக்கு நான் தேங்காய் வியாபாரத்திற்கு போகும் வழியில், குழித்துறை பஸ் ஸ்டேன்டில் வைத்து என்னை லெஷ்சுமணன் கூப்பிட்டார். அவர் அருகில் போனேன். உடன் என்னைச் சுற்றி ஒரு கூட்டம் ரிசர்வ் போலீஸ்

வளைந்து, நீ தன்னையோ கல்லெறிஞ்ஞதே என்று கேட்டுக்கொண்டு அடித்தார்கள். பிறகு என் கையில் இருந்த ஒரு கொழும்பு குடையும், தேங்காய் வியாபரத்திற்கு வைத்திருந்த 95 ரூபாயும் பிடிங்கிவிட்டு போ புலையாடி மோனே என்று சொல்- விரட்டிவிட்டார்கள். அடியின் கடுமையால் இப்பொழுதும் மருந்து குடித்து கொண்டுதான் இருக்கிறேன்.

அதன்பிறகு எனக்கு வேலை செய்யமுடியவில்லை. எனக்கு நாலு குழந்தையும், மனைவியும் உண்டு என் குடும்பத்தை நடத்த மிகவும் கஷ்டமாய் இருக்கிறது, என்கையி-ருந்து எடுத்த குடையும், ரூபாயும் வாங்கி தந்தால் மிகவும் உதவியாய் இருக்கும்.

25-3-1955

கெம்ச்சன் நுடமி- பூரூன் நுடமி

8. R. பாலையன் நுடமி - வினவங்கேடு

ஆகஸ்ட் 13-ம் தியதி நான் சந்தையில் தேங்காய் கச்சவடம் செய்துவிட்டு 74 ரூபாய் 13 அணாவுடன் வீட்டுக்கு வந்துகொண்டிருக்கும்போது P.C. லெச்சுமணன் என்னை பாலத்தினருகேவைத்து எடா புலையாடிமோனே நீ கல்லெறிக்கேளில் உள்பட்டவனானோ என்று சொல்- தன் கையி-யிருந்த லாத்தியால் என் நெஞ்சில் ஒரு குத்து குத்தினார். பிறகு முதுகிலும் தாறுமாறாக அடிக்கவும் இடிக்கவும் செய்தார். உடனே நான் என் உயிருக்கு ஆபத்து வராதபடி கெஞ்சினேன். நின்றே மடியில் எந்தாணை என்று அவர் (P.C.) கேட்கவும் திடீரென என் மடியில் கைவைத்து என்னிடமிருந்த ரூபாய் முழுவதையும் பிடுங்கிக்கொண்டு போய்விட்டார்.

ஆகையால் எனக்கு தொழில் செய்யமுடியாமல் தவிக்கிறேன். அடித்த அடியால் வேலைசெய்ய முடியாமல் இப்பொழுதும் மருந்து குடித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறேன்.

ஏழை மீது மனதுருகி P.C. லெச்சுமணனிடமிருந்து அந்த ரூபாய் வாங்கி தந்து உதவுப்படி தாழ்மையாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1-4-1955

ராமன் நுடமி- பாலையன் நுடமி

9. N. ராமஸ்வமி - வினவங்கேடு

என்னுடைய பிள்ளைகளான 14 வயசான சின்னநாடானும், 12 வயசான முத்தய்யனும் 1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தேதி குழித்துறை தாலுக்கச்சேரி முன்பக்கம் நடந்த தடியடி பிரயோகத்தில் உட்பட்டு எழுந்து நடக்க இயலாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இருபையன்களும் கூ-வேலைசெய்து குடும்பத்தைக் காப்பாற்றி வந்தார்கள். இப்பொழுதும் அவர்கள் சிகிட்சையில் இருந்து வருகிறார்கள்.

ஆகையினால் தாங்கள் தயவுச்சய்து ஏதாவது உதவி அளித்து
என் குடும்பத்தை காப்பாற்ற தாழ்மையாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

13-4-1955

நாடகம் நடத்தி ராமஸ்வாமி

10. U. சின்னத்தம்பி - வினாவிற்கேற்ற

நான் குழித்துறை Bus Stand-ல் மிர். கிருஷ்ணபிள்ளையின்
ஜவுளிக்கடையில் மூன்று வருஷகாலமாக தையல்வேலை செய்து
வந்தேன். 1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி திரு. தமிழக விடுதலை தினம்
அனுஷ்டித்ததால் என்னை மேற்படியாரின் கடையி-ருந்து மாற
வற்புறுத்தினார்கள். 14-8-1954-ல் நான் மாறினேன். 15-8-1954 மிர்.
ஆரோனுடைய ஜவுளிக்கடையில் தையல் மிஷியனைக் கொண்டு
வைத்து வேலை ஆரம்பித்தேன். 30-8-1954-ல் H.C. 1884
பரமேஸ்வரபிள்ளை என்னிடம் வந்து, நீ கல்லறிக்கேசில் பிறுதியானை
வா டேஷனில் என்று சொல்- கூட்டிக்கொண்டு போனான். பஸ்
ஸ்டாண்டி-ருந்து உத்தேசம் 150 அடி போனதும் மேற்படி
ஹெட்கான்ஸ்டபிள் தாமஸிக்கிற கெட்டித்தின் தட்டில் ஏற்றி பயமுறுத்தி
அடிக்கபாவித்தார். எப்படியாவது என்னை காப்பாற்றவேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொண்டேன். அப்படியானால் 100 ரூபா தருந்நதாயால்
நின்னை கேசில் நின்னு குறவுசெய்யாம் என்று சொன்னார்.
கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டு என்னுடைய தையல் மிஷியனை
அடவைத்து ரூபாய் 100 5-10-1954-ல் H.C.யிடம் இரவு 10.00 மணிக்கு
மேற்படியார் தாமஸிக்கிற கெட்டித்தின் தட்டில் வைத்து கொடுத்தேன்.
இனி நிம்மதியாக இருக்கலாம் என்று நினைத்து வீட்டில் இருக்கும்போது
மறுநாள் ஒரு கூட்டம் போ-சார் வந்து என் வீட்டை வளைந்தார்கள்.
நான் ஓடி பிடிக்கொடுக்காமல் சென்னை மாகாணத்தில் ஒளிவில் இருந்து
வந்தேன். பிறகு 25-2-1955-ல் திருவிதாங்கூர் வந்துசேர்ந்தேன்.

ஏழையாகிய என்மேல் கருணைவைத்து ஹெட் காண்ஸ்டபிள்
1884 பரமேஸ்வரபிள்ளை என்னிடமிருந்து வாங்கின ரூபாய் 100 வாங்கி
தொழில் தொடங்கி குடும்பத்தை ரெஷப்படுத்த தாழ்மையாய்
கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

5-3-1955

உண்மையுடைய நான் சின்னத்தம்பி

நான் தமிழ் நடத்திப் பிறந்த குற்றமே. நான் தமிழ் பேசும்
குற்றமே. நடத்தி வம்சத்தில் ஜனினத்த குற்றமே. என்னை
ஏன் கைது செய்தார்கள் என்று எனக்கே புரியவில்லை.

- N. செல்வராஜ் (பள்ளி மாணவன்) மார்த்தாண்டம்

11. பாகோடு வடபாரம்

1. C. மாசிலாமணி நூட்டம் - பாகோடு

நான் 4-12-1944 முதல் இந்தியன் ஆர்மியில் பணிபுரிந்து வருகிறேன். 31-7-1954-ல் லீவில் பாகோடு வீட்டுக்குவந்தேன். 11-ம் தியதி 11.00 மணிக்கு மேல் வெட்டுவந்நி ஜங்ஷன் வந்தேன். தி.த.நா.கா. ஜாதா போய்கொண்டிருந்தது. சமாதானமாய்போன ஜாதாவின் பின்னால் நானும் போனேன். மஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் பக்கம்போனதும் மக்கள் திரும்பி ஓடினார்கள். பார்த்தபொழுது இடையில் புருந்து போலீஸ் அடி நடத்தியது. எனக்கு வீட்டுக்குப்போக வேண்டியிருந்ததால் இடைமறித்து முன்னேறிச்சென்றேன். போலீசார் என்னைப் பிடித்தார்கள். நிலைமையை சொல்-யும் என்னை போலீஸ் நிலையம் கொண்டுபோனார்கள். ஹா-ல் கொண்டுவைத்து மூர்ச்சைபோகும்ட்டும் உதைத்தார்கள். பிறகு 2 மணிக்குமேல் கணக்கில்லாதவர்களை கொண்டுவந்தார்கள். 12-ம் தேதிவெளியே கொண்டுபோய் அடிக்கவும் இடிக்கவும் செய்தார்கள். 3 நாள் அன்ன ஆகாரம் இல்லை. பின் தக்கலைக்குக் கொண்டுபோனார்கள். நாகர்கோவில் ஜில்லா கோர்ட் ஜாமீன் தந்தது. மருந்துகுடித்து வருகிறேன். என் லீவு முடிந்து வேலைக்குப்போக முடியவில்லை. என் பேரிலுள்ள கேசுகுறைவுசெய்து தரும்படி தாழ்மையாய் கேட்கிறேன்.

சின்னன் நூட்டம் மாசிலாமணி நூட்டம்

2. G. ஜோசப் - பாகோடு

மார்த்தாண்டம் L.M.S. ஆசுபத்திரிபக்கம் பொன்னுமணி நாடார் காப்பிக்கடையில் வேலைபார்க்கிறேன். 11-ம் தியதி கடைபூட்டு. மறுநாள் அவசியமான சாமான்களைக்கடையைப் பூட்டிவைத்து செய்து கொண்டிருந்தபோது ரிசர்வ் போலீஸ் கடை உடைத்து ஏறிவந்து எங்கள் 4 பேரை அரஸ்ட்பண்ணி இழுத்துக்கொண்டு வேனிலேயேற்றியது. எனது விலாவிலும் இடுப்பிலும் இடித்தார்கள். குழித்துறை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் சொல்ல முடியாததுன்பங்கள் அடைந்தேன். எனக்கு வேலை செய்யமுடியாது. மருந்து குடித்து வருகிறேன். இறந்து போவேன் என்றே நினைத்தார்கள்.

கூரியேல் ஜோசப்

3. P. ஜென்ஹேரஸ் - பரகேமடு

நான் ஆயிரத்தி தொள்ளாயிரத்தி ஜம்பத்தி நான்காம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் பதினொன்றாம் தேதியில் சத்தியாக்கிரக சமரத்தில் ஓர் சத்தியக்கிரகியாகும். என்னை குழித்துறை மாஜிஸ்ட்ரேட்டு கோர்ட்டு காம்ப்வுண்டில் வ-யகேற்றின் அடுத்துவைத்து காதர் இன்ஸ்பெக்டர் அறஸ்ட் செய்து ஸ்டேஷனில் அனுப்பினார். பாதி வழிகழிந்த உடன் தானே நடைஅடியும் இடியும் தந்து லாக்கப்பினுடைய பக்கத்தில் வைத்தார். பிற்பாடு பல போலீஸார் சேர்ந்து சனிட்ரூகயும், கைமுறிக்கி இடித்தும் கைமுட்டுகொண்டும், லாத்திகொண்டும், துப்பாக்கி மூடும்கொண்டும் பல மற்மஸ்தானம் பாத்து இடியும், உதையும் விட்டார்கள். இந்த மாபெரும் சம்பவங்கள் நிமித்தம் எனக்கு ஓர் வேலையாவது செய்யவும் முடியவில்லை. பலருடையவும் மருந்துகள் சேவித்தேன். முதல்முதலாக *மம்ஷன் உத்தரவின் பிரகாரம் மத்தியமஸ் உட்கட்டுடைய ஆஸ்டத்தியிரிசுந்து கொஞ்சம் மருந்து சூடித்தேன்.* இரண்டு மூன்று நாள் வாசியாக இருந்தபின்பும் சுகக்கேடு மீண்டும்பிடிப்பட்டது. செவி கூடுதலாக கேட்கவில்லை. கண்டெரியவில்லை. சுமையின் கூடுதல் நிமித்தம் இராப்பகல் உறக்கம் இல்லை *இரண்டாவதுமாக கட்டிடுக்கலை ஆசனிடத்திருந்து ஐந்து. ஆறு சூப்பி மருந்து சூடித்தேன்.* அதிலும் சுகக்கேடுவாசியில்லை. சுமை கூடுதலாக இருக்கின்றன. இப்போது பக்கத்திலுள்ள வைத்தியரிடத்தி-ருந்து மருந்து குடித்து பத்தியமாக இருக்கிறேன். செலவுகள் வ-யவருத்தத்துடன் கழிகிறது. சுகம் ஒன்றுமே இல்லை. இனி ஒர்வேலையும் என்னைக்கொண்டு செய்யமுடியாது. நீ ஓர் பிரதானியின் மகன் அல்லயோ என்று கேட்டுக்கேட்டு அடித்தார்கள்.

பாக்கியநாதன் நாமம் ஜென்ஹேரஸ்

4. P. நாராயணன் - பரகேமடு

நான் ஆயிரத்தி தொள்ளாயிரத்தி ஜம்பத்தி ஐந்தாம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் நான்காம் தேதி சந்தைக்கு 50 கெட்டுவெற்றிலையும், ஓர் சுமடு குலையும் விற்றுமுடிந்த பின்பு வீட்டுக்கு வரும் வழியில் தடியன் கிருஷ்ணபிள்ளை பிடித்து கையி-ருந்த வெற்றிலை விற்ற ரூபாய் ஏழும் பறித்தெடுத்தான். பிற்பாடு ஸ்டேஷனுக்குக்கொண்டு வந்தான். இங்கு அப்போது உண்டாயிருந்ததில் சிலபோலீஸார் ஊக்கமாக தாக்கினார்கள். இப்போது எனக்கு நல்ல வேலைகள் செய்யமுடியாத நிலையில் வந்திருக்கிறது. இருபத்திநாலு திவசங்கள் கழிந்தபின்பு என்னை ஜாமீனில்விட்டார்கள்.

பென்னை நாராயணன்

1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தேதி சுமார் 10½ மணிக்கு நாங்கள் 17 பேர்கள் மார்த்தாண்டம் காந்தி மைதானத்தி-ருந்து ஜாதா புறப்பட்டோம். அக்கூட்டத்தில் ஸ்ரீமான்கள் S.P. மணி, M.S. தாஸ், O. நல்லதம்பி நாடார், பார்சல் செல்லப்பா இவர்களை போன்ற 1000 கணக்கான ஆண்கள் ஜாதா நயிச்சு வந்தார்கள் அங்கே ரோடில் மார்க்கதட்சம் ஒன்றுமில்லாமல், S.P. மணி, M.S. தாஸ், O. நல்லதம்பி நாடார், பார்சல் செல்லப்பா போன்ற ஆண்கள் சைடு ஒதுக்கி அமைதியாக ஜாதாவை அனுப்பிவந்தார்கள். நாங்கள் எல்லோருமாக ஸ்டேஷன் பக்கத்தில் வந்தோம். அங்கு வந்தபோது போலீசார்களும் ரிசர்வே போலீசார்களும் கூட்டத்தில் கலந்து அடிகலசல்கள் நடத்தினார்கள். நாங்கள் 17 பேரும் காம்பவுண்டுக்குள் புகுந்தோம் அங்கு வைத்து எங்களைப் பலமாக தாக்கினார்கள். என் தலையில் அடித்த அடியினால் அங்கு விழுந்தேன். உடனே எங்களைப் பிடித்து ஹைடர் இருக்குமிடத்தில் கொண்டுசென்றனர் அங்கு 100 கணக்கான போ-சார்கள் சேர்ந்து எங்களைத் தாக்கினார்கள். என் முதுகில் லாத்தியினாலும் தோக்கினாலும் நன்றாய் இடித்தார்கள். பூட்சு கா-னால் என் தலையிலும் முதுகிலும் சவிட்டினார்கள். 11 முதல் 14 வரையிலும் இதேமாதிரியில்தான் செய்தார்கள். அதின் காரணத்தால் எனக்கு இப்போது வேலை ஒன்றும் செய்யமுடியாது படுக்கவோ எழுந்திருக்கவோ முடியாது தலைக்கு கறக்கம், கண்மசவில் இவையெல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சந்திதோறும் கழப்பாயிருக்கிறது. இப்போதுதான் கட்டிடுக்கலை ஆசானுடைய சிகிச்சையில் இருக்கிறேன். என்னைத் தாக்கிய சில போ-சாரின் பெயர்கள் தெரியும். அவர்கள் P.C. களான பாலகிருஷ்ணன், தடியன் கிருஷ்ணப்பிள்ளை, S. குட்டன், கோபாலன், ஐ.சி. கிருஷ்ணப்பிள்ளை, 1001-2035-ன் நம்பரின் பேர் தெரியாது. திருவெட்டார் ஏட், விக்கன் பாஸ்கரன் ஏட் இவர்களைப் போன்ற ஆண்கள் சேர்ந்து தாக்கினார்கள். பிறகு என்னை தரையில் தள்ளிப்போட்டு சட்டையே கழற்றச்சொல்-மடியி-ருந்த 3 ரூபா 11 அணாயும் கைவிர-ல் போட்டிருந்த 1/2 பவுன் இடையுள்ள மோதிரம் ஒன்றும், கழுத்தில் போட்டிருந்த 1 பவுன் 4 மஞ்சாடிதாக்கம் உள்ள ஒரு செயினும் அரையில் போட்டிருந்த 16 கழஞ்சு இடையுள்ள ஒரு அரஞ்ஞாணமும் எடுத்துவிட்டார். 11-ம் தேதி சுமார் 4.00 மணிக்கு ஒரு கப்பு தண்ணீர் கேட்டேன் உடனே என் நெஞ்சில் ஒரு போ-ஸ்காரன் குத்தினான். இன்னத்தை வெள்ளம் இதாண்ட என்று கூறினான். ஆகஸ்ட் 17-ம் தேதி இங்கிருந்து எங்களை 50 பேரை ஒரு சின்னவேனில் ஏற்றிதக்கலை கொண்டு சென்றார்கள். அங்கு வைத்தும் பெலமாகத்தாக்கினார்கள். பிறகு எங்களை 19 அடிநீளம் 14 அடிவீதியுள்ள ஒரு முறியில் அடைத்தார்கள். இருக்கவும்,

கிடக்கவும் ஒன்றுக்கும் முடியாது. கொஞ்சம் நாள் பாயும் தரவில்லை. கொலைப்புள்ளியைபோல் ஒற்றதுணிதான் தந்தார்கள். 3 மாசம் வரையிலும் வீட்டி-ருந்து துணிகள் கொண்டு வந்தால் தரவிடமாட்டார்கள். பிறகு S.I. இருந்தால் மட்டும் வாங்கிச்சு கொடுக்கு என்று கூறுவார். எங்களை வெளியில் கொண்டுபோவது 10 மணிக்கு பிறகுதான். காப்பி தருகிறது 11 மணிக்கு, சாப்பாடும் 3 மணிக்கு பசிக்கிறது என்று சொன்னால் நின்றே அச்சன் இவிடை சம்பாதிச்சு தந்திரிக்குன்னோட என்று றைட்டர் வேலப்பன் கேட்பான். காயத்தினால் சுகக்கேடு உண்டாயிற்று. ஆஸ்பத்திரிக்கு போகணம் வயிற்றி-ருந்து சோரையும், சளியும் போகிறது என்று சென்னால் எட பெண்ணிங்களுக்கு மாசம்தோறும் போகும்ல்லோடா என்று றைட்டர் வேலப்பனும் விக்கிரமன் நாயரும் பதிலாக கே- பண்ணுவார்கள். பின்னர் என் கையில் விலங்கும் போட்டு ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டுபோவார்கள் 13-நாள் ஆஸ்பத்திரியில் இருந்தேன். கொஞ்சம் சுகம் கிடைத்தது. பிறகும் தக்கலை லாக்கப்பில் அடைத்து கஷ்டப்படுத்தினார்கள் இப்போது 17-2-55-ல் ஜாமினில் விடுதலை பெற்று வீடுவந்து சேர்ந்தேன். இவ்விதம் அனுபவித்த கஷ்டங்களுக்கு ஏதாவது பரிகாரம் காணவேண்டும் என்று தங்களை மன்றாடிகேட்டுக் கொள்கிறேன்.

19-3-1955

கொச்சம்மணி நடமாடம் பாஸ்

6. S. ஜமண்டேயன் நடமாடம் - பாக்கேடு

நான் திருவிதாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரசை சேர்ந்தவன். என் தொழில் தையல். பளுகல் பகுதியில் வன்னியூர்தேசம் பரக்குன்னு என்கிற இடத்தில் ஓர் கடையில் வேலைசெய்துக் கொண்டிருக்கும்போது, குழித்துறைப் போலீஸ்காரர்கள் 1954 செப். 13-ம் தேதி என்னைக் கைது செய்து வேனில் ஏற்றினார்கள் பிற்பாடு நீதன்னையடா மாகாணப்பாட்டு பாடியவன் என்று சொல்- முதுகில் இடித்து பாடுபாடு என்றார்கள். நான் மிகுந்த பயத்துடன் மெதுவாய் பாடினேன். திரும்பும் பாடப்பாட அடித்தார்கள். நான் போதங்கெட்டுவிழுந்தேன். ஆனால் என்கடைப்பக்கத்திலுள்ள ஐ.டி. கிருஷ்ணபிள்ளையை தவிர வேறு யாரையும் தெரியாது. எனது கை விர-ல் அரைபவுன் எடையுள்ள ஒரு மோதிரமும், சேப்பி-ருந்த 6 ரூபாய் 11½ அணாவும், 3 ரூபாய் விலையுள்ள பவுண்டன் பென்னும் எடுத்துக்கொண்டார்கள். இதுவரையும் திரும்பக்கிடைக்கவில்லை. கூடாமலும் நான் ஒரு ஏழைக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன். கட்டிக்கடை ஆசனிலும் மருந்து வாங்கி அபயோகித்து வரவே, உட்கட்டம் மத்தியமசிலம் எக்ஸ்பிரெஸ்ஸிசோதித்ததில் உள்ளத்தில் ரெத்தக்கெட்டியிருப்பதாக அவர்சொல்- மருந்துதந்தார். ஆயினும்

நல்லசுகம் கிடைக்கவில்லை பூரண சுகம் கிடையாததால், வேலைசெய்ய முடியவில்லை. தற்சமயம் அன்றாட ஜீவியத்திற்கு யாதொரு நிவிர்த்தியுமில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறேன் ஆகையால் இவைகளுக்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்றும் கூடாமலும் என்னைக் குழித்துறை லாக்கப்பி-ருந்து தக்கலை லாக்கபிற்குக்கொண்டு போனார்கள். அங்கிருந்த றைட்டர் வேலப்பன் நாயர் அநியாயமாய் குற்றங்களைச் சுமத்தி கன்னத்திலும், குறுக்கிலும், வயிற்றிலும் அறைந்தார். அங்கு தாணு-ங்கம் நாடார், சைமன் முத-யவர்களும் இன்னும் பல எம்.எல்.ஏக்களும் உண்டாயிருந்தனர். இதுவும் நடபடிக்குக் கொண்டுவரக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இங்ஙணம் தாழ்மையான வணக்கம்.

நான் ஜெயி--ருந்து இறங்கினது 1955-2-17. எனது கேஸ் நம்பர் P.E. ஒன்றில் 88.

சுமந்தன்ருட்டம் ஜென்ரோஸ்

7. N. செல்லையன்ருட்டம் - பங்கேடு

1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தேதி நடந்த தமிழ்நாட்டு விடுதலை தினத்தில் நானும் பங்கு கொண்டதால் போலீஸார் எனது வீட்டில் வந்து என்னை இரவில் 1.00 மணிக்கு கைது செய்து குழித்துறை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கொண்டு சென்றனர். 2 நாட்கள் ஸ்டேஷனில் வைத்து நையப்புடைத்தனர். அக்காரணத்தால் எனது பெலன் குன்றிவிட்டது.

ஆகஸ்ட் 11-ம் தேதிக்கு முன் நான் பனையேறி எனது குடும்பத்தை நடத்திவந்தேன். எனக்கு 5 பிள்ளைகளும், மனைவியும் உண்டு. கையில் இருந்த பணம் எல்லாம் சிகிச்சையின் காரணமாக செலவாகிவிட்டது. இப்போது எனக்கு பனையேறுவதற்கு பெலனில்லை. ஆகையால் எனது குடும்பத்தை சரிவர நடத்த முடியவில்லை. எனவே நானும் எனது குடும்பமும் பசிநோயால் பிடிப்பட்டு வாடுகின்றோம்.

இந்த கஷ்டமான நிலையில் தாங்கள் எனக்கு உதவி புரிவீர்கள் என்று எண்ணி இவ்விண்ணப்பத்தை போதிப்பித்துக்கொள்கிறேன்.

ருட்டம் சூட்ட ருட்டம் செல்லையன்ருட்டம்.

8. C. செல்லையன்ருட்டம் - பங்கேடு

1954 ஆகஸ்ட் மாதம் 11-ம் தேதி திரு தமிழக விடுதலை தினத்தின்போது மார்த்தாண்டம் காந்தி மைதானத்தி-ருந்து ஒரு ஜாதா குழித்துறை மஜிஸ்ரேட் கோர்ட்டின் வாச-ல் போனது. அந்தக்கூட்டத்தில் நானும் போயிருந்தேன். அப்போது சில போலீஸார் லாத்தியால் அடிக்கத்தொடங்கினார்கள் அதில் எனது தேகத்தில் 2,3 அடிகள்பட்டது.

பின் கூட்டம் கலைந்து போகிறபோது நானும் எனது வீடு திரும்பினேன். பிறகு சில தினங்கள் மறைவில் இருந்தேன். என்னையும் கேசில் பிறதி ஆக்கினார்கள். அதில் நான் 133-ம் பிறதி என்று அறிந்து பெங்களூர் கோர்டில் ஜாமினில் எல்லோரையும் விட்டபிறகு நானும் வீடு வந்து சேர்ந்தேன். இந்த ஏழுமாதமாக எனது செலவிற்கும் எனது வீட்டு செலவிற்கும் பெரிய நஷ்டகஷ்டங்களும் உண்டாயிருந்தது. ஆனால் இப்போது அடியின் காரணத்தால் சரியாக வேலை செய்யமுடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். ஆதலால் எனக்கு எனது குடும்பகஷ்டங்களுக்கும் வேண்டிய உதவி செய்துதரும்படி தாழ்மையாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிவன் நுடமி செல்லையன் நுடமி

9. N. செல்லையன் நுடமி - பரகேரடு

1954 ஆகஸ்ட் மாதம் 11-ம் தேதி திரு-தமிழக விடுதலை தினத்தின்போது மார்த்தாண்டம் காந்திமைதானத்தி-ருந்து ஒரு ஜாதா குழித்துறை மஜிஸ்ரேற் கோர்டில் சென்றது. அந்தக்கூட்டத்தில் நானும் போயிருந்தேன். போலீஸார் லாத்தியால் அடிக்கத்தொடங்கினர். எனக்கு 2,3 அடிகள்பட்டன. உடன் நான் ஆஸ்பத்திரிக்கு போகும்போது உயர்தர பாடசாலை சமீபம் வைத்து எனது வலது கா-ல் ஓர் வெடிப்பட்டு வீழ்ந்தேன். உடனே எனது பக்கத்துவீட்டார் என்னை எனது வீட்டில் கொண்டு சேர்த்தனர். பிறகு நான் நான்கு மாதம் ஆஸ்பத்திரி சிகிச்சையில் இருந்தேன். இவ்விதம் எனது தொழில் நஷ்டப்பட்டு கையில் இருந்த பணம் தீர்ந்தது. எனது செலவிற்கும் எனது வீட்டு செலவிற்கும் பெரிய கஷ்ட நஷ்டங்கள் உண்டாயின இப்போது சரியாக வேலைசெய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன்.

ஆதலால் எனக்கும் எனது குடும்ப கஷ்டங்களுக்கும் வேண்டிய உதவிசெய்து தரும்படி தாழ்மையாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நுடமன்குட்டி நுடமி செல்லையன் நுடமி

10. N. செல்லையன் நுடமி - பரகேரடு

1954 ஆகஸ்ட் மாதம் 11-ம் தியதி தமிழக விடுதலை தினத்தின்போது மார்த்தாண்டம் காந்தி மைதானத்தி-ருந்து ஒரு ஜாதா குழித்துறை மஜிஸ்ரேட் கோட்டின் வாச-ல் போனது. அந்த கூட்டத்தில் நானும் போயிருந்தேன். அப்போது சில போலீசும் லாத்திகொண்டு அடிக்கத்தொடங்கினார்கள். அதில் எனது தேகத்திலும் இரண்டு மூன்று அடிகள்பட்டது. உடனே அதி-ருந்து கூட்டம் பிரிந்துபோகிறபோது நானும்

எனது வீடு திரும்பினேன். வரும்வழியில் ரிசர்வ் போலீஸார் துப்பாக்கியால் சுட்டார்கள். அதில் எனது வலது கா-ல்பட்டது. உடனே எனக்கு சுயஉணர்வு இல்லை பிறகு என்னையாரோ எல்லாம் தூக்கி வீட்டில்கொண்டு சேர்த்தார்கள். பிறகு சிலதினங்கள் மறைவில் இருந்துகொண்டு கால்சிகிச்சை செய்துவந்தேன். என்னையும் கேசில் பிறதி ஆக்கினார்கள். அதில் நான் 105-வது பிறதி என்று அறிந்து பெங்களுர் கோர்டில் ஜாமினில் எல்லா பெயரையும் விட்டபிறகு நானும் வீடுவந்து சேர்ந்தேன். இந்த ஏழு மாசமாக என்னுடைய செலவிற்கும் எனது வீட்டுசெலவிற்கும் பெரிய நஷ்ட கஷ்டங்களும் உண்டாயிருந்தது. ஆனால் இப்போதும் சரியாகவேலை செய்யமுடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். ஆதலால் எனக்கு எனது குடும்பகஷ்டங்களுக்கும் வேண்டிய உதவிசெய்து தரும்படி தாழ்மையாய் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நாட்டாங்குட்டி நாட்டம் பொன்னையன் நாட்டம்

11. S. தங்கையன் - மருத்தங்கோடு

1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி மார்த்தாண்டம் காந்தி மைதானத்தி-ருந்து மறியல் செய்ய குழித்துறைகோர்ட் நோக்கி ஜாதாபுறப்பட்டது. நானும் சென்றேன். எங்களை உள்ளேவிடவில்லை. பின்பக்கத்தி-ருந்து போலீசார் அடி துடங்கினார்கள். கூட்டம் கலைந்தது. குழித்துறை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு என்னைக் கொண்டுபோனார்கள் 6.00 மணியளவில் அங்கு நிற்பதற்கோ இருப்பதற்கோ இடமில்லை. அடித்தஅடியில் சுகமில்லாமல் ஆனேன். எனக்கு மருந்துவாங்கித் தந்தார்கள். என்னைக்கொண்டு ஜோ- எதுவும் செய்யமுடியவில்லை. நான் 2 மாதம் வரை சிறையி-ருந்து விடுதலையானேன்.

சிவங்கம் தங்கையன்

12. S. சிரோமணி - வன்னியூர்

நான் 1954 செப்டம்பர் மாதம் 13-ம் தியதி மருந்துகுடித்து பத்தியத்தில் இருந்தபோது அடுத்த சாயக்கடையில், சிதம்பரத்தையும், ஜாண்ரோஸ்சையும் போலீசார் பிடித்துஅடித்தார்கள். சத்தம்கேட்டு வெளியில் வந்தேன். P.C. கிருஷ்ணபிள்ளை இவிடெவாடா என கத்தினார். பக்கத்தில்போனதும் அடித்து வேனில் ஏற்றினார்கள். குழித்துறைக்குக் கொண்டுபோனார்கள். இன்ஸ்பெக்டர் -ஸ்ட் எடுத்துப்பார்த்தார். பெயர் இல்லாததால் வீட்டுக்குப்போகச் சொன்னார். இங்குவ்ன் சில நாட்களின் தூண்டுதலால் அராஜகம் நடக்கிறது. சமான்கள்

வாங்கவோ விற்கவோ ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் வழியில்லை. அமைதிநிலவச்செய்யவேண்டும்.

S. சிரேமணி

13. P. சிதம்பரம் - வன்னியூர்

நான் இதுவரை ஒரு குழப்பத்திலும் சேர்ந்ததில்லை. 1954-9 மாதம் 13-ம் தேதி காப்பிக்கடையில் வியாபாரம் நடத்திக்கொண்டிருக்கும் போது P.C. கிருஷ்ணபிள்ளை பார்ட்டியுடன் வந்து அடித்து தூக்கி வேனில் போட்டு குழித்துறைக்குக் கொண்டுபோனான். கையில் கிடந்த 9½ மஞ்சாடிதூக்கமுள்ள சிகப்புக் கல்மோதிரத்தை எடுத்துக்கொண்டான். இப்போது வெளியே வந்தேன். தேகசுகம் இல்லை. கடைநடத்த முடியவில்லை. கடையும் இல்லை. அந்த மோதிரம் கிடைக்க தலைவர் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

டல்ட்டு சிதம்பரம்

14. V. சுப்பிரமணியன் நுட்டம் - இடைக்கேட்டு

நான் 1954 ஆகஸ்ட் 5-ம் தியதி கோர்ட்மறியலுக்காக காந்தி மைதானத்தி-ருந்து ஜாதாவில் போனேன். போலீஸ் எங்களைக் கைது செய்தது. மஜிஸ்ட்ரேட் றிமேன்டில் வைக்கச்சொன்னார். ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி முதல் எங்களை அடிக்கத்துடங்கினார்கள். நூற்றுக்கணக்கான மக்களைக் கொண்டுவைத்து சித்திரவதை செய்தார்கள். ரெத்தம் பெருக்கெடுத்து ஓடியது. நாங்கள் திகிலடைந்தோம். 12-ம் தியதி வெளியில்கொண்டு வந்து அடியும் இடியும் தந்து பூட்ஸ்காலால் மிதித்தார்கள். சுமார் 20 நாள் வரைசிறையில் இருந்தபின்பு கோர்ட்டுக்கு கொண்டுபோனார்கள். அன்று கோர்ட் பிரியும் வரை உட்காரவைத்து வீட்டுக்குவிட்டார்கள். உடல்நிலை மிகவும் மோசம். வேலைசெய்ய முடியவில்லை.

V. சுப்பிரமணியன் நுட்டம்

கே. மாதவன் தம்பி : வினவங்கேட்டு தாலுகாவிலிருந்து தி.த.நா.கமங்கிரசில் சேர்ந்து உழைத்த முதல் மலையாளி கமிஷனர்புறம்வாசி. கெவரவமணநாயர் குடும்பத்தில்பிறந்தவர். 1954ல் தேவிகுளம் அறப்பேரையில் 4வது ஜாதாவின் அங்கத்தினராகச்சென்று அவஸ்தைக்குட்பட்டவர். தலைவர்களின் ஆணையை சிரமேற்கொண்டு என்றும் இன்றும் உண்மையாய் உழைத்தவருவார். தினமலர், 11/11/56

12. அருமனை வடபாரம்

1. M. மனசாள்- அருமனை

1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி அருமனை முழுக்கோட்டி-ருந்து மாலை போட்டுக்கொண்டு 3 சத்தியாகிரகிகளைக்கொண்டு சுமார் 3000-க்கு மேற்பட்ட ஜாதா அருமனை போலீஸ் அவுட்போஸ்ட் போனதும் ரிசர்வ் போலீஸ் வேன் வந்து முன்நின்றது. சுமார் 20 போலீசார் இறங்கி அடிதுடங்கினார்கள். துப்பாக்கி மூடினால் இடித்தார்கள். மக்கள் நாலு பாகமும் சிதறினார்கள். பின் 3 சத்தியாகிரகிகளும் சிலரும் அருமனை சப்ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசுக்குப் போனார்கள். அவர்கள் மூவரையும் P.P.M. வண்டியில் ஏற்றி குழித்துறை லாக்கப்புக்குக் கொண்டுபோனார்கள். ரிசர்வ் போலீசார் லாத்தியால் அடித்ததில் எனது வலது கண்பாகம் காயப்பட்டு ரெத்தம் பீறிட்டது. டாக்டர் பிளச்சர் ஆசுபத்திரியில் சிகிடசைப்பெற்றேன். எனக்கு வேலை செய்யமுடியவில்லை. மனைவி இறந்துபோனாள். ஒரு பெண்ணும் 3 ஆண்களும் உண்டு. மகளை கெட்டிக்கொடுக்க முடியவில்லை.

மனசாள் மனசாள்

2. N. கௌருகுட்டி நுடமம்- அருமனை

நான் ஒரு காளைவண்டி வைத்துப் பிழைப்பவன். ஆகஸ்ட் 10-ம் தியதி நள்ளிரவு வழக்கம்போல் மரச்சீனி லோடும்கொண்டு மஞ்சாலு மூட்டி-ருந்து தேங்காப்பட்டணம் போனேன். 11-ம் தியதி ரிசர்வ் வான் சுற்றிக்கொண்டிருந்தது. குழித்துறையிலும் புதுக்கடையிலும் துப்பாக்கிச்சூடு நடந்ததை அறிந்து பயந்து இருந்தேன். நான் 12-ம் தியதி லோட் இறக்கிவிட்டு புறப்பட்டேன். புதுக்கடையில் போலீசார் கூட்டமாக நின்றார்கள். என் கழுத்தில் அடித்து கீழே இழுத்துப் போட்டார்கள். ரிசர்வ் போலீஸ் காலால் மிதித்தது. துப்பாக்கியினால் இடித்து குற்றுவிராய் போட்டார்கள். எனக்கு உணர்வு வந்தபோது ஒருவரையும் காணவில்லை. நான் சுற்றி மஞ்சாலுமூடு சென்றுசேர்ந்தேன்.

என்னைப் போலீஸ் பெலமாய் தாக்கியதால் வேலைகள் ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை.

நுடமம் நுடமம் கௌருகுட்டி நுடமம்

3. J. பிற்பாடு ஜான்சன் - அருமனை

ஜயா, 1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி தி.த.நா.கா.வின் சர்வாதிகாரியாகிய திரு. குஞ்சுந் நாடாரின் கட்டளைப்படி சாத்மிகமான முறையில் ஹர்த்தாலும் கோஷயாத்திரையும் நடத்தினோம். அது யாதொரு குழப்பமுமின்றி முடிந்தது. மறுநாள் காலையில் இரண்டு ரிசர்வ் போலீஸ்வேன் பார்ட்டியுடன் வந்து என் வீட்டை வளைத்தது. நான் என் உபஜீவனமார்க்கமாய் களியல் பகுதியில் ஆம்பாடி எஸ்டேட்டில் போனேன். எனக்கு அங்கே ஒரு வேலையுண்டு. அதோடு சற்று கிருஷியுமுண்டு. நான் வரும்போது விஷயமறிந்தேன். அங்கு திருவெட்டார் ஹெட் பி.ஸி. பாஸ்கரனின் சொந்தக்காரன் சங்கரன் வைத்தியன் என்பவன் என் வீட்டின் பக்கம் வசிக்கிறான். அவன் வீட்டில் அணப்பன் சங்கரப்பிள்ளை, ஹெட் பி.ஸி. பாஸ்கரன், கெங்காதரன் பார்ட்டியும் வந்து தங்கி எப்போது பிடிக்கலாமென்றிருந்தார்கள். சின்னத்தம்பி மெம்பரைக் கைது செய்தது முதல் நான் ஒளிவில் ஆனேன். என் வீடு முழுக்கோட்டில் ரோடுபக்கமிருக்கிறது. ஜன்னல் கதவுகள் போட்டுகுறை தீராததுமானது. இராக்காலங்களில் என் மனைவியும் நான்கு பிள்ளைகளும் படுத்திருக்கும்போது பலதடவைகள் சங்கரன்வைத்தியன் உதவியால் போலீஸ் பார்ட்டிகள் வந்து பயப்படுத்தினதுண்டு. ஆகையால் வீட்டார் வீடுவிட்டு நான் ஜாமினில் இறங்கும் நாள்வரைக்கும் வேறு இடம் அபயம் பார்க்கவேண்டி வந்தது. அதில் எனக்கு பெரும் நஷ்டமும் பட்டினியும் நேர்ந்தது. அதோடு ஆம்பாடியில் எனக்கிருந்த வேலையைத் தராமல் கஷ்டப்படுத்தி வருவதோடு திருவெட்டார் போலீஸின் உதவியால் என் கிருஷியில் கைவசமிருந்த புறம்போக்கு ஸ்தலத்தி-ருந்து வெளியேறும்படி பல வேலைகள் செய்தார். எனக்கு மரச்சீனியாகவும் வாழையாகவும் உத்தேசம் 500 ரூபாக்குமேல் நஷ்டப்படுத்தி அந்த ஸ்தலத்தை வசப்படுத்த பல முயற்சிகள் செய்தார்கள். அங்கே உத்தேசம் 30 கூர்க்காஸ்காரரைக்கொண்டு பல அட்டூழியங்கள் செய்தும் வருகிறார்கள். நான் வெளிநாட்டி-ருந்து வந்ததும் அங்கு சென்றேன். வேலையும் தரமாட்டேன், ஸ்தலமும் தரமாட்டேன். உன் நேசமணியிடம் சொல் என்று கூறி ஆட்சேபித்தார்கள். இதுவரையிலும் தொடர்ந்து இம்ஸித்துக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். நானும், மனைவியும் நாலு குழந்தைகளும் பெரும் கஷ்டப்படுகிறோம். இவ்விதமாய் தொடருமானால் என் கதிமோசம்தான். ஆகையால் தயவுண்டாகி மாணேஜ்மென்ருக்கு என்னைத் தொந்தரவு செய்யாமலும் என்னை ஜோ-யி-ருந்து பிரித்துவிட்டது திருப்பியெடுக்கவும், போலீஸின் அட்டகாசத்தைத் தடுத்தும் வேண்டுவன செய்யவேண்டும். நான் 621-ம் நம்பராய் தொடரப்பட்ட கேஸில் 4-ம் பிறதியுமானவன். அந்த கேஸ் பெங்களுருக்கு

மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் வேண்டுவனச்செய்ய தாழ்மையாய் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

10-3-1955

J. பீற்றும் ஜான்சன்

4. J. ஜய்ஜ் - அருமனை

ஆகஸ்ட் 12-ம் தியதி P. சின்னதம்பி மெம்பரைக் கைதுசெய்தது முதல் எல்லாசமயங்களிலும் திருவெட்டார் ஹெட் பி.எஸ். பாஸ்கரன் அவருடைய சொந்தகாரன் சங்கரன் வைத்தியரின் ஏவுதலால் எப்போதும் போலீஸ்காரராலும் ரிசர்வ் போலீஸாலும் பல தொந்தரவும் செய்துவந்தார்கள். அதில் அணப்பன் சங்கரப்பிள்ளையும், பாஸ்கரன் Head P.C.-யும் குறிப்பிடத்தக்கவர். அன்று முதல் நான் ஒளிவில் ஆனேன். எனக்கு ரேஷன்கடை உண்டாயிருந்தது. அதில் உத்தேசம் 18 சாக்கு அரிசி நஷ்டமேற்பட்டது அல்லாமலும் ஒளிவினால் கையி-ருந்த உத்தேசம் 200 ரூபாய்க்கு மேல் செலவும் ஆகி நஷ்டப்பட்டேன். பின் என் மனைவியின் ஆபரணத்தின் உதவியால் இப்போது செலவு நடத்தி வருகிறேன். இப்போது கடைகச்சவடமில்லை. அன்றியும் துளசிமடம் கிருஷ்ணபிள்ளை, குமாரபிள்ளையார் எழுத்தால் சிலகேசுகள் தொடர்ந்து என்னை நஷ்டப்படுத்திவருகிறார்கள். மிகவும் கஷ்டப்படுகிறேன். இப்போது அரமனையில் இருக்கும். பி.ஸி. மகமதியனான நாகு என்பவரும் கொங்காதரன் பிள்ளையும் இதுவரையும் அவர்கள் தமிழர்களை உபத்திரவப்படுத்துவதை நிறுத்தவில்லை கவனிக்கவும். ஆகையால் எனக்கும் என் குடும்பத்துக்கும் ஆவனபுரிந்து இக்கெடுபிடியை விலக்கி ரெட்சிக்க தாழ்மையாய் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

10-3-1955

J. ஜய்ஜ்

5. P. சின்னதம்பி - அருமனை

ஜயா, 1954 ஆகஸ்ட் 11-ம் தியதி தி.த.நா.காவின் சர்வாதிகாரியாகிய திரு. குஞ்சுநாடாரின் ஆணைப்படி சமாதானமான முறையில் ஹர்த்தால் நடத்தினோம் கோஷப்பவனியையும் சந்தோஷமாக பிரித்துவிட்டோம்.

மறுநாளாகிய 12-ம் தியதி அருமனை ரெஜிஸ்தரர் கச்சேரியில் ஒரு இடபாட்டிற்காக சென்றிருக்கும்போது அருமனை ஸ்டேஷனில் வேலைபார்த்துவந்த அணப்பன் சங்கரப்பிள்ளை என்கிற பி.ஸி. வந்து நிங்ஙளே எஜமான் விளிக்குந்ரு மெம்பரோடு எந்தோ காரியம் சம்சாரிச்சவரணம், என்று கூப்பிட்டார். நான் கூடச்சென்றேன். அங்கே ஸ்டேஷனில் திரு. சங்கரப்பிள்ளை இன்ஸ்பெக்டர் நியாயமாய் சில கேள்விகள் கேட்டார். நான் பதில் கூறினேன். என்னை வேனில் ஏற்றி

திருவெட்டார் ஸ்டேஷன் கொண்டுசென்றார்கள் அங்கு சென்றதும் என்னிடம் ஒரு வார்த்தையும் பேசாமல், ஹெட் பி.ஸி. பாஸ்கரன் என் சங்கைப்பிடித்து பெலமாக நெரித்து நின்றே பஞ்சவாத்திய மெம்பர் ஸ்தானம் தீர்ந்திடுகின்றார் என்று கூறி என் ஆடைகளை உரிந்து நிர்வாணியாக நிறுத்தி குளியச் செய்து பெலமாக தாக்கினார்கள். தங்கப்பன் நாயர் கோழியே கொல்லுந்நதுபோல கொந்நுகளையும் என்று கூறி என் மேல் விழுந்து உதைத்தார். அத்துடன் கெங்காதரன் பா-கிருஷ்ணன் முத-ய பி.ஸி.க்கள் என்னை வெளியில் இறக்கும் போதெல்லாம் கூடிவந்து வெளியில் வைத்துத்தாக்குவார்கள். அன்றியும் அப்போது விபசாரக்குற்றத்தில் கைதுசெய்து அதோடு தலைவர்களையும் என்னையும் ஏகவதோடு இப்ஸ்ரேய் நூட்டம்மருடே வீடுகளில் பெய்யாமல்நல்ல பெண்கள் மந்திரம் உண்டே அவன்மரேயக்கே காடுகேறிபொகம் பெண்டிடிக்கம் என்றும் கூட்டம் கூடி பேசுவார்கள். அவர்களில் பி.ஸி. கெங்காதரன்பிள்ளை குறிப்பிடத்தக்கவர். என்னை ஒன்பதாவது நாள் ஜாமீனில் விட்டார்கள். அப்போதுதான் தெரியும் 621-ம் நம்பர் கேஸில் முதல் பிருதியென்று. என்பேர் கூட 15-ம் தியதிதான் கேட்டெழுதினார்கள்.

நான் விடுதலையடைந்து வரும்போது என் மனைவி ஆகாரம் புசியாமல் நோயாளியாகக் காணப்பட்டாள். அதோடு ஆபரணங்களும் கையி-ருந்த பணங்களையும் வழியறியாமல் செலவுசெய்து இதுகாறும் நான் கடனாளியாகவேயிருக்கிறேன். கேசுக்கு மட்டும் இது வரை 400 ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகி நஷ்டப்பட்டேன். எனக்கு மனைவியும் மூன்று குழந்தைகளும் உண்டு. இப்போது பாறஸ்ட் கேஸும் தொடரப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் அறிந்தவனல்ல. தற்போதும் அருமனையில் பி.ஸி.களின் தொந்தரவுகளும் பேச்சுகளும் நின்றபாடில்லை. ஆகையால் எனக்கும் என்போன்றவர்களுக்கும் வேண்டுவன செய்து ஆதரிக்கவேண்டு மென்று தாழ்மையாய் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

10-3-1955

P. சின்னதம்பி

6. K. துவதிந் நூட்டம் - அருமனை

என்னை 1954 ஆகஸ்ட் மாதம் 21-ம் தேதி அருமனை ஸ்டேஷன் போலீஸ்காரர் சங்கரபிள்ளை மற்றும் கோபாலகிருஷ்ணன் நாயரும் சேர்ந்து, நான் பனைமரம் ஏறி இறங்குகின்ற வேளையில் வந்து பிடித்துச்சென்றனர். அவ்வாறு பிடித்த இடத்தில் வைத்தே சங்கரபிள்ளை செவிட்டுக் குற்றியில் அடித்தும், வயிற்றில் கால் மடக்கி சவிடவம் செய்தார். நீ பெரிய சட்டம்பியாக்கும் என்று கூறி திருவெட்டார் ஸ்டேஷன் கொண்டு சென்றனர். உடனடியாக திருட்டார் ஸ்டேஷனில் உள்ள தங்கப்பன்பிள்ளை என்ற ஒருபோலீஸ்காரர் இவன்தான் கார்

(மோட்டார்கார்) செறுத்தவன் என்று கூறிக்கொண்டு ஒரு சனிடும், முதுகில் 4-5 அடியும் தந்தான். உடனே நான் கீழே விழுந்துவிட்டேன். அதற்குப்பிறகு ஒன்றும் செய்யவில்லை.

எனது ஆட்கள் அருமனை புறக்காவல்நிலையம் வந்து விசாரித்ததில் என்னைக் காணாததால் திருவட்டார் ஸ்டேஷன் சென்று இன்ஸ்பெக்டரைச் சந்தித்தும், என்னை விடுவதற்கு இயலாது என்றும், இன்றும் நாளையும் இங்குதான் கிடக்கவேண்டும் என்றும், திங்கள்கிழமை 23-ம் தேதி காலையில் குழித்துறை மஜிஸ்டிரேட் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பலாம் என்றும், நீங்கள் ஜாமீன் பெற்று அழைத்து செல்வதுதான் ஒரே வழி என்றும் கூறினார். ஆனால் 22 ஞாயிற்றுக்கிழமை சாயங்காலம் இன்ஸ்பெக்டர் ஸ்டேஷனி-ருந்து புறப்படுகின்ற வேளையில் இந்த தாவீதின் விஷயம் எப்படி என்று றைட்டருடன் கேட்டபோது, எதுவாக இருந்தாலும் அவனை இங்கே கொண்டு வந்த நிலைக்கு மோட்டார் தடுத்த கூட்டத்தில் கிரைம் 82-ல் சேர்த்திடவேண்டும் என்று கூறி சென்றுவிட்டார்.

23-ம் தேதி திங்கள்கிழமை என்னையும், வேறு பழைய எதோவொரு பிரதீயுடன் எனது கையையும் சேர்த்து விலங்குமாட்டி கையில் ஒரு தடியையும் தந்து குழித்துறை மஜிஸ்டிரேட் கோர்ட்டுக்கு கொண்டுசென்றனர். அங்கு சென்றபோது, அவ்விடத்து மஜிஸ்டிரேட் விடுப்பில் சென்றிருந்தார். உடனே என்னை தக்கலை கோர்ட்டுக்கு இட்டுசென்று ஆஜராக்கிவிட்டு உடனே திருவட்டார் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு கொண்டுசென்றனர். உடனே என்னை விடுவிப்பதற்காக எனது ஆட்களும் வக்கீலுமாக ஜாமீன் உத்தரவான ஆர்டருமாக வந்தனர். எனது கையொப்பம் பெற்றனர். திரும்பவும் வக்கீல் ஸ்டேஷன் வருவதற்கு முன்பாக, என்னை தங்கப்பன் பிள்ளையும், தங்கப்பனும் இந்த இரண்டு போலீஸ்காரர்களும் சேர்ந்து தயவு தாட்சண்ணியமின்றி மிருகத்தைப்போன்று என்னை அடித்து உதைத்தனர். சாயங்காலம் 5.00 மணி அளவில் வக்கீல் என்னை ஸ்டேஷனி-ருந்து ஜாமீனில் எடுத்து அழைத்துச்சென்றார்.

இப்பொழுது எனக்கு உடல்நலம் சரியில்லை. வேலைசெய்வதற்கு என்னால் இயலவில்லை. இடைவிட்டு மருந்துகள் சாப்பிட்டு வருகிறேன். நான் கூ-வேலைசெய்கிறவனும், 4 குழந்தைகளும், மனைவியும் கூடிவாழ்ந்து வருகிறேன். கூ-வேலை செய்திட இயலாததனால் சிரம வாழ்க்கை நடத்திவருகிறேன்.

நான் இந்த ஆகஸ்டு மாதம் 11-ம் நாள் மரச்சீனிவெட்டும் கூ-வேலைக்கு சென்றது தவிர சாலையில் எங்கும் செல்லவில்லை.

7-5-1955

குஞ்சு நாட்டம் தாவிது நாட்டம்

1. டாக்டர் எம். மத்தியாஸ் தி.த.நா.கா-வும்

தி.த.நா.காங்கிரஸ் ஆரம்ப காலமுதல் இந்நாள் வரையிலும் டாக்டர் எம். மத்தியாஸ் இப்புனித ஸ்தாபனத்தை வலுப்படுத்துவதிலும் இந்நாட்டு மக்களை ஒற்றுமைப்படுத்துவதிலும் அல்லும் பகலும் ச-யாது உழைத்து வந்திருக்கிறார். தலைவர்களுக்கு இடையில் ஏற்படும் வேற்றுமைகளைப் பொருத்தி உடன்பாட்டிற்குக் கொண்டுவர பாடுபாட்டு வந்தார்.

தி.த.நா. காங்கிரஸ் அபேட்சகர்களின் மகத்தான வெற்றிகளுக்கு முக்கிய காரணமாக விளங்கி வந்தவர் டாக்டர் மத்தியாஸ், எல்லா தேர்தல்களிலும் ச-யாமல் வாக்காளர்களை நேரில் கண்டு தி.த.நா.காங்கிரஸ் அபேட்சகர்களுக்கு தங்கள் மதிப்பிற்குரிய ஓட்டுகளை அளிக்கும்படியாக கேட்டுவருவார். ஒவ்வொரு தேர்த-லும் தனது விலை உயர்ந்த சமயத்தையும் தி.த.நா.காங்கிரஸ் இயக்கத்திற்கு செலவு செய்து வருகிறார். இப்பெரியாரின் பக்கபலமும் இல்லாம-ருந்தால் சில தொகுதிகள் தி.த.நா.காங்கிரஸ் அபேட்சகர்களுக்கு வெற்றி கிடைக்காமல் இருந்திருக்கலாம்.

தி.த.நா.காங்கிரஸ் பிளவுபட்டு இரு ஸ்தாபனங்களாக பிரிந்து செயல்பட்டபொழுது இரு ஸ்தாபனங்களையும் ஒன்றுபட செய்வதில் இப்பெரியார் செயல்பட்டுவந்தனர். இவர்களின் நல்லுபதேசங்களின் பயனாக பிளவுபட்ட இரு ஸ்தாபனங்களும் இணைக்கப்பட்டு தி.த.நா. காங்கிரஸ் வன்மைபொருந்திய புனிதமான ஸ்தாபனமாக மக்கள் முன்பு காட்சியளித்தது. இந்நிலை ஏற்படாம-ருந்தால் தமிழ் பகுதியின் சரித்திரமே வேறு ஒரு முனைமுகத்திற்கு சென்றிருக்கலாம்.

கழிந்த தி.த.நா.காங்கிரஸ் போராட்ட காலத்தில் போலீஸ் அட்டூழியங்களால் பாதிக்கப்பட்ட தொண்டர்களுக்கு இலவச மருந்தும் அளித்துவந்தார். தாய் தமிழகம் சென்று தலைவர்களை சந்தித்து மக்கள் படும்துயரங்களை அவர்களுக்கு எடுத்துக்கூறி அவர்களின் பக்க பலத்தையும் நமக்கு தேடிந்தந்தவர்.

தமிழ் பகுதியின் விடுதலைக்காக பதினாயிரக் கணக்கில் செலவு செய்தவர். தேசபந்து என்ற தனது ஆஸ்பத்திரியில் ஏழைகளுக்கு இலவச மருத்துவ வசதிகளையும் செய்து வருகின்றார். இப்பிரதேசங்களில் விஷபேதியால் மக்கள் பீடிக்கப்பட்டு துன்பப்பட்டபொழுது அவரே நேரில் சென்று இலவச மருத்துவம் செய்தார். இந்த மாவட்டத்தில் பள்ளிக்கூடங்கள் கோயில்கள் கட்ட இயன்ற பணவுதவி அளித்து வருகின்றார். பல ஏழை மாணவர்களுக்கு படிக்க அதிகமான பணம்

கொடுத்து உதவி வருகிறார் அனாதைகளின் கண்ணீர் துடைக்க முன்வருகின்றனர். தனது எஸ்டேட்டில் தொழிலாளர்களுக்கு உரிய எல்லா வசதியும் அங்கேயே அளித்து வருகின்றார்.

இப்பெரியார் மேடை பிரசங்கயுமல்லர். பெரிய எழுத்தாளரும் அல்லர். அரசியல்வாதியும் அல்ல, ஆனால் மனித சமூகத்தின்மேல் அளவு கடந்த அன்புடையவர். தனக்கென்று மாத்திரம் வாழாமல் பிறர்கென்று வாழும் பெருங்குணம் படைத்தவர். இந்திய சமூகத்தில் எல்லா மக்களும் சுகமாக வாழவேண்டுமென்ற புனித நோக்கமுடையவர். அன்னார் செய்த சேவைகளை இந்நாட்டு மக்கள் மறந்துகொள்ள முடியாது. இப்பெரியாரின் பெயர் மனித உள்ளங்களிலே எழுதப்பட்டுவிட்டது. தினமலர், 1-11-1956

"மருத்துவ சேவையுடன் மட்டும் டாக்டர் மத்தியாஸ் தன் பணிகளை வரையறுத்துக்கொள்ளவில்லை. திரு-தமிழர் போராட்டத்தில் அவர் நேமணியுடன் தோளோடு தோள் நின்றார். போராட்ட ஆரம்ப காலத்தில் டாக்டருடைய பணம் விடுதலைப்போருக்கு சற்று அதிகமாகவே பயன்பட்டு வந்தது. உயிர் ஜாதியினர் வைத்த வெடிக்குண்டு 1951-ல் தி.த.நா.கா.வுக்குள் வெடித்து, இந்து-கிறிஸ்தவன் எனச்சிதறியபோது, டாக்டர் மத்தியாஸ் அவர்களின் ஆலோசனைகள் மார்ஷல் நேசமணிக்கு யானை பெலம் தந்தன". (நேசமணி ஒரு சரித்திர திருப்பம் - A.A. ராசாக்)

இவரைப்பற்றி காமராஜர் பக்தன் அரு. சங்கர், "பெரும்தலைவர் காமராசர்" என்ற நூல் என்ன சொல்கிறார் என்று பார்ப்போம். "டாக்டர் மத்தியாஸ் பொது வாழ்வில் மார்ஷல் நேசமணிக்கு உற்ற தம்பி. தலைவர் நேசமணியை அண்ணா என்றே பகிரங்கமாகக் கூறிக்கொண்டவர். தலைவர் நேசமணியின் வலதுகரமாக இயங்கி அவர் தேர்தல் நிறுத்தும் வேட்பாளர்களை வெற்றிபெறச் செய்ய பாடுபடுபவர். 1932-ம் ஆண்டிலேயே கோட்டாறு என்ற ஊரில் தேசபந்து சித்தரஞ்சன்தாஸ் பெயரில் மருத்துவ நிலையம் நடத்தினார். 1953-ம் ஆண்டில் குளச்சல் முதல் கொல்லங்கோடுவரை பரவி மக்கள் உயிரைச் சூறையிட்ட வாந்தி பேதி நோயினின்று மக்களைக் காப்பாற்ற திருவிதாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி அமைத்த மருத்துவ முகாங்களில் கைமாறுகருதாது பணியாற்றி மக்கள் நெஞ்சங்களிலே இடம்பிடித்தவர். மார்ஷல் நேசமணியின் அன்புக்குப் பாத்திரமானவர்."

1934 ஆகஸ்ட் 11ந் தேதியிருந்து ஏராளம் பேர்கள் அதாவது சமயமுறையற்றபேர்கள் சென்னைஇராஜ்யத்தில் அரசாங்கம் நடத்தி ருக்கிறார்கள். A. குஞ்சுமன் நடராஜ் சத்திய வரக்குமலம்

2. தமிழகத்தின் செல்லிபிள்ளைகள்

இந்த தமிழ்ப்பகுதி தாய் தமிழகத்துடன் சேர நீங்கள் எத்தனை பெரிய தியாகங்கள் செய்திருக்கின்றீர்கள். ஆயிரக்கணக்கான உங்கள் குடும்பங்கள் அழிக்கப்பட்டன. ஆயிரக்கணக்கான தொண்டர்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டு சித்திரவதைக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள். மார்த்தாண்டம் செல்லப்பன் போன்றவர்களின் எலும்புகள் உடைக்கப்பட்டன. குழித்துறை முனிசிப்பல் தலைவர் நல்லத்தம்பி நாடார் உதைக்கப்பட்டார். கொலை செய்யப்பட்ட பிரேதங்களை லாறியில் அவர்களைக் கொண்டு தூக்கி எடுத்துவைக்கும்படிச் செய்தனர். படந்தால் மூடு மரியஜெபஸ்தியான், பாகோடு பொன்னுபிள்ளை, தங்கைய்யன், செல்லம், ஆத்திவிளை சிங்காராயன், நுள்ளிவிளை ராமசந்திரதாஸ், திங்கள்சந்தை மோஸஸ் இன்னும் எத்தனையோ தொண்டர்கள் சிறையில் போலீஸ்காரர்களால் நையபுடைக்கப்பட்ட காரணத்தால் ஷயரோகம் பிடிக்கப்பட்டு நடைபிணமாக அலைந்து திரிக்கின்றார்கள். பாலையன் மனைவி விதவையாக்கப்பட்டாள். தேவசகாயம், செல்லையா கொலை செய்யப்பட்டார்கள். மார்த்தாண்டத்தில் சுட்டார்கள். புதுக்கடையில் நிரபராதிகளை சுட்டு வீழ்த்தினார்கள். நீங்கள் துன்பமடைந்தீர்கள் ஏளனம் செய்யப்பட்டீர்கள் கொட்டாபுளியால் கொட்டப்பட்டீர்கள். உங்கள் சொத்து சுகம் எல்லாம் இழந்தீர்கள். ஆல்பிரட், முளகுமூடு டானியல், டி.எச். சாமுவேல் முதலிய ஆசிரியர்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள். பஞ்சாயத்து தலைவர்கள், அங்கத்தினர்கள், முனிசிப்பல் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். எம்.எஸ். தாஸ் போன்றவர்களின் கடைகளை போலீசார் சூரையாடினார்கள். அன்று நடந்த போலீஸ் ஆட்சியில் நீங்கள் நிம்மதியில்லாம-ருந்தீர்கள். அன்று தமிழ்நாடு எங்கும் கல்லறையின் அமைதிதான் இருந்தது. இத்தனை பெரும் தியாகம் செய்தீர்கள். இதன் விளைவால் இன்று இந்த பகுதி தாய்தமிழகத்துடன் சேரும் பொன்னானைக் காண்கிறீர்கள். தாய் தமிழகம் உங்கள் நொந்து கிடக்கும் மனதை நினைத்து உங்களை ஆற்றித் தேற்றும். நீங்கள் தமிழகத்தின் செல்லிபிள்ளையாகயிருப்பீர்கள்.

தினமலர், 1-11-1956

T.T. டீனியல், Ex.M.L.A

பெர்னாச்சிறுவர்களைக்கூட கைதுசெய்யப்பட்டுமரிசுத்தமையான தாக்குதலுக்குஇரையாக்கப்பட்டு டெரலீஸ் ஸாக்கூரில்இரண்டு மாதங்கள் வரை வைக்கப்பட்டனர். 1954 ஆகஸ்ட் 12ம் தியதி முதல் மனுதாரர்(A. குஞ்சுன்ருட்டம்) வினவங்கோடு டெரலீஸ் ஸாக்கூரில்வைக்கப்பட்டபூருக்கிறார் சத்திய வாக்குமூலம்A.K.N.

3. விடுதலைப் போராட்டத்தில் விளவாங்கோடு

1954 ஆகஸ்டு 11-ம் தேதி விடுதலைத்தினமாகக் கொண்டாடப்பட்டதைத் தொடர்ந்து நடந்த மலையாள சர்க்காரின் அட்டூழியங்கள், அடக்குமுறைகள் போலீஸின் துப்பாக்கிப்பிரயோகம், குண்டான்தடி பிரயோகம் கள்ளக்கேசுகள் யாவும் நேற்றைத்தின சம்பவங்கள் மனித சமூகத்தால் மறக்கமுடியாதவை. ரத்தத்தால் எழுதப்பட்டவை. மார்த்தாண்டத்திலும் புதுக்கடையிலும் பட்டம் சர்க்காரால் ஏவப்பட்டு நடைபெற்ற துப்பாக்கிப் பிரயோகமும் போலீஸ் அடக்குமுறைகளும் எந்தவித கொடுங்கோலாட்சியிலும் நடைபெறாத கொடூரச்செயல்கள், தமிழ்மக்கள் ஆண்களும் பெண்களும் அடக்குமுறையினால் வீடுகளைவிட்டு மலைகளில் சென்றும் தாய்த்தமிழகத்தில் சென்றும் அபயமடைந்தனர். மார்த்தாண்டம் புதுக்கடை முதலிய இடங்கள் சுடுகாட்டு காட்சியளித்தன. போலீஸ் லாக்கப்பில் மிருகங்களைப்போல் அடைக்கப்பட்டு போலீசாரால் சித்திரவதை செய்யப்பட்டது அனைவரும் அறிந்த விஷயம். இவ்வண்ணமாக தமிழன் வதைக்கப்பட்டான். போலீஸ் அட்டூழியங்களுக்கு இரையானான்; ஆயினும் தமிழன் தலைசாய்க்கவில்லை தலைநிமிர்ந்து நின்றான், நிற்கின்றான். நீதிமன்றங்கூட தமிழனைப் புறக்கணித்தது. ஆம் ஏழுமாத காலம் சிறை வாழ்க்கை. மலையாள சர்க்காரின் அட்டூழியம் தலைவிரித்து ஆடிற்று; உச்சநிலை அடைந்தது. மார்ஷல் எ. நேசமணியும் மற்றுள்ள அனுதாபிகளும் தளராது தமிழனின் விடுதலைக்காக பாடுபட்டனர். போலீஸின் அட்டூழியம் சகிக்கமுடியாமல் இறைவனும் கண்திறந்தான். 1955 பெப்பிரவரி 5-ம் தியதி தமிழினம் ஜெயி--ருந்து விடுதலை அடைந்தது பட்டம் ஆட்சி கவிழ்ந்தது. தமிழினம் விடுதலைப்பெற்று தாய்த்தமிழகத்துடன் சேருகிறது, நவம்பர் ஒன்றாம் தேதியன்று. ஆம், சிறப்பான நாள், ஆம் தென் தாலுக்காக்கள் அனைத்தும் சிறப்பாக கொண்டாடப்படவேண்டிய நாள்.

விளவாங்கோடு தாலுகா விடுதலை போராட்டத்தில் முன்னணியில் நின்று போராடினது. போலீஸின் சித்திரவதைக்குள்ளாகி விளவாங்கோடுவாசிகள் அனேகர், இப்பொழுது குற்றுவிராக ஜீவிக்கின்றனர். அநேக மக்கள் இதயரோகிகளாக வாழ்கின்றனர். இன்னும் சிலர் தங்கள் சொத்தையும் பணத்தையும் இழந்தனர். இவ்வண்ணமாக தவிக்கின்ற விளவாங்கோடு மக்களுக்குதாய்த் தமிழகம் என்ன செய்யபோகிறதென்பதை என்

போன்றவர்கள் சிந்திக்காம-ருக்க முடியாது. குடிக்க, குளிக்க தண்ணீர்ன்றி அருந்த ஆகாரமின்றி தலைசாய்க்க இடமின்றி வேலையின்றி தவிக்கும் விளவங்கோடு தாலுகாவை தாய்த்தமிழகம் அதிகமாக அணைத்து ஆதரவளிக்க முன்வரவேண்டும்.

தினமலர், 1-11-1956

M. வி ல் ய ம், Ex. M.L.A.

A peaceful procession of students was wantonly lathi charged by the police and two students on the pretext of pelting stones were severely beaten and taken into the police van. The students dispersed and lay on the road about half a mile away in front of the school demanding the release of the students. If only the two students were released nothing would have happened at Marthandam. - A. Nesamony

இராஜ்ய சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் பலரும், பரமமொண்டி அங்கத்தினர் ஒருவரும், பட்டதாரி ஆசிரியர்களும், நகரசபைகளின்தலைவர்களும் கவுன்சிலர்களும் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களும், அங்கத்தினர்களும், பலமான்னவர்களும் சுருங்கச்சென்னைத் தமிழ்நிரதேசத்தினுள்ள எல்லா நிரபலஸ்தங்களும் பல்வேறு வழக்குகளில் எதிரியாக உருதுநிரமொண்டி A. குஞ்சுமன் நமடம் உச்ச நீதிமன்ற சத்திய வரக்குமலம், தினமலர் 18/11/55

பல்வேறு இடங்களில் ராஜ்ய சர்க்கார் விளைவித்த சம்பவங்களை இப்போது திருநகர் அங்கத்தினர்கள் பொதுமக்கள் மீதும் சமீபத்தி, பல்வேறு கோர்ட்டுகளில் நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் மீது ஏராளமான வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்கின்றன.

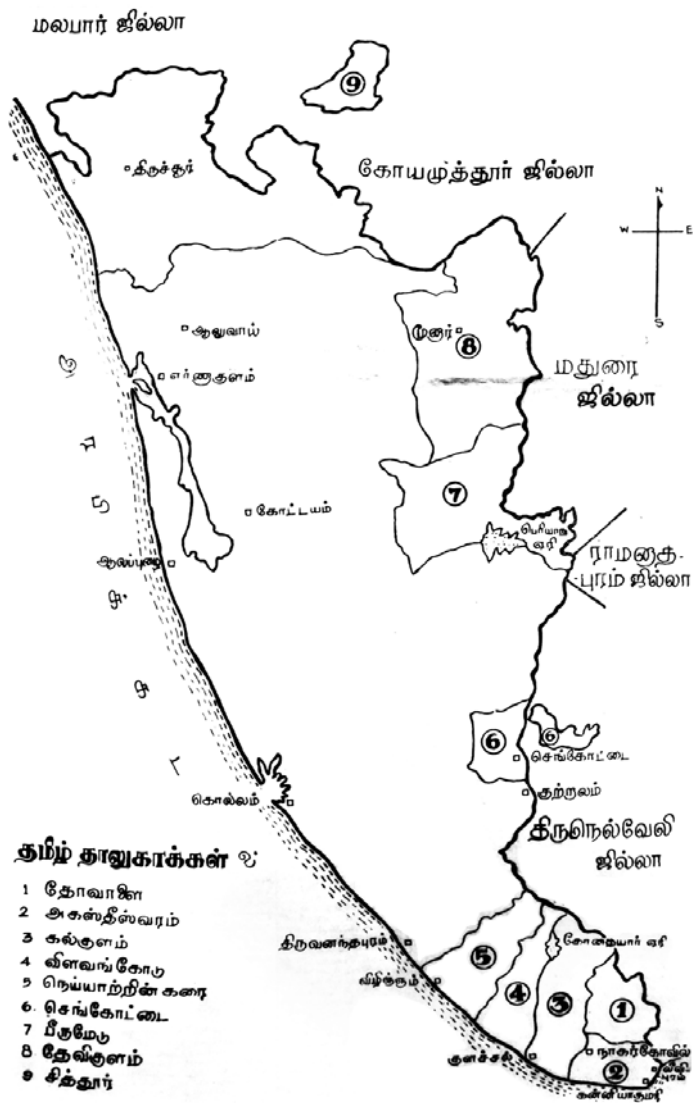
சத்திய வரக்குமலம் A.K.N.

பொலீஸரிடமிருந்து வடக்கையை நீதிபத்யமான்னவர்களைக் கண்டுபிடித்து, பொலீஸரும் ராஜ்ய சர்க்கார் ஏஜன்ட்களும் வேண்டுமென்றே சில விஷயங்களையும் சேதங்களையும் விளைவித்தனர் என்றே யுரையுள்ளது.

சத்திய வரக்குமலம் A.K.N.

4. நேபது ஒளிபது - கிடைத்தது ஐந்து

**திரு-கொ. சமஸ்தானத்தின்
தமிழர் வாழ் பகுதிகள்**

தி.த.நா.கா., அகஸ்தீஸ்வரம், தோவாளை, கல்குளம், விளவங்கோடு, நெய்யாற்றின்கரை, செங்கோட்டை, தேவிகுளம், பீர்மேடு, சிற்றூர் ஆகிய 9 தாலுகாக்களை தமிழகத்துடன் இணைக்கக்கேட்டது. ஆனால், அகஸ்தீஸ்வரம், தோவாளை கல்குளம், விளவங்கோடு, செங்கோட்டை ஆகிய 5 தாலுகாக்கள் இணைக்கப்பட்டன. விடுபட்ட தாலுகாக்கள் பற்றி A. நேசமணி:

நெய்யாற்றின்கரை: 1951-ம் வருடத்தில் சென்ஸஸ் புள்ளி விபரங்கள் தவறானவை என்று நாங்கள் ஆட்சேபித்திருந்தோம். தங்களை மலையாளிகளென்றல்லாமல் தமிழர்களென்றே சென்ஸஸ் எடுப்பவர்கள் பதிவு செய்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்துக்கொள்ளுமாறு தமிழ் மக்களைக் கேட்டுக் கொண்டதற்கு எங்கள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டு குற்றப்பத்திரிகையின் பிரதியை கமிஷன்முன் நாங்கள் சமர்ப்பித்தோம், மொத்த ஜனத்தொகை 306612-ல் 182236 பேர்கள் இருக்கின்றனர் என்பதற்கான புள்ளி விபரங்களை கமிஷனிடம் சமர்ப்பித்தோம். இந்த புள்ளி விவரங்களை ஒதுக்கிவிட்டு சென்ஸஸ் புள்ளி விவரத்தையே சரியானதென்று கமிஷன் ஒப்புக்கொண்டிருப்பது தவறாகும்.

1951-ம் வருடத்திய சென்ஸஸ் பதிவுச் சீட்டுகளை பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளாமல் நெய்யாற்றின்கரை தாலுகாவை மலையாளிகள் நிறைந்த தாலுகாவென்று அறிவித்து அதைச் சென்னையுடன் இணைக்க கமிஷன் மறுத்துவிட்டது தமிழர்களுக்கு இழைத்த அநீதியாகும். இந்தத்தாலுகாவில் உட்பட்ட பாறசாலை தொகுதிமக்கள், தேர்த-ல் தி.த.நா.கா அபேட்சகரை வெற்றிபெறச் செய்ததின்மூலம் சென்னையுடன் இணையவேண்டுமென்ற தங்கள் விருப்பத்தை பிரகடனப்படுத்தியுள்ளனர்.

சிற்றூர்: சிற்றூர் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் ஒரு திட்டப்பிரதேசம் என்பதை கமிஷன் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. கமிஷனுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்ட விபரப்படி இப்பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களில் 90 சதவீதத்திற்கும் அதிகமானவர்கள் தமிழர்கள். சென்ஸஸ் பதிவுச்சீட்டுகளைப் பார்வையிட்டு இப்பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களில் 59.8 சதவிகிதத்தினர் மலையாளிகளென்று கமிஷன் அறிவித்துள்ளது. நடைமுறையில் எல்லா காரியங்களுக்கும் சிற்றூர் கோவை ஜில்லாவின் ஒரு பகுதியாகவே இருக்கிறது. இந்தத் திட்டப்பிரதேசம் கோவை ஜில்லாவின் ஒரு பகுதியாக ஆக்கப்படாதது ஏன் எனப்பிரியவில்லை.

தேவிகுளம்-பீர்மேடு: சென்னை ராஜ்யத்தில் பாசன மின்சார அபிவிருத்திக்குப் பெரியாறு ஜலம் மிகவும் அத்தியாவசியமானது. வீணாகக்கட-ல்போய் விடும் ஜலத்தைக்கூட சென்னைக்குத் திருப்பக்கூடாதென்பதில் மலையாளிகளைக்கொண்ட எந்த அரசியல் கட்சியும் உறுதியாக உள்ளன. துங்கபத்திரா அணைக்கட்டு பகுதிகள் உள்ள பெல்லாரிஜில்லாவைச் சேர்ந்த பகுதிகளைத் திரும்பவும்

ஆந்திராவுக்கு ராஜ்ய புரமைப்புக் கமிஷன் மாற்றியுள்ளது. இந்த சலுகைகூட சென்னை ராஜ்யத்துக்கு விஸ்தரிக்கப்படவில்லை.

தேவிக்குளம்-பீருமேடு அசம்பிளித் தொகுதிகளின் ஜனத்தொகை 153643 ஆகும். இதில் 105316 பேர் தமிழர்கள் இவர்கள் தமிழர்கள் என்பதற்காக இவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கான வசதிகள் மறுக்கப்படுகின்றன.

தேவிக் குளத்தில் மட்டும் தமிழர்களான 6000 கங்காணிகள், உதவிக்கங்காணிகள் உள்ளனர். தற்போதைய சூழ்நிலையில் சென்னை ராஜ்யத்தில் குடியேறுவதைத் தவிர தேவிக்குளம் தமிழர்களுக்குவேறு வழிஇல்லை. ஆகையால் இப்பிரதேசத்தமிழர்களின் பாதுகாப்புக்கு தேவிக்குளம்-பீருமேடும் சென்னையுடன் இணைய வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். காவல் காடுகள், மேய்ச்சல் நிலங்கள் இவைகளில் பெரும்பாலானவை தொடுபுழை சங்கனாசேரி தாலுகாக்களில் இருப்பதால் தேவிக்குளம்-பீருமேடு பிரச்சினைகளை சென்னையுடன் இணைப்பதினால் திரு-கொச்சி ராஜ்யம் பொருளாதார ரீதியில் பாதிக்கப்படமாட்டாது. பீருமேடு சமவெளியி-ருந்து கண்ணன் தேவன் மலைகள் வரை வியாபித்துள்ள ஏலக்காய் தோட்டங்களில் பெரும்பாலானவை சென்னை ராஜ்யவாசிகளுக்குச் சொந்தமானவையாக இருக்கின்றன. ஆகையால் இது சென்னை ராஜ்யத்தின் சொத்தாக வேண்டியது.

A. நேசமணி, தினமலர் 1-11-1956

தேவிக்குளம்-பீருமேடு, நெய்யாற்றின் கரை, சிற்றூர் தாலுகாக்களும் செங்கோட்டை தாலுகா மேல்கோடிப் பகுதியின் ஒருபாகமும் கேரளத்திலேயே இருக்குமென்றும், அகஸ்தீஸ்வரம், தோவாளை, கல்குளம், விளவங்கோடு ஆகிய நான்கு தாலுகாக்களும் செங்கோட்டை தாலுகாவின் ஒருபகுதியும் சென்னை ராஜ்யத்துடன் இணையுமென்றும் இந்திய சர்க்கார் தீர்மானித்தது. தினமலர் 1-11-1956

1954 ஜூன் மாதத்தில் தி.த.நா.கா. எம்.எல்.ஏ.-க்கள் 12 பேர்கள் சேர்ந்து அன்றைய முதன்மந்திரி ஸ்ரீபட்டத்திம் மூணாறிலுள்ள ஒரு போலீஸ் சப்இன்ஸ்பெக்டரை அங்கிருந்து இடமாற்றி அவர்மீது விசாரணை நடத்தவேண்டுமென்று கோரி ஒரு மகஜர் சமர்ப்பித்தனர். ஸ்ரீபட்டம் அதற்கு மறுத்ததால் தேவிக்குளத்தில் ஆரம்பமான போராட்டம் திரு-தமிழகம் முழுவதும் பரவி. அவரது பதவிபறிபோனதுடன், திரு-தமிழகம் பிரிந்து செல்வதற்கும் வழிவகுக்கப்பட்டது.